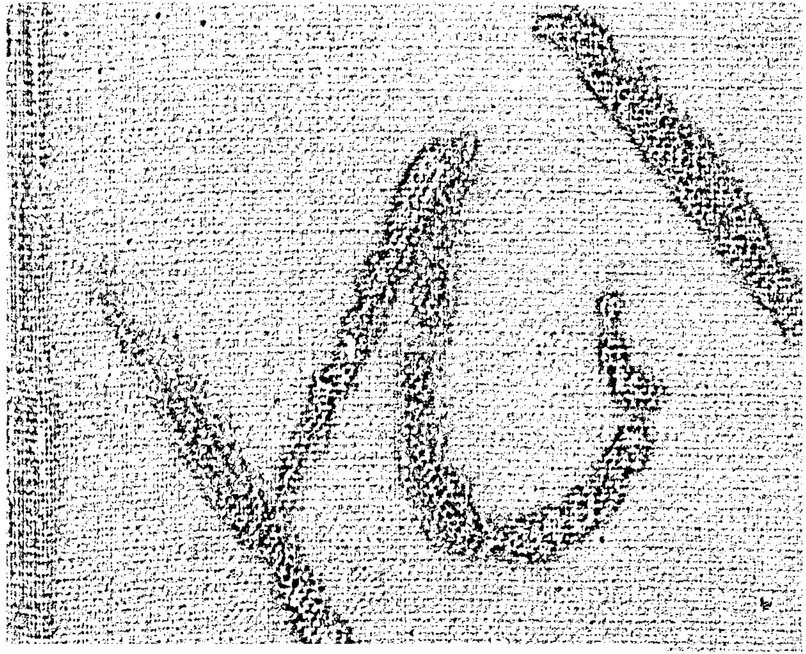

R678x2,1
M88
5408

அஃதாவது? இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தாவுண்டென்பது - பிரதிஞ்ஞை.

அதற்கேது யாதெனின்? ஒருவனொருத்தி யொன்றெனத் தவயவப்பட்டிருத்தலா லென்பது - ஏது.

அஃதென்போலவென்னின்? கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலனைப்போலென்கை - திருஷ்டாந்தம்.

இக்கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலனானென மதித்தாற்போல், ஒருவனொருத்தியென்னுங் காரியத்துக் கொருகர்த்தாவுண்டெனமதிக்கை - உபநயம்.

முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துக் கிந்தத் திருஷ்டாந்தப்ரோக்திருக்கைபா லேதுவாகிய காரியத்துக் கொருகர்த்தாவுளனென்ற பிரதிஞ்ஞை யுடம்படுதுகை - நிகமனம். (க)

சிவாக்ரயோகிபருளா வருமாறு.

—o—

இவ்வாறு ப்ரமாணலட்சணங்களைக் கூறி, மேற் ப்ரமேயமாகிய பதிபசுபாசமென்னும் பதார்த்தத்திரயங்களிற் ப்ரதமோத் திஷ்டமான பதிபதார்த்தத்தை; ஹேதுபூர்வமாக நிருபிக்கின்றது.

பதி யென்றது, இந்திரனென்ன நாமைகதேச நாமக்கிரஹணமாகத் தே[illegible]ப் பெற்றதுபோல; பதி எனவே, பசுபதி யெனப்பெறும்.

பசூநாம்பதி, பசுபதி என்னும் வசநத்தினால்,

பசு பசுத்துவ சம்யோகாத் - என்னும் வசநத்தினால், அநாதியே பசுத்துவமாகிய ஆணவப் பிரதிபந்தத்தினால் ஜீவான்மாக்களெல்லாம் பசுவெனப்பெறும்.

[illegible]பந்த[illegible] சமுச்சியதே - என்னும் வசனத்தினால், ஆன்மாக்களுடைய வி[illegible]ர்வஞ்ஞத்தையை மறைத்தே நிற்கிற இருக்கையா[illegible]ப் பாசமென்றது.

ஆணவாதியென்றது ஆணவம் காமிகம் மாயை யென்றது.

பந்தமொன்றினை யென்றுமன் மூன்றைச்சொல்வது கற்பனை கௌரவமெனின்? அற்றன்று. உபசர்க்க யசத்தினால் லர்த்தபேதமுண்டு. அஃதெப்படியெனில்? ஆணவம் ஆன்மாவினது சர்வஞ்ஞதையைத் தகைகையாலே ப்ரதிபந்தம்.

காமிகம் ப்ரவாகாநாதியாக ஆன்மாவைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆன்மாவினுடைய புத்தியை, முத்தி விஷயத்திற்செல்ல விடாமல், போகத்திற் ப்ரவர்த்திப்பிக்கையினாலே அநுபந்தம்.

மாயை யான்மாவின் விபுத்வத்தை யாவரித் தேகதேசவர்த்தியாகப் பண்ணுகையாற் சம்பந்தம். இந்தபந்தங்கள் சம்யோகமென் றிப்படி பேதமாக வறியப்படும்.

※ [illegible] ||

சொல்லிப்போந்த பிரமாணங்களினாற் ப்ரமேயங்களை யறியப்பெறவேண்டும்.

அவைவருமாறு:—

ப்ரத்தியக்ஷானுமா னாகமங்களுட் பிரத்தியக்ஷமாவது, இந்திரியக் காக்ஷியாகையான், முதற் பதியுண்டென்பதின் ப்ரமாணத்தையு மிலக்கணத்தையு முதற்சூத்திரத்தில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

(அவனவளது—மன்னின்றே.) எ-து. அவ்வென்வழி தேகமுதலான காரியரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வேதாகமங்களி லின்னதின்னபடி தோன்றி, இன்னபடி புசித்துநின்று, இன்னபடி யழியுமென்று சொன்னபடியே தோன்றிநின் றழிபடுகையால்; இப்பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குவா னொருகர்த்தா வேண்டும். அக்கர்த்தாதா னித்பிரபஞ்சத்தைச் சம்ஹரித்துப் பின்பு முண்டாக்குவன். அவனிலக்கண மேதெனின்? அநாதிநின்மல ஞானஸ்வரூபன். ஆதாரமேதெனில்? சர்வவியாபியாய் நின்றே ஜடசித்துக்களைப் பிரேரிப்பன். அவன் நாமமேதெனில்? அஞ்ஞானத்தை யரிக்கிறவராகலின் அரனென்னும் யோகநாமத்தை யுடையவன்.—இதுபொழிப்பு.

இனி விருத்தி.—அது விலக்கணமாவது, சூத்திரத்துட் பொருளன்றியு மாண்டைக் கின்றியமையா தியாவையும் விளங்கத் தன்னுரையானும் பிறநூலானும் ஐயமகல வைங்காண்டிகையுறப்போமெய்யினை யெஞ்சாதிசைப்பது விருத்தி.

பதிபசுபாசமென்னு பொருளும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாமையி னநுமானத்தினா லறியவேண்டும்.

இனி யவ்வநுமானப்ரமாணத்தினாற் பதியுண்டென்னும்படி வருமாறு:—

முதற்சூத்திர மொருபதவிருத்தமாகையான் முதல் விருத்தமன்றி, நின்ற விருத்தங்களினு மெடுத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். "குளகப்பலபாட் டொருவினைகொள்ளும்" என்பவாகலின்.

அந்வய வ்யதிரேகி யநுமானத்திற்கு
பிரதிஞ்ஞை
ஏது
திட்டாந்தம்
உபநயம்
நிகமநம்
என ஐந்து ரூபமுண்டு.

இவற்றுள் 'தருபவனொருவன் வேண்டும்' என்றது-ப்ரதிஞ்ஞை. க

'வருமுறைவந்தின் றுபோவதுமாதலாலே' என்றது-ஏது. உ

'ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம்' என்றது-காரியத்துவசாதனை.

'மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே' என்றது - திட்டாந்தம். ந

'எண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவன்' என்றது-உபநயம்.

'கன்னுகாரியங்க ளெல்லாங் கர்த்தனையதனிற் காண்பன்' என்றது-நிகமநம். ரு

'ஈசன்றானே' என்றது - பக்ஷதர்மத்தின் பலத்தினால் மகேஸ்வரன் ஏகனே ஜகத்கர்த்தா வென்றது.

இனி ஹேதுவுக் கைந்துகுணமு மைந்துதோஷமு முண்டு. இத்தோஷங்கட்கு குணம்வருமாறு—

க - பக்ஷதருமத்துவம், பிரபஞ்சங் காரியரூபமாகலிற் பக்ஷத்திலேயுண்டு; அதனால் - அசித்தியென்கிற ஹேத்வாபாச நிரஸ்தம்.

உ - சபக்ஷசத்துவம், அது கடாதிகளிலுங் காரியத்துவமாகக் காண்கையால் - விருத்த னேத்வாபாச நிரஸ்தம்.

ந - விபக்ஷாத் வியாவிருத்தி, ஆத்மாவிற் காரியத்வமில்லாதிருக்கையால் - அநைகாந்திக ஹேத்வாபாச நிரஸ்தம்.

ச - அபாதித விஷயத்துவம், பிரபஞ்சத்திற் குற்பத்திலயங் காணப்படுகையா லீஸ்வர கர்த்திருத்துவ மில்லாமையின்ற தபாதிதமாகலில் - காலாத்தியயாபதிஷ்ட ஹேத்வாபாச நிரஸ்தம்.

ரு - அசத்பிரதிபக்ஷத்துவம், உபாதாந காரணமான மாயையும் துணைக்காரணமான கன்மமும் ஜடமாகையினாலும், பசுக்களுடைய ஞானக்கிரியை யாணவத்தினாற் றடுக்கப்பட்டிருக்கையினாலும், இரண்யகர்ப்ப நாராயணாதிகள் சிருட்டியந்தர யீனவரா லுண்டாக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகளை யுடையவராகையாலும்; பரமேஸ்வரனுடைய கர்த்திருத்துவஞ் சாதிக்கிறதற்கு - ப்ரகரணஸமமென்னு மேத்வாபாசநிரஸ்தம்.

இனி அநுமானந்தான்
தருமாதருமி யநுமானமென்றும்
காரணாத் காரியாநுமானமென்றும்
காரியாத் காரணாநுமானமென்றும்
உபமாநுமானமென்றும்
நான்குபேதப்படும்.

இவற்றுள் ஈஸ்வர கர்த்திருத்வஞ் சாதிக்கிறதற்குப் பிரபஞ்சங் காரியமாகையால் அக்காரியத்தை யறிந்து பண்ணுவதாக ஞானக்கிரியா ஸ்வரூபமாகிய சத்தியுண்டு. இச்சத்திக்குச் சத்திமானாகிய வீஸ்வரனுண்டென்று தருமாதருமியநுமானத்தினா லறியப்படும்.

எப்படியெனின்? மண்ணுந் திரிகையுந் தண்டுங் கடாதிகளை வேண்டினவனுங் குலாலனுமிருக்க, குலாலனுடைய வியாபா

ரமுள்ளடாளுற் கடாதிகளுக்கு இல்லாதிருக்கின்றிலை; அப்படியே மாயையுங் கன்மமு மான்மாக்களு மீஸ்வரனு மெப்பொழுமுண்டாயிருக்கையினு மீஸ்வரனுடைய சமவேதசத்திப் பிரவிருத்தியுண்டாயிற் பிரபஞ்சமுண்டு: இல்லையாகிற் பிரபஞ்சமில்லையென்னு மன்வய விபதிரேகியனுமானத்தினுல் ஜகத்கர்த்தா மகேஸ்வரனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

சர்வகர்த்தா மகேஸ்வரனென்று ப்ரதிஞ்ஞை பண்ணிக் குலாலனைத் திட்டாந்தம்பண்ணி யது பிரதிஞ்ஞாவிரோதமெனின்? அற்றன்று. கர்த்திருத்துவம்.

† பிரயோசககர்த்திருத்துவமென்றும்.

* பிரயோச்சிய கர்த்திருத்துவமென்று

இருவகைப்படும்.

† ப்ரயோசகர்த்திருத்வம் - ஏவுகிறது.

* ப்ரயோச்சிய கர்த்திருத்தவம் - ஏவப்பிக்கிறது.

இவற்றுள் -

ஈஸ்வரனெவ்விடத்தும் பிரயோசகர்த்தா, குலாலாதிகள் பிரயோச்சியகர்த்தாக்கள்.

ஆகலிற் பிரதிஞ்ஞாஹானியில்லை; திட்டாந்த விரோதமுமில்லை —

'மருவிடு மகாதிமுத்த [illegible] முன்னிற்றே - ஆகாதி யானவத்தினுடைய தடை [illegible] ஸ்வர [illegible]ர். ஆன்மாக்களையும் மூபாதானங்களையும் பிரகிருதிதின் சிருட்டியாதியைந்தொழில்களையும் சத்தியாலே பின்னுமென் றிதன்பொரு[illegible]

ஒருவ னொருத்தி யென்றொன் றொருமையாகக் கூறிய வாசிரியர்கருத்து, இவையிற வீஸ்வர னிமித்தமு மீஸ்வரர் சம[illegible]

[illegible] ஆன்மாக்களுடைய கன்மத் தினைக்காரண[illegible]ல் வித்து வுபதானமாகுமனவி லிவ்வேதுவி[illegible]டாயிற்றென்பது.

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

இதனுல் - ஜகத்து நிரேதுகமென்றது தள்ளப்பட்டது.

வருமுறை வந்துநின்று போவது மாதலாலே - என்றதனுல் பிரபஞ்ச நித்தியம், இதற்கொரு கர்த்தாவும் [illegible] என்கிற சார்வாக [illegible]மாபசமதமுமாரஸ்கம்.

ஒருவ னொருவன்வேண்டும் - என்றதனுல் நிரீஸ்வரவாதி [illegible]மென்றதனுல் - அநேகேஸ்வரவாதி மதமுந் தள்ளப்பட்டது.

தான்முத லீறுமாகில் - என்றதனுல் நித்தியனென்று கூறப்பட்டது.

மருவிடும் - என்றதனுல், சகலவ்யாபி யென்னப்பட்டது.

அநாதிமுத்தன் - என்றதனுல் நிமுத்தரான வனந்தேஸ்வராதிகளைப் [illegible] ஸ்வதந்திர னென்று கூறப்பட்டது.

[illegible]த்தது - என்றதனுல் தேவேந்திராதி சமிசரெல்லாம் ப்ரயோச்சியகர்த்தாக்கள். தேவேந்திராதி ரவி[illegible]யைச் சுதந்தரமில்லிய ஸ்வரூபியாயுள்ள சிவனேபதம் [illegible] பலத்தினு லபராயுள்ள வந்தேஸ்வராத் [illegible]

செல்லாஞ் சிருத்தியங்களைப் பண்ணுவார்கள்.

சைதன்னியமே ஸ்வரூபமல்லது ஸ்தூலரூ [illegible] க்குத் தேவல [illegible] ரூபமி [illegible] ன்றது.

* [illegible] தெவிகாமொத [illegible] வ்ஸா நஅய நிய ஜாமெ [illegible] வொ ஜ [illegible] தெவைம் [illegible].

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையாற் சாத்திரத்திலறியு மறிவிற் சந்தேகம் வரா [illegible] யை புணர்த்து [illegible] தபடி [illegible] கின்றார்.

உலகமெல்லாம் ஒருபவன் ஒருவன் [illegible] வமுதற் பிருதிவீதத்துவ மீறாகும் தத்துவ தாத்துவிகமெ [illegible] உலகொரு கர்த்தாவையுடையது. இது...பிரதிஞ்ஞை.

காரியத் தன்மையால். இது ஏதுவிற்...ஏது.

உலகு காரியமன்று; உமதேதுச் சொரூபாசித்தம், நம [illegible] தேதுச் சொரூபா சித்தமெ [illegible] காரியம்.—

ஒருத்தனொருத்தி [illegible] யொன்றென் றுணர்த்திடு மாதலா [illegible] லே - சரீரத்தைப்பற்றி யசேதனமாகவு மொருவனொருவ [illegible] த்தி யொன் [illegible] றென் றநேகமாக [illegible] மறையப்படு மாதலால்,—

[illegible] ருப் [illegible] றை வந்திடுதலால் [illegible] மாதலாலே-இவ்வாறா [illegible] உ [illegible] ஆதி உற்பத்தி, திதி, ச [illegible] மாதலால்;

இப்படிக் காரியத்துவ நிச்சயமாகலால் யாதொன் றியா தொன்று காரி [illegible] மது கர்த்தாவையுடைத்து, எப்படி? குடம், இது...திருட்டாந்தம்.

அப்படி புலகிது காரியம். இது உபநயம். ஆகையால் அப்படி யுலகிது கர்த்தாவையுடைத்து...இது நிகமனம்.

அந்தக் கர்த்தாவின இலக்கண மெப்படியென்னில்;—

தான்-அந்தக் கர்த்தாவானவன்,—

முதல் தானாகி மருவிடும் - வைதத்துவ முதற் சுத்தவித்தி [illegible] றாகுஞ் சாதாரண வசாதாரண காதாரணசா தாரணங்களாகிய தத்துவதாத்துவிக புவன ருக்குமதேக [illegible] வதேக போக்கிய சுத்தாத்துவப் பொருள்களைச் சுத்தமாயை யினின்றுஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

ஸ்ரீமத் அநந்த [illegible] த் துவாரத்திலே மகாசிருட்டியிற் காலதத்துவமுதற் பிருதி [illegible] துவ மீறாகுஞ் சாதாரண வசா தாரண சாதாரணு சாதாரணங்களாகிய தத்துவ தாத்துவிக [illegible] வன ருக்குமதேக துலதேக போக்கிய சுத்தாசுத்த [illegible] வசுத்தா த்துவப் பொருள்களை அசுத்தமாயையிலே நின்றுஞ் சிருஷ்டித்து த் திதித்துச் சங்கரித்து.

குணதத்துவத்தன்றும் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதி யின தக்கிரத்து நிலயராகிய, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட [illegible] தத்துவாரத் திரு [illegible] ர் சிருஷ்டி [illegible] அசாதாரணம் மகாப்பிரள யா [illegible] ந்தம் இருக்குமென்று [illegible] னவி, குணதத்து [illegible] முதற் பிரு தி [illegible] தத்துவ மீறாகுஞ் சாதா [illegible] அசாதாரண [illegible] சா தாரண தத்துவ தாத்துவி [illegible] புவன திவ்விய துலதேக போ க்கிய அசுத்தாத்துவப் பொ [illegible] ள்களையும் பின்னும் குணதத் [illegible] தன் மத்திமப் பிரளயத் [illegible] ற் பிரகிருதியின தக்கிரத்து நிலயரா

வே பிரம விட்டுணுத் துவாரத்திருமேனியும் பிராணட்டத் துவ்வணிலையாகிய பிரமவிட்டுணுத் துவாரத்திருமேனியும், சில திவ்விய ஞானதேக போக்கிய வசுத்தாத்துவப் பொருள்களையும் பிரகிருதியிலேநின்றுஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து.—

முதலொடு வீறுமாகி மருவிடும் என்றுகொள்ளுதலால், முதலென்று சொல்லும் சிருட்டி கர்த்தாவாயும், நடுவென்றுசொல்லும் திதிகர்த்தாவாயும், ஈறென்று சொல்லும் சங்காரகர்த்தாவாயும் பொருந்திடும்.

அருவமாகிய சுவபாவத்திருமேனியும் அசத்தேகவர் [illegible] ததேகத்திருமேனியும் திரோபாவ கர்த்தாவுமாம், சுவபாவத்திருமேனியும் அநந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்திருமேனியும் அநுக்கிரக கர்த்தாவுமாம்.

சரீரிகளே கர்த்திருத்துவமுடையோராம். அசரீரியாயிருக்கின்ற உமது கர்த்தாவுக்குக் கிருத்திய [illegible] கூடும்? சத்தியம். மூர்த்தி யிரண்டுவிதம்:—சகலமென்றும் அசலமென்றும். சகலமாயிருக்கின்ற மூர்த்தி யவர்க்கில்லாதபடியினாலே,—

அநாதிமுத்த சித்துருமன்னி நின்றே — அசலமாகிய நித்தியமுத்த சிற்சத்தி மூர்த்தி பொருந்தி நின்றே.

தான் முதல் ஈறுமாகி மருவிடுமென்று பொருட்புணர்ச்சி போதிக்க.

சிவஞானயோகிய நடை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையா னுணரப்படும் பொருள்களுண்மை மூன்றனுள் முதற்

தா னுணர்த்துவான் றொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறுகின்றார்.

இ—ள். அவனவளதுவென்னும் அவயவப்பகுப்புடைய பிரபஞ்சம், தோற்றமுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற் றோன்றிநின்று அழிந்துடைமையால்; அதுதன்னைத் தோற்றுவிப்பா னொருவனாகவே யிருக்கும். ஆகலான், அவ்வுலக மொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற சங்காரகாரணனே! அவ்வொடுங்கிய பின்னும் அநாதிமுத்தசித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று, அநாதிபெத்த சித்துருவினையொட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை முன்போல மருவுவிக்கும் ஆதலால் அவனேயுலகிற்கு முதற்கடவுளென்பதாம்.

« கொள்ளப்படாதுமற்றப்பகுதியிலென்கூற்றுக்களே" என்பதனுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்றமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அருவமென்று மிரண்டாவதும், தானேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மை சிறப்பு. ஆதியென்பது பெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல்.

« [illegible] னன்றிக்—குற்றம் போக்கே தரும்" என்றாற்போல விகாரத்தாற் றொக்கன.

முழுவதுமொடுங்கியபின் முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்னுங் கடாவைவிடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னி நின்று என்றார்.

ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

5408

அநாதிமுத்த சித்துருவின னிமம்பற்றி யடையடுத்தின், அநாதிபெத்த சித்துருவுமுண்டென்பதூஉம், மீளவுமருவுவித்தல் அதன்பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றும். "மலத்துளதாம்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

ஒருவனோடொருத்திபொன்றென்றுரைத்தலாகிய அடைமொழி, வீந்துநின்று போதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றெழுவாயும் மூன்றுபயனிலையுமுடைத்தாய் முதனூல் முதற்சூத்திரம்போல மூக்கூற்றதாமாறுகாண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சிவஞானபோதமும் சிவஞானசித்தியும் ஒரு கருத்தா விருக்குமென்று பரபட்சத்தி லிந்த நூலுக்குச் சொன்ன பாயிரத்தில் நூற்பெயர்சொன்ன திருவிருத்தஞ் சொல்லும்—

அஃதெங்ஙனே யென்னில்? போத மிருந்தோர் — முன்னைத்திற் செய்த சரியை கிரியா யோகங்களின் முதிர்ச்சியினால் வந்தாகிய சிவஞானத்தின் மிகுதியாலே பூலோகத்திலேவந் தவதரித்த பெரியோர்களுக்கும்,—தொகுத்த பேதமைச்சே பொருளினோர் — அநாதியே பொருந்தி யிருக்கிற அஞ்ஞானத்தோடே கூடி யொன்று மறியா திருக்கிறவர்களுக்கும்,— இவர்களிரண்டு - இந்த விரண்டு பேர்க்கு மன்றி, — கதிப்பேறாகிய வுரைநெறியெனு மவர்கட் கரிய - ஐகமான அக்கினியில் மோக்ஷத்தைப் பெறுகைக்கு வழியேதென்று இருக்கிற. விருப்பத்தை யுடையவர்களுக் கரியத் தக்கதாக,

முன்னு ளிறைவ னருணந்தி தனக் கியம்ப - முற்காலத்திலே ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன் ஸ்ரீ நந்திகேஸ்வர் தம்பிரானுக்கு அருளிச்செய்த ஞானசாத்திரத்தை, — நந்திகோதிலருட் சனற்குமாரர்க்குக்கூற - ஸ்ரீநந்திகேசதேவ தம்பிரானுர் குற்றமற்ற திருவருளினோடே கூடியிருக்கிற சனற்குமார பகவானுக் கருளிச் செய்ய,—குவலயத்து லவ்வழி யெங்குருநாதன்கொண்டு - சனற்குமார பகவானுடியாகச் சத்தியஞான தரிசனிகள் பூலோகத்திலே வந்தசாத்திரத்தைக் கொண்டெழுந்தருளிவந்து என்னுடைய வாசாரியனாகிய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானுதிரு அந்தக் கிரமத்திலே அருளிச்செய்ய,—இதல வெமக்களித்த ஞான நூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தியென்றே - மெய்கண்டதேவ தம்பிரானுர் என்னுடைய வஞ்ஞான நீக்கவொன்றுக்கும் பற்றாத வெனக்குத் திருவுள்ளம்பற்றின சிவஞானபோதத்திலுண்டாகிய சம்பிரதாயத்தை யாராய்ந்து பார்த்து, ஒன்றுமறியாத நானுஞ் சிவஞான சித்தியென்று ஒருசாத்திரமாகச் சொல்லாநின்றேனே.

எனவே சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு சூத்திரமும் அந்தச் சூத்திரங்களுக்குச் சூர்ணிகளு மந்தச் சூர்ணிகளுக்கெண்பத் திரண்டு வெண்பாவு மாகச் சொல்லும் இந்த மூன்றுவகையிலு முள்ள வர்த்தத்தைத் தாமெடுத்துக் கொண்டு; சுபட்சம் பன்னிரண்டு சூத்திரத்துக்கு மாக முன்னூற் றிருபத்தேழு விருத்தமாக வருளிச்செய்தா ரென்பது கண்டுகொள்க.

அளவைப் பிரமாணத்தில் 'அநாதியேயமலனுய்' என்ற திருத்தத்தில் 'உணர்த்துவதுபதேசத்தான்' என்றுசொல்லுகையால், ஜேஸ்வரனாய்த்தன் அப்படி யொருபதியுண்டென்றும், ஒரு

பசுவுண்டென்றும், நீர்சொன்னது உள்ளதொன்றல்லவென்ன; பின்னையுள்ளதேதென்ன, பிரத்தியட்சமாயுள்ள நாலுபூதங்களுமே யுள்ளது, அது நித்தியமுமாய் ஜடமுமாய் நிற்குமென்று சொல்ல: இல்லையென்ற கர்த்தாவை யுண்டென்றும், அவன் நித்தியமென்ற பிரவஞ்சத்தை யநித்தியமென்றும், மேல் மறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

ஒருவனொ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம் - நீ நித்தியமென்ற பிரவஞ்சம் அவ னவ ளென்ற வுயர்திணையாயும், அது வென்ற அஃறிணையாயும், மூன்றுவகையாகச் சொல்லப்பட்ட பிரவஞ்சங்களெல்லாம்,—வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே - தோன்றுகிற கிரமத்திலே தோன்றி, நிற்கிற கிரமத்திலே நின்று, அழிகிற கிரமத்திலே யழிவதுமாய் வரும். ஆகையாலே பிரவஞ்ச மநித்தியம். அதுவன்றியும் பிரவஞ்சம் ஜடமா யிருக்கபடியாலே இதுதானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகையாலே,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - இவயிற்றை யுண்டாக்குவா னொரு கர்த்தாவுண்டாகவேணும். பாஞ்சராத்திரி பிரபஞ்சஞ் சிருட்டி கர்த்தாவாலே யுண்டாய் அழிந்து சங்காரகர்த்தாவாலே யுண்டாகுமோ வென்ன? அதனைமறுத் தருளிச்செய்கிறார்,—தான்முதலீறுமாகி மருவிடும் - சங்காரகர்த்தாவே சிருட்டி கர்த்தாவாயும், திதிகர்த்தாவாயும், தோற்றுவிக்கவு மிரட்சிக்கவுங் கர்த்தாவாய்ப் பொருந்திநின்றுசெய்வன். அப்படிச்செய்யில், அவ[illegible]மாருகர்த்தாப் படைக்கவேண்டுமென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்ல, அவனை ஒருகர்த்தாப்படைக்கவேண்டுவதில்லை; அஃதெங்ஙனே யென்னில், அநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே - அநாதியே சர்வத்தும் பொருந்திநின்று காரியப்படுத்துகச் செய்தேயுந் தானொன்றுடனுந் தோய்வற நிற்கிற ஞானமே தனக்குத் திருமே

யாக வுடையவன். ஆகையாலே தனக்குவேண்டின வடிவு தானேகொண்டு நின்று செய்வன்.

இதனாற்சொல்லியது உலோகாயுதன் பிரவஞ்ச நித்தியமென்றுங் கர்த்தாவில்லையென்று மவனை மறுத்து; பிரவஞ்ச மநித்தியமென்றுங் கர்த்தாவுண்டென்றும் சங்காரகர்த்தாதானே சிருட்டியையுஞ் செய்வனென்று முறைமையையு மறிவித்தது. ()

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—()—

ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம்-அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாய்க்கூறப்படும்பிரபஞ்சத்தொகுதி,—வருமுறை-தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையால்,— வந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே-தோன்றிநின்றழிதலுடைமையால்,—தருபவ னொருவன்வேண்டும் - அதுதன்னைத் தோற்றுவிப்பா னொரு வினைமுதலை யவாய்நிற்குமாகலான்,—ஈறுமாகி - அவ்வுலக மொடுங்குவதற் கேதுவாய்நின்ற சங்காரகாரணனே,—அநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே - அஃதொடுங்கிப் பின்னும் அநாதிமுத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்றுநின்று,—மருவிடும் - அநாதிபெத்தசித்துருவின் பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை முன்போலருவிக்கும்,—தானேமுதல் -அதனா லவனே யுலகிற்கு முதற்கடவு ளென்பதாம்.

இஃது முதனூன் முதற்சூத்திரம் போல மூன்றெழுவாயு மூன்றுபயனிலையுமாய் முக்கூற்றதாமாறுகாண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகாயுத னிப்பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்ற மொடுக்க மில்லா திருக்கவு மனாதியென்று சொன்ன தெப்படியென்று சொல்ல; அவனை மறுத்து மூன்று விருத்தத்தால் உணர்த்துகிறார்.

உதிப்பது மிறுமுண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னைமுன்னோர், மதித்துல கநாதியாக மன்னிய தென்ப தென்னி, லிதற்கியா னருமாறுதி யெடேனிப் பூதாதி யெல்லாம், விதிப்படி தோற்றிமாயக் காலலான் மேதினிக்கே. (௨)

(இ-ள்.) உதிப்ப — இப்பிரபஞ்ச மொருத்தராலே தோற்றமுமீறுமுண்டென்றிரின் றொடுக்குமென்று நீர் சொல்லியதென்றுரை தென்னை, அஃதெக்காரண மென்னில்? பதிங்கென்னை

முன்னோர் ம — பிரகஸ்பதிபகவான் முதலிய வாசிரியமதித் துலகநாதி யிப்பிரபஞ்சத்தை யநாதியென்று நவின்றயாக மன்னிய சொல்லுவர்கள் என்று நீ சொல்லில்? தென்பதென்னில்

இதற்கியான — இந்த விசுவந்தானே தோன்றின் றொருமாறுதி பெ டுக்கு மென்பதற் கநாமானமுதலிய பிரமாடேன் ணங்களை யெடுத்து தகரித்துச் சொல்லுவதில்லை. அஃதெக்காரணமென்னில்?

இப் பூதாதி — பிரத்தியட்ச வாதியல்லோ, உனக்கநுமானமெல்லாம் விதிப் னமெடுத்துச் சொல்லுவதில்லை; இத்தப்பூ

பூ தோற்றி [illegible]ன்களை பூதாதியான சரீரங்களெல்லாம் [illegible] லான் விதிக்கப்பட்டபடியே தோன்றி மேதினிக்கே நி[illegible]ப் காண்[illegible]யா விதனை யுள்ளபடி பு[illegible]ர்வாயாக என்று

இதற்குப் பிர[illegible]ணம் ஸ்வாயம்பு வாகமம் எனவறிக. (௨)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இச்சூத்திரத்தி லர்த்தங்களை யொவ்வொருமதத்தினவ ரொவ்வொருபதத்தைப்பற்றிச் சங்கைபண்ணி யதற் குத்தரஞ்சொல்லி ஜகத்கர்த்தா வீஸ்வரன் ஏகனே அநேகான்மாக்களுடைய மலாதன் ரானு குணமாகச் சுத்தாசுத்தமாயைகளிற் றநு கரண புவன போகங்களை யுண்டாக்கிப் + பாலித் தழிப்பனென்பதை மேற் கூறுகின்றது.

+ பாலித்தல் - இருத்தல்.

இதில் 'வருமுறைவந்துநின்றுபோவதுமாதலாலே' என்பதற்கு, லோகாயுதன் சங்கையு முத்தரமுமாக, மேல் மூன்று விருத்தத்தாற் கூறுகின்றது.

உம்மை இறுதிக்கணின்று விளக்கினவெண்ணும்மை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

சித்[illegible]ரு என்பது எழுவாய், மருவிடும் என்றது பயனிலை.

* இக்கருத்து - க - செய்யுளின்குறை, ஈண்டு சிங்க நோக்காய் இச் செய்யுளில் அதிகாரமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(உதிப்பதுமீறு ... என்னில்) — இச்சகத்திற்குத் தோற்றமுநாசமு முண்டெண்டதென்னை, பெரியோர்கள் விசாரி

தப்பார்த்து ஜகத் தநாதியுமாய் நித்தியமாயுள்ளதென்று சொல்லுவர்களென்று சொல்லின்? (இது நித்தியானுமானத்தின் மேதிவிக்கே) எ - று. நீ தோற்றமும் ஒடுக்கமுமில்லை ஸ்பாவமாமென்ற வசனத்தினை கருமானுகமங்களைக்கொண்டு சொல்லேன்; பிரத்தியக்ஷமாகப் பூதங்களை காரணமாக்க கரப சகுதி கிருமி கீடாதி தேகங்களும், விருக்ஷங்குள் மல தாபர பாஷாணாதிகளெல்லாம், இன்னதிலின்னபடி ரூபமாயின்னபடி பலித் தின்னபடி நசிக்குமென்று வேதாகமங்கள் சொன்னபடியே, மகாபூதங்களினின்றுந் தோற்றமுமொடுக்கமும் பூமியின்கண்ணே காணலால்; பூமியாதிமகாபூதங்களுங் காரியமுத்தாயிருக்கையினால், இதற்கு ஒருகாரணமும், அக்காரணத்திற்கு கர்த்தாவுமுண்டென் றிதன்பொருள்.

பூதாதியென்றதில் வேற்றுமை தொக்குநின்றது.

இதனால்ஜகத்து-சாதியே! வேதத்தில்ஜகத்தநாதியென்றிருக்க விவ்வசாதியென்றது வேதவிருத்தமெனின்? அநாதியென்றவாக்கியத்திற்குப் பிரபாகரன் ஆதியிலே தாற்பரிய மாகையால் விரோதமில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

உலகொரு கர்த்தாவையுடைத்து, காரியமாதலால், உலகு காரியம் ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென்று நித்தியமாதலாலும், வருமுறைவந்து நின்று போவதாதலாலும், என்று காரியத்தைச் சாதித்ததனுற் கர்த்தாவைச் சாதித்தீர்; அது கூடாது. பிருதிவிமுதல ஐலகித் தோற்றநாசங் காணுமென்று லோகாயுதன் ஆருதேன்முதலோர் சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

இப்படி மீறுமென்னென் அனைப்பதிவ் தென்னை - ?.லகுக்கு நித்தியாதலு நாசமாதலு முள்ள தென் நிசைப்பதேது.—முன்னோர் - தர்க்க நூற்கருத்திர முணர்ந்தோர்,—மதித்து - தர்க்கித்து நிச்சயம்பண்ணவ,—உலகு - பிரபஞ்சம்,—அநாதியாக - எப்போது மிப்படியிருப்பதாய்,—மன்னியதென்று - நிலைபெற்றதென்று திகழ்ந்தனர்,—என்னில் - என்று நீ சொல்லில்,—இதற்கு - நீ சொல்லு மிந்தவார்த்தைக்கு,—யான் - நான் நீ பிரத்தியக்ஷவதி யாகையினாலும், இது பிரத்தியக்ஷ சித்தமாகையாலும், பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாத்திரமன்றி,—அநுமானாதி யெதின் - அநுமானாகமப்பிரமாணங்களைத் தொடுக்கேன், பின்னை யதிபுமாறெப்படி யென்னில்—இப்பூதாதியெல்லாம் பூதங்களையாதிக்கக் காரணமாக வுண்டாய்ப் பூதி[illegible]மாதலால் முதலிய விவ்வுலகிற்பொருந்திய பொருள்களெல்லாம்,—விதிப்படி தோற்றமாயக்காணலான் மேதினிக்கண்ணே பூமியின் கண்ணே கண்மமுறைமையில் விசாசங்கற்பத்திறு உற்பத்தி நாசமாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாகிய சிச்சத்திபொருந்திய நேத்திரத்தினுற் பார்த்தலால்.

சிவஞானயோகிபருரை வருமாறு.

இனி அம்மூன்றனுள் முதற்கூற்றை இருபத்தேழுசெய்யுளான் வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார்.

எ - று. உலோகாயதநூலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான், நிலத்தொழிலொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களுமுண்மை பெறப்படாதெனின்?—என்றே நீ விதித்த விதி

யாகிய நிலத்தொழில்போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலுங் கட்புலனாகக் காண்டலான், இதனைச் சாதித்தற்கு வேறோர் உதாரணங் காட்டல் வேண்டாமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்க ளெடுத்துக்காட்ட வேண்டாமென்பதாம்.

படி உவமவுருபு.

"தோற்றமுமீறு முள்ளது தன்பாலே ... உற்றலின்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

மேதினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இதனானே உலோகாயதன் மதம்மறுத்து நிரமூமாசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப் பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுச் சுபக்கத்தில் அவர் கூறு மறுப்பைப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க.

வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்தன் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும்.

நிரம்பவழகியருளி வருமாறு.

——o——

மீளவு முலோகாயதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமொடுக்க மில்லையாயிருக்க வுண்டென்றதெப்படியென்று சொல்ல, அவன் மதமறுத்து மேலருளிச்செய்கிறார்.

உதிப்பதுமிறுவதுமுண்டென் றுரைப்பதெங்ஙனே முன்னோர் மதித்தல கநாதியாக மன்னியதென்பர் - பிரபஞ்சத்துக்குத்

தோற்றமுமொடுக்கமு முண்டென்று சொல்லுகிறபடி யெப்படி? வேதாந்திகள் விசாரித்துப் பார்த்து இந்தப்பிரபஞ்ச மநாதியே நிலைபெற்றுள்ளதென்று சொல்லுவர்;—என்னில்-என்று நீசொன்னயில்,—இதற் குயோனுமாதியேயென்-ரியிப்படி நித்தியமென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டுகிற விதனுக்கு நான் அநுமான முதலான பிரமாண மெடுத்துச்சொல்லவேண்டுவதில்லை;—இப்பூதாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்றிமாயக் காலையால் மேதினிக்கே இந்தப் பூதகாரியமான தேகங்களெல்லாம் பாவனைதீர விதிக்கப்பட்ட விதியின் வசத்திலே இந்தப் பூமியின்கண்ணே தோன்றி நின் றழிதல் பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம்.

உலகாயதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமொடுக்க மென்ப தொன்றில்லை நாலு பூதங்களுமே யுள்ளது அது நித்தியமாயிருப்ப தொன்றென்று பூதங்களுடனே யொருவடிவிலே நின்று மொருவடிவு தோன்றி நின்றொடுங்குதல்;ஒரு வடிவிலேநின்று மொருவடிவு தோன்றி நின்றொடுங்குகலால் பிரபஞ்ச மநித்தியமென்றும், இது ஜடமானபடியினாலே இதைக்கொண்டு செய்வா னொருகர்த்தாவுண்டென்றும் அவனை மறுத்தற்குப் பிரமாணம்.—சிவஞானபோதம் "பூதாதியை மறுத்துப் பூதாதியாகும் பெத்திமையிலோறு முதலுந்துணையாகப் பேதாய்நிதியாகும் பெத்திமையிலோதாரோ, வொன்றொன்றாற்றோன்றி யுளதாயிறக்கண்டு, மன்றொன்றென்ன வாய்ந்து."என்றும், பரபட்சம் "பூதமானவை நித்தமென்று புகன்றதென்னை யுருக்களா, யாதாலோடழிவாகுமாதலி னாக்குவோரவர் வேண்டுமே, காதலோடுகேடழிமன்கொ டியற்றுவோருளர்கண்டனம், தீதனிறெழுந்தகொப்புனிகழ்ந்தமாருத செய்கையே." என்றும் "பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு, மாதலாலொரு நாதனிங்குளனென்றறிந்துகொளையனே, பூதமான கடாதிமன்னினி

ல் வந்தவாறு பிடித்திடிற், கோதிலாத குலாலனல்வரு செய்கையென்று குறிப்பதே." என்றவாறு கண்டுகொள்க."

சித் - ப, ரு - உ௯ - செ.

இதனாற் சொல்லியது உலகாயதன் பிரபஞ்ச நித்தியமென்றும் கத்தா வில்லை யென்றுஞ் சொல்ல, அவனை நோக்கிப் பிரபஞ்ச மநித்தியமென்றுங் கத்தா வுண்டென்று மறுத் தருளிச்செய்த முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

முன்னோர் - உலகாயதநூ லுணர்ந்தோர்,—மதித்த-காட்சியளவைக் கொத்தாகவே பிரமாணமாகாவென மதித்து,—உலகாதியா மன்னியதென்பார்- உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு மென்பர் ஆகலான்,—உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பது-நிலைத்தொழிலேயன்றி யேனைத்தோற்றநாசங்கள் ளுண்மைகூறுவது,—இங்கென்னை யென்னில் - இவ்விடத்துப் பொருப்பட்டாதெனின்,—விதிப்படி-நீவிதித்தவிதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே,—மேதினிக்கு-இவ்வுலகின்கண்,—இப்பூதாதியெல்லாம்-இப்பூதமுதலிய பிரபஞ்சங்களெல்லாமுற்றிற்கும்,— தோற்றிமாயக்காணலான் - தோற்றநாசங்களாகிய இவ்விரண்டுதொழிலு முடனிகழக் காணலான்,—யானதற்கு-யானிதனைச் சாதித்தற்கு, — அறுமாறுதிபெடேன் - நீகொண்ட காட்சியளவையொன்றேயன்றியுமாசலி னிண்டறுமானமுதலிய வேறுபிரமாணங்க ளெடுத்துக்காட்டுவே னல்லே னென்பதாம்.

இதனானே உலகாயதமதம்பற்றி நிகழு மாசங்கையைப் பரிகரித்து, முத்தொழிலுண்மைசாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இயல்புகாண் டோற்றிமாய்கை யென்றிடி னியல்பிதுக்குச், செயலதின் றியல்புசெய்தி செய்தியே யியல்பதின்று, மியல்பதாம் பூதந்தானே யியற்றிடுஞ்செய்தியென்னிற், செயல்செய்வா னொருவன்வேண்டுஞ் செயற்படும் அசேதனத்தால். (௫)

(இ-ள்.) இயல்பு காண்டோற்றிமாய்கை	இந்தப் பிரபஞ்சந் தானேதோன்றித் தானேயழிகை யியல்புகாணும், இதற்குக் கத்தா வேண்டுவதில்லை
என்றிடின்	என்றுநீ சொல்லின்?
இயல்பிதுக்குச் செயலதின்று	நீசொல்லுகிற வியல்பாகிய பூமிமுதலிய நாலுபூதத்திற்குந் தாந்தாஞ்செய்யுந் தொழிலில்லை.
இயல்புசெய்தி	பூதங்களினது தத்தம் வ்யாபாரந்தானே யியல்பெனின்?
செய்தியே யியல்பதின்றும்	நீசொல்லுகிற தொழிலையே யியல்பென்று சொல்லுவையாகில்? அதனைவிட்டுவிடு.
இயல்பதாம் பூதந்தானே யியற்றிடுஞ்செய்தி யென்னின்	சுபாவமா யிருக்கப்பட்ட பூதங்டானே தத்தந்தொழில்களைச்செய்யாநிற்குமெனின்? பூமிகம்பிப்பானேன், ஓரிடத்திலேநீர்சுடுவானேன், ஓரிடத்திலே யக்நி சுடாதிருப்பானேன், வாயு சலியாதிருப்பானேன், இப்படிக்காண்கையிலே

செயல் செய் பூதங்கள் ஜடமாகையா லித்தத்தொழி லை யொருவன் ல்களைச் செய்வா னொருகர்த்தாவேண்டுங்கா வேண்டுஞ் செய ன்; ஜடமானபூதந்தானே காரியப்படம ற்படும்சேதனத் ட்டாது. ஆதலால் ஒருசேதனன் காரியப்படு தால் த்தக் காரியப்படும். எ - று.

ஏகாங்க தேற்றம்.

இக்குறத் தொழு திருவிருத்தத்தாற்கும் ப்ரமாணம் பார்க்கி லையெல்லா மாகமமெனவறிக. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———

இயல்புகாண் டோற்றிமாய்கை யென்றிடி லியல்பினுக்குச் செயலின்று - மஹாபூதங்களிற் றேகாதிகடோற்றுகிறது மொடுக்குகிறதும் ஸ்வபாவமே யெனின்? ஸ்வபாவமானது தேட்பாவவிகாரம் பொருந்ாது,—இயல்புசெய்தி செய்திபே லியல்பதின்றும்-இங்ஙனந்தொழிற்படுவதே ஸ்வபாவமெனின்? விகாரப்படுகிறது ஸ்வபாவமல்லவாம்,— இயல்பதாம் பூதந்தனே யீற்றிடுஞ் செய்தியென்னிற் செயல்செய்வா னொருவன் வேண்டும் - இயல்பாயுள்ள பூதங்கடானே தேகாதிகளைத் தன்னிடத்திலுண்டாக்குமெனின்? இந்தக்காரணத்தில் காரியங்களை யுண்டாக்குகிறவ னொருவன்வேண்டும்,— செயற்படுஞ்சேதனந் தால் - பூதங்க ளசேதனமாகையாற் கர்த்தாவினாலே காரியப்படுமென் றிதன்பொருள்.

இதனாற் சுவபாவிக மன்று ஜகத்தெனக மென்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———

உலகுக் குற்பத்தி நாசமுளது, அஃதொரு கர்த்தாவை விரும்பாமே யியல்பி லாமென்னில்; மறுத்துரைக்கின்றார்.

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கையனென்றிடில் - யாதாக காரணத்திற் றோற்றி யொடுங்குவது காரியப்பொருளினது சுபாவமென்றுநீ சொல்லில்,—

இயல்பினுக்குச் செயலின்று - இயல்பாயிருக்கும் பொருளுக் கொருபோதுண்டாய் ஒருபோதின்றாய்க் காரியப்படுந் தன்மையின்று,—

இயல்புசெய்தி - அப்படிக்காரியப்படுவ தப்பொருட் சுபாவமென்று நீசொல்லில்,—

செய்தியே லியல்பதின்றும் - காரியப்படுமாகில், அப்பொருட்குச் சுபாவ மில்லையாம். அப்படிச் சொல்ல வேண்டுவ தில்லை, செய்தி யியல்பதாம்; உற்பத்திநாச யோக்கியமாகிய வியல்பில்லாத பொருள் சர்வ சாமர்த்தியமுடைய கர்த்தாவினாலுந் தோற்றுவித் தொடுக்கப்படாது; ஆதலால் காரியப்பொரு ளுற்பத்தி நாசமாகு மோரியல்புடையது, ஈரியல்புடையதன்று. அப்படியாயி னுற்பத்தி காலத்து நாசம், நாசகாலத் துற்பத்தி காணு திருப்பானேன்? உள்ளது. தற்காலத் துற்பத்தி ரூபமாயும் நாசரூபமாயும் நாசோற்பத்திக ளோரியல்பாயிருக்கும் பௌத்தனுக்குப்போல, தற்காலத் திரியல்பா யிராது. அந்த வுற்பத்தி நாசங்கள் காரியப்பொருளிற் காணப்படுதலாற் காரியமாய், செயற்படும் பொருள் செய்பவனை விடாததலால்; அந்தவுற்பத்தி நாசங்களொருங்கே

பொருகாலத் தோரியல்பாயிருந்தாலுந் தனது தனது காரியமுறைதலாகு முருபந் தனது கர்த்திருகாரக முதற் காரகங்களின்றி முதற்காரணத்தினின்றுந் தோன்றாது. ஆதலாற் கர்த்தவை விரும்புதல் காரியத்துக்குண்டு. சம்மதமே! இதெல்லா முமக்குமாதலால்,—

செய்தி இயல்பதாம - காரியம் இயல்பதாம், சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களை பூதந்தானே, கர்த்தர்வாய்,—

இயற்றிடுமென்னில் - பண்ணுமென்று லோகாயத பக்ஷமாயிருக்கும் நீ சொல்லில், அப்பூதங்கள்,—

செயற்படுமசேதனத்தால் - காரியமாகுஞ் சடமாதலால்;—

செயல் செய்வானொருவன் வேண்டும் - பூதகாரியத்தினது தோற்றம் நிற்றல் போதற் றொழில்களைப் பண்ணுமொரு கர்த்தாவை விரும்பும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. அத்தோற்றக்கேடுகள் உலகிற் கியல்பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்றெனில்,—தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாகலின் விகாரமாத லியல்பிற்குக் கூடாது. அங்ஙனம் விகாரமாதலாலே உலகிற்கியல்பெனின்? அவ்வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின் வேறுப் இயல்பென்பதொன்றில்லையெனப்படும். படவே, தோற்றிமாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளன. அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெனின்? நன்றுசொன்னாய்; அவை அங்ஙனந் தொழிலுற்று நிற்

றுஞ் செயப்படுபொருளாகலிற் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதனமென்பது செயப்படு பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

சாத்தன் தன்னைக் குத்தினானென்புழியும், குத்தியது கையும் குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின்; வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றாதல் யாண்டுமின்மையுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சத்துக்கு ஆகையு மழிகையு மியல்புதானும், அதற்கொரு கர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்று உலோகாயதன் சொல்ல; அவனை நோக்கி மேலு மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

இயல்புதான் தோற்றிமாய்கை யென்றிடின் - பிரபஞ்சந் தானே தோன்றுகையு நிற்கையும் அழிகையுமாய் வருகிறது அதற்குள்ள வியல்புதானும், இதற்கொரு கர்த்தா வேண்டுவ தில்லையென்று நீசொல்லில்,—இயல்பினுக்குச் செயலதின்று - நீ இயல்பென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்சம் சடமாகையாலே தானாகத் தோன்றி யழியமாட்டாது,—இயல்புசெய்தி - பிரபஞ்சத்துக்குத் தோன்றி நின் றழிகிறது தானே இயற்கை காணுமென்று, நீ சொல்லில்,—செய்தியே லியல்பதின்றாம் - பிரபஞ்சத்துக்குத் தோன்றிநின் றழிகிறது செயற்கையாகையால் இயல்பென்ற தில்லையாம்,—இயல்பதாம் பூதந்தானே யியற்றிடுஞ்செய்தியெ

ன்னில்-பூதகாரியமல்லோ தொழில், பூதங்க ளியல்பதாகையாலே எப்பொழுது மொருசுபாவமாயிருக்கத்தக்க பூதங்கள் தானே தொழில்களையெல்லா முண்டாக்கா நிற்குமென்று நீ சொல்லில்,—செயல்செய்வாரொருவன் வேண்டுஞ் செயற்படுஞ் சேதனத்தால் - அந்தபூதங்கள் சடமாகையாலே இந்தத்தொழிற்களை யுண்டாக்குவா ரொரு கர்த்தர்வேணும். ஆகையலே சடமான பூதங்கள் இவனாலே செய்யப்பட்ட தொழிற்குக் கடமாக நின்று தொழிற்பட்டுவரும்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானே தோன்றுவதையுந் தானே யொடுங்குவதையும் இதற்குள்ள வியல்பென வுலகாயதன் சொல்ல; அவனை மறுத்து இது சடமானபடியினாலே இந்தப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் ஒருகர்த்தாவுண்டென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தோற்றிமாய்கை -அத்தோற்றக்கேடுகள்,—இயல்புதானென்றிடில் - உலகிற் கியல்பாதலி னவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவ தன்றெனின்,—செயலு மியல் பினாற்கின்று - தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாதலின் விகாரமாத லியல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி யியல்பென்றிடின் - அங்ஙனம் விகாரமாதலே யுலகிற்கியல்பெனின்,—செய்திடே யியல்பின்றும் - அவ்வாறு இயல்புவார்க்கு விகாரத்தின்வேறு மியல்பென்பதொன்றில்லையெனப்படும்.படவே தோற்றிமாய்கை யியல்பென்பது விட்டுபோய்த் தேறல்வித்தானமாய் முடியும். இனியியல்பும் விகாரமும் வேறெனவேகொண்டு, பூதத்தானே யியல்பதாம்

பூதமொன்று மியல்பாயுள்ளன,—செய்தியியற்றி மென்னின் - அவைதோற்றி மாய்தலாகிய விகாரத்தைச்செய்யு மெனின், கன்று சொன்னாய்,—செயற்படும்-அவையங்ஙனந் தொழிலுற்றுநிற்கும்,—அசேதனத்தால் - செயற்படுபொருளாகலான்,—செயல் செய்வாரொருவன் வேண்டும் - செயப்படு பொருட்கு வினை முதல் வேறுவேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—o—

பூதங்கள் கிருத்தியகர்த்தாவல்லவென் றுணர்த்துகிறார்.

…லம்புன லனல்கால்கானி றுத்திடு மழிக்குமாக்
கு, பலந்தரு மொருவனிங்குப் பண்ணிட வேண்டா
வென்னி, லிலங்கிய தோற்றமிற்ற லீயிவை யிசைத
லாலே; நலங்கிளர் தோற்றநாசந் தனக்கிலா நாதன்வே
ண்டும். (௪)

(இ-ள்.) நிலம்பு னலனல்கா ல்…ணை நி றுத்திடு மழிக்கு மாக்கும் பலந்த ரு மொருவனிங் குப் பண்ணிட வேண்டா மென் னில்.	காயபூதமும் ப்ரத்தியட்சமாகப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றியு நிறுத்தியு மழித்தும் பிரயோசனங்களைத் தாராநிற்கும், ஒருகர்த்தா விவற்றையுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லையென்று நீசொல்லில் ?

இலங்கியதோற்றநிற்றலீறிவை யிசைதலாலே	நாலுபூதமும் விளங்காநின்ற தோற்றமுதலிய [illegible]க்ருத்தியம் ப்ரத்யட்சமாகக் காரியப்படக் காண்கையாலே
நலங்கிளர் தோற்றநாசந் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்	உற்பத்தியு நாசமுந் தனக்கில்லாத கருத்தாவே யிவற்றையுண்டாக்கவேண்டுமென்று.

(௨)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

(நிலம்புனல்...என்னில்) -ப்ருதிவி அப்பு தேஜஸ் வாயுவென்னுநான்குபூதங்களே பிரத்தியக்ஷமாகத் தேகாதிகளையுண்டாக்கி நிறுத்திப் பலங்கொடுத்தழிக்கும் வேறோர்கர்த்தாவுண்டாக்கவேண்டாவெனின்,—(இலங்கிய தோற்றநிற்றலீறிவை...நாதன் வேண்டும்)-விளங்கப் பட்ட வுற்பத்தியையுந் திதியையு நாசத்தையு மிந்நான்கு பூதங்களும் பொருந்துகையா லுற்பத்தி நாசமில்லாத நலத்தையுடைய கர்த்தாவானவ னொருவனுண்டாயான் வேண்டுமென் றிதன்பொருள்.

இம்மூன்று விருத்தத்தினுஞ் சங்கிரகமாகச்சொன்ன வுலோகாயுத மதமுந் தத்தூஷணமும் விஸ்தரித்துப் பரபக்ஷத்திற் கூறினோ மாகுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணகோசரமாகப்பூதங்களாமே பொருள்களைத்தோற்றுவித்து நிற்பித்துப் போக்கும்; சேதனனாகிய கர்த்தா வேண்டுவதில்லை யென்ன மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

நி[illegible] லனல்கால் - பிருதிவியப்புத் தேயுவாயுக்கள்,—காண - பிரத்தியட்சமாக சரீராதிப்பொருள்களை,—[நிறுத்திடுமழிக்குமாக்கும் பலந்தரும்] - ஆக்கும் சிருட்டிக்கும்,—நிறுத்திடும் - திதிக்கும்,—பலந்தரும் - அதனாற் போகத்தைக் கொடுக்கும்,— அழிக்கும் - சங்கரிக்கும்,— ஒருவன் - அப்பிரத்தியக்ஷனாய்ச் சேதனனு யொருகர்த்தா,— இங்கு - இந்தக்காரியத்தில்,— பண்ணிடவேண்டாம் - செய்யத்தக்கதில்லை என்னில் - என்று நீ சொல்லுகில், "பூதாதியீறு முதனடுவாகப் பேதாய் திதியாகும்" என்று சிவஞானபோதமிருத்தலால், நிற்றலாகிய திதி தோற்றமிருகிய சிருட்டிசங்காரங்களை முன்பின் காண்பியாதிராது. அப்படிப் பூதங்களிலிருக்குந் திதியும் அப்படி யன்று,—இலங்கியதோற்ற நிற்ற லீறிவை யிசைதலாலே-மனது லுதித்த சிருட்டி திதி சங்கார சப்பந்தத்தினால், பூதங்களுங் காரியமொன்றுகொண்டு அவற்றைத் தோற்றுவித்து நிற்பித்துப் போக்கும்பொருட்டு,—தனக்குத் தோற்ற நாசமில்லாத,—நலங்கிளர் நாதன் - சாட்குண்ணிய பரிபூரணனா யிருக்கின்ற கர்த்தா,— வேண்டும் - விரும்பப்படுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. நான்கு பூதங்களுள், வாயு வொழிந்த மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமூகத்தி னிலைபெ

றும். அங்கி வளை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்ற
து சமுகத்தி னழிவெய்தும். அப்பு வளை மூன்றுபூதங்களையுந்
தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திற்றோன்றும். பிருதிவி ஏ
னை மூன்றுபூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்து
த் தானும்அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தா ஞ
ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரி
ய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின், இவைபோல் தம்முள்
ஒன்றனை யொன்று பண்ணவமையும்;வேறொருவன் பண்ணுதற்கு
வினை முதலாதல் மிகையாமெனின்? அற்றன்று. இந்நான்கு
பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலான் இவை ஒன்றனைக்
காரியப்படுத்துமாறுதல் உடையனவன்மையின், இவைபோல
முத்தொழிற் படுதலின்றி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்
றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

எதிர்மறைவினையாக வைத்துரைக்க.

இவ்வாறன்றி மேலைச்செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்
கொண்டு கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைப்பாருமுளர்.

நலங்கிளர்நாதனென விளையும். நலம் மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளாலும் உலகம் முத்தொழிலுடைத்
தென்பதனை யுடம்பட்டுத் தருவதொருவன் வேண்டாவென்
னும் உலோகாயதரிலொருசாரார்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்
பரிகரிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீள வுலகாயுதன் நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்தி
லே பிரபஞ்சந் தோன்றிநின் றழியும், ஆகையால் ஒரு கத்தாவே

னொடுவதில்லையென்று சொல்ல; அவனை நோக்கி மேல் மறுத்தரு
ளிச்செய்கிறார்.

நிலம்புன லனல்காலென நிறுத்திடு மழிக்குமாக்கும் பல
ந்தருமொருவற்கு பண்ணிடவேண்டாவென்னில்-பிருதிவி யப்
பு தேயு வாயுவென்று சொல்லப்பட்ட நாலு பூதங்களுங் கூடி
ன சமவாயத்திலே எல்லோருங் காணவே தோற்றுவித்தும்
நிறுத்தியும் அழித்தும் பல பிரயோசனங்களையுந் தராநிற்கும்;
ஆகையாலே இந்த நாலுபூதங்களுமொழிய வேறேயொருவன்
இவையிற்றை யுண்டாக்க வேண்டுவதில்லையென்று நீ சொல்
லில்?—இலங்கிய தோற்றநிற்ற லீறிவை இசைதலாலே - விளங்
காநின்ற சிருட்டியும் திதியுஞ் சங்காரமு மிவை மூன்றும் பிரப
ஞ்சத்துக் குண்டா யிருக்கையாலே,—கலங்கிளர் தோற்றநாச
ந்தனக்கிலா நாதன்வேண்டும்-இந்த மூன்று தொழிலையுஞ் செ
ய்கைக்கு நன்மை மிக்கிருக்கப்படாநின்ற முதலு முடிவுந் தன
க்கில்லா தொருகத்தாவுண்டாக வேணும்.

இந்தத் திருவிருத்தமிரண்டிற்கும் பிரமாணம் "உதிப்பது
மிறும்,என்றதிருவிருத்தத்துக்கு இட்டப் பிரமாணத்திலே கண்
டுகொள்க. இதுவன்றியுஞ் சிவபுராணம் "ஆக்கமளவிறுதியில்
லாதனைத்துலகு-மாக்குவாய் காப்பாயழிப்பா யருடருவாய்"
என்றுமது கண்டுகொள்க.

திருவாசகம்-க-செய்.

இதனாற் சொல்லியது நாலுபூதங்களுங் கூடின சம
வாயத்திலே சிருட்டி திதி சங்காரமுண்டாகா தென்றும், இ
ந்த மூன்று தொழிலுந் தான்செய்கச் செய்தேயும் இவையிற்றிற்
றோய்வற நிற்கிற கத்தா வுண்டென்னுமுறைமையையு மறிவித்
தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

கால்கானிறுத்திடும் - நான்கு பூதங்களுள் வாயுவே யேனைமூன்று பூதங்களையு நிலைபெறுத்தித் தானவற்றது சமுகத்தினிலைபெறும்,—அனலழிக்கும் - அங்கியேயேனைமூன்று பூதங்களையு மழித்துத் தானவற்றது சமுகத்தி னழிவெய்தும்,—புனலாக்கும்-அப்புவேயேனைமூன்றுபூதங்களையுந் தோற்றித் தானவற்றதுசமுகத்திற் றோன்றும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதிவியேயேனைமூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தானவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுநிலையுடைத்தாம். இங்ஙனஞ் செயற்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய்நின்று காரியநிகழ்த்துதல் கண்கூடாகநிகழ்தலின் - ஒருவனிங்குப்பண்ணிட வேண்டாவென்னில்,—இவையே யொன்றனையொன்று பண்ணுவனவாயும், வேறொருவனின்றிடைக்கு வி[illegible]ாதன் மிகையாமெனின்? அற்றன்று,—இலங்கியதோற்றநிற்றலிறுதியை யிசைதலாலே - விளங்கியவிந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலா லிவை யொன்றனைக்காரியப்படுத்து மாற்றலுடையன வன்மையின் - தோற்றநாசந் தனக்கிலா நலங்கிளர் நாதன் வேண்டும்,—இவைபோல முத்தொழில் படுதலின்றி மெய்பாடுடையாரொருவனே யிவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் உலகு முத்தொழிலுடைத்தென்பதனை யுடன்பட்டுக் கருத்தாவொருவன்வேண்டா வென்னு முலகாயதரி லொருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் புத்தரிற் சௌத்திராந்திகனை நோக்கிக் கர்த்தா வன்றியிலே கிரமமாதென் றுணர்த்துகிறார்.

சார்பினிற் றோன்றுமெல்லாங் கருத்தவ னில்லை
யென்னிற், றேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்
கோதிசெப்பாய், யோரினில் லதுவுந் தோன்று துள்ள
தே துதிக்கவேண்டா, சோர்விலா திரண்டுமின்றி நிற்
பது தோன்றுமன்றே. (௫)

(இ-ள்.) சார்பினிற் றோன்று மெல்லாங் கருத்தவனில்லை யென்னின்	பஞ்சகந்தங்களுடைய வாச்சயவிசேஷத்தாலே பூதங்கடோன்றுவதன்றி வேறொருகர்த்தா வுண்டாக்க வேண்டுவதில்லையென்று நீசொல்லில்?
தேரினில்லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற்கோ தீசெப்பாய்	அது தோற்றமில்லாதபொருட்கோ உள்ளபொருட்கோ வதனை நீவிசாரித்துச்சொல்லாய்
ஓரினில்லதுவுந் தோன்றாது	உணருங்காலத் தாகாசத்திற் பூப்போல வில்லாததொருக்காலு முண்டாக மாட்டாது
உள்ளதே லுதிக்கவேண்டா	காரியமெப்பொழுதுமுள்ளதாகி லிப்பொழுதுதைசத்தின்கட் காரியப்பட்டு வரவேண்டுவதில்லை
சோர்விலா திரண்டுமின்றி நிற்பது தோன்றுமன்றே	இவ்விரண்டுமின்றிப் பரிசேடவளவைத்தான் மானைப்பிடத்திலே யுதியாநிற்பதுயாதொன்றது வேதோன்றும்.எ-று. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

"கருபவனொருவன் வேண்டும்"

என்ற பதத்திற்குப் பௌத்தரிற்சௌத்திராந்திகன் சார்பிருத்சகந்தன்டாவதொழிய வேறொருகர்த்தாவேண்டாவெனை; அவைபிராகிருதச் சகத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டென்கிறதை மேல் மூன்றுவிருத்தத்திலே கூறுகின்றது.

சார்பினிற் றோற்றமெல்லாங் கருபவனில்லை யென்னில் - ரூப ரஸ கந்தமாவது மூர்த்தமாயிருக்கிற பூதங்களுடைய சந்தானம்.

இந்த ரூபாணுக்களினுடைய உபசயமானது † ஸ்தம்ப கும்பாதியா யிருக்கிற பதார்த்தம்

† தூண்கல முதலாயிருக்கிற வெளிபானபொருள்.

ப்ருதிவியின் தருமம் §ஸ்தைரியமும், ரூபமும்,

§ உரம்.

ஜலத்தின் தருமம் * த்ரவத்துவ ஸ்நேஹாதி

* பெருகல், தொட்டா லொட்டுதல்.

தேஜசுக்கு ¶ கௌஷ்ணிய சுக்லபாஸ்வரத்துவாதி

¶ சூடு வெளுத்த ப்ரகாசமுதலிய.

வாயுவுக்கு ¶ சமீபகரண வேகாதி

¶ திரட்டல் ஓடல்.

வர்ணம் - கந்தம் - இரசம் - உருபம் - ஒஜசுக்களாயிருக்கிற நான்கு பூதங்களின் சங்காதமே பிண்டம்

அப்பிண்டத்தினின்றும் ப்ருதிவ்யாதி யுண்டாம்.

அப்ப்ருதிவியாதிகளாவது - பரமாணுக்களின் சமூகம்.

சுரோத்திர துவக்கு சக்ஷு ஜிஹ்வை யாக்கிராணங்க ளிற்கும் பிரத்ய பஞ்சகமென்று பெயர்.

வாக்கு பாத பாணி பா[யூபஸ்]தங்க ளைந்திற்குங் காரக பஞ்சகமென்று பெயர்.

சைதன்னிய சமூதாயத்திற்குப் புத்தியென்று பெயர்.

அதற் காரணபூதமாயிருக்கிற வேதனேச்சனை.

இப்படியே யொன்றினுடைய சார்பிலே யொன்றுதோன்றுவதன்றி யிதனை யுண்டாக்குவா னொருவனில்லையெனின்,—

தோற்றிவிலதற்கோர்தோற்ற முள்ளதற்கோர்செப்பாய் - விசாரிக்குமிடத் துள்ளதற்கோ வில்லாததற்கோ தோற்ற மென்றுசொல்லுகிறாய்,—

ஓரிவில்லதுவுந்தோன்றா துள்ளதே யுதிக்கவேண்டா - அறியுமிடத் தில்லாதாகாய ÷ குசுமம்போல வொருகாலும் தோன்றாது உள்ளதே யானாகிற் றோற்றமென்று சொல்லவேண்டுவ தில்லை,—

÷ குசுமம் - பூ

சோர்விலா விதியின்றி நிற்பது தோன்றுமன்றே - அழிவற்ற காரியரூபமல்லாததும் அசத்துமன்றி நின்ற தொருகாரணத்திற் காரியமான துண்டாக வேண்டுமென்றதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பௌத்தன் புத்ததேவனைக் குருவாயிருந்தன் மாத்திரமன்றி உலககர்த்தாவல்லன், பஞ்சகந்தங்களினது கூட்டத்தினு

னுளதன்றாம், கர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்ன; மறுத்துரைக்கின்றார்.

சார்பினிற் றோன்றுமெ(ல்லாம்)—பஞ்சகந்தத்தினது கூட்ட விசேடத்தாற் பூதமுதலாகிய பொருள்களெல்லா முதித்து,—கருத்தாவில்லையென்னில் - சிருட்டிமுதற் கிருத்தியங்களுக்குத் தாய் முன்னே சொன்ன முறைமையருளிய கர்த்தாவில்லையென்று நீ சொல்லில், கர்த்தாவுண்டில்லை யென்பது பின்பேசுவோம். இப்போது நீ நிருபாதான வாதியன்றே,—தெரிவில்லதற்கோ தோற்ற முயற்கோடு செப்பாய்-விசாரிக்கிற் றோற்ற முள்ள பொருட்கோ இல்லாதபொருட்கோ நீ சொல்,—ஓரில் - விசாரிக்கில்,—இல்லதுவுந் தோன்றா துள்ளதே யுதிக்கவேண்டா -இல்லாத முயற்கொம்பு முதலியவு முண்டாகாது, உதித்ததாயிருக்கின்ற கடபடாதியு முண்டாகமாட்டாவாம்,—சார்வில்லாதொன்றுமின்றி நிற்பது - அப்படியுள்ளது மில்லது மின்றி யுள்ளதாயிருப்பது,—தோன்றுமன்றே - உண்டாகுந்தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ - து. கணபங்கமாகிய வெல்லாப் பொருள்களுக்கும் முற்கணத்திற்றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்றோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப் பொருளும் வித்தில்கெட்டிடனங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறுவனவும்; இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடுடையதொன்றுளதாதல் வேண்டாவெனின்? அற்றன்று. நீ சார்பிற் றோற்றங்கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இல்

பொருட்காயின், அது முயற்கோடுபோல வொருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின், மாத்தியமிகர் மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி அநிர்வசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக் கோடுமென்பதாம்.

இல்லதுவுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

உடம்படுமெய்பெறுதல் இலேசாற் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

பஞ்சகந்தங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே, உருவம் வீடு பழக்கென்னும் நாலும், கந்தஞ் சார்புகளிலே பிரபஞ்சந் தோன்றுமதொழிந்து ஒருகர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்று சொன்ன புத்தரில் சௌத்திராந்திகனை நோக்கி; மேல் மறுத்தருளிச் செய்கின்றார்.

சார்பினிற் றோன்றுமெல்லாங் கருத்தாவில்லையென்னில் - யாவரும் உருவம் அருவம் வீடு வழக்கு என்று சொல்லப்பட்ட நாலும் அந்தந்த சார்புகளிலே ஒன்றாய்த் தோன்றி செல்லாநிற்கும்; இவை பிறக்கையுண்டாக்குகைக்கு ஒரு கர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்று நீ சொல்லில்,—தெரிவில்லதற்கோ தோற்ற முயற்கோடு செப்பாய்-விசாரித்துப் பார்க்கில் நீ தோன்றுமென்கிறது உள்ளது தோன்றுமென்கிறாயோ இல்லாதது தோன்றுமென்கிறாயோ சொல்லாய்,—ஓரில் இல்லதுவுந் தோன்றாது - ஆராயுமிடத்து இல்லையாயிருப்பதொன்று, ஒருகாலத்திலு முண்டாகமாட்டாது,—உள்ளதே யுதிக்கவேண்டாம்-எப்பொழுது முண்டாயிருப்ப தொன்று புதிதாகத் தோன்ற வேண்டியதில்

இ-ள்.—சார்விலாவிரண்டுமின்றி நிற்பதுதோன்றுமன்றே - இப்படியுண்டாயுமில்லையாயு நிற்கத்தக்க பொருள்களிரண்டுமின்றியே அவதுமறிவதுமாய்நிற்பதொருபொருள். அதற்கே தோற்றம். எ-று.

சார்பினிற் றோன்றுமெல்லாந் தருபவ னில்லையென்றும் பூதகனுவைசானந்தற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம். "ஒருவனென் றோதப்பட்டா ருருவாதி யயர்த்தற்கூடி, வருபவனென்றுரைத்தல் தொகையுண்மைவழக்கதாகு,முருவமங்காதியாயடைகினைத யுமொருவனின்று, தருவதுதொகையிலின்மை வழக்கதாகுஞ் சாறுநக்காலே." என்றும் "உள்பொருட் செவ்வழக் குளதுசார்ந்த வுள்வழக்கோ, டுள்ளது சார்ந்தவின்மை வழக்குடனின்மைசார்ந்த வுள்வழக்கின்மை சார்ந்த வில்வழக்கென்றோராறு,முளவழ குணர்வுண்டென்கை முயற்கோடின்றிவ்வழக்கே." என்றும் "உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிக்கை யுள்ளதுசார்ந்தவுள்ளது, புணர்வுபிலின்றென்கையுள்ளதுசார்ந்தவின்மைசாயுணர்வுமையின்றித்தோன்றவில்லதுசார்ந்தவின்மை, யுணர்வில்லதுசாரின்மை யுள்ளதுகைரோமகாலே" என்றுமதுங்கண்டுகொள்க.

சிவ - பா - சௌ - ததிப், எ - ௪௰ - ௪௧ - செ.

இரண்டுமின்றி நிற்பதுதோற்றமன்றே. அவ்வினைமறுத்தது. இதற்குப் பிரமாணம் "என்றுமிலா தொன்றின்றாய் வருமுருவம் வித்திலொருமரம்போலவின்றா-வித்தினுண்டாய்நின்றெழுங்காளன்றதேல் வித்தின்மரங்கண்டதில்லையென்னி னெற்கமுகாய் நினாதெல்லாமே நீளு, மொன்றிலொன்றாய்கிலா நமயிது இதியா காரணம்பெற்றிருப்பது காரிய மதுவு முன்னதாகு, மன்றாமதிக்கல்போலக் கத்தனைக்கு மருவியுமைதனு முறையும் நந்தனைபோ லன்றே." எ-ம். உருவாதி கந்தங்க ளாந்தங்கூடி பொருவன்வே றொருவனிலை யென்றுரைக்கும்புத்தா, வுருவா

தியைத்தினையு முணர்பவரொன்ன 'வுணரும் விஞ்ஞானமென்றும் ஞானமுணர்ந் தவரா, லுருவாதி பொருள் காட்டித் தினைக்காட்டுஞ் சுடர்போ லுணர்வுமிது தினையுணர்த்தித் தனை யுணர்த்தலின்றி, யுருவாதிபொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு முலோகந்தபோ லுணர்பொருளுணர்பவன் வேறுண்டே" எ- [illegible] கண்டுகொள். சிவ - [illegible] - சௌத் - மறுதலை [illegible]

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சம் சந்தானத் தொடர்ச்சியாயொன்றிலேயொன்று தத்தானே தோன்றுமென்ற சவுத்திராந்திகனை மறுத்தது; பிரபஞ்சம் தானேதோன்றுமென்பதும் [illegible] தோற்றுவிக்கைக் கொருகருத்தன்டென்றும், உள்ளது வில்லதுதோன்றிதன்றும், உள்ளகாலத்திலே உள்ளகாரியந் தோன்றுமென்று முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

(கணபங்கமாகிய வெல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத்திற்றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்துத்தோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய்மேம்படுதலின்) எல்லாந் - சார்பினிற்றோன்றும்-எல்லாப்பொருள்களும் வித்தினின்று முளைதோன்றும்போல அவ்வச் சார்பின்மேல் தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும்,—தேரின் - ஆராயுமிடத்து,—தருபவனில்லையென்னின் - இதற்கொருகருத்தா தோற்று [illegible] நாசமின்மை [illegible] மெய்ப்பாடுடையதாயுள்ளது தல் வேண்டாவென்னின்? அற்றன்று,—தோற்றமில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ நீ செப்பாய் - சார்பிற் றோற்றங்கூறியது இப்பொருட்கோ வுள்பொருட்கோ, கூறுவாயாக,—இலதின் - உணருமிடத்து,—இல்லதுவுந் தோன்றுது - இல்பொருட்காயின் அதுமுயற்கோடுபோல வொருகாலு

றுந் தோன்றுமாறில்லை,—உள்ளதே தோற்றவேண்டா - அந்நா ல் குடம்போல வுள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையி ன்,—சேர்விலாதிரண்டுமின்றி நிற்பது - மாத்திமிசர் மதம்ப ற்றி யில்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி நிர்வசநமாய் நிற்பதொரு பொருள்,—தோன்றுமன்றே - தோன்றுமெனக் கூறுமென்பு தாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்குச் சற்காரியவாதஞ் சாதித் தப் புறனடை யுரைத்தசிருர்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டா, மில்லதே யில்லையாருந் தோற்றமு மிசையாதா கு, முள்ளகா ரணத்திலுண்டாங் காரிய முதிக்குமன் னா. யில்லதாம் படங்கடாதி யியற்றுவா ளுல். (௫)

(இ-ள்.) உள்ள துமிலதுமி ன்றி நிற்ற தொன் றுளதே லுண்டாம் — யாதொருபொருளுண்டானதுமன்றி யில் லாததுமன்றி நிற்பது யாதொருகாரணமாகி... பைமிற் ப்ரம்பஞாயாகி...ளதி கத்துக்குத் தோற்றமுண்டாகாநிற்கும்.

இல்லதே யில்லையாருந் தோற்றமு மிசையாதாகும் — உவர்ப்பூமியின்கண் வித்திண்டாயிருக்க தாயினு மவ்விடத் தங்குரோற்பத்திக்குக் காரணமில்லாதபடியாலே யவ்விடத்திலில் யாகும்.

உள்ளகாரணத்திலுண்டாங் — பசுவின்கொம்பிலே யங்குரோற்பத்திக் குக் காரணமுண்டாகையால் காரியமாகிய

காரிய முதிக்கும் — காரணலவ்விடத்துண்டாகாநிற்கும். அஃதெ ன்போலவென்னில்?

மன்னா இல்லதாம் படங்கடாதி யியற்றுவாளுல் — மண்ணொழி வன்றுசவல்ல குலாலன் கடத்தையுண்டாக்குவ தொழிந்து படத்தை யுண்டாக்கமாட்டான், படகாரியமுவல்ல குவிந்தன் ...ருவின்கட் படத்...குவதொழிந்து கடத்தை யுண்டாக்கமாட் டான்; ...ியோற்பத்திக்குக் காரணமில்லாமையா...ன.

இதற்கு மதங்கத்தும் ...வியத்து மறிக.

"இல்லாதன பிறந்துள்ளன மாயுமென் றிம்மயக்க, நல்லா கம வறியார்க்கில்லை" என்றும் திருவாக்குமுணர்க. (௫)

சிவாக்கிரயோகிகளுரை வருமாறு.

உள்ளதுயில்லதுமன்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டாம்-காரி யரூபமாக வுள்ளது மல்லாமற் காரணத்துமன்றி யில்லாததுமல் லாமலொருபதார்த்த முண்டானால் அதிற்பிரபஞ்சமுண்டாம்,—

இல்லதே யில்லையாருந் தோற்றமு மிசையாதாகும் - அப் படியொருவஸ்து வில்லையாகிற் பிரபஞ்சமு மில்லையாம், உற்பத் தியென்றுடன்று சொல்லுகிறதுங் கூடாது,—

உள்ளகாரணத்தி லுண்டாங்காரியம் - சத்தாயுள்ள கார ணத்திற் காரியரூபமாகிற பிரபஞ்சமுண்டாம்படி யொருபாதா னகாரணமாக வொருவஸ்து வுண்டாகில்,—

உதிக்கும் - அக்காரணத்திற் றானே பிரபஞ்சமுண்டாம். ஒரு கர்த்தா வேண்டாவெனின்? கர்த்தாவினாலல்ல துண்டாகாதென்பதற் குதாரணம்.

மண்ணில்லதாம் படங்கடாதி யெழிரு மியற்றுவாருல்- பூமியிற் படத்திற்குச் சமவாயி காரணமான தந்துக்களும் [illegible]காரண காரணமாகிய மிருத்பிண்டமு [illegible]படி யுண்டாயிருக்கவுந் [illegible] படமுங் குடமு முண்டாகாது. தந் துவாய குலாலனு லமுகும் பட வெடிட யுண்டாயிற் றப்படியே யுபாதான காரணமாகிய [illegible]னின்றும் பிரபஞ்ச மீஸ்வர னாலுண்டாமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அந்தச் சற்காரியவாதத்தை யைத்தானே சமுத்தரித்தா றி றுத்துகின்றார்.

உள்ளது மிலதாமின்றி யின்றேல் தோன்றாது முண்டாம்- வியக்திரூபமென்கிற காரியரூபத்தினாலே யுளதாமின்றி, சத்தி ரூபமென்கிற காரணரூபத்தினாலே யில்லது மின்றி, இருப்ப தொரு பொருளுண்டாமாகிலது உற்பத்தியாம்.—இல்லதே ல் - இப்படி பொருபொருளின்றேல்—இல்லையாகும் தோற்ற மு மிசையாதாகும் - உற்பத்தியும் பொருந்தாதாகும்,—பின் னைச்சித்தாந்தரெப்படிசொல்வாம்:—உள்ளகத் தில் - காரியகாலத்தில் வியக்திரூபமாய்ச் சத்தாயிருக்கு முத ற்காரணத்தில்,—உண்டாங் காரியம் - காரணகாலத்திற் சத் திரூபமாய்ச் சத்தாயிருக்குங் காரியம்,—உதிக்கும் - உற்பத்தி யாம். காரியங் காரணத்தில்லா துண்டாமென்னில்?—மண்

ணிலில்லதாம் படம் - சத்திரூபமாய் முன்னதில்லாமையால் தோற்றமடையாமல், மண்ணைக் குலாலனெடுக்கும்படி முன் னுக்கு மித் திருந்த திகாரண மதுகாரண மல்லவென்றறியப்படு ங் காரியமாகும்,—கடாதி இயற்றுவாருல் - குலாலனுல்,—எ ழிதரும் - பிரகாசித்துண்டாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானுன் று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு, உண்டெனி னது பொருளேயாம், இன்றெனி லப்பொருளே யாமெனப்பட்டு அ நிர்வசனமென்றது போலியாமொழியும் அல்லதூஉம், அநிர்வச னப்பொருள் குனியமாதலின் அதற்குத் தோற்றமுங் கூடாது: இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட் கும், மாத்தியமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப்பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையின், பரிசேட வளவையாற் காரணங் காரியமிரண்டு உள்பொருளேயாய், காரணத்தினின்றுங் காரி யம் ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்று மென்பது, குய வனுவான் றிரிகைமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முத ற்காரணத்தின் கணுய்ப்ப, அதனினின்றும் ஆடைமுதலிய கா ரியந் தோன்றாது குடஞ்சால் கரகமுதலிய காரியமே வெளிப் பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உட ம்பாட்டுமுகத்தானும் அறியப்படுமென்பதாம்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதோ ருளதேயென்றது அநு வாதஞ் செய்துகொண்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதூஉந்தோன்றாது இல்லாததுந் தோன்றாதென்றால் பிரபஞ்சந்தோன்றுகிறபடி யெப்படியென்ற புத்தனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளதுமில்லதுமின்றி நின்றதொன்றுளதேலுண்டாம் - இ யாதொருபொருளுண்டானது மன்றி யில்லையானதுமன்றிருக்கிறது, அப்படி யொருபொருளுண்டாகில் அசத்தே தோற்றமுண்டாகாநிற்கும்,—இல்லதே யில்லையாகுந் தோற்றமுமிசையாதாகும் - இப்படியே யொருபொருளுமில்லையாகில், பிரபஞ்சகாரியமுதோாக வில்லையாய் விடும். இதனை யொழிந்து அத்தொரு தோற்றமுண்டாகாது—உள்ள காரணத்திலுண்டாங் காரியமுதிக்கும்-அதுவுண்டாகத்தக்க காரணத்திலேயுண்டாகப்பட்ட பிரபஞ்ச காரியங்களுண்டாம். அதெதன்போலவெனவில்? மண்ணிலில்லதாம் படங் கடாதி யொழிதரு மியற்றுவானும்-மண்தொழிலிக்குயவன்ல றுலால மென்னினும் மண்ணைக்கொண்டு கடாதிகளை யுண்டாக்குவன், இதனையொழிந்து படாதிகளையுண்டாக்குவதில்லை, அத்தன்மைபோலும். எ-று.

இதனாற் சொல்லியது உள்ளது தோன்றுகிறதில்லையென்றும், இல்லதற்குத் தோற்றமில்லையென்றும், இவ்விரண்டுமென்றி இருப்பதொரு காரணத்திலே காரியமாகிய பிரபஞ்சம் கர்த்தாவாலே உண்டாமென்னும் முறைமையையுமறிவித்தது.உரு

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதுமில்லது மின்றி நின்றதொன்று - அங்ஙனம் உள்ளதுமில்லது மல்லவா யநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானென்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாவினார்க்கு,—உளதேலுண்டாம்-உண்டெனி னுள்பொருளே யாம்,—இல்லதேயில்லையாகும் - இன்றெனி னில்பொருளேயா மெனப்படலனிர்வசனமென்பது போலியா மொழியும்;—தோற்றமுமிசையா தாகும் - அல்லதூஉம் இவ் வநிர்வசனப் பொருள் சூனியமாகலி னதற்குத் தோற்றமுங்கூடாது. இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர்கூறு மில்பொருட்கு மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறு மநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பரிசேடவளவையால்,—உள்ள காரணத்தில் உண்டாங்காரிய முதிக்கும் - காரணகாரியமிரண்டும் உள்பொருளேயாய்க் காரணமாய்க் காரணத்தினின்று முண்டாகும் காரியம் ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமென்பது;—இயற்றுவானுள் மண்ணில் - குயவனுவான் திகிரி முதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கணுய்ப்ப வதனினின்றும்,—படமிலதாம் - ஆடை முதலிய காரியந் தோன்றாது,—கடாதி யெழுதரும் - குடஞ்சால்கரகமுதலிய காரியமே-வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வெதிர்மறை முகத்தானுமுடம்பாட்டு முகத்தானு மறியப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலவு மவனைநோக்கிக் காரணரூபமுங் காரியரூபமென் றிரண்டுளவென் றுணர்த்துகிறார்.

ஒருபொரு ளொருவனிச்சா யுளதில தாகுமென்னின், ஒருபொரு ளுண்டேலொருந் தன்மையின் றின்றேலுண்டாய், வருதலின் றிலதுகாரிய முதலுள தாகு

மென்னிற், கருதுகாரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தாவாலாம். (எ)

(இ-ள்) ஒருபொருளொருவனின்றியுளதிலதாகுமென்னில் — ஒரு கர்த்தாவையின்றி யொருபொருளுண்டாயு மில்லையாயும் வருமென்று நீசொல்லின்?

தருபொருளுண்டேலின்று நன்மையின்று — எப்பொழுதுமுண்டாயிருக்கத்தக்க பொருளுண்டாகி யில்லையாதற்கு முறைமையில்லையாம்.

இன்றேலுண்டாய் வருதலின்று — எப்பொழுது மில்லையானதொன்றுண்டாய்ப் பின்புவருவதுமில்லை.

இலது காரியமுதலுளதாகுமென்னில் — காரியமானது மழிந்துபோங் காலங் காரணமான தழியாமற் கிடக்குமென்னில்?

கருது காரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தாவாலாம் — நீ காரணத்தை யுண்டென் றங்கீகரிக்கப் போதே காரியமுண்டாகையினாலிவையிரண்டுமொரு கர்த்தாவாற் றோற்றமுண்டாமென்று கருதுக. எ-று. (எ)

இதற்கு நிர்ச்சுவாசோத்தரம்.

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

ஒருபொருளொருவனின்றி யுளதிலதாகுமென்னில் - ஒரு வஸ்துவானது ஜகதீஸ்வரனை யன்றித் தானே யுற்பத்தியையு நாசத்தையு மடையுமெனின்,—தருபொருளுண்டேலின்றுந்

ன்மையின்று - ஸ்வதச்சித்தமாக வுண்டான வஸ்துவுக்கு நாசம்வாராது.—இன்றேலுண்டாய் வருதலின்று - நாசத்தையடையுமாயின் மீண்டுமுண்டாகமாட்டாது.—இலது காரிய முதலுளதாகுமென்னில் - நீர் காரணரூபமாக முதலுண்டாமென்றதில்லை, முதலே காரியமேயாமெனின்,—கருதுகாரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுங் கர்த்தாவாலாம் - விசாரித்துப்பார்; காரியமுண்டென்கையினாலதற்கொரு காரணமுமுண்டு; அக்காரணத்திற் காரியமுண்டாவது மொருகர்த்தாவினாலேயென்பது பொருள்.

இம்மூன்று விருத்தத்தினாலும் புத்தர்களுல்லருடையமதத்தையுமறுத்தது.

இதன் விஸ்தாரமு மறுப்பும் பரபக்கத்திற் சொன்னோமுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முதற்காரணத்தின் முன்னிருந்து காரியந் தோன்றுமென் றிருந்து நிமித்தகாரணனின்றித் தானே பிரகிருதியிற் றோன்று மென்று சாங்கியன்சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

ஒருபொருள் - காரியம்,—ஒருவனின்றி - நிமித்தகாரணனை யன்றி,—உளதிலதாகுமென்னின் - முதற் காரணத்திற் றோற்றி யொடுங்குமென்று நீ சொல்லில்,—தருபொருள் - அந்த முதற் காரண முற்பவிப்பித்த வஸ்து,—உண்டேல்-உள்ளதேல்,—இன்றுந்தன்மையின்று - நாசத்திற்குக் காரணமில்லாமையால் நிலைபெற்றிருக்குந் தானே,—இன்றேல் - நாசமானால்,—உண்டாய் வருதலின்று - நிமித்த மில்லாமையால் காரணரூபமாயிருப்பதன்றிக் காரிய ரூபமாய்த் தோற்றுவதில்லை,—முதலுளதாகும் - முதற்காரண முள்ள பொருளாகும்,—இலது காரியம் - அதிற்

றென்றுங் காரியம், [சிப்பியிற் றோன்றும் வெள்ளிபோல த்ராபமாய் அசத்தியமாம்,]—என்னில் - என்றுநீசொல்லில், அது அசத்தியமன்று,—கருது காரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கர்த்தாவாலாம் - குற்றமற்ற பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமுதற் பிரமாணங்களினுலுள்ளபொருளென்று பரீக்ஷிக்கப்பட்ட காரியம், முன் ருக்குப்புந்து முதற்காரணத் துள்ளதா யிருந்தப் த்தியுஞ் செய்பவனுமாகும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. அற்றேல்-அவையிரண்டு மேலாமையிற் காரியப்படுவ தோர் பொருள் உண்டுமா யில்லையுமாய் நிற்குமா, காரியப் புடைய தாகலின் இதற்கொரு கர்த்தா வேண்டப்படுவா னல்லனெனச் சமணர்மதம் பற்றிக் கேட்டுமெனின்? அற்றன்று. உண்டு மில்லையு மாமென மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒருபொருட் கிசைதல் கூடாது: இனிக் காரணரூபமாயுண்டு, காரியரூபமா யில்லையென்ப தே உண்டுமில்லையுமென்றதற்குப் பொருளெனின்? நன்று சொன்னாய். காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையிற் காரண முள்பொருளாகவே காரியமு மதன்கட் சூக்குமரூபமா யுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்று தல் ஒருவினை முதலானுமென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

இன்னுமிச் சற்காரிய வாதத்தின்கட் படுங் கடாவிடை யெல்லாம் "தந்நுமுதல் காரகம்" என்னும் சூத்திரமுதலி யவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன் றுமென்னுஞ் சௌத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளதுமல்லது தோன்றுமென்னும் மாத்தியமிகர் முதலியோர்

மதமும், இல்லது முள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து; வருமுறை யென்பதற்கு ற்கெடுப்பட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி: கருபவனொ ருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

[illegible] ஒரு காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்சகாரி யந் தோன்றுமிடத்துத் தானேதோன்றித் தானேயொடுங்கா தோ, இதற்கொரு கர்த்தா வேண்டுவ தில்லையென்று சொல்வ: அவனைநோக்கி மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

ஒருபொருளொருவனின்றி யுளதிலதாகு மென்னில் - ஒரு கர்த்தாவை யின்றியே தேகாதிப் பிரபஞ்சந் தானே தோன்றி யொடுங்கும் என்று நீசொல்லில்,—தருபொருளுண்டேலின்றுந் தன்மையின்று - இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றத்தக்க முதலுண் டாகில் இல்லையென்றுசொல்லு முறைமை யுண்டாகாது.—இன் றேலுண்டாய் வருதலின்று-இல்லையான தொன்றிலே பிரபஞ் சந் தோன்றுமென்னில் உண்டாய் வருவது முண்டாகாது,— [illegible]ரிய முதலுளதாகுமென்னில்-காரியமழிந்து காரணத்தி டக்குமென்று நீசொல்லில்,—கருதுகாரணமு முண்டாய்த் தோ ற்றமுங் கர்த்தாவாலாம் - ஆராய்ந் தறியுமிடத்து ஒருகாரணமு முண்டா யிந்தக் காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்ச காரியமும் ஒ ருகர்த்தாவாலே யுண்டாம்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானேதோன்றி யொடு ங்காதென்றும், உள்ளதொன்று எப்பொருளு முண்டாயிருக்கை யினால் தோன்றவேண்டுவ தில்லையென்றும், இல்லாத தொன்

றும் எப்பொழுது மில்லையாயிருக்கிறதற்குத் தோற்றமில்லையா யிருக்குமென்றும், காரணத்திலே நின்றுங் காரியம் ஒரு கர்த்தா வாலே யுண்டாமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம் "சார்பினில்" என்ற இவ்விருத்தத் துக்கிட்ட பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க.

'சார்வு' 'உள்ளது' 'ஒருபொருள்' இம்மூன்றும் புத்தன்.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை.

ஒருபொருளொருவனின்றி-அற்றேலவைவிரண்டு மேலாமை யின்,—ஒருபொருளுளதிலது - காரியப்படியேதோர் பொருளுண் டுமா யில்லையுமாகின்றது, இருபகுப்புடைய தாகலின்,—ஒருவனின் றியாகுமென்னின் - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவ தின் றியே யுண்டாமெனச் சமணர் மதம்பற்றிக் கூறுமெனின்? அ ற்றன்று,—தருபொருளுண்டேல்-தரப்பட்டபொருள் உள்பொ ருள் ஆயின்,—இன்றாந் தன்மையின்று - இல்லையாந்தன்மை யி ன்மையி னுள்ளதேயாம்,—இன்றேல் - இல்பொருளாயின்,— உ ண்டாய் வருதலின்று - உண்டாய் வருதலில்லையி னல்லதே யாம்,—ஆதலில் உண்டுமில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரு தன்மை பொருபொருளுக் கிசைதல் கூடாது,—முதலுளதாகு ங் காரிய மிலதெனின் - இனிக் காரணரூபமா யுண்டுக் காரியரூப மாயில்லை யென்பதே யுண்டு மில்லையென்பதற்குப் பொருளென் னின்?என்றுசொன்னாய்; காரண காரியங்களுக்குத் தம்முள் வே ற்றுமை யின்மையின் காரண முள்பொருளாகவே,—கருதுகாரி யமுமுண்டாய்-கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கண் சூக்குமரூப மாயுள்ளதாய்,—தோற்றமும் கருத்தாவாலாம்-அது பின்னர்த்

[illegible]ன்றது வொரு வினைமுதலானு மெ [illegible]ன்றாம்.

[illegible]னாறு முறையே இலது தோன்றுமெ முதலியோர் மதமும், இலது முளது [illegible] மாத்திரிகர் முதலியோர் மதமும், [illegible]ன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும் பற் [illegible] வருமுறை யென்பதனுற் பெறப்ப [illegible]து. வலியுறுத்தி, தருபவன் ஒருவன் வேண்[illegible] [illegible]லிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிரண்டு திருவிருத்தத்தாற் பட்டாசாரியன் மதமறுத் தமைத்தனர்.

காயத்தி னழிவுதோற்றங் கண்டனை முலகிற்கா
ணே, நீயிந்தை யுரைத்தவாறிங் கென்னெனி னிகழ்
த்துரூண்மை, மாயத்த வுலகம்பூநீ ரிவனிதி வானமா
தி, யாகித்தா னென்றுமென்று தோன்றிநின் றழிதலா
லாலே (அ)

(இ-ள்) காயத்தி னழிவுதோ ற்றங் கண்டனை முலகிற்கா ணோம் — இந்தச் சரீரம் ஜடமாகையினாலே தோற் றமுமழிவுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்தின் கட் டோற்றமு மழிவுங் கண்டிலம்.

நீயிந்தையுரை த்தவாறிங்கென் னெனின் — நீ யிந்தச் சொன்ன தெப்படி யென்று சொல்லுகிறாயாகில் ?

நிகழ்த்துமுன் மை	அந்தப் பூதங்க ளெதென்பதனை ...யும்.
மாயத்தவுலக ம்பூநீர்தீவளிவா னமாதி, யாயித் தாமொன்றிலொ ன்று தோன்றிநி ன்றழிதலாலே.	பூமி நீர் தீ வளி முதலாக வொன்றி காரியப்பட்டு நின் றொடுங்கு முறைமை மாக்களுக்கு மயக்க ஞ்சுழ மழிந்துவிடுக.

உலகென்பது - பஞ்சபூதக் கூட்டத்தை

அழிவு தோற்றமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பூதோற்பத்தியை யவன் மதானுசாரமாகக் கூறி மறுத்த தென வறிக

ஏகாரம் தேற்றம்,

இதற்குச் சித்தியாகாரமென வறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகிகளுரை வருமாறு.

—o—

முதல் விருத்தத்தில்
"போவது மாதலாலே"

என்ற பதத்திற்குப் பட்டாசாரிய மதானுசாரிகள் - ஐதகாசித் நித்ருசஞ்சகத்-என்று காரியரூபமா யிருக்கிற தேகஸ்டாதிகளுக்கே யுத்பத்தியுநாசமும், காரணரூபமாயிருக்கிற பிருதிவியாதி மகாபூதரூபமாகிய லோகங்களுக்கு நாசமில்லையென்றபக்ஷத்தை மேலிரண்டு விருத்தங்களான் மறுத்துக் கூறுகின்றது.

(காயத்தினழிவு ...சென்னெனின்) தேகங்களிற் றோற்றமு நாசமுங் கண்டோம், உலோகங்களுக்குத் தோற்றநாசங்கண்டதில்லை, நீயிதனை யுண்டென்று சொல்வதெவ்வாறோவெனின்,—

நிகழ்த்துமுன்மை - உண்டெப்படிச் சொல்வாம், — மாயத்தவுலகம் ...றழிதலாலே-மயக்கத்தைத் தரும் பொருள்களாகிய உலகங்களான பிருதிவி யப்பு தேஜோ வாயு வாகாசங்களுக்கும் ஆகாசாதியாக வொன்றிலொன்று தோன்றிநின் றழியுமென்று வேதஞ் சொல்லுகையால்; வேதப்பிரமாண்யவாதியாயிருக்கிற வுனக் கிஃதன்றெனப் போகாதென் றிதன் பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பட்டாசாரியன் மத மாசங்கித் திரண்டு திருவிருத்தந் தான் மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

காயத்தினழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற்கானேம்- ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடும் சரீரமுதலிய பொருள்களி னுற்பத்திநாசங் கண்டோம், பூமிமுதலிய சகத்திற்கானேம்,—நீ யித்தை யுரைத்தவாறிங் கென்னெனில்-உலகமுங் காரியமாதலால் அதற்கொரு கர்த்தா வுண்டென்று நீர் சொல்லுவ தேதென்று நீ சொல்லுகில்,—மாயத்த வுலகம்-...த்தைப் பண்ணும் பிரபஞ்சம்,—பூ நீர் தீவளி வானமாதி யாயிற் - பிருதிவி ய...யு வாயு வாகாச முதற் பொருளாகில், சைவத்திற்குத் தன் ...த்திரையிற் றோற்ற மொடுக்கம். அதுநிற்க, நமக்குப் பொது...ம் உனக்குப்பொதுவன்றிச் சிறப்பு மாகும் வைதிகமார்க்கத்தில்,—ஒன்றி லொன்று தோன்றி நின்றழிதலாலே - ஆன்மாவிலாகாசமும், ஆகாயத்தில் வாயு, வாயுவிலக்கினி, அக்கினியி லப்பு, அப்புவிற் பிருதிவி இந்த முறைமையி லுண்டாயிருக் கின்ற மு...றைமையிலொடுங்

கு மென்று சொல்லுதலாலே அந்[illegible]கம், —உண்மை நிகழ்ந்தும் - தனக்குத் தோற்றம் நிற்ற[illegible]ல இது சத்தியமென்று சாற்றும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதுகாறும் வந்துநின்று போவ[illegible]தென்றதூஉம், வருமுறையென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், சிவதிசப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபட்டாமை —[illegible] இனி இகத்துப்பட்ட மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் ம[illegible]த்தான் முறையே அவை யிகந்துபடாமற் காக்கின்றார்.

எ-து. காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள், ஆண்பெண்ணலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கேயன்றி யுலகத்திற்கின்மையால், அவயவப்பகுப்புடைமைபற்றித் துணியப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கேயன்றி உலகிற்கில்லையென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க; தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்கு மொப்பக்கூறுதல் அமை[illegible]தென்று நீ சொல்லின், அற்றன்று. இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகியவுலகமும் விரயவமாகலின்றி நிலவீர் நியனில்ன் மென்றற்றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகியவிதனுன், அவ்வு[illegible]யே நீகூறு மிருகூற்றுப் [illegible] வொன்றுகியுலகமும் விளக்காயம்போலத் [illegible]தோன்றிநின்றழிதலை உணர்த்துமென்பதாம்.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்துளகரமும், இதனுனென்பதன் அன்சாரியை[illegible]ம், விகாரத்தாற்றொக்கன. "பெற்றத[illegible]ாற்பெற்றபயன்" என்[illegible]ற்போல.

ஆயிற்றென்[illegible] பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றிலென்று[illegible]இன் உவமவுருபு.

"ஐயுங் கண்ணு[illegible]ல்லாப் பொருள்வயின்-மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான" என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இருதிக்கட் டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றிற்றென்று தோன்றிநின் றழியுமொன்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலா லென்றுரைப்பாருமுளர்.

வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித் தொழிந்தனவெல்லாம் புலப்[illegible]ரை வகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக் கொண்ட மீம[illegible]ஞ்சக மதத்தார்க்கு, அவ்வுபநிடதச் சுருதி பிரமாணமன்றெனப்படு அவரறிந்திலர். அல்லதூஉம் கண்டுக் கூறுவன[illegible]வெல்லாம் [illegible]பொருந்துமாறு பற்றியன்றி ஆகம வளவைபற்றியன்மையானு அவ்வுரை போலியாதலறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

[illegible]யுதல் சரீரங்களுக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுங் கண்டதொழிந்து பிரபஞ்சம் ஆசயுமழிவுங் கண்டதில்லையென்று சொல்ல; அவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டன[illegible]மூலமிற்காணேம் - தேகங்கள் அழியுமழிசையுங் கண்டோம், பி[illegible]ஞ்சத்திற் கண்டோமில்லை,—நீயித்தசையுனாத்தவாறிங் கென[illegible]லில் - நீ யிந்த பிரபஞ்சத் தோன்று மொடுங்கு மென்று [illegible]ன்னபடி யெப்படியென்று கேட்கிறாயாகில்,—நிகழ்த்தரு[illegible]மை மாயத்துலகம்

பூ நீர் தீ வளி வானமாகி யாயிற்றொன்றிறொன்று தோன்றி னை ரழிதலாலே - ஆராயில் மயக்கத்தையுடைய பிரபஞ்சம் பிரிதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஆகிற்றாயிருக்கும்; ஆகையாலே நீ யழியுமென்று சொல்லுகிற பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதியுள் தான் ஒன்றிலே ஒன்றுதோற்றி யழிகையாலே, அந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கும் அழிவுண்டாமென்று இந்த தேகாதிகள் தானே யறிவியா நிற்கும்.

ஆயித்தா றொன்றிறொன்று தோன்றின் ரழிதலாலே ஏ-து. உலகாயுதன். இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போதம். "பூதாதியீறுமுதலுத்தானையாகப், பேதாய்நிறியற்றும்பெற்றிமையி—லோதாரோ, வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுற்றாயிற் கண்டு, மென்றென்றுமுண்டெனவாய்ந்து" என்னும் நூ கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பூதகாரியமாகிய சரீரங்கள் தோன்றின் ரழியக் காண்கையினாலே பிரபஞ்சத்துக்கு அவ்வையழிவையு முண்டென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(காயமுமுலகு மென்னுமிவற்றுப் பிரபஞ்சத்தானான்பெய் னலிபென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கேயன்றி யேனையுலகத்திற் கின்மையால்) அழிவு தோற்றங் காயத்திற் கண்டனம் - அவயப்பகுப்புடைமைபற்றித் தணியப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே யன்றி,—உலகிற்காணும் - உலகத்திற் கீதென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க,—நீயித்தை யுரைக்கவாறென்னெனில் - தோற்றக்கேடுகளிர

ண்டற்கு மொப்பக்கூறுத லமையாதென்று நீ சொல்லில்? அற்றன்று,— மாயத்தவுலகம் - இவ்வாறனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய உலகமு நிரவயவமாதலின்றி,—பூ நீர் தீ வளி வானமாகிய யாயித்தான், நிலநீர் தீ வளி வானமென்றற்றொடை வானமாகிய வாயித்தான்; நில நீர் தீ வளி வானமென்றற்றொடை கதக்கப் பகுப்புடைத்தாகிய விதனுல்,—உண்மை - அவ்வுண்மையே,— ஒன்று - நிகூமுமிறகூற்றுப் பிரவஞ்சத்தொன்றியவுலகமும்,— ஒன்றின் - ஏனைக்காயம்போல,— தோன்றி நின்றழிதல் - தோன்றிநின்றழிதலை,— காழ்த்தும் - உணர்த்து மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஓரிட மழியப்பின்னு மோரிடத்திற்கு மொக்கப்,பாரிட மழிவதின்றும் மனைத்தும் பயில்வித்தெல்லாங், காரிட மதனிற்காட்டு மங்குரங் கழியும்வேனிற், சீருடைத் துலகுங்காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும். (௬)

(இ-ள்.) ஓரிடம—ழியப் பின் னுமோரிடத்திற்கும் மொக்கப் பாரிட மழிவதின்றும் என்றிடில் — இப்பிரபஞ்ச மொரு பிரதேசமழியப் பின்னொரு பிரதேச மழியாமனிற்கும் பூமிமுதலிய பூதங்களொக்க மொக்கவழித்துபோகாது என்றுநீ சொல்லுகிறாயாகில்?

பயில்வித்தெல்லாங் காரிடமதனிற் காட்டுமங்குரம் — பூமியின் கண்ணே செறிந்திருந்த வித்துக்களெல்லாம் கார்காலத்திலங்குரோற்பத்திகளை யெங்குமொக்கக் காட்டாநிற்கும்

சுழியும் வேவில் — வேனிற் காலத்திலே முன்பே முளைத்தப் பயிரானவைகளெல்லாஞ் சேரவழிந்து போகக் கண்டாமே.

சேருடைத்தலைகாலஞ் சேர்ந்திடப்பெயர்ந்து செல்லும் — சிவசத்தியினுடைய கூட்டரவினாலே சிறப்பினையுடைத்தாகிய வித்தப்பிரபஞ்சமுமப்படியே சிவன் சிருட்டிக்கிறபொழுது சேரவுண்டாயும், அதனைச் சங்கரிக்கிற காலத்திற் சேர வழிந்தும், இப்படிக் காலங்கடோறு மாறிமாறியுண்டாயும் பின்பழிந்தும் வாராநிற்குங்கான் என்று.

இதற்குச் சித்தியத்தும், சுவச்சத்தத்துங் காண்க. (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சைவத்திலே அங்கார வுற்பத்தியாகிய பூதாதி யாங்காரத்திலே பஞ்ச தன்மாத்திரையிற் பூதோற்பத்தி சொல்லியிருக்க, ஆகாசத்தில் வாயுவும், வாயுவி லக்னியும், அக்னியி லப்பும், அப்புவிற் பிருதிவியுமாக வொன்றி லொன் றுடைவே தோன்றுமென்று சொல்வானேன் றறப்பானேனெனின்? பூர்வமீமாம்சருக்குச் சம்மதமாக வெவ்வாற்றானும் பிரபஞ்ச முற்பத்திநாசமுடைத் தென்பதற் காகக் கூறியது. அவி ஞைக் கந்தவேதவாக்கியஞ் சம்மத மன்றோ வெனின்? ஆம். வேத சிவாகமங்களிரண்டு வாக்கியத்திற்கு மவிரோத மிருண்டாகுஞ் சூத்திரத்திற் பூதோற்பத்திக் கிரமத்திற் கூறுவாம்.

ஓரிடமழியப் பின்னுமோரிடத்திற்கு மொக்க வழிவதின்றும் — உலகமான தழிவுபெற்ற வாகம வாக்யத்திற்குப்பொருளிப் பூதங்களி லொன்றழியுமென்று சொன்னதன்றி யெல்லாமொக்

கவழியுமென்று சொன்ன தன்று, பின்னை யழிவ தேதெனின், — பாரிடம் — பூமியானது §ஜலமக்கினமாகச் சிறிதுகாலிருக்குமென்றதெனில்? அஃதற்றன்று, — டயில்வித்தெல்லாங் காரிடமதனிலங்குராங்காட்டும் வேனிற் கழியுஞ் சேருடைத்தலைகாலஞ் சேர்ந்திடப் போந்து செல்லும் — பூமியினுண்டான பீஜங்களெல்லம் வருஷாகாலத்தின் முளையானதுண்டாம், வேனிற்காலத்திற் பட்டுப்போம், அப்படிப்போல சிறைப்புடைத்தான வுலகங்களுஞ் சிருட்டிகாலம் பொருந்தினபொழு துண்டாம், சம்ஹாரமானது பொருந்தினபோது நாசத்தை யடையுமென்றிதன்பொருள்.

§ ஜலமுழுக்கம் — நீரிலமுழுந்தியிருத்தல்.

இவ்விரண்டு விருத்தத்தினாலும் பூர்வமீமாம்சருடைய மதமு நிராகரணமுஞ் சங்கிரகமாகக் கூறப்பட்டது.

இதன்விஸ்தாரம் பரபக்ஷத்திற் சொன்னோ மதனுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இ—ள். பூதங்கட்கு நாசஞ் சொல்லுஞ் சுருதிக்குத் தாற்பரியஞ்சொல்ல மறுத் துணர்த்து கின்றார்.

இதன்பொருள் வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ—து. நில மலை கடல் முதலிய வடிவிற்றாகிய வுலகமுங் காயம்போல் அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல்பெறப்படுமென்றதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும்,

பார்த்தறியப்படுமுலகமெல்லாம் ஒருங்கேயழிவதெனின்? உலக மநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும், மீளத் தோன்றுதற் கோரிடமையின்றாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றி உலகத்தினொருபக்கமழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின்,—அற்றன்று; தம்முளொருசாதிப் பல பொருளாகிய வித்துமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே தோன்றுதலு மொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமாகலின், அவ்வியல்பிற்றாகிய வுலகமும் அவ்வக்காலம் வந்துழி அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி ஒருங்கேயழியு மென்பதாம்.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர் உவமவுருபு, அச்சீரென்றாற்போல.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஒரு தேசமழிய ஒரு தேசமழியாதிருக்கும், அங்ஙனமாலே யெங்குமொக்க அழியாதென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

ஓரிடமழியப் பின்னுமோரிடநிற்கு மொக்கப்பாரிடமழிவதின்றாம் - பிரபஞ்ச மொருதேசமழிய பின்னுமொரு பிரதேச நில்லாநிற்கும், எங்குமொக்கப் பிரபஞ்ச மழிந்து போகாது— என்றிடில் - என்று நீசொல்லுகிறாயாகில்,—பயில்வித்தெல்லாங் காரிடமதனிற்காட்டு மங்குரம்- பூமியிலே சொரியத்தக்க விதைகளெல்லாம் சேரக் கார்காலத்திலே யங்குரங்களைக் காட்டாநிற்கும்,—கழியும்வேனில் - வேனிற்காலத்திலே அவையெல்லாஞ் சேர வழிந்துபோகாநிற்கும்,—சீருடைத் துலகுகாலஞ்

சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும்- அப்படியே சிறப்பை யுடைத்தாகிய பிரபஞ்சஞ் சிருட்டிகாலத்திலே சேரவுண்டாயும், சங்காரத்திலே சேரவழிந்தும், காலங்கள் தோறு மிப்படியே மாறிநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது ஒருதேசமழிய ஒருதேசமழியாமல் நிற்குமென்று சொல்லுகிறது ஆகாதென்றும்; சிருட்டிகாலத்துஞ் சர்வமுந் தோன்றும் சருவசங்காரத்து மெல்லாமழியு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(நிலமலைகடன்முதலிய வடிவிற்றாகிய வுலகமுங் காயம் போலவயவப் பகுப்புடைமையா லதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல் பெறப்படுமென்ப தொக்கும், அங்ஙனமாயினும்) பாரிடமொக்க வழிவதின்றாம் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லா மொருங்கே யழிவதில்லையாம்; அழியுமெனின்? உலக மநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலான் மீளத்தோன்றுவதற் கோரிடமையின்றாய் முடியுமாகலானும்,—ஓரிடமழியப்பின்னு மோரிடநிற்குமென்றிடின்-அவ்வாறின்றி யுலகத்தி னொருபக்க மழியினும் ஒருபக்க நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின், அற்றன்று,—பயில்வித்தெல்லாம்-தம்முளொருசாதிப் பலபொருளாகிய பயில்கின்ற வித்துமுதலிய சடங்கள்,—காரிட மதனிலங்குரங்காட்டும்-கார்காலமாகிய வோர்காலவிசேடத்தி னொருங்கே முளைதோன்றுதலும்,—வேனிற்கழியும்-வேனிற்காலமாகிய வோர்காலவிசேடத்தி னொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமாகலின்,—சீருடைத்துலகு - அவ்வியல்பிற்றாகிய வுலகமும்,—கா

லஞ்சேர்ந்திட - அவ்வக்காலம்வந்துழி,— பெயர்ந்துசெல் அவ்வாறு முழுவது மொருங்கேதோன்றி யொருங்கேயழி வதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது கர்த்தாச் செய்யவேண்டுவ தில்லை, காலந்தானே
கர்த்தா வென்று காலவாதி சொல்ல;
அவனை மறுத்து ணர்த்துகிறார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னிற், காலமோ வறிவின்றாகு மாயினுங் கிரியைகள், காலமே தரவேகாண்டுங் காரணன் விதியினுக்குக், காலமுங் கடவுளேவ லாற்றுணைக் காரணந்தான். (௧௦)

(இ-ள்.) காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக்கென்னில்	இக்கப்பிரபஞ்சத்துக்கு மூன்று காலந்தானே சிருட்டிமுதலிய தொழில்களைப் பண்ணும், அதற்கு வேறு கர்த்தா வேண்டுவ தில்லை, அது நித்தியமா யிருக்குமென்று நீ சொல்லின்?
காலமோ வறிவின்றாகும்	நீ சொல்லிய காலம் சடமுமா யநேகமுமாய் நித்தியமுமா யிருக்கையாற் றானாக வொரு தொழிலைச் செய்யமாட்டாதுகாண்.
ஆயினுங் கிரியைகள் காலமே தரவேகாண்டும்	அது சடமேயா யிருந்ததேயாயினு மான்மாக்களுக்குப் பருவந்தோறுமரங்களிற் பூக்கவுங் காய்க்கவும் பழுக்கவும் வால யவ்வன விருத்தமெனப் பேதமும் பிரயோசனமுங்கண்டோம். அதற்காருகக் கொடுக்க வற்றோ வெனில்?

காரணன் விதியினுக்குக் காலமுங் கடவுளேவலாற் றுணைக்காரணந்தான்	பரமகாரணனாகிய சிவனது ஜநநி ரோதயித்ரி ஆரணி யென்னுஞ் சத்திகளிலொருவே யதிட்டிக்கப்பட்டுத் தானே சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களுக்குத் துணைக்காரணமாம் எ-று.

தான் எ-து அசை.

இதற்குப் பரமத திராகரணம் காரணகமத்தும், பௌட்கரத்தும் காண்க.

"இறந்த நிகழ்வே யெதிர்வே யென்னுந், திறத்தியன் மருங்கிற் றெரிந்தன ருணரப், பொருணிகழ் புரைப்பது காலமாகும்" என்றார் தொல்காப்பியனார். இந்தக் காலம் சமணனையுங்கணாதனையும் அட்சபாதனையும்போல நித்தியத்துவஞ் சொல்லப்பட்டதில்லை எனவறிக. (௧௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் முதல் விருத்தத்தில்,
"தருபவ னொருவன் வேண்டும்"

என்ற பதத்திற்குச் சிருஷ்டி திதி சம்ஹாரத்திற்குக் காலமே கர்த்தா வல்லது வேறில்லையென்னுங் காலேஸ்வர வாதியை மறுத்தல்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக்கென்னில்-காலமானதே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும், காலமே திதிபண்ணும், காலமேசம்ஹாரத்தையும்பண்ணும், † பிரபஞ்சோப சம்மாரனந்தரமுங் காலமேநித்தியமாயிருக்கும், காலத்தை யொருவராலுங் கடக்கப்போகாதாகையாற் காலமேகர்த்தாவெனின்?-

† ப்ரபஞ்ச மழிந்தபின்னுங் காலமே நித்தியமாயிருக்கும்.

ததுக்தம் — காலஸ்ஸ்ருஜதி பூதாநி காலஸ்ஸம்ஹரதி ப்ரஜா: । காலஸ்ஸுப்தேஷு ஜாகர்த்தி காலோ ஹி துரதிக்ரம: இதி॥

இப்படிச் சொல்லிற் காலமோவறிவின்றாம் - காலமானது அறிவில்லாததாகையாலும் ‡ ஜகத்து புத்திமத் கர்த்ருகமாகையாலும் இவ்வந்வய வ்யதிரேகத்தினாலே காலத்திற்குக் கர்த்ருத்வங் கூடாது,—ஆயினுங் காரியங் காலமேகாதவேசா ண்டும் - காலம் ஜடமாயினுங் காரியங்களெல்லாங் காலத்தினுண்டாகக் கண்டோமெனின்?—காலமுங் கடவுளைப்போற் காரணன் விதியினுக்குத் துணைக்காரணங்காண் - அக்காலமானது பரம கர்த்தாவாகிய சத்தருடைய ஜ்ஞாந க்ரியா ரோதயித்ரீயென்னுஞ் சத்தித் திரயத்தினால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டுக் கொண்டு சதாசிவாதி காரணேஸ்வரர்பண்ணுஞ் சிருஷ்டியாதிக்கு ஸககாரிகாரணம் என்றிதன்பொருள்.

ததுக்தம் - ஜ்ஞாத்வா ஸ்வசக்த்யா யோ நகாலோ யஞ்ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்மணி । ஸ பவாநுவர்த்த ந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸம்வேஷ்யதாமிதி.

பௌஷ்கரேபி ப்ரோக்தம் — கிஞ்சித்ஸ்வதிர்பவேதஸ்யா நாம ஸ்வதேஹ காலோயமுதத: । யதோ காலாந்தரஸ்தாயி ஞானாயாத: ஸ்வீயசக்தித: ॥ உபசாரோயமீசஸ்ய காலாத்யநுக்ரஹாதிதி.

‡ ப்ரபஞ்சம் புத்திமானாலே செய்யப்படுகையாலும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

காலேஸ்வரவாதி காலமே கர்த்தாவென்று சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

தொழிலுக்கு - சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு,—காலமே கடவுளாக - கர்த்தாவாக,—கண்டனமென்னிற் காலமோ அறிவின்றாம் - இதற்கிது காரணங் காரியங் கரணம் பிரயோசனமென் றறியுமறிவில்லாததாம்,—ஆயினுங் காரியங்களே - ஆயினும், தாத்துவிகபோக்கியப் பொருள்களே,— காலமே தாவேகாண்டு - காலமுற்பத்தியன்னக் கண்டோமாகையால்,—காரணன் விதியினுக்கு - முதற்காரணமாகிய தத்துவங்களின்று தாத்விகமாகிய போக்யப் பொருளினைத் தோற்றுவிக்கச் சொல்லப்படும் நிமித்தகாரணனாகிய சிவனது கிருத்தியத்துக்கு,—காலமுங் கடவுளைப்போல் - கர்த்தாவினது செலுத்துதலால்,—துணைக் காரணங்காண் - சககாரி காரணங்காண்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. காலஞ்சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலின் அத்தோற்றக் கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்? அஃதொக்கும். அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினையே வேண்டும். அவன் செய்யுந்தொழிற்குத் துணைக்காரணமாமென் றறியாயாக வென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது.

காலமேதானே என்னும் ஏகாரம் இரண்டனுள் முன்னது பிரிநிலைக்கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின் கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருகின்றபோலுஞ் சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவும் பட்டாசாரியன் பிரபஞ்சங் காரியப் படுகைக்கு வேறோர் கருத்தா வேண்டுவதில்லை, நீர்சொல்லுகிற காலங்கள் தானே கர்த்தாவாமென்ன; அவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னில் - பிரபஞ்சகாரியத்துக்கு வேறே கர்த்தா வேண்டுவதில்லை, இந்தக்காலங்கள் தானே கர்த்தாவாகக் கண்டோமென்று நீசொல்லில்?—காலமோ வறிவின்றாகும் - காலங்கள் சடமாயிருக்கையினாலே பிரபஞ்சகாரியங்களை உண்டாக்குகைக்கு அதற்கொரு பிரஞ்ஞையுமில்லை, காலத்துக்கொரு பிரஞ்ஞையுமில்லையானால் காலம்வேண்டுவதில்லை என்று நீசொல்லில்?—ஆயினுங் காரியங்கள் காலமேதானேகாண்டும் - பிரஞ்ஞையில்லையாயினுங் காலங்களிலே அந்தந்தக்காரியங்கள் கைகூடக் காண்கையாலே, இந்தப் பிரபஞ்சகாரியங்களைக் காலமே யுண்டாக்கவேணும். ஆனால் கர்த்தாவேதுக்கு என்று நீசொல்லில்?—காரணன்

விதியினுக்குக் காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக்காரணங்காண் - கர்த்தா நிமித்தகாரியத்துக்குக் கர்த்தாவினுடைய ஏவலினாலே இந்தக் காலங்களும் பிரபஞ்சகாரியத்துக்குத் துணைக்காரணமாம்; இவனை ஒழித்துக் காலங்கள் நிமித்தகாரண மென்று சொல்லப்பட்ட கர்த்தா வாகா.

இந்தவிரண்டு திருவிருத்தமும் பட்டாசாரியன். இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம். "போக்கோடு வரவுகாலத் தொன்றிவிர்ப் புணர்வதின்றி, யாக்குவோரொருவரின்றி யறுதியா யுறுக்களாகி, நீக்கிடாவினையிற்கூடி நிலமுதலாகநீடி, யூக்கமாருலகமென்று முள்ளதென் றுரைக்கலாமே" என்றும். அவன்மறுப்பு. "அறிகின்ற பான்மையவை யவனின்றதாகிற்று வழியுங்கடாறி யெனவே, செறிகின்ற வாறிலை யெளிவ்வந்து சேருமது இடமன்றுகூட லொருவன், குறிகோண்டுகாரின்முளை வருகின்றபீசமவை கொலைவொன்றி யேனிலழியு, முறுகின்றகாலமவை யுடனின்றுபோயழியு முலகென்று நீடியிலதே" என்னுமது கண்டுகொள்க.

பட்டா-மத, அ-செய். பட்டா-மறு, எ-செ.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச காரியத்தை யுண்டாக்குகைக்குக் காலங் கர்த்தாவாகாதென்றும்; இந்தக் காலங்களைத் தோற்றுங்கர்த்தா தன்னுடைய ஆஞ்ஞையினாலே பிரபஞ்சத்தை யெல்லாம் உண்டாக்குவனென்று முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(காலஞ்சேர்த்திடப் பெயர்த்துச்சேரலான்) தொழிலுக்கு - அத்தோற்றக்கேடுகட்கு,—காலமேகடவுளாகக் கண்டனமெ

ன்னில்-காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்? அஃதொக்கும்,—ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும்,—காலமோ வறிவின்றாகும் - அக்காலமறிவில்லாத சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது;—காரியங்கள் காலமே தரவேண்டும் - காரியங்களைக் காலமே தர வேண்டலின்,—கடவுளேவலால் - சேதனனாகிய கருத்தாவினேவலால்,—காரணவிதியினுக்கு - அவன்செய்யு மத்திறத்திற்கு,—காலமுந் துணைக்காரணங் காண்-காலமுந் துணைக்காரணமென றறிவாயாகவென்பதாம்.

இவைமூன்று செய்யுளானு மிராஞ்சகர்மகம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து "வந்துநின்று போவது" சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலருகன் மதமறுத் துணர்த்துகிறார்.

அழிந்தபி னணுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின்று, அழிந்திடுங் கன்மத்தென்னிற் கன்மமு மணுவுங்கூட, மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான் முடியாசெய்தி, யொழிந்திடு மணுருபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே. (௧௧)

(இ-ள்.) அழிந்தபி னணுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின்றழிந்திடுங் கன்மத்தென்னில் - நெருட்டியாங் காலத்திலான்மாக்கள்கன்மத்துக்கீடாகப் பரமாணுவிலே பரிணமித்த பிரபஞ்ச மழிந்தபின்னும் பரமாணுக்களாய்ச் சூக்குமித்து நின்று, சிருட்டிமுதலிய வொவ்வொரு காலங்களிலே கருமத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று, பின்

பொருகாலங்களிலே யழியாநிற்குமென்று நீசொல்லில்?

கன்மமு மணுவுங்கூட மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான் முடியாசெய்தி - நீசொன்ன கன்மமும் பரமாணுவுஞ் சடமாகையினாலே இந்த விதியை யறிந்து பிரபஞ்ச காரியத்தைத் தானாகத் தோற்றுவியாது;

ஒழிந்திடு மணுருபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே - அவ் வணுருபங்களெல்லாஞ் சங்காரகாலத்திலே சேரவழியுமாதலாலவை இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாகா. எ-று.

அணுக்கடாமே என்னும் ஏகாரம தேற்றம்.

இந்தவிருத்த முதற் "கருதுகாரணம்" என்னும்விருத்த மீறாக வாறுக்குங் காருகமப் பிரமாணமென வறிக. (௧௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பரமாணு†புஞ்சமே பிரபஞ்சமென்கிற ஆருகதமதத்தை மறுத்தல்.

† புஞ்சம்-கூட்டம்.

ஓர் பாதியில்:—மேற் பரமாணுக்கூட்டமே பிரபஞ்சோற்பத்தி, மாயையல்லவென்பன். அதற்கு முதல் விருத்தத்தில்

"வருமுறை வந்துநின்று போவது"

என்ற பதத்தாலே அருகமதத்தார் பரமாணுவே கூடுகிற முறைமையிலே கூடிப் பிரபஞ்சமாயும், பிரிகிற முறைமையி

லே பிரித்து நாசமாயும் போமென்ன; அப்படியல்ல, மாயையிலே கர்த்தாவினாலே ப்ரபஞ்சோற்பத்தி யென்னும் ஒருபாட்டினாலே மருத்துணர்த்துகிறார். என்றெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அழிந்தபின் னணுக்கடாமே யகிலமாய்வந் துநின்று கழிந்திடுங் கன்மத்தென்னில் - பிரபஞ்சோப சம்மாரானந்தர மீஸ்வரனன்றியிற் பரமாணுக்கடானே யான்மாக்களுடைய கன்மானுகுணமாகப் புஞ்சமாக ‡க்ருணகுல்மலதாதிகளின் கூட்டமே வனமானது போலப் பிரபஞ்சரூபமாய்ப் பின்னுங்கன்மானுகுணமாகவே *யுபசம்ஹிருதமாம்,—

* உபசங்காரம்.

[illegible] — [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] .

இப்படியென்னில்? கன்மமு மணுவுங் கூட மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - கருமமும் பரமாணுக்களும் ஜடமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலும், அவைகள் பிரளயகாலத்தி னாசத்தை யடைகையினாலும், திரும்பவுற்பத்திக் கிரியை யுண்டாகாது,—ஒழிந்திடு மணுருபங்களுலகெலா மொடுங்குமன்றே - ஆகையாற் சர்வஸோகோப சம்ஹாரகாலத்தி லணுக்களெல்லா நாசத்தை யடையுமென் றிதன் பொருள்.

‡ புல்சிறுகொடிமரங்கள்.

இவன் குறிக்கப்பட்ட சைவனுடைய மதத்தையு மறுப்பையும் விஸ்தரித்துப் பரபக்ஷத்திற் கூறிடுமாங்குணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அருகமதி லொருவன் மத மறுத் துணர்த்து கின்றார்.

(அருகேசுரனுக் குபதேச கர்த்திருத்துவ மாத்திரஞ் சகத்கர்த்திருத்துவ மில்லையாதலால்) அழிந்தபின் - பிரளயத் தாலக மொடுங்கின பின், ஒடுங்காது நின்று,—அணுக்கடாமே - முதற்காரணமாகிய பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து - நிமித்தகர்த்தாவாகிய பாப புண்ணியங்களினாலே,—அகிலமாய் - எல்லாவுலருமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடு மென்னில் - தோற்றியிருந் தொடுங்குமென்று நீ சொல்லுகில்,—கன்மமு மணுவுங்கூட - நிமித்தகாரண முதற்காரண மிரண்டு மொத்து,—மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் - சொல்லப்படும் அசேதனமாகி யநித்தியமாதலான்,—முடியாசெய்தி - நிருத்தியம் நிறைவேறாது;—உலகெலா மொடுங்குமன்றே - உலகமெல்லாஞ் சங்கார மாம்போதே,—அணு ருபங்கள் - பரமாணுக்கள், சைவத்துக்குப் பூத காரிய மாதலால்,—ஒழிந்திடும் - ஒடுங்கும்; பூத முதலிய வுலகத்துக் கெப்படிக் காரணமாம், காரணமன்று தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - று. உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமாணுக்கடாமே கன்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின் றழியும், கன்மங்காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்துணையே யிறிதின்லையென்னின்? அற்றன்று, கன்மமுமணுவுஞ் சடமேயாகலான், அவை தம்முட்கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய

முதல்வன்றொழிலையின்றி அமையாது. அதுவன்றியும், உலக மொடுங்கும்போது அணுவுங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழியுமாறு யாங்ஙனமென்பதாம்.

இவ்வாறு காரணவாதஞ் சுவதந்திராந்திகர் வைபாடிகர் முதலியவர்க்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவும் பட்டாசாரியன் பரமாணுவினாலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் ஒடுங்கினபின்னும் இந்த வணுக்களினாலே ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக மீளவும் உண்டாமென்று சொல்ல; அவனைநோக்கி மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

அழிந்தபின் ஆணுக்கூடாமே யகிலமாய் வந்துநின்று கழிந்திடுங் கன்மத்தென்னில் - அணுபரிணாமமான பிரபஞ்ச மழிந்தபின்னும், பரமாணுக்களாய்ச் சூக்குமத்திலே நின்றும் கன்மங்களுக் கீடாக ஒவ்வொரு காலங்களிலே பிரபஞ்சமாகித் தோன்றிநின்று; பின்பு ஒவ்வொரு காலங்களிலே அழிபாகின்றும் என்று நீ சொல்லில்?—கன்மமுமணுவுங்கூட மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - நீசொன்ன இந்தக் கன்மங்களும் பரமாணுக்களுஞ் சேரச் சொல்லப்பட்ட சடமேயாய் விடுகையாலே, இவையிற்றாற் பிரபஞ்சகாரியமுண்டாகாது.—ஒழிந்திடு மணுருபங்களுலகெலா மொடுங்குமன்றே - பிரபஞ்சங்களெல்லா மழியுங்காலத்து அந்த பரமாணுக்களுங் கூடவழிந்துபோம்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச மொடுங்கினவிடத்து பரமாணுக்கள் மீளவுங் கன்மத்துக் கீடாகத் தோன்றி நின்றொடுங்காதென்றும், அந்தக் கன்மமு மணுக்களுஞ் சடமானபடியாலே தாமாகத் தோன்றமாட்டாதென்றும்; சருவசங்காரத்திற் அணுக்களும் பிரபஞ்சமும் சேரவொடுங்குமென்னு முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அழிந்தபின்-உலகமழிந்தபின்னர்,—அணுக்களான [illegible]மீளாப் பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து - கன்மமேதுவாக,—அகிலமாய் - பிரபஞ்சமாய்,—வந்துநின்று கழிந்திடும் - தோன்றி நின்றழியும்,—என்னின் - கன்மங்காலங்கள்போல விறைவனிச்சையுமொருகாரணமாம். அத்தனையே பிறிதில்லையெனில்? அற்றன்று,—கன்மமு மணுவுங்கூட - கன்மமும் அணுவுங்கூடினும்—மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான் - சொல்லாநின்ற சடமாயே முடிதலின்,—செய்திமுடியா - அவை தம்முட்கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன் றொழிலையின்றி யமையாது,—உலகெலா மொடுங்கும் [illegible] அன்றியு முலகம் ஒடுங்கும்போது,—அணுருபங்களொழிந்திடும் - அணுவுங்கூடவே யொடுங்குமாகலான் அது பின் அகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமாறி யாங்ஙனமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்பிரபஞ்சத்துக் குபாதான மாயையென்றுணர்த்துகிறார்.

காரண வணுக்கள்கெட்டாற் காரிய முலகின்றெ
ன்னிற், காரண மாயையாகக் காரியங் காணலாகும்,
காரண மாயையென்னை காண்பதிங் கணுவேயெ
னிற், காரண மாயையேகாண் காரிய மணுவிற்கண
டாய். (௧௨)

(இ-ள்.) காரண வணுக்கள் கெட்டாற் காரிய வுலகின்றென்னில் காரணமாயை யாகக் காரியங் காணலாகும் காரணமாயை யென்னை காண்பதிங்கணுவே யென்னில் காரணமாயை யேகாண் காரிய மணுவிற் கண்டாய்.

இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிற பரமாணுக்கள் சங்காரகாலத்திலே யழிந்துபோனால் காரியமாய் வருகிற பிரபஞ்சம் பின்னை யெப்படி தோன்றப்போகிற தென்று நீ சொல்லில்?

நித்தமாயிருக்கிற மாயை காரணமாயிருக்கையினாலே, காரியம் பின்னுண்டாகிறதற்குக் குறையில்லை;

மாயை காரணமென்று நீர் சொல்லுகிறதென்ன, அணுக்களை காரணமாகக் கண்டிருக்கிறோமே யென்பாயாகில்?

அணுக்கள் காரியமா யவயவத்தோடே கூடியிருக்கையினாலே யவயவமில்லாத மாயையே பரமகாரணமாகவேண்டு மென்று காண்பாயாக எ-று. (௧௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் நியாயவைசேஷிகரும் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமாணூபாதான வாதிகளாகையாற் பரமாணுகாரணவாதமாகிய வாருகதமதத்தை நிராகரித்தது கொண்டு பரமாணுவுக்குநாசஞ் சொல்லின் மேற்பிரபஞ்ச முண்டாகாதென்றும்; பரமாணுநித்யமென்றும், அதுவே ஜகதுபாதான காரணமென்றுஞ் சொல்லும் வாக்யத்தை யநுவதித்து நிராகரித்தல்.

காரணவணுக்கள் கெட்டாற் காரியவுலகின் றென்னில் - காரணமாயிருக்கிற பரமாணுக்கள் பிரளயகாலத்தி னாசத்தை யடையிற் காரியமாகிய பிரபஞ்ச மேலுமுண்டாகாதென்னில்? - காரணமாயையாகக் காரியங்காணலாகும் - காரணமாகிய மாயை நித்தியமாகையாற் காரியமாகிய பிரபஞ்சமுண்டாகக்காணலாம். — காரணமாயையென்னை காண்பதிங்கணுவேயென்னில் - காரணமாயையென்று சொல்லுகிறதெதற்காக, நாங் காரணமாகக்காண்பது பரமாணுவேயெனின்? — காரிய மணுவிற்கண்டாற் காரணமாயையேகாண் - காரியமாகிய ரூபத்துவமு மேகதேசமும் பரமாணுவிற் காணப்படுகையால், ரூபத்வமு மேகதேசமு மல்லாதமாயையே சகத்திற்குக் காரணமாகவேண்டுங்காணென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

உலோகாயத னுலகுக்குக் காரணமென்னும் பூதமும், நையாயிகன் முதலோர் உலகுக்குக் காரணமென்னும் பரமாணுவு

ம், பிரளயத் தொடங்குமென்றீர்; பின்காரணமேதென்று வினவச் செப்புகின்றார்.

காரண வணுக்கள் கெட்டால் - நாங்காரணமாகக் கற்பித்த வணுக்கள் சங்கரிக்கப்பட்டால்?—காரியவுலகின்றென்னில் -காரியமாய்த் தோற்றும் பிரபஞ்சமு மில்லையாய்விடும்; அஃதுண்டாகும் பொருட்டுக் காரணம் வேண்டு மெனின்?—காரணமாயையாக; அஃதின்று முற்பவிக்குங்காரியங் காணலாகும், — காரணமாயையென்னை - மாயைகாரணமென்பதேது,—இங்கு காரியத்திற்குக் காரணமாக,—அணுவே காண்பதெங்ஙனம், அணுவில் காரியங் கண்டால் - காரியத்தன்மையறியப்பட்டால், — காரணமாயையே காண்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. சத்திரூபசமுகமாய் நிலைபெறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்களழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுதற் கோரிழுக்கில்லையெனவும்; அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதெனவு முணர்கவென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

கண்டாலென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, "மயலாகுமற்றும் பெயர்த்து" என்றாற்போல.

ஆல் அசை.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சமழிவதன்றியே, பிரபஞ்ச காரணமாயுள்ள பரமாணுக்களுங் கெட்டழிந்தால், மீளப் பிரபஞ்ச முண்டாகாதென்ற வினை நோக்கி; மேலு மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

காரணவணுக்கள்கெட்டால் காரியவுலகின்றென்னில் - பிரபஞ்ச காரணமா யிருக்கத்தக்க பரமாணுக்கள் கெட்டால் காரியப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சம் பின்னையும் உண்டாகாதென்று நீ சொல்லில்?—காரணமாயையாகக் காரியங்காணலாகும் - இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணம் மாயை யாகையினாலே பிரபஞ்ச காரியங்களுந் தானே யுண்டாகாநிற்கும்,—காரணமாயையென்னை காண்பதிங் கணுவேயென்னில் - மாயையைப் பிரபஞ்ச காரணமாகச் சொல்லுகிறது காரணமாக, இவ்விடத்துக் காணப்பட்டது பரமாணுக்களல்லவோவென்று நீ சொல்லில்,—காரணமாயையேகாண் காரியமணுவிற்கண்டால் - நீசொல்லுகிற பரமாணுக்கள் காரியப்பட்டு வருகையாலே இந்தவணுக்கள் காரணமாகாது; காரணமாயுள்ளது மாயையென்றறிவாய்.

இதனாற் சொல்லியது அணுக்கள் பிரபஞ்ச காரணமாகாதென்றும், பிரபஞ்சகாரணமாயுள்ளது மாயையென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காரணவணுக்கள் கெட்டால் - காரணமாகிய வணுக்கள் அழிந்தால், — காரியவுலகின்றென்னின் - காரியமாகிய பிரபஞ்சமின்றெனின், — மாயை காரணமாக - சத்திரூபசமுகமாய் நிலை

பேறுடைய மாயையே யுலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரியகாரணமலாகும் - அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி யுலகு மீளக்காரியப்படுதற் கோரிழுக்கில்லை,—இங்குகாண்பதனாலே - ஈண்டு முதற்காரணமெனக் காணப்படுவ தணுவே,—காரணமாயை யென்னையெனின் - அங்ஙனமாக முதற்காரண மாயையென்பதென்னை யெனின்?—அணுவிற்காரியங் கண்டால் - அணுக்களிடத்தே காரியத்தன்மை காண்டலான், அவையுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதாகலின்,— மாயையே காரணங்காண் - மாயையே முதற்காரணமாமென உணர்க வேண்டுதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

காரிய மென்பதென்னை காரண வணுவையென்
னிற், காரிய மவயவத்தாற் கண்டனங் கடாதிபோலக்,
காரிய வுருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தாற், காரிய
வுருப்பின்மாயை கருமெனக் கருதிடாயே. (௧௩)

(இ - ள்.) காரியமென்பதென்னைக் காரணவணுவையெனில் — அவயவத்தோடே கூடின காரியமென்று நீ அணுக்களைச் சொல்லுகிறதென்ன, அணுக்க ளுலகத்துக்குக் காரணமன்றோ வென்பையாகில்?

காரிய மவயவத்தாற் கண்டனங் கடாதி போல — பிரபஞ்ச காரியங்கள் காலவயவமாயிருந்து காரியப்படுகையினாலே கடாதி காரியங்களைப்போலக் காரியப்பட்டு வருமென்றறிந்தோம்;

காரிய வுருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தால் — யாதொன்று காரியமுமா யுருவமுமாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றன, அவையெல்லா மொவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொரு காரணங்களாலே யழிந்துவிடுமாதலால்,

காரிய வுருப்பின்மாயை கருமெனக் கருதிடாயே. — தனக்கொரு காரணமில்லாமற் முனைவயவப்படாமலிருக்கிற மாயைதானே, இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களை புண்டாக்குமென்று புத்தி பண்ணுவாயாக. எ-று. (௪௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

காரணவணுவைக் காரியமென்பதென்னையெனின் - ஜகத்காரணமாகிய பரமாணுக்களைக் காரியமென்பதென்னையோ வெனின்?—காரியமவயவத்தாற் கண்டனங் காரியவுருவமெல்லாங் கடாதிபோல வழிதருங் காரணத்தால் - பரமாணுக்களவயவத்தாகக் காணப்படுகையாற் காரியரூபமானதெல்லா மண்குடமுதலியவையோ லழியுமென்று மேனவிருத்தற் பரமாணுக்களும் பிரளயகாலத்தி னாசத்தையடைவதேயாதலாற் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகாது. பின்னை பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமேதெனின்?—காரியவுருப்பின் மாயைகருமெனக் கருதிடாயே - காரியரூபமல்லாத மாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமென் றறிவாயாகவென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

திரும்ப விகற்பித்து நிராகரிக்கின்றார்.

காரண வணுவை - நாங்களுலகுக்குப் பரமகாரணமாக விகற்பித்த பரமாணுவை,—காரிடமென்ப தென்னை யென்னில் - அவயவத்தால் - சாம்சத்தால்,—கடாதிபோலக் காரியமாகக் கண்டனம் - அறிந்தோம்,— நிரவயவமாகிய பரமாணுவைச் சாவயமாக வெந்தவேதுவினாலே கண்டீர்? திக்கொடு சம்யோகியாயும் மூர்த்தமாயுங் கேட்கப்படுதலாற் சாவயவமென்றும், அதனாற் காரியமென்றும், அதனை வகர்ந்தவெரு கண்டனை முன்னெட்டும், அறிந்தோ மாகையால்; பரமாணு முதலிற்,—காரியமூருவமெல்லா மழிகருங் காரணத்தால் - அந்தப் பரமாணு முதலிய காரியங்களை,—காரியவுருப்பின்மாயை - அசேதனமாய் அநேகமா யிருத்தல், அமூர்த்தமா யிருத்தல், சாவயமா யிருத்தல் முதலான காரிய லக்ஷணமில்லாததாய்; இதற்குச் சேதன மாத்திரமின்றி விபரீதலக்ஷண முள்ளதாகிய மாயை,—தருமென - உண்டாக்குமென,—கருதிடாயே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-று. அணு காரியப்பொருளாய் உதிக்குமாலைத்தென்பதூஉம், மாயை காரியப்பொருளாதலின்றி நிற்பேதுடையதென்பதூஉம்; முறையேஅவயவமுடைமையானும் அஃதின்மையானு மறியப்படுமென்பதாம்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது வைசேடிகப் பிரிவிலாற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பரமாணுக்கள் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயிருக்க, அவையிற்றைக் காரியமென்று சொல்லுவானேனென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி; மேலருளிச்செய்கிறார்.

காரியமென்பதென்னைக் காரணவணுவையென்னில் - பிரபஞ்ச காரணமாயிருக்கப்பட்ட பரமாணுக்களைக் காரியமென்று சொல்லுகிறதெப்படி யென்று கேட்பையேல்? —அவயவத்தாற் கண்டனங் கடாதிபோல - பரமாணுக்கள் சாவயவங்களாயிருக்கையாலே கடாதிகள்போலே காரியப்பட்டு வருமென்று அறிந்தோம்,—காரியவுருவமெல்லா மழிகருங்காரணத்தால் - காரியப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒவ்வோரவசரங்களிலே ஒவ்வோர் காரணங்களிலே அழிபத்தக்க முறைமையுண்டாம். ஆகையாலே,—காரியவுருப்பின் மாயை தருமெனக் கருதிடாயே - பண்ணப்பட்ட அவயவங்களில்லாததொரு மாயையே பின்பு இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களையுண்டாக்குமென்று புத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பரமாணுக்கள் அவயவங்களாய்க் காரியப்பட்டு வருகையினாலே பிரபஞ்சத் தோற்றுகைக்குக் காரணமாகாதென்றும்; அவயவங்களில்லாததொரு மாயையே பிரபஞ்சத் தோற்றுகைக்குக் காரணமாய் நிற்குமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காரணவனுவை - காரணமாகியவணுவை,— காரியமென்பதென்னே யென்னில் - காரியமென்ப தென்பனபோலின்,— காரியங்டாதிபோல - அணுக்கள் காரியப் பொருளாகிய குடமுதலியனபோல்,— அவயவத்தாற் கண்டனம் - அவயவமுடைமையா லழிந்தனம்,— காரியவுருவமெல்லாம் - காரியப்பொருள்களெல்லாம்,— அழிதருங்காரணத்தால் - அழிதன்மாலைய வாகலின்,— காரியவுருப்பின்மாயை - காரியப் பொருளெனப்படுதற்கேதுவுடைய அவயவத் தன்மையின்மையி னிலைபெறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே,— [illegible] கருதிடாயே - முதற்காரணமென நீயறிவாயாகவென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வுலகு மாயையின் காரியமென்பதற்கு உதாரணமிட்டுணர்த்துகின்றார்.

தோற்றமு நிலையுமிறு மாயையின் றொழிலதென்றே, சாற்றிடு முலகம்வித்துச் சாகாதி யணுக்களாக, வேற்றதே லீண்டிநிற்கு மில்லதே லில்லையாகு, மாற்றநீ மறந்தாயித்தான் மாயையை மதித்திடாயே. ௧௬

(இ-ள்.) தோற்ற ... ஞாதாக்கள் சிருஷ்டிமுதலிய தொழில்கமுநிலையுமீ ... லோ மாயாகாரியமென்று சொல்லுமவர்களேறு மாயைய, அஃதென்போல வென்னில்?
யின் றொழிலதெ
ன்றே சாற்றிடு
முலகம்

வித்துச்சாகாதி — சூக்ஷுமமாய்ப் பூமியாதாரமாயிருக்கிற வித்தின்கட் பணை கொம்பு முதலானவைக ளடங்கிநின்று காரியப்பட் டவ்வித்தினைக் கெடுத்துநின்று பின்புதோன்றுமாறுபோல,

அணுக்களாக — இப்படி யொழிந் தப்பரமாணுக்களாமே

வேற்றதே லீண்டி நிற்கும் — பிரபஞ்ச ரூபமாகப் பொருந்தில், ஒருகாலத்திலு மழிவின்றியே நிற்கவேண்டும்.

இல்லதே லில்லையாகும் — அஃதொரு காலங்களி லழியுங்காணு மெனின்? அப்பொழுது காரணகாரியங்கள் சேரவிருக்கையாற் பின்னொருகாலத்தில் மொருமித்துமில்லையாய்ப் போகவேண்டும்.

மாற்றநீ மறந்தாய் — ம [illegible] காரணமாயையே காரணமறியாதிருப்ப [illegible] இப்பொழுது நீயிந்த மென்று சொல்லில் வார்த்தையையு மறந்தனையோ!

இத்தான் மாயையை மதித்திடாயே — இதுபோல மாயையே காரணமென் றறிவாயாக. எ-று

இத்தாலென்பது - அஃறிணைச் சுட்டுப்பெயரின் மூன்றும் வேற்றுமை யேறலின்கண் வந்தது. (௧௬)

ஏசார மீர்றைச.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இன்னமும் அந்த வாதியை மறுப்பதாக உதாரணமிட்டுணர்த்துகிறார்.

உலகத் தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின்றொழில தென்றே சாற்றிடும் - உலகமான துண்டாகிறது நிலைபெற்றுநிற்ப

ஈது மொழிக்குறை மாயாசத்தி விலாசங்களென்று வேதாந்திகள் சொல்வர்,—வித்தாக் காரணியானுக்களாக வேற்றுமையின்றியிருந்து பின்னர் விகாசமடைந்து மாற்றமெய்தாய் - சூக்குமமாகிய வடிவத்தில் ஆமாகிய சாகோபசாகை பத்திரபுஷ்ப பலங்களெல்லா முண்டாவதுபோல தத்துவமாயிருக்கிற மாயையில் நிருபமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் அசடிதகடனாபடீயசியாய் என்றவண்டான் றன்றிப் பரமாணுக்களின் கூட்டமே பிரபஞ்சமாமெனின்? இவன் வித்துக்களின் கூட்டமே சாகோப சாகையாக நிற்கவேண்டும். அப்படி நிற்க சொல்லும் பரமாணுக்களின் கூட்டங்களும் பிரபஞ்சமாம். அஃதில்லாமையால் பரமாணுக்களின் கூட்டமும் பிரபஞ்சமென்பது கூடாது. இதற்கு [illegible] ட்டா நிருக்கையால் பிரகிருதியான [illegible] சித்தாந்தம்,—சிற் சாக்ஷாசயை மறித்திடாமே - [illegible] மைக்கு வருகையால் காலசொன்னமாயையே பிரபஞ்சத்திற்குங் காரணமென்று விசாரிப்பதுயாக என்றிதன்பொருள்.

நித்தமாய்ச் சத்தாய்ப்பரத்தி * சங்காதருப மல்லவென்றது.
* சங்காதம் - கூட்டம்

இம்மூன்று விருத்தத்தினாலுஞ் சங்கிரகித்துச்சொன்ன நியாய வைசேஷிகருடைய மதத்தையு மறுப்பையுஞ் சித்தாந்தவில் தரித்தக்கூறுவாம்.

எல்லோர்க்கையினுரும் *போஜகாதிருஷ்டத்தினாலும் பரமாணுத்துவயங்களிற் கிரியையுண்டாய் ஸஜாதீய பரமாணுக்களுக்குச் சம்யோகம்வந்தபோது த்வியணுகமாம். † த்வியணுகத் திரயத்தினாற் ÷ஜாலரங்களுடிய பகீசிட்பிரகாசமாய் த்ருசரேணுவாம். த்ருசரேணுவின் கூட்டங்களாலேயவித்துவரா மஹா பிருதிவியாதியாம். ¶ஏவம் அப்ய தைஜஸ வாயவ்ய

ங்களாகத் தத் பரமாணுக்களினு லிக்கிரமத்தினுண்டாம். பிரளயமு மீஸ்வரனுடைய ‡ சங்கிஹீர்ஷையினுலு மான்மாக்களுடைய போஜகா§திருஷ்டாபாவத்தினு மஹாபூதசஞ்சடயாரம்பக பரமாணுக்களிற் கிரியையுண்டாய் கிரியையினால் +விபாகமுண்டாயி அவ்விபாகத் துவாரா அசமவாயிகாரண சம்யோகநாசத்தினும் மஹாபூதங்களுடைய நாசமுண்டாம். ஆகாசம் காலம் திக்கு ஆன்மா இந்நான்கும் விபுவும் நித்தியமும், மன தணுவுமா யநித்தியமுமா யிருக்கும். இஃதவர்கண்மதம்.

* ஆன்மாக்களுடைய புசிப்புக்கு அதிருஷ்டம் வந்ததினுலும், † இரண்டணு சேர்ந்து மூன்று கூடியது, ÷ சாலகவாச சூரிய கிரணத்திலே விளங்குகிற தூளனு, ¶ இப்படி அப்பு தேயு வாயு ‡ சங்கரிப்பு, § அதிருஷ்ட - அபாவம்=அதிருஷ்டமில்லாமை, + பிரிதல்.

இதற்குமறுப்பு. பரமாணுசத்பாவத்திற்கு பிரமாணமேயில்லை. நிரவயவ திரவியத்திற்குச் சம்யோகங்கூடாது. நிராவயமாகி லாசவத்தா யுபாதானத்வங் கூடாதாகையால் பரமாணுப் பிரகிருதியையினுற் சகத்சிருட்டிகூடாது. ஆகாசங் காலந் திக்கு மன திவைகளுக் குற்பத்தி வேதாக மோக்தமாகையால் நித்தியத்துவங் கூடாது. மன தணுவாகின், மஹத்பதார்த்தகிரஹணங் கூடாது, ஆகையால் மன மகத்தே, விபுவே. ஆன்மா நித்தியமும் விபுவுமென்றதே யதார்த்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இவ்வுலகமாயையின் காரியமென் றுணர்த்துகின்றார்.

உலகினது தோற்றமு நிலையுமீறும் - சிருட்டியுந் திதியுஞ் சங்காரமும்,—மாயையினின்றுமுதென்றே - அன்னத்தினது

பாகஞ் சாத்தனது பாக மென்றாற்போல மாயையினதுகிருத்திய மீசுரனது கிருத்தியமென்றுதானே,—சாற்றிடுமுலகம்-உயர்ந்தோர் சொல்லுவார்கள்,—வித்து - மூலம் விதைமுதலியன,—சாகாதி-பின்னை கொம்புமுதலானவையை,—அணுக்களாய் - சூக்குமசத்தி ரூபங்களாக,—ஏற்றதேல் -தன்னிடத்துத் தரித்திருக்கக்கூடுமானால்,—ஈண்டி நிற்கும்- தனதிடத்து நின்றுந் தூலவியத்திரூபமாகத் தோன்றி நிற்கும்,— இல்லதேலில்லையாகும் மாற்றநீ மறந்தாய் -முதற்காரணத்திற் காரியமுன் சூக்குமித்துச் சத்திரூபமா யிராதிருந்தா லுண்டாகாதென்று முன்சொன்ன வசனத்தை நினையாதிருந்தாய்,—இதனால் - வித்துச்சாகாதியென்னுந் திருட்டாந்த முறைமையால்,—மாயையை மதித்திடாயே - மாயையினது காரியத்தை முன் சத்திரூபமாக வற்றதேல் அந்தக் காரியத்துக்குக் காரணமாம். இல்லையேற் காரணமாகாதென்று மாயையைச் சற்காரியவாதியாகித் தானே விசாரித்துப் பார்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. மாயைதருமென்றாற்போல், மாயையே பிரகிருதியென்றிக வென்னும் வேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலியவற்றின் வைத்து, உடம்பாட்டானுமெதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற உலகமொழியும் சான்றாகலின்; இதனானும் அணுகாரணவாதத்தை விட்டு மாயையே காரணமென்பதனை அறிவாயாகவென்பதாம்.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

வேதத்தின்றொழில் அதனை யுணர்ந்தார்மேலேற்றிக்கூறப்பட்டது.

வினையுவத்தொகை—மீகீரையையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுருப்பின்றை மாத்திரையேயன்றி யென இறந்ததுதழீஇயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சந் தோன்றிநின்றொடுங்குகைக்கு மாயையே யுபாதானமென்றாங்கே காணப்பட்டது என்றவனை நோக்கி; மேலருளிச் செய்கிறார்.

தோற்றரவு [illegible] மொழிலதென்றே சாற்றிடுமுலகம் - பிரபஞ்சந் தோன்றிநின் றழிகிற விதத்தை ஞாதாக்கள் மாயாகாரியமென்றே சொல்லுவார்கள். அதென்போலவெனில்?—வித்துச்சாகாதி - விதையிலே சாகைகள் முதலானவை தோன்றுகிறதுபோலே,—அணுக்களாக வேற்றதேல் ஈண்டு நிற்கும் - அப்படியொழிந்து அந்தப் பரமாணுக்கள் தானே பிரபஞ்சமாய்ப் பொருந்தில், ஒரு காலத்திலுமழிவின்றி நிற்க வேணும்,—இல்லதேலிசைவதின்றாம் - ஒருகாலங்களிலே யழியுங்காணு மெனில்? காரணகாரியங்கள் சேர வழிகையாலே பின்பு ஒருகாலங்களிலுமுண்டாகாமற் போக, இல்லையாய்விடவேணும்,—மாற்றநீ மறந்தாய் - ஞாதாக்கள் மாயையைக் காரணமென்று சொல்லிப்போதுகிறவிது காண்கையாலும், நீ காரணமென்று சொன்ன பரமாணுக்களுக்கு அழிவுண்டாமென்கையாலும்,—நீதான்மாயையே மதித்திடாயே-இனிமாயையேபிரபஞ்சத்துக்குக்காரணமென் றுபுத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தோன்றுதற்கு மா
யைகருணைக்கு மாயையே காரணமென்றும், பரமாணுக்களிற்கார
ணமென்னில் பிரபஞ்ச மொரு காலத்தினு மழியாதிருக்க வே
ண்டுமென்றும், ஒருகாலத்திலே யழியில் பின்னை யொருகாலத்தி
லுந் தோன்றாதென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தோற்றமுநிலையுமிறும் - தோற்ற நிலை இறுதியென்னு முத்
தொழிலும்,—மாயையினுருவமெய்திற சத்தியின் - மாயை
யின் காரியமென்றற்கு மாயையே பிரகிருதியென் றறி - யென்று கூறுகி
ன்ற வேதமொழியும் [illegible] சாஸ்திரமுமாகிய வேற்ற
மேதல் - வித்தின்கண் வேய சாகைமுதலியன சூக்குமரூபமா யட
ங்கிநின்றனவாயின்,— ஈங்கிவிருக்கும் - அவையுந் தூலரூபமாக வெ
ளிப்படும் எனவுடம்பாட்டானும்,— இல்லதேல் - அவ்வாறு
சூக்குமரூபமாயடங்கி நிற்றலிலதேயெனின்,— இவையெதினு
ம் - அவையுந் தூலரூபமாக வெளிப்படுதலின்றேன வெதிர்மா
றையானும்புலப்படுகின்ற,—உலகமாற்றம் - உலகமொழியுஞ் சா
ன்றாகவின்,—நிமறந்தாய் - அதனைமறந்தாய்,—இந்நால் - கா
ரியவுருப்பின்மை மாத்திரையன்றி வேதமொழியுலகமொழி
சான்றுதலாகிய விதனானும்,—மாயையே - அனுக் காரணமா
தலைவிட்டு மாயையேகாரணமென்பதனை,—மதித்திடாய்பே
ரறிவாயாகவென்பதாம்.

ஞானப்பிரகாசதேசிகர் உரை.

மாயையின்கணின்று தோன்றி யொடுங்குவதில்லை
யென்றவனை நோக்கித் திருட்டாந்தமிட்
டுணர்த்துகிறார்.

மாயையி லுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும்,
நீயதில் இல்லையென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு
போயுரு மிலைகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப்போதி, ஞா
யிறு மதுவுமென்னிற் காரணங் கிடக்கவாமே. (கரு)

(இ-ள்) மாயையி லுள்ள வஞ்சம் - காரணமாகிய மாயையிலே நின்று தோன்றும் பிரபஞ்சம் பரிணமியாமற் றானே [illegible] மாகாநிற்கும்.

வருவது போவதாகும் - [illegible]

நீயதில் இல்லையென்னில் - இந்த விசுவந் தோற்றமதற்குக் காரண மில்லையென்று நீ சொல்லில்

நிகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு - இல்லாதது தோன்றுமாயின் அது முயலுக்குக் கொம் புண்டென்று சொல்லுகிற தற் கொக்குங்காண்.

போயுரு மிலைகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப்போதி - மரத்தின்கணின் றுதிர்ந்த விலைகளெல்லாம் மரத்திலே பொருந்தித் தானே மீளவுந்தோன்றுமாயின், இவ்விடத் தழிந்துபோன வுலகமு மாயையின்கட் சென்று தோன்றுமென்னில்?

ஞாயிறு மதுவுமென்னிற் காரணங் கிடக்கவாமே - அகவிடத்திலே காரணமுண்டாயிருக்குமாகிற் பின்பு காரியமு மப்படியே யுண்டாம். எ-று.

பிரவஞ்ச மென்பதனை வஞ்சமென்று தலைக்குறைத்தலாக் கிறுமொன வறிக. (கரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் லப்தாவகாசனுக, சூனியவாதி நீவிர் இருவருஞ் சொல்லும்பரமாணுவு மாயையும், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமல்ல; சூந்யமே சகத்துபாதானகாரணமென்னும் வசனத்தை யொருவிருத்தத்தினு லநுவதித்துத் தூஷித்தல்.

மாயையி னுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும் —மாயையின்க ணுண்டாம் பிரபஞ்சமானது, உண்டாய்வருவது நாசமாய்ப்போவதுமாம்;—நீயதிங்கில்லையென்றறிவிகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு - இவிடத்து நீ. தூாக வொருமாயை யென்ற தோர் றுபாதானகாரண மின்றெனின்? அத்தியந்தாபாவமாகச் சொல் லுமுயற்கொம்புக்கு குணநாமக் கிரியைக ளில்லாதது போலவுபாதானகாரணஞ் சூந்யமாகிற் பிரபஞ்சமுஞ் சூந்யமேயாம். இதகாரியமுண்டு காரணமில்லையென்று சொல்லுகிறது காலாத் தியபாதிஷ்ட வேத்வாபாச மாகையால் இப்பக்ஷம் நிரஸ்தம்,—போயுதிர் இலைகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப் போதிருயிடு மதவுமென்னில் - அதிற் பிரவஞ்சமாகிற மாயையிலொடுங்கி மீண்டு மாயையிலுண்டாமென்பது, மரங்களினின்றும் பழுத்துவிழுந்த இலைகள் மீண்டு மம்மரங்களிற் புக்கவ்வேதளிராகத் தோன்றுமாயின், நீர்சொல்லியமாயையிற் பிரவஞ்சமிலபத்தையடைந்து மறித்து மம்மாயையினின்று முற்பத்தியாமெனின்?—காரணங்கிடக்கவாமே - அங்ஙனங் காரியங்களானவெல்லாஞ் சூக்ஷுமரூபமாகக் காரணத்திலிருந்து மீளவுமுண்டாமென்று சொல்லுமவர்களுக் கித்திட்டாந்தமுந் தூஷணமு மொழுமதமானது. காரணமாகிய சமுத்திரத்தில் +வாயுவசாத் தரங்க பேனபுற்புத துஷாரங்களுமுண்டாய் மீண்டு மதிலயிப்பதுபோ லீஸ்வரசத்தி மாயையை க்ஷோபிக்கப்பண்ணவே அத்தனுப்தப் பிரதேசத்திற் றனுகரண புவனபோக சதுர்விதரூபப்பிரபஞ்ச முண்டாமென்பதேயாம்.

தஉக்தம் - வாஶிஷ்டஸம்ஹிதாயாம் - தஸ்மின்மஹார்ணவே
வாயுதே | விக்ருதா ஜாயதே யதா ஃேநதரங்கபுத்புதா
ஸ்தத்ர தந்த்ரே மஹேஶ்வரே | க்ஷோஹிதேஸ்மின் மஹாமாயே
ஜாயந்தே விகாரகா ஹி |

+ வாயுவசத்தினுல் திரை நுரை குமிழி வித்துத்திவலை.

பிரவஞ்சம் என்பது. வஞ்சம் எனக் குறைந்துநின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படி, தன்னை, மதித்தலைவெளிப்படண்ணைச் காட்டுகின்றார்.

மாயையின் உள்ளவஞ்சம் - சத்திருபமாய் முன் சூக்குமித்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திருபமாய்த் திரும்பச் சத்திருபமாய், மாயையின் - மாயையினிடத் திருந்து,—வருவது போவதாகும் - தோற்றியொடுங்குவதாகும்,— நீயதிங்கில்லையென்னில் - மாயையிற் காரிய முன்சத்திருபமாயிருந்து வருவதுபோவ தில்

லையென்று நீசொல்லில்,—முயலிற்கோடு - முயலின்கண்ணே கொம்பு,—நிகழ்ந்திடும் - உண்டாம்,—மரங்களில் உருமிலை யெல்லாம்-உதிரும் பத்திரங்க ளெல்லாம் மரங்களிலே,—போயப்புக்குப் போதின் - சென்றொடுங்கி வருமாகிற்,—அதுவும் ஆயிடுமென்னில் - மாயையிற் பிரபஞ்சம் வருவது போலவதாகு மென்று நீ சொல்லில், மரங்களி லுதிர்ந்தவிலைகள் தங்களுக்குக் காரணமாகும் மரங்களுக்குக் காரணமாகிய பிருதிவியிலொடுங்கும். அப்போது மரங்களி லிலைகளினது தோற்ற மெப்படியென்னில்?உதிர்ந்த விலைகள்வந் தொடுங்காதிருந்தாலும்,—காரணங்கிடக்கவாமே - அவைகளின்றிப் பின்னுமனந்த பத்திரசந்திருமாகிய மரத்திற்க வேறேயிலைகளுண்டாகாநிற்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அதுவன்றியுஞ் சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியாமென்பார்க்கு முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல் வேண்டும்; அற்றேல் உள்ளபிரபஞ்சமே மாயையிலொடுங்கி மீளத் தோன்றுமென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றுதிர்ந்த விலை,தானே மரத்தி லொடுங்கி,மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெனின்? அஃதொக்கும். அங்ஙனமுதிர்ந்த விலையின் சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபெறுதலுடைமையின், அதுமீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்களெல்லம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி, அவ்வாறே தோன்றும்; அல்வழித் தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக் கடாவென்னையென்பதாம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

பிறகாரணங்களாவன, கன்மங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கிசைதல்.

கிடக்கவாமென்பது மழைபெய்யக் குளநிறையுமென்றாற் போல நின்றது.

அவ்விலை தோன்றுதற்குரியகாரணவினைபு இல்வழியும், மரத்தின்கண் அதுபோலமற்றுஞ் சத்திகள் பலவுளவாகலின், இடைப்புடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கின்மையுமுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மாயையிலே நின்றும் பிரவஞ்சம் தோன்றுகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் உள்ள தொன்றல்லவென்றவனை நோக்கி; மேலுமறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

மாயையினுள்ளவஞ்சம் வருவதுபோலவதாகும் - இப்படிக் காரணமான மாயையி லின்றுங் காரியமான பிரவஞ்ச மாயது மழிவதுமாயும் வாராநிற்கும்.—நீயிதுங்கில்லையென்னி லிந்த முயலிற்கோடு - இப்படிக் காரணமான மாயையிலின்றும் காரியமான பிரவஞ்ச மாவதாயு மழிவதாயும் வருமென்று சொல்லாமல், பிரபஞ்சந் தானே காரணமுமாய்க் காரியமுமாயிருக்குமென்று நீ சொல்லுகிற விது; முயலுக்குக் கொம்புண்டென்று சொல்லுகிறதுக் கொக்கும்;—போயுருமிலைகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப் போதினுமிதுவுமென்னில் - உதிர்ந்துபோகிற இலைகளெல்லா மரத்திலே புகுந்து மீண்டு மிலையாகப் புறப்படில்,நீர் சொல்லுகிற பிரபஞ்சகாரியமு மிப்படியே யாமென்று சொல்லில்?—காரணங் கிடக்கவாமே - காரியப்பட்டவை காரணத்திற் செல்லவேண்டுவதில்லை, காரண முணர்க்கவே காரியத் தானே யுண்டாகாநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது மாயையினாலே நின்றும் பிரபஞ்சந்தோன்றியு மீளவு மந்த மாயையிலே யொடுங்கியும் பிரபஞ்சங் காரியப்படுமென்றும்; மரங்காரணமாகத் தோன்றின விலைகளும் பூக்களும் காய்களும் மரத்திற்சென் றொடுங்க வேண்டுவதில் லையென்றும்: மரங் காரணமாயுண்டாகுதற்போல மாயையென் கிறகாரணங் கிடக்கவே, காரியமு முண்டாகா நிற்குமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நீயதிங்கில்லையென்னின் - அதுவன்றியு நீ சற்காரியகாரணங்கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியா மென்பையாயின்,—முயலிற்கோடு நிகழ்ந்திடும் - முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல்வேண்டும்,—உள்ளவஞ்சம் - அற்றேல் உள்ள பிரவஞ்சமே,—மாயையின் போவதுவருவதாகும்-மாயையினொடுங்கி மீளத் தோன்று மென்பார்க்கும்,—மரங்களினுதி யிலைகளெல்லாம் - அவ்வாறே மரத்தினின்று உதிர்த்தவிலைகள்,—போய்ப்புக்கு - தானே மரத்தினொடுங்கி,—போதின் - அதற்குரியகாலத்தில்,—துயிர் மதவுமென்னில்-மீளத்தோன்றுதல் வேண்டுமென்னி னைகோ கரும்,— காரணங்கிடக்க - அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள். சத்தி ரூபகாரணமாய் நிலைபெ றுடைமையின்,—ஆமே - அதுமீளத் தோன்றுதற்குரிய கன்மங் காலமுதலிய பிறகாரணங்கள் எல்லா மதனோ டொருங்குகூடியவழி யவ்வாறேதோன்றும்; அவ்வழித் தோன்றுதாகவி னதுபற்றிக் கடாவென்னையென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மாயை காரிய காரணத்துடனே கூடியிருக்கையா லநாதி யென்பதூஉம், பிரபஞ்சமுஞ் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களு மாதியென்பதூஉம் உணர்த்துகின்றார்.

கருதுகா ரணமுண்டாகக் காரிய முள்ளதாகி, வ
ருதலா லநாதிவைய மற்றொரு கடவுளித்தைத், தருது
லா லாதியாகச் சாற்றலு மாகுமாயைக், கொருவனு
ணென்னிலுள்ளவா றுரைப்பக்கேளீ. (௧௬)

(இ-ள்.) கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகி வருதலாலநாதி	இந்த மாயை யநாதி, யெக்காரணத்தாலென்னில்? கருதப்பட்ட காரணத்துடனுங் காரியத்துடனுங்கூடி வருகையினாலே.
வையமற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலாலாதியாகச் சாற்றலுமாகும்	இந்தப் பிரபஞ்சம் ஜடமாகையாலதனை யொரு கர்த்தா சிருஷ்டித்துக் காரியப்படுத்துகையாலாதியென்று சொல்லப்படும்.
மாயைக்கொருவனுண்டென்னிற்	இந்த மாயை தானே போகாதோ, ஒரு கர்த்தா வேணுமென்னில்?
உள்ளவாறுரைப்பக்கேளீ.	கர்த்தா வுண்டென்பதனை யுள்ளபடி யாஞ் சொல்லுமதனைக் கேட்பாயாக எ-று. (௧௬)

மற்றென்ப தசைநிலை.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பிரபாகரன் ஜகத் தநாதியு நித்தியமும் இதற்கு நிமித்தகோபா தானங்கள் சொல்லவேண்டுவ தின்றென்பதைக் குறித்துக் கூறும்.

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகி வருதலால நாதி வையம் - புத்தியென்னு முபாதான காரணமாகிய மாயை சத்தா யநாதியாயுள்ள விக்காரியமாகியபிரவஞ்சமு மம்மாயை யினின்று முண்டாய் வருகையாற் பிரபஞ்சமும் ‡பிரவாகாநாதி,—மற்றொருகடவு ளிதனைத் தருதலா லாதியாகச் சாற்றலுமாகும் - [மற்றுவினைமாற்று] கர்த்தாவானவனொருவனாகிற் பிரபஞ்சத்தை யாதியென்று சொல்லவுங் கூடும்,—மாயைக்கொருவனு மென்னிற்கெனின் - நிரீஸ்வரசாங்கிய கபிலர்; அங்குராதிகளுக் கொரு சேதனனை யபேக்ஷியாமற் பீஜாதிகள் சாமக்கிரியையானதுபோல் மூலப்பிரகிருதியானது திரிகுணாத்மக மாகலின் மகதாதி பிரபஞ்சோற் பத்தியுந் திதியு மிலயமுந் தானேயாயிருக்குமாகலி னிதற்கோ ரீஸ்வரன் வேண்டா. ஈஸ்வரனொருவன் ஜகத்கர்த்தாவாக வுண்டாமாகி லிப்பிரகிருதி யேதற்கென்று சொல்லுவர்;—

[illegible]

உள்ளவா றுரைப்பக்கேணீ - இப்பிரகிருதி ஜகத்ரூபமாகப் பரிணமியாது, ஜகத்துண்டாமாறு சொல்லுதுங்கேள் என்றிதன் பொருள்.

‡ப்ரவாகாநாதி-ஆற்றிலே தண்ணீர் முன்னேவந் தத் தண்ணீரோடிப்போகப் பின்னேயு மொழியாமல் வருவதெனவறிக.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சம் பிரவாகாநாதி யென்பதினைசக்கின்றார்.

கருது காரணமுண்டாக - இத்தக்காரியத்துக் கிதுவே காரணமென்று பரிசிக்கப்பட்ட மாயை யெக்காலத்து முள்ளதாயிருக்க,—காரியமுள்ளதாகி - காரியஞ் சத்தி ரூபத்தினாலேயும் வியத்தி ரூபத்தினாலேயு மெப்போது முள்ளபொருளாகி,—வருதலால் - சத்திரூபந்திரிந்து வியத்திரூபமாதலால்,—வையம் - பிரபஞ்சகாரியம்,—அநாதி - நித்தியம்,—வியத்திரூபத்தினாலே யொன்றுபோகவொன்று பிரவாகமாய்வருதலாற் பிரவாகாநாதியென்று சொல்லப்படும்; மற்றொருகடவுள் - நிமித்தகாரணனாகிய கர்த்தா,—இதனை - இந்தவையத்தை,—தருதலால் - சத்திரூபத்தை வியத்திரூபமாகத் திரித்துவிக்கி வியத்திரூபமாக்கலால்,—ஆதியாகச் சாற்றலுமாகும் - அநித்தியமாகவுஞ் சொல்லப்படும், - மாயைக் கொருவனுமென்னிற் கெனில் - மாயை யெவ்வோரெவ்வோர் பிரதேசங்களிலே, சத்திரூபந்திரித்து வியத்திரூபமாதலுக்கு நிமித்தகாரணனொருவனென்று நீர்சொல்லுமென்று நீசொல்லில்,—உள்ளவாறுரைப்பக் கேணீ - சத்தியமாகச் சொல்லுவாம் நீ கேள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அற்றேல் இவ்வனஞ் சத்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலக மழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்? அற்றன்று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம். ஒருகருத்தாவால் ஒருகாலத்து விளங்குதலு மொருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி அழிபொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி உண்மையால் நித்தப்பொருளென்பதே துணிபென்பதாம்.

மாயைக்கொருவனு மென்னிற் றென்னி லுள்ளவாறுரைப்பக் கேளாய் என்பதொழிந்த அழிந்திடுமொன்றுக்கடாமே என்பது முதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறை என்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மாயையிற் றோன்றுமென்ற பிரபஞ்சம் ஆதியோ வநாதியோவென்று கேட்ட பட்டாசாரியனை நோக்கி; மேலருளிச்செய்கிறார்.

கருது காரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகித் தருதலா லிவ்வையம் - கருதப்பட்ட வுபாதான முண்டாகவே அதிற் காரியப்படுகிற பிரபஞ்ச முண்டாய் வருகையா லநாதியேயுள்

ளது.—மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலா லநாதியாகச் சாற்றலுமாகும் - முன் சொன்னதொரு கர்த்தா சிருஷ்டிகாலத்திலே இந்தப் பிரவஞ்சத்தை யுண்டாக்குகையினாலே இத்தை யாதியென்றுஞ் சொல்லுமாம்,—'அழிந்தபின்' 'காரணவனு' 'காரியமென்பது' 'தோற்றமும்' 'மாயையின்' என்ற அஞ்சுதிருவிருத்தமும் பட்டாசாரியன். இதனை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம்-பரபட்சம். "அழிகின்ற தால்வினைக ளாகின்றவாறெனொரு வனுய்க்கியானவிசே, யொழிவின்றியேதனமு மறவுண்டொம்வினைக ளூறுகின்றவாறதெனலாங், கழிகின்றதாலறிவு வினைதந்திடாவினைஞர் கருமங்களுடியுரவோர், பழுதின்றியேயுதவு மதுபன்பதாகவருள் பரமன்கணுகும் வினையே," என்னுமது கண்டுகொள்க. நிரீச்சுர சாங்கியன் மாயை தானே யுருக்களாகிற தொழிந்து இதற்கொரு கர்த்தா வேண்டுவதில்லையென்ன அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்,—மாயைக் கொருவனு மென்னிற்றென்னில் - மாயையாலே பிரவஞ்சமுண்டாமாகில் இதற்கொரு கர்த்தாவும்வேணும் என்றிவ்விடத்திற் சொல்லுகிறது எப்படியென்று நீகேட்கில், உள்ளவாறுரைப்பக் கேளாய் - நாமுள்ளபடி சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

பட்டா-மறு, ௯௪.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்ச மநாதியென்றும் ஒருகாலத்திலே கர்த்தாவினாலே காரியப்படுகையாலே ஆதியென்றும்; இப்படிக் காரியப்படுகைக்கு கர்த்தா வேண்டாமென்ன கர்த்தா வேண்டுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகிவருதலால்-கருதுகின்றகாரண முள்பொருளாக வதன்கட்டோன்றுங் காரியமுமுள்பொருளே யென்பது மேற்கூறிய வற்றுள்விளங்குதலில்,—வையமனாதி - காரியப்பிரபஞ்சமு நித்தப்பொருளேயாம்,—மற்றொருகடவு ளித்னைத்தருதலால் - ஒருகர்த்தாவாலொரு காலத்து விளங்குதலு மொருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தைகளை வேறுபடுபெற்றி,—ஆதியாகச் சாற்றலுமாகும் - ஆதிபொருளொன்று சாற்றவும்படும். அவ்வவத்தைகளை வேறுபடுத்த கருதா வழி புள்ளையா லித்தப் பொருளென்பதே தனி, யென்பதாம். ஆகலின்,—இங்கு-இவ்விடத்து,—மாயைக்கொருவனுறென்னெனின் - மாயைபே தன்காரியத்தைத்தரும் இதற்கொருகருத்தா வெற்றுக்கெனின்?—உள்ளவாறுணைப்பர் - அதனையுள்ளவா றுரைத்தலை,—நீகேள் - நீகேட்பாயாக என்பதாம்.

மாயைக் கொருவனுறென்னில் என்னி றுள்ளவாறுணைப்பக்கேளி என்ப தொழித்து; அழித்திடுமனுர்கட்டாமே யென்பதுமுத லினைய யாறுசெய்யுளானுந் தார்ச்சிகர்மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிசரித்து வருமுனையென்றதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தி லியல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பூதாதியாகிய பிரகிருதியும் புருடனுக்கிருத்திய கர்த்தா வாகானென் றுணர்த்துகிறார்.

புத்திமற் காரியங்கான் பூதாதி புருடன்றுனு, மத்தனு கரணம்பெற்று லறிதலா லவற்றைமாயை, யுய்

த்திடு மதனுன்மாயைக் குணர்வொன்று மில்லையென்றே, வைத்திடு மதனுலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன்வேண்டும். (௧௭)

(இ-ள்.) புத்திமற் காரியங்கான் பூதாதி புருடன்றுனும்	பரமாணு முதலிய பூதாதியாகிய விசுவம் புத்திமானுகிய கத்தாவினது காரியங்கான். ஆன்மாவு மஞ்ஞானருகையாற் பிரபஞ்சத்தானுக வுண்டாக்க மாட்டான், அதுவும் புத்திமான் காரியங்கான்.
அத்தனுகரணம்பெற்று லறிதலால்	அந்த வான்மாவுந் தனுகரணங்களையும் பெற்றகாலத்து விடயங்களை யறியவேண்டுகையினுலே
அவற்றை மாயையுய்த்திடும்	அந்தத் தனுவாதிகளை மாயைதானே செலுத்தாகிற்கும்;
அதனுன் மாயைக்குணர் வொன்றுமில்லையென்றே வைத்திடும்	அந்த மாயை சடமாகையாற் சரீரவவயமு மாயாகாரியமாய்த் தனுவாதிகளைத்தானுக வறிந்து கூட்டுகிறசத்தியில்லை யென்று வேதாமங்கள் சொல்லும்:
அதனு லெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும்.	ஆதலாலான்மாவையு மாயையினையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துவான் பசுபாச விலக்கணனுகிய வொரு கத்தா வேண்டுமென்று புத்தி பண்ணுவா யாக எ-று.

புத்திமான். எ-து. வடமொழி.
ஏகாரந்தேற்றம்.
உம்மை - எதிரதழீஇய வெச்சம்.

இதற்குப் பிரமாணம். பார்க்கிலையும் வாயுவ்விய சங்கிதையுமென வறிக. (௧௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

பூதாதி - பிருதிவிமுதலான பிரவஞ்சம்,—புத்திமற்காரியத்தால் - தடையற்ற ஞானக் கிரியாவானொ ருவனுண்டாகவேண்டும்,—புருடன் - ஞானக்கிரியாவானொருவனாமாவல்லவோ?. அவனுற்ப்ரவஞ்சமுண்டாமெனின்,— தானும் - அந்தவான்மா தானும் என்பது தொகைநிலை]— அத்தனுகரணம்பெற்று வதிதலால் - கேவலத்தி லொன்று மறியாமலிருந்து அப்பூதாதிகளினின்றுங் கன்மத்திற்கிடான காயத்தையும் புறக்கரணங்களையு முட்கரணங்களையுமுண்டாகப்பெற்று லட்போதொன்றை யறியுமறிவுண்டாதலா லான்மாக்களாற் சிருட்டிக்கக்கூடாது,—அவற்றை மாயை யுபத்திரித்தலால் - அக்காயாதிகளுக்கு மாயை யுபாதானகாரணமாகையினாலும் மாயையாமவைகளைச் செலுத்தலை யிறுதலும், அதனால்.—மாயைக்குணர்வொன்று மில்லையென்றே வைத்திடுதலால்-வேதாகமங்களின் மாயைக்கோ ரறிவுமில்லையென்று ஸ்தாபித்திருக்கையினாலும்,—எல்லாம் வருவிப்பானொருவன்வேண்டும் - எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையு மாயையினின்றும் பிறப்பிப்பானொருகர்த்தாவேண்டுமென்று பா(சேடப்பிரமாணத்திருற் ஜகத் தீஸ்வரகருத்திருகமென்று கூறப்பட்டது.

[illegible]

——

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

உள்ளமுறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.

பூதாதி-சங்காரக்கிரமத்தில் பூதத்திற்குப் பூர்வமாகவும், பிருதிவி தத்துவாதி சிவதத்துவாந்தமாகியவுலகு.

புத்திமற் காரியத்தால் - [புத்திமத்என்னும் தகாராந்தவடமொழிப்பதம்.] இச்சையாற் புத்தியென்றது; ஞானமன்றிக் கிரியையுங் காட்டுதலால்; சர்வசிருட்டி ஸ்திதி சங்காரத்தொழிலறிவுடையவொரு சத்தாவையுடைத்து-இதுபிரதிஞ்ஞை.

காரியபபடுத்த மையால்-இது ஏது.

காரியானுமானத்தால் முன்கர்த்தாவைவிஸ்தரித்துச் சாதித்திருக்க, கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம் வரத் திரும்பக்கூறுவானேன்? உள்ளது. இப்போது காரியானுமானங்கோத்த பாரிசேஷியானுமானத்தாற் சாதித்துச் சிறப்பிக்கின்றார்.

ஞானவான் கர்த்தாவாகவேண்டுமென்று லறிவுள்ளவனாயப் பிரசித்தனான வான்மாத்தானே கர்த்தா,பிரசித்தனன்றியிருக்கும் வேறொருவனாகவேண்டிய தில்லையென்று மீமாஞ்சகன் சொல்ல; மறுத்துணர்த்துகின்றார். விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க ளறிவின்றி யப்பிரசித்தராதலால்.—

புருடன்றானும் - சகலன்றானும்,—

அத்தனுகரணம்பெற்றால்- அந்தவேதொரு கர்த்தாச் சிருட்டித்துக் கொடுத்த அலதேக ரூக்குமதேக பரதேகங்களைப்பொருந்தினால்,

அறிதலால் - அவனறிவுக்கு நிமித்தமாக முன்பொரு சுவதந்திர வறிவனாகியகர்த்தாச் சித்தித்தலானும்.

அவன் கர்த்தாவல்லன் முதற்காரணந்தானே கர்த்தாவென்று சாங்கியர்முதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்து கின்றார்.—

அவற்றை - அந்தக்கரணாதிகளை,

மாயைமுதற்காரணமாயிருந்து நிமித்தகாரணமாலேவப்பட்டு,—

உய்த்திடும் - உண்டாக்கும்,—

அதனால் - முதற்காரணமாயையால், யாதொன்று முதற்காரண மஃதறிவில்லது மண்போலவென்று.—

மாயைக்கு உணர்வொன்று மில்லையென்றே வைத்தனர்- பெரியோர் நிச்சயித்தார்கள்,—

அதனால் எல்லாம் வருவிப்பானொருவன் வேண்டும் - சகலத்தையு முண்டாக்கு மொருகர்த்தாவிருப்பனென்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஈண்டுக் கூறியவற்றான் ஏனையவெல்லாவற்றுக்கும், மற்றொருகடவுளிற்றைத் தருதலாலென்றது பொருந்தாது. மாயையேதன்காரியத்தைத் தரும்,இதற்கொருகர்த்தா எற்றுக்கெனின்? அறியாது கூறினாய். குடம் குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமாதல்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேதனப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாதலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூதாதியாகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மாயை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாதலின் அது சேதனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும், பரிசேடவளவையான் இவ்வினைத்திறனும் வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பானொருகடவுள் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன்முடிபு.

ஈண்டுத் தோற்றுகின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மையின் வந்தது.

புத்திமான் சேதனனென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும்பொருள்பட நின்றது ஏகாரந் தேற்றம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்குக் கர்த்தா வேண்டாம், தானே தோன்றுமென்றவனை நோக்கி; மேல் மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

புத்திமற்காரியத்தாற் பூதாதிபுருடன்றானு மத்தனுகரணம்பெற்றலறிதலால் - [அன்வயம்] பூதங்கள் முதலான தனுவும்கரணமும் புருடன்பெற்ற காலத்து,புத்திமற் கிருத்தியமாயினறிபத்தக்கவை யெல்லாத்தையு மியனறிதையாலே,—அவற்றைமாயையுய்த்திடும்-அந்தகரணாதிகளை யவன்பொருட்டாக மாயை கொடாநிற்கும்.—அதனால் மாயைக் குணர்வொன்றுமில்லையென்றே வைத்திடும்-இப்படி கொடுத்தாலும் அந்தமாயைக்குப் பிரஞ்ஞை சற்றுமில்லையென்றே வேதாகமங்கள் சொல்லாநிற்கும்.—அதனாலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன்வேண்டும் ஆகையா லிவையெல்லாத்தையு முண்டாக்குவிப்பானொரு கர்த்தா வேணும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவுக் கறிவு மாயை கூட்டி னாலறியும் தொழிற்று தானேயறியாததுகொண்டு மாயை அசே தனமாகையாலும், இரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துமிறை வன் கர்த்தாவென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(ஈங்கிக்கூறியவற்றுளேனையவெல்லா மொக்கும், மற் றொருகடவுள் இத்தைத் தருதலால் என்றது பொருந்தாது, மா யையே தன்காரியத்தைத்தரும்; இதற்கொரு கர்த்தாவேற்றுக் கெனின்? அறியாது கூறினாய், குடங்குயவனாற் செய்யப்படு ங் காரியமாவதுபோல),—பூதாதி - பூதமுதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாம்,—புத்திமற்காரியத்தால் - ஒருசேதனப் பொருளா ற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும்,—புருடன்றானும் - புரு டன் சேதனப்பொருளாயினும்,—அத்தனுகரணம்பெற்று லறித லால்-அவன்பூதாதி பலவாகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றலன் றி யறியமாட்டாமையானும்,—மாயையவற்றையுய்த்திடுமதனா ல்-மாயையவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின்,—மாயைக்குணர் வொன்று மில்லையென்றே வைத்திடு - மாயைக்குணர்ச்சியின் மையின் அது சேதனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும்,—அத னுலெல்லாம் வருவிப்பான் - பரமேசுவரனையா விவ்வனைத் தினும்வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல் லா வற்றையுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவன்வேண்டும்-ஒருகட வுள்வேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தக் கர்த்தா பிரபஞ்ச காரியத்தை யுண்டாக்கு மிடத்துத்
தானே யுண்டாக்குவானோ, ஒரு காரணங்களா
லுண்டாக்குவானோ வென்னில்? குலாலனைத்
திருட்டாந்தமிட்டதுபோலக் காரணத்
திரயத்தா லுண்டாக்குவனென்
றுரைத்தகிறார்.

காரியங் காரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங்கண்டாம்,
பாரின்மண் டிரிகைபண்ணு மவன்முத றுணைநிமித்தந்,
தேரின்மண் மாயையாகத் திரிகைதன் சத்தியாக, வாரி
யன் குலாலனைப்போற் றருவ னிவையெல்லாம். (௧௮)

(இ-ள்) காரியங்களா—இந்த லோகத்தை யுண்டாக்கு மிடத்து
காரணங்களை—க் கர்த்தாக் காரணத்திரயத்திலே நின்று
முதறுணை—ங் காரியங்களை யுண்டாக்குவன். அக்கார
நிமித்தங்கண்டா—ண முதற்காரணமெனவுந் துணைக்காரண
ம்—மெனவு நிமித்தகாரண மெனவு மூவிதப்ப
டும். அவை யாவெனில்?

பாரின் மண் டிரிகை பண்ணு மவன் முத றுணை நிமித்தம் — நிலைநிலையே மண்ணை முதற்காரணமா கவும், திரிகையைத் துணைக்காரணமாகவும், குலாலனை நிமித்த காரணமாகவும், பூமியின் கண் கண்டனம்; அதுபோலச் சிவனும் பிர பஞ்சகாரியத்தை யுண்டாக்குமிடத்து.

தேரின் மண் மாயையாக — இதனை விசாரித் தறியுமிடத்து மண்ணை மாயையாகவும்,

திரிகை தன் சத்தியாக — திரிகை தண்டு முதலானவைகளைக் கிரியா சத்தியாகவும்,

அரியன் குலா சிவனுங் குலாலனைப்போலச் சுத்த மசுத்த லனுய்கின் றாக்கு மாகிய விருவிதப்பட்ட வத்துவாவி லுள்ள னைகிலமெல்லா டான வண்டமாகிய பதார்த்தத்தை யுண்டாம். க்கிக் காரியப்படுத்தாநிற்பன். எ-று.

காரணமெவிறுங் கரணமெவிறு மிழுக்கா. முதற்காரணத்தை உபாதான காரணமெனப்பெறும். காரண மென்ற சொற்பொருளியாதெனின்? யாதொன்று காரியத்துக்கு முன்னே யுண்டாய், இஃதில்லாவிடத்திற் காரிய நிறைவேறா தென்பதுமாய், வேறேயு மொன்றை யுண்டாக்காததுமாய், இருக்குமியாதொன்று காரணமெனப் பெறும். உ-ம். "சட்டிகுடஞ் சால் கலசந் தோண்டி சார்வாதி யெனப், பட்டவிவை தோன்றும் பகம்பண்ணி—விட்டமுத, லிந்தவிதந் தன்னையிலக்கிய மண்ணி ன்றெழிலே, இத்தவியல் காரியமென்று" "குலாலன் றன் கைபற்றிக் கோலாற் சுழற்றவுலாவுக்கிரியதன்மேலுற்ற—மாவுறூஉ மத்தமுளிற் கைத்தொழிலா லாக்குமவன் சாலாதி, யிதுவினை காரணமென் றெண்" என விதனுட் காரியகாரணத்தின் முறைமையறிக.

இதற்குப் பிரமாணம் பார்க்கிப மதங்கம் நிசுவாசமெனவறிக. (௪௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———○———

மேல் காரியத்திற்குக் காரண பதங்களைத் திருட்டாந்த பூர்வகமாகத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

காரியம் - காரியமாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு, [இவ்விடத்தாலம் வேற்றுமை தொக்குநின்றது,]—காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தமண்டிரிகை பண்ணுமவன் முதல் துணை நிமித்தம் பாரிற்கண்டாங்குதேரின் மண்மாயையாகத் திரிகை தன்சத்தியாக வரியன் குலாலனுய்நின்றாக்குவ தாகிலமெல்லாம். எனக்கூட்டிப் பொருளுரைக்க.—* உபாதானகாரணஞ் சககாரிகாரணம் நிமித்தகாரணமென மூவிதமாம். அவைகள், கடாதிகளுக் குபாதானகாரணம் மண்ணுண்டையும், சககாரிகாரணந் திரிகையாதிகளும், நிமித்தகாரணங் குலாலனுமாகப் பூமியினிடத்திற் கண்டோம்; அதுபோலறுதிசிக்கில், கடாதிகளுக்கு மண்போலப் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானகாரண மாமாயையும், திரிகையாதிகளைப் போல சககாரிகாரண மீஸ்வரனுடைய கிரியாசத்திப் பிரேரிதமாமகாலமும். [இக்கருத்தே "காலமுங்கடவுளவ லாற்றுணைக் காரணம்" என்றது.] குலாலன்போல சர்வலோக பூச்சிதரான வீஸ்வர னிமித்தகாரணமாக வசுவிபமாகநின்று சகலப்பிரபஞ்சங்களையு முண்டாக்குவன்.

மண்போலவென்றுமன் மண்ணென்ற தாதிமுதல் வேற்றுமையி லொத்தவென்றபொருள்.

இவன் சொன்ன கர்த்தா சதாசிவேஸ்வர ருஞ்ஞாபரிபாலகரான அநந்தேஸ்வரரை யசுத்தமாயா கிருத்தியத்திற்குச் சொன்னது.

தத்-க்தம் - வாஜாஷ் மூக்ஷிஹி யக்ஷ ஸிவெ ஷா வி யி வொஷிதஃ। விசுரா ஜாயி ா ஜெ ஸொஜா யாம் வி ஷொஷ ந்தீர வாவிக்ஷி.

* முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம் எனவுமாம்.

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
51-08

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

காரியோற்பத்தியிற் காரணம் மூன்றுமுறைமையா யிருக்குமென் றுரைக்கின்றார்.

காரியங் காரணங்கள்-உடமுதற்காரியங்களின காரணங்கள்,—முதறுணை நிமித்தங்கண்டாம்- முதற்காரணமென்றுந் துணைக்காரணமென்றும் நிமித்த காரணமென்றும் மூன்று பகுப்பாகப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்தோம்; § அதெப்படி?—தேரின்-பரீக்ஷிக்கின்,—மண்மாயையாக- மண்போல முதற்காரணஞ் சுத்தமாயை யசுத்தமாயையாக,—திரிகை தன்சத்தியாக- திரிகைபோலத் துணைக்காரணந் தனது சத்தியு மகனொலேவப்பட்ட வகங்கேசர சத்தியுமாக,—அரியன் - நிமித்தகாரணனாகிய சிவன்,—குலாலனும் - மண்மகன்போல, நின்று,—அகிலமெல்லாம் - சகலலோகமெல்லாம்,—ஆக்குவன் - உண்டாக்குவான்.

முதற்காரணம்-உபாதானகாரணமென்றும், சமவாயி காரணமென்றும்; துணைக்காரணம்-சககாரிகாரணமென்றும் பெயர் பெறும்.

§ இவ்விடத்தில்:—பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன் (முறையே) முதல் துணை நிமித்தம். இவ்வளவு பாகம் பிரதியில் விடப்பட்டிருக்கிறது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அல்லதூஉம், ஒருகாரியநிகழ்ச்சிக்கு முதல் துணை நிமித்தமென்னுங் காரணமூன்றுந் தம்முளொன்றையின்றி யமையாவென்பதூஉம், மூன்றுந் தம்முள் வேறுதலுங் குடமுதலிய காரியத்தி

ற் காட்சிப்புலனு யறியப்படுதலானும், பிரபஞ்சகாரியத்திற்கு மவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறாய் நிமித்தகாரணமும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

காரியகாரணங்களென்னும் இரும்பேற்றுமைத்தொகை வடநூன்முடிபு.

மாண்பக்கொருவ னுரென்னுஞ் செய்யுளானுறைப்பிக்கேனென்பதுனைப்பட்டு இவை விரிக்கப்படுமானும், சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருமவனொருவன் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் உதிப்பதுமிறுமென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார் மதம்பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம்பற்றியும் ஐயங்கழாமல்; வருமுறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டுமென்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இவ்விச்சிரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனுற் றரப்படுமாறும் அவற்றியல்பும் யாங்ஙனமெனபார்க்கு, அரியன் குலாலனாய் நின்றாக்குமாறு என்பது செய்யுளாற் றெருட்டுணர்த்துகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

நிரீச்சுரசாங்கியன் கீழ்சொன்ன கர்த்தாவே பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமென்னில் மாயை வேண்டுவதில்லை யென, மாயாகாரணமும் வேண்டுமென் றருளிச்செய்கிறார்.

காரியங்காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தங்கண்டாம் - காரணங்களிலே நின்றுங் காரியமுண்டாமிடத்து முதற்கார

ணமென்றுந் துணைக்காரணமென்றும் நிமித்தகாரணமென்று மூன்றுப் பிரகாரமாயிருக்கும். அதெங்ஙனே யென்னில்,— பாரில் மண் திரிகை பண்ணுமவன் முதல்துணைநிமித்தம் - பூமியின்கண்ணுண்டான மண்ணுந் திரிகையும் வனையுமவனும், முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமும் நிமித்தகாரணமுமென்று மூன்றுவகைப்பட்டு வருகிற முறைமையைத்;—தேரின் மண்மாயையாகத் திரிகை தன்சத்தியாக வாரியன்குலாலனாய்நின்றுக்து வ அகிலமெல்லாம் - இப்படி யிந்த முறைமையையெல்லாம் விசாரித்துப் பார்க்கில், மாயைக்கு மண்ணுவமையாகவும், சத்திக்குத் திரிகை யுவமையாகவும், கர்த்தாவுக்குக் குலால னுவமையாகவுஞ் சொல்லும் : இப்படியே நின்று பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்டாக்குவான்.

என்னவே மாயையுங் கர்த்தாவு மிரண்டும் வேறுவேறென்பது கருத்து.

“மாயைக் கொருவனுளனென்னிற் கென்னி லுள்ளவாறனைப்பக்கேளீ” என்ற பதமும், “புத்திமற் காரியங் காண்” என்ற திருவிருத்த முத லிரண்டும் மாயாவாதத்தில் நிரீச்சுர சாங்கியனை மறுத்தது. இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம். “அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதனங்காரியத்திறைக்கீக், குறிபாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்தி விவேகமெனிற், செறிவாந்தளைபோ காதறியிற் சேர்த்தோன்வேண்டுஞ் செயலிற்போ, னெறியாற்பணிசெய் தடற்பாசம் நீக்கிக்கொண்ணீ நின்மலனால்” என்று மதுகண்டுகொள்க.

பர-சீ-மறு, ௩-செ.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குமிடத்து மாயை முதற்காரணமாகவும், தனது சத்தி துணைக்

காரணமாகவும், தா னிமித்தகாரணமாகவு முண்டாக்குவனென்னு முறைமை யறிவித்தது.

—௧

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காரியகாரணங்கள் - அல்லதுவு மொருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டுங்காரணங்கள்,—முதறுணைநிமித்தம்-முதற்காரணந் துணைக்கார நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும்,—பாரின் மண் திரிகைபண்ணுமவன் - இவ்வுலகின்கண்ணே குடமாகிய காரியத்திற்கு மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,—முத றுணை நிமித்தங் கண்டாம்-முறையே முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு நிமித்தகாரணமுமாதல் காட்சியளவையா லறிந்தாம்,— தேரின்-ஆராய்ந்தறல்;—அகிலமெல்லாம் - பிரபஞ்சகாரியத்திற்கு மவ்வாறே,—மாயைமண்ணாக - மாயை மண்போலமுதற்காரணமாகவும்,—தன்சத்தி திரிகையாக - தன்சத்தியே திரிகைபோலத் துணைக்காரணமாகவும்,—ஆரியன் குலாலனாய்நின்று - சிவபிரான குலாலன்போல நிமித்தகாரணமாய்நின்று,—ஆக்குவன் - தோற்றுவிப்ப னென்பதாம்.

மாயைக்கொருவனு ளனென்னிற்கென்னி லுள்ளவாறனைப் பக்கேளீ என்பதனாற்பட விவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சாங்கியர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தக்கர்த்தா பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கு மிடத் துபாதானகாரண மூன்றென்பதூஉம், அவற் றிற் றோன்றுங்காரியங்க ளிவையென்ப தூஉம், தொகுத் துணர்த்துகிறார்.

விந்துவின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம்
வந்திடும் விந்துத்தன்பால் வைகரி யாதிமாயை
முந்திடு மிராகமாதி முக்குண மாதிமூலந்
தந்திடுஞ்சிவனவன்றன்சன்னிதிதன்னினின்றே. (௧௬)

(இ-ள்.) விந்து — சுத்தமாயையைப்போல வசுத்தமாயை
வின் மாயையாகி — முபாதான காரணமாகி

இன் ஐந்தாமுருபு ஒப்பின்கண் வந்தது. "இருளுமே தொழிலுக்கு முவமையெனப் - பன்றுநது முன்னவ் பார்." எனவறிக.

மாயையி னவ்வியத்தம் வந்திடும் — மாயையைப்போலப் பிரகிருதியு முபாதானகாரணமாய்வரும்.

விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி — முற்கூறிய விந்துவிலே சூக்குமைமுதலிய நாலுவாக்குக்களிடத்தி லொன்றி லொன்றாகக் காரியரூபமாய்த் தோன்றும்

மாயைமுந்திடு மிராகமாதி — அந்த வசுத்தமாயையிலே யிராகதத்துவ முதலிய வைந்துமுண்டாம்.

முக்குணமாதி மூலந் தந்திடும் — அந்தமூலப் பிரகிருதியிலே குணமுதலிய தத்துவங்களெல்லாந் தோன்றும்.

இந்தமூன் றுபாதானங்களுந் தந்தங் காரியங்களைத் தாமாகத் தோற்றுவிக்கவற்றோ வெனின்?

சிவனவன்றன் சன்னிதி தன்னினின்றே — ஆதித்தன் சன்னிதியில் பிரபஞ்சங் காரியப்படுமாறுபோல, சிவனது சன்னிதிமாத் திரத்திலேதான தத்துவங்களையுந் தாத் துவிகங்களையு முண்டாக்கிக் காரியப்படுத்து வன். எ-று.

"பெருமாயை விந்து பிரகிருதியென்ன-வொருமூன் றுபாதானமுண்டு" எனவறிக.

முந்திடுமென்பதனை விந்துவினிடத்துங் கூட்டுக.

இதிற் பலவெழுவாயும் பலபயனிலையும்.

இதற்குப்பிரமாணம் விசுவசாரோத்தர மெனவறிக. (௬௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

இஃது ஒன்பது விருத்தத்திரு லுபாதானத் திரயங்களினின் காரியரூபப் பிரபஞ்சமுண்டாம்படி, தொகுத்துக் கூறு கின்றது.

விந்துவின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம் வந்திடும்-விந்துவாகிய சுத்தமாயையி லதோபாக மசுத்தமாயை. அவ் வசுத்தமாயையி லிட்டு தவ்வியத்தமாகிற மகானுண்டாம். இவ் வாறு விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னு மூவர்க்குந் தனுகரணாதிக் குபாதானமாகிய விந்து மோகினி மகான்மூன்று ஞ் சித்திக்குள்ளவிலி விவையிற்றின் காரியமுண்டாம்படி சொல்லில்,—

விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி முந்திடும் — விந்துவினிடத் தினின்று காதாதித்தத்துவங்க ளுதிப்பதற்கு முன்னே வைகரிக் காதிகாரணமான சூக்குமை பைசந்தி மத்யமையுண்டாம்,—

மாயை யிராகமாதி தந்திடும் - மோகினியாகின்ற வசோமாயை யிராகதத்வத்திற் காதிகாரணமான காரணமாயை, காலம், நியதி, கலை, வித்தைகளைப்பெற்றிடும்,

கு-ம். யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள் சென்மருங்கில் வேற்றுமைசாரும். என்பவாகலின், இராகமென்னுதற்கிராகத்திற்கு என்று நான்கனுருபாகப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.—

மூல முக்குணமாதி தந்திடும் - மூலப்பிரகிருதியாகிற வவ்வியத்தஞ் சாத்மீக விராசத தாமதகுணங்கள் முதலிய வான்மதத்துவ மிருபத்துநான்கையும் பெற்றிடும்.

பிரகிருதியின்றும் புத்திமுதலாக வொன்றினொன்றாய்த் தோன்றுவதைப் பிரகிருதி தருமென்றதூஉம், கலையினுண்டாகா பிரகிருதியை மாயைதருமென்றதும், காரியத்திற் காரணோபசாரலக்கணை. இவ்வுற்பத்திக் கிரம மேல்விரித்துக் கூறப்படும். இவ்வா றுபாதானத்திரயங்களோ பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கிற் கர்த்தா வொருவ னேதுக்கெனின்.—

சிவன் - சிவனேயிவ்வுபாதானங்களினின்றுங் காரியங்களையுண்டாக்குகிறவன். சிவனுக்கிற் சிவன் கிரியாவானுவனேவென்!—

அவன்றன் சந்நிதி தன்னிலன்றே - அச்சிவனது சந்நிதிமாத்திரத்திற் காரியப்படுவதாம்.

கு-ம். அன்றெனெனிளவி யாமெனத்தகுமே

ததுக்தம் - யதாகேஹாதி நிவேஸாநாம் ஸூத்ரதாரகாரகாஃ । தயா ஸஹியிதா தேந விதயாத்ரவிஸோ பயிஃ ॥ இதி.

விந்துமோகினி மஹானென்று மூன்றுபாதானமாகச் சொல்லுகிறது கற்பனுசௌரவம்.

மாயையொன்றே போதுமெனில்? அப்படியன்று சுத்தாத்துவாவுக்கு விந்துவே யுபாதானமாக வேண்டும். மிச்ராத்துவாவுக்கு மோகினி யுபாதானமாகவேண்டும். அசுத்தாத்வாவுக்குப் பிரகிருதியே யுபாதானமாகவேண்டும். அஃதெப்படியென்னில்? பருத்திநூலிற் பட்டுப் புடைவையுங் கோணியுமாகாதுபோல, மாயையிலே மிச்ராத்துவா வொழிய சுத்தாத்வாவு மசுத்தாத்வாவுங் கூடாது.

இதற்கு சிவாத்வைதவாதி - ஈஸ்வரனே ஜகத்துபாதான காரணமென்றும்.

வாமாத்வைதவாதி - சிற்சத்தியே ஜகத்துபாதானகாரணமென்றும்.

பாசுபதி - மாயையேஜகத் துபாதான காரணமென்றும்.

நியாய வைசேஷிகர் பரமாணுவே யுபாதான காரணமென்றும்.

சாங்கியனும் பாஞ்சராத்திரியும் - பிரகிருதியே யுபாதான காரணமென்றும் சொல்லுவார்கள்.

* அருகன் - அணுவே யுபாதான காரணமென்பன்.

புத்தன் - பஞ்சகந்தமே காரணமென்பன்;

உலகாயுதன் - நாலு பூதமே காரணமென்பன்.

அதுகூடாது. இவை சுத்தாத்துவாவுக்கு விந்துவே யுபாதானகாரணம்.

* அருகன் மதமுதல் சேர்த்து சில பிரதிகளிலெழுதி யிருக்கிறது. இது, யுக்தமன்று. இவ்விடத்து மாயையின் பேதங் கூறியது மாயையுண்டென்பவர்க்கே யாதலின்.

[illegible]

மேலுஞ் சுத்தாத்துவாவுக்கு விந்துவேகாரண மென்பத ற்குயுக்தி. பிரபுத்தராகிய விஞ்ஞானகலருடைய தனுகரணா திகளுக் கசுத்தமாயை காரணமல்ல. விஞ்ஞானகலர் தேகே ந்திரியாதிகளை யுடையவர்களாகிலுஞ் சிவானுக்கிரகத்தினாற் சர்வதாப்பிரபுத்தரே. அசுத்தமாயை கர்மானுகுணமான த னுகரணாதிகளை யுண்டாக்குவதாகையாலுஞ் சுத்தாத்துவ வர்த் திகளாகிய விஞ்ஞானகலருக்குக் கருமமில்லாமையாலு மவர் களுடைய தனுகரணாதிக்குச் சுத்தமாயிருக்கிற விந்துவே காரண ம். சுத்த மசுத்தமென் றிரண்டே யாகவின், அசுத்தப் யாகவின், சுத்தமென்று விந்துவைச்சொல்லுகையால் ஈஸ்வர க்குச் சமவாயசத்தியேயெனின்? அசுத்தமாயாவும் ஜ முமா யுபாதானகாரணமு மாகையாற் குயவனுக்கு ம்ருத் பிண்டம்போல வீஸ்வரனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியல்லது சமவா யசத்தியல்ல.

இஃதன்றியு மசுத்த மாயையை க்ஷோபிப்பித் தான்மா க்களுக்குக் கர்மானு குணமாகத் தனுகரணாதிகளை யுண்டாக் குகிற வநந்தேஸ்வரருடைய தனுகரணாதிகளுக் கியாதொன்று காரணம், அது விந்து. அனுருத்திரரான பேர்கள் யாதொ ரு தனுகரணாதிகளினாற் பந்திக்கப்படுகிறார்கள், யாதொரு தனு வாதிகளை விட பரம முத்தியையடைகிறார்க ளத்தனுகரணாதிக ளுக் குபாதானம் விந்துவே.

ஈஸ்வரனுடைய லயபோகாதி காரங்க ளியாதோ ருபா தியிலுண்டாயிற் றதுவும் விந்துவே.

ஆகையாற் சுத்தாத்வாவுக்கு விந்துவே யுபாதான கார ணம். மிச்ராத்துவாவுக்கு அசுத்த மாயையே யுபாதான கார ணம். அசுத்தாத்துவாவுக்கு மாயாஜந்யமான ப்ரகிருதியே யுபாதான காரணம்.

ஆகையால் விந்து மோகினி மஹானென்று முபாதானத் திரயமு மங்கீகரிப்பீர்.

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிலசைவாசாரியர்கள் சுத்தமாயை யொன்றுமே முதற்காரணத்தன் நித்தியமாகும் பரமகாரணம், அசுத்தமாயை பிரகிருதி யிரண்டும், சுத்தமாயையினின்று முறைமையிற்றோற்றி அநித்தியமாகு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்கள்; மற்றுள்ள சைவாசாரியர்கள் சுத்த மாயைபோல் அசுத்த மாயையும் நித்தியமாகும் பரமகாரணம், பிரகிருதிமாத்திரம் அநித்தியமாகு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்கள் என்று இரத்நத்திரயதிற் சொல்லி யிருத்தலால், அசுத்தமாயையும் நித்தியமென்பார் கருத்தை இரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே நித்தமாயுருவா என்னும் இருவிருத்த முதல் விருத்தங்களிலுல் விஸ்தரிக்கின்றார்.

அநித்தியமென்பார்கருத் தப்போ தறிவிக்கின்றார்.

விந்துவின்மாயையாகி - சுத்தமாயையி னின்றும்அசுத்தமாயைதோற்றி,—

மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் -அந்தவசுத்தமாயையி னின்றும் பிரகிருதி தோன்றும்,—

விந்துதன்பால் - திரும்பச் சுத்தமாயையி னின்றும்,—

வைகரியாதி வந்திடும் - (எனக்கூட்டுக) சங்காரக்கிரம கணனைக்கு வைகரிமுதல், சிருட்டிக்கிரம கணனைக்கு சூக்குமை முதலாதலால், மகாமாயையி னின்றும் மகாசிருட்டியினுண்டாய் மகாப்பிரளயபரியந்தம் அவரவர்க்கு வேறுவேறு யான்... பிறத்திப் பிரணவகலாசத்தி சதுஷ்டய ரூபவிருதய பங்கஜத்திருக்கும் பிரணவ பஞ்சம நாதகலாசத்தி கர்ப்பப் பிரதாவி நாதத்துக்குள் ளாலையுருப்புப்போலப்படிச் சத்திருபமாயடங்கிச் சிவதத்துவமைந்தின் நிடமாயிருக்கின்ற நாத விந்து மகார உகார அகாரபெயர்ப் பிரணவகலைகளைந்தையும் பற்றிக்கொண்டு சூக்குமை சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்கின்ற வாக்குகடோற்றும்.

அவ்வாக்கு நான்கென்னுமிடத்து ; உகார அகாரங்களிரண்டினையும் பற்றி வைகரியரும், அதிசூக்குமை சூக்குமையினடங்கும்.—

மாமையமூர்த்தியோராகமாதி - சங்காரக்கிரம கணனைக்கு முதல், சிருட்டிக் கிரம கணனைக்குக் காலமுதலாதிலான், மாயையினின்றுங் கால நியதி கலை வித்தை ராகங்கள் புருடனுடனுக்கோடு மேற்சொல்லு முறைமையில்,—

முத்திடும் - உண்டாம்,—

முக்குணமாதி மூலம் தந்திடும்-பிரகிருதி, முக்குணத்தை முதற் பிருதிவிதத்துவ மீறுக் தத்துவங்களை மேற்சொல்லு முறைமையிற் றோற்றுவிக்கும் நிமித்தமின்றி யாமோவாகாது,—

சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னிலின்றே - சிவனது சங்கற்பத்திலும், செய்வினையற்றுசற் கர்த்தாவாகிய அனந்தேசுரர் சங்கற்பத்திலும் முன்னின்றே

சிவனவ னெனு மாறும்பிறவற்றுரைத் தொகை விரிவுவிட்டுச் சிவனாகிய அவனென்று பண்புத்தொகை மாத்திரம் விரிவுபண்ணினால் மாறுபடும், அசுத்தாத்துவா அனந்தேசுரற் கர்த்துவ மாதலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறுதல் பெற்றாம். அவற்றுள், மலகன்மங்களோடுவிரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃதேனை யிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப அவ்விந்துவின் கீழ்ப்பட்டு மலகன்மங்களோடுவிரவி முதற்காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும், அவ்வசுத்தமாயைப்பாற் பரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றுங் கூறப்படும். அம்மூன்றனுள், சுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி நாதமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலுவாக்குந் தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படுங் காரணதத்துவமேழுந் தோன்றும். பிரகிருதிமாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கிய தத்துவமிருபத்தைந்துந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மானென்னு மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பரூப சத்தியினின்றுந் தோற்றுவிக்குமென்பதாம்.

விந்துவின் மாயையாகிய என்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. இன் சாரியை. அதோமாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதறியாதார்

விந்துவைப்போல மாயையாகியென உவமையுருபாகக்கொண் டுரைப்பாரும், விந்துவினின்று மாயை தோன்றியென நீக்கப் பொருட்டாகக் கொண்டுரைப்பாருமாயினார். இரத்தினத்திரயமென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர்கருத்தாக வெடுத்தோதியின் அவையொருந்தாமையறிக. அந்நூற் சிகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசத்தியையின்றி யமையாவெ ன்னுங்கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசத்தியே கூறினார்.

அவன் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இதனானே, முதற்காரண மூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அது முதல்வனையின்றி யமையாதவாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மாயையிலே நின்றும் கர்த்தாப் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகிறபடி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

விந்துவின்மாய்கையாகி - விந்துவாகிய சுத்தமாயையைப் போல அசுத்த மாய்கையுஞ் சத்திய வுபாதானமாகி,—மாயையி லவ்வியத்தம்வந்திடும் - அந்த அசுத்தமாயையிலே அவ்வியத்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்,—விந்துத் தனுபால் வைகரிமுதலாதி - முன்சொன்ன விந்துவிலே நின்றும் வைகரிமுதலாகிய சூக்குமையென்கிற நாலுவாக்குந் தோன்றும்,—மோகினிமுத்திடும் ராகமாதி - முன்சொன்ன மாயையிலே அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் என்கிற தத்துவம் அஞ்சும் தோன்றும்,—முக்குண மாதிமூலத் துதித்திடும் - சாத்துவித இ

ராசத தாமதம் என்கின்ற மூன்றுகுணமுதலான தத்துவங்களி டங்களையும் மூலப்பிரகிருதி தோற்றுவிக்கும் இந்த வுபாதானங் களிலே இவைதானே தோன்றுமோ வென்னில்?—சிவனவன் றன் சன்னிதி தன்னிலன்றே - இவையித்தனையெல்லாங் கர்த்தா விறைவனுடைய சன்னதியிலே தோற்றுவிக்கும்.

மாயையி னவ்வியத்தம் வந்திடுமென்றது எல்லாத் தத்துவ ங்களுந் தோன்றுமுன்னே மூலப்பிரகிருதிக்குத் தோற்றஞ்சொ ல்லவேண்டினது, இதுவும் உபாதானமாகையினா லெனக்கொ ள்க.

மாயைமுந்திடு விந்துத் தன்பால் வைகரியாதி என்றது சுத்தமாயா காரண காரியங்களுக்குப் பின்னமற் றிருக்கையினா லும், சிவதத்துவ முதற் காரியப்படு மித்து நாலு வாக்கு களாகக் காரியப்படுகையினாலும் எனக்கொள்க.

மாயை முந்திடு மராகமாதிம என்றது வித்தியாதத்துவ மேழுக்குள் அஞ்சுக்குந் தோற்றஞ்சொல்லி, இரண்டுக்குந் தோற்றஞ் சொல்லியிருந்த புருடன் தனித்தொரு முதலல்லா தது கொண்டு தோற்றஞ்சொன்னாரில்லை, காரியப்படு மிடத்தி லே கண்டுகொள்ளவேணும் ஆகையினாலும், பிரகிருதிக்கு முன் னே தோற்றஞ் சொல்லுகையினாலு மெனக்கொள்க.

முக்குண மாதிமூலந் தந்திடும், முக்குணமு மொத்தவிடம் அவ்வியத்தமாயும், அவ்வியத்தந், தானே சித்தமாயும் ஒருகுண மேறினவிடம் புத்தியாய் முக்குணமும் புத்தியிலே சென்று பொருந்த புத்தியிலே நின்று அங்காரந்தோன்றியும், இந்த வாங் காரந் தான் மூன்றுவகைப்பட்ட வாங்காரமாய் இதிலே முக் குணஞ்சென்று பொருந்த மனமும் சோத்திராதியும் வாக்காதியு ஞ் சத்தாதியும் இந்தச் சத்தாதியிலே பூதாதியும் இவையெல்லா

ந்தோன்றுகையினால் சித்தமுதல் பிருதிவி ஈறாயின. ஆன்மத த்துவம் இருபத்துநாலுக்கு முக்குணங்களே முதலென்றெ னக்கொள்க.

இதனுற் சொல்லியது விந்து மோகினி மானென்று சொ ல்லப்பட்ட மூன்று தானத்திலும்; வைகரியாதி யான நாலு வாக்குகளும், அராகமாதியான தத்துவங்க ளாறும், குண மாதியான தத்துவங்க ளிருபத்துநாலும், ஆக மூன்று வகைப்ப ட்ட தத்துவங்களுஞ் சிவனுடைய சன்னதியிலே தோன்றுமெ ன்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் எனக் காரியப் பிரவஞ்ச மூன்றுபடுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறுதல்பெறும். அவற்றுள் மலகன்மங்களோடு கூடாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃதே யபிர ண்டமாயும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயையாகி- அவ்விந்துவின் கீழடங்கி மலகன்மங்களோடு விரவி முதற் காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும்,—மாயையி னவ்வியத் தம்வந்திடும் - அவ் வசுத்தமாயையினது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றுங் கூறப்படும். அம்மூ வற்றுள்,—விந்துத்தன்பால் - சுத்தமாயையினின்றும்,—வை கரியாதிமுத்திடும் - சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதலாக வைத் தெண்ணப்படும் நாலுவாக்குந் தோன்றும்.—மாயை - அசுத்த மாயையினின்றும்,—அராகமாதி மூத்திடும் - சங்காரமுறைபற் றி யராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணதத்துவ மைந்து

ந்தோன்றும்.—மூலப்-பிரகிருதிமாயையினின்றும்,—முக்குணமரு தி ரூந்திடும் - இருட்டி முறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல் வைத் தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவ மிருபத்தாறுந் தோன்று ம். இங்ஙனம் சடரூபமான விந்து மோகினி மான்மூன்றுந் ந ந்தங் காரியங்களை,—சிவனவன் தன் சந்நிதனிலினிற்-நே- சிவசக்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும்,—தந்திடும்- தோற் றுவிக்குமென்பதாம்.

இதனுனே முதற்காரண மூன்றுமாறும், அவை தத்தங்கா ரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அதுமுக லவனையின்றி ய மையாதவாறும் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றொகுத்துப் போந்தவற்றுள் வைகரி
யென்னும் வாக்கின திலக்கணஞ் சங்
காரக்கிரமத்தாலுணர்த்துகிறுர்.

வைகரி செவியிற் கேட்பதாயத்தவசனமாகி, மெ
ய்தரு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம், பொ
யற வடைவுடைத்தாய்ப் புந்திகாரணமதாகி, யைமி
ல் பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம். (௨௦)

(இ-ள்.) வைகரி—வைகரியென்னும் வாக்குச் செவிக்குக் கே

செவியிற் கேட்பதாய்	ட்கப்படுவதாகி
அத்தவசனமாகி	அர்த்தத்தத்தங்களைப் பொருந்திய சத்தசொரூபமாய்
மெய்தரு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம்	மெய்தரும் உதான வாயுவைச் சார்ந்து பல்லு மிதழு நாவு மூக்கு மண்ணமுமாகிய முயற்சியையும், தானத்தினையும் பொருந்தி; ஐம்பத்தோரக்கரமாம்.
பொய்யற வடைவுடைத்தாய்	விபரீதமற அகாரமுதலிய வெழுத்திற் றாலெழுந்த கட்டுமர்க்கத்தைப் பொருந்திநிற்பதாய்,
புந்தி காரணமதாகி	யாவனொருவனொன்றை யறியுமிடத் திவ் விடையறிவே துணைக்காரணமாக வுள்ள தாய்,
ஐயமில் பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம்.	சந்தேகமறப் பிராணவாயு மூலாதாரத் தினின்று பிரமரந்திரமளவாக முட்டிநின்று காரிப்படுத்தி வருகிறதே யிதற்கு முறைமையாம். எ-று.

உதானவாயு - எழுவாய், அடைவுடைத்தாம் - பயனிலை. வைகரிசெவியிற் கேட்பதாம் என்ற விருத்தமுதலெட்டுக்கும் இரத்தினத் திரயமென்னும் பிரகாணமே பிரமாணமெனவறிக. (௨௧)

சிவாக்ரயோகியுரை வருமாறு.

—o—

மேல் நூலாருக்கதி † நியாயேன வைகரி முதலானவாக்குக ளென்கினையுந் தரிசிப்பிக்கின்றது

† நியாயமாக.

(வைகரி..வுடைத்தாம்)-வைகரிவாக்கான த பிறர்செவிக் குக் கேட்பதுமாய்த் தேசத்தி லுதானவாயுவுடனேகூடித் தா லாக்ஷர வ்யாத்தியாய்ப் புத்தியினுல் வர்ணுரசக்தான ரூப

மாக விச்சந்தேகமாகப் பிராணவாயுவுடனேகூடி யர்த்தத்திற்கு வாசகமுமாய் வசவிக்கிறவனுக் குபகாரத்தைப்பண்ணுவதுமாயிருக்கும். எ - று.

ஸ்தாநேஷு விவ்ருதே [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] வைகரீ || [illegible]
[illegible].

——०——

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——०——

சங்காரகிரமத்தில் வாக்குகளில் வைகரிவாக்கின திலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

வைகரி செவியிற் கேட்பதாய் - வைகரிவாக்குச் சொல்பவன்செவியிற் கேட்பதாய்,—அர்த்தவசனமாகி - கேட்பவனது காதுக்கிலறைந்து முறைமையின் மத்திமையாக்கி,— அவனுக்குப் பின்பொருளைப் போதிப்பதால், முன்சொல்பவனது கிரியாசத்தி பொருந்திய வகங்காரப் பிரயத்தினப் பிரேரிதமாய்,—மெய்த்தரும் - உண்மைகொடுக்கும்,—உதானவாயு.—மேவிட - பொருந்த, இச்சாசத்தி பொருந்திய மனச்சங்கற்பத்தால்,—விளைந்தவன்னம் - பைசந்தியிற் பரிணமித்த வக்கரங்கள்,—புத்திகரணமதாகி-ஞானசத்தி பொருந்திய புத்திபோதங் காரணமாக.—பொய்யறவடைவுடைத்தாய் - விபரீதமற் றொழுங்குபெற்ற மத்திமையாய்,— ஐயமில்பிராணவாயு வடைந்தெழுந்தடைவுடைத்தாம்- பிராணசம்சய காரகவிரோதமற்ற பிராணவாயுவைப் பொருந்திப் புறம்பே புறப்பட்டு வைகரியாயுற்பவித்த முறைமையிற் கேட்பவனுக்குக் கேட்கப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——०——

மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள், வைகரியாவது தன்செவிக்கும் பிறர்செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைத்தபொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்; அச்சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதானனென்னுங் காற்றானுந்தப்பட்டு மத்திமைத்தானத்துச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய வக்கரங்கள் அகங்காரத்தாற்செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங் காற்றானுந்தப்பட்டெழுந்து புறத்தே யடைதலுடைத்தாதலுமாகிய இரண்டும் இலக்கணமாகவுடைத்தென்பதாம்.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிடவிளைந்தவன்னம் என்றது அநுவாதம்.

[illegible]ல் உருவெவையுந் தெரிதல்.

ஒ[illegible]ட்டு.

பொ[illegible] விபரீதம்.

ஐயம் [illegible]பிராணவாயு மனத்தின்றொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றாதற் கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப்பெயர்கொண்ட குறிப்புவினைத்தொகை.

எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலேகூட்டுக.

அடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புத்தியென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிறந்தசவிகற்பவுணர்வின்மேற்று.

——

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——०——

சுத்தமாயாகாரியங் காரியப்படுகிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

வைகரி செவியிற்கேட்பதாய் - வைகரிவாக்கானது இவனுடைய சோத்திரத்துக்கு விஷயமாய்,— அத்தவசனமாகி - அத்தங்களை பொருந்தின சத்தமுமாய்,—மெய்தரு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம் - தேகத்திலே யுண்டாயிருக்கிற வுதானவாயுப் பொருந்த வுண்டானவாக்காம்,—பொயிறவன்ட வுடைத்தாம் - சத்தியமாக வடைவே யொழுங்குபட வுடையதாய்,—புத்திகாரணமதாகி - இவனுடைய வறிவைக் காரணமாக வுடையதாய்,—ஐயமில் பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம் - சந்தேகமற்ற பிராணவாயுவுடனே கூடிவருகிறதே இதுக்கு முறைமையாம்.

இதனாற் சொல்லியது, வைகரிவாக்கானது உதானவாயுங் கூடின பிராணவாயு தன்னோடு கூடிவந்த வசனம் சூக்குமமுதலாயுள்ள வாக்குகளைச் செவியின் புறத்திலே கேட்க, நினைந்தபொருளை யறிவியா நிற்குமென்று முறைமை... ...

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள்,—வைகரி - வைகரியாவது,—செவியிற்கேட்பதாய் - தன்செவிக்கும் பிறர்செவிக்கும் கேட்கப்பட்டு,—அத்தவசனமாகி - நினைந்தபொருளைச் சொல்லுஞ்சொல்லாய்,—புத்திகாரணமதாகி - அச்சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற் கேதுவாதலும்,—மெய்தரும்-உடம்பினைக் கண்ணெடுக்கும்,— உதானவாயுமேவிட-உதானனென்னுங்காற்று லுந்தப்பட்டு,—விளைந்தவன்னம் மத்திமைதானந்தச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்தோன்றிய வக்கரங்கள்,—ஐயமில்பிராணவாயு - மனத்தின் றெழிற்பாடாகி

ய் வையமின்றுதற் கேதுவா மகங்காரத்தைச் செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங்காற்றால்,— அடைந்தெழுந்து - உந்தப்பட்டெழுந்து,—பொய்யற வடைவுடைத்தாய் - விபாகமறப் புறத்தே யடைதலுடைத்தாதலுமாகிய விரண்டும்,—அடைவுடைத்த... இலக்கணமாக வுடைத்தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன் முறையானே மத்திமையென்னும்
வாக்கின திலக்கண முணர்த்துகிறார்.

உள்ளுணர் வோசையாகிச் செவியினி லுறுத
ல்செய்யாத் தெள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை யு
டையதன்றித், தெள்ளிய வக்கரங்கள் சிந்தித்துச் செய
லதின் மன்னாவே யெழுவதாகு மத்திமை வேற
தாகி. (உக)

(இ-ள்) உள்ளு ணர் வோசையாகிச் செவியினி லுறுதல்செய்யாது — மத்திமையென்னும் வாக்கு வைகரிக்குக் காரணமாயிதற்கு வேறுமாயிவனுடைய கண்டத்தின்கண்ணின் றறிவா யுள்ளேயோர்த்தொனியுமாய்ச் சோத்திரத்துக்கு விடயமாகாமற் சவிகற்ப சொரூபமாய்ப் புத்தியின்கணெழுத்தக்களை யொழுங்குபட நினைவி

தெள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியையுடையதன்றி — நல்ல பிராணவாயுவைச் சார்ந்து புறம்பே பேசுவிக்குந் தன்மையினைப் பொருந்தாமல்,

தெள்ளிய வக்   வைசரியின்றும் விளங்கப்படாதி
கரங்கள் சிந்தி   வக்கரங்களை யிடறுமுதலிய தானங்களைப்
த் செயலதின்றி   பொருந்தி நானாவிதமாகப் புறம்பே புறப்
    பட்டு நீவிக்குந் தொழில்களுமின்றி
மெள்ளவே   புத்தியு முபாதானமாய் மெள்ள [illegible]
யெழுவதாகு ம   தோன்றுவதாய் நாலவொலிக்குக் காரண
த்திமை வேறதா   மாய் வேறுபட் டெழுந்திருப்ப தியாதி
யே.   து மத்திமையாம். எ-று.   (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

(உள்ளுணர்...வேறதாயே) - மத்தியமைவாக்கான தில் வைகரிவாக்கிற்கன்னியமாய்ப் பிறர்செவிக்குக்கேட்கப்படாறு லக்ஷ்ர்க்கசமான சத்தத்தையுடைத்தாய் வர்ணாசமரு மின்றிப் பிராணவாயு விருத்தியுடன்கூடாததுமாய் [illegible] சத்தையுடையதுமா யிருக்கும்.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மத்திமைவாக்கினது லக்ஷணங்கூறுகின்றார்.

உள்ளுணர்வோசைபாகி - சொல்பவன திருதயாதி [illegible] டாந்தத்துக்குள் அவனதறிவுக் கறியப்பட்டு, அவனாற் சொல்லப்படும் பொருளில் அவனறிவைவிளக்குந் தொனியாகி,—செவி

யினிலுதல் செய்யாது-கேட்பவன்செவிக்கேறுகதாய் வைகரி யாய்த்திரிந்து மேலவனுக்குக் கேட்கப்படுவதாய்,—தெள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை யுடையதன்றி-உதானவாயு வியாபா ரமாத்திரமுடையதாய் பலமுறையும் பிராணவாயு வியாபாரத் தினு[illegible]ரிகளுடையதாய்,—தெள்ளியவக்கரங்கள் சிந்தித் செயலதின்றி தெளிவாகிய வன்னங்கள் சிதறுதலின்றி யொ ழுங்குபெற்று,—மத்திமை,—வைகரிக்கும் பைசந்திக்கும்,வேறா ய்,—மெள்ளவே யெழுவதாகும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

செவியிற் கேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசையாய்க் கண் டத்திலே விளங்குதலுண்மையாற் சொல்லுவானொருவனே யுணருஞ் சவிகற்பவுணர்புக்கேதுவாய் உள்ளோயுணரப்படுமோ சையாகியும், பிராணவாயுவின் தொழிற்பாடின்றி உதானவாயு வின் றொழிற்பாடுமாத்திரையே யுண்டென்மையிற் சூக்குமரூப மாய் அக்கரங்கள் பிரிந்து தோன்றினும் பல்விதழ்காகவன் னங்களிற் பட்டுச் சிதறிப்போதலின்மையு மாகிய அவ்விரண்டி லக்கணத்தானு முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேறா ய தியப்படுவது மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

இரட்டுமொழிசலான் உணரோசையென்னும் வினைத் தொகையின் ஓசையென்பது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொ ருட்பெயராயும் நின்றது.

தெள்ளுதல் நன்கு வடிவு விளக்குதல்.

உதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உயிரிற் சேர்ந்துவருமவை மருவுமுறு மெவையுந் தெரித் து-மூலத்தின் செவியுறுநுண்ணுணர்வா யோசை முழங்கி

மெத்திமை" என்றார் புதுடநூலாசிரியரும். §உயிர்சேர்ந்
ருமலை யென்றது முன்னர்க் கூறப்படும் வைகரியை.

§ சிவப்பிரகாசம்-௩௯-ஏ.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மத்திமை காரியப்படுகிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளுணர் வோசையாகி - இவனுக்குள்ளே யறிவுமாய்த் தோன்றியுமாய்,—செவியினி லுறுதல்செய்யாது - இவனுடைய சோத்திரத்துக்கும் விஷயமாகாமல்,—ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை யுடையது - நன்றான பிராணவாயுவினது தொழிலையு முடையதாய்,—அன்றித் தெள்ளிய வக்கரங்கள் சித்திடுஞ் செயலதின்றி - அதுவுமன்றி ஆன்மாவுக்கு மயக்கமறத் தெளிந்த வக்கரங்களை சிதறும் லொழுங்குபடக் கூடிக் கொள்ளுகிற தொழிலையு முடைத்தாய்,—மெள்ளவேயெழுவதாகு மத்திமை வேறதாயே - வைகரியாக்குக்கு வேறுபட்டு மெத்தவாவே யெழுந்திருக்கிறது மத்திமையென்றது.

இதனாற் சொல்லியது பிராணவாயுவிலே கூடிவருகிற அக்கரங்களைப் பொருந்தத்தக்க ரூபங்க ளெல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபட நிறுத்திச் செவிக்குக் கேளாமல் இவனுக்குள்ளே யறிவாய்த் தோன்றியுமாய், காலிலே பிறக்கு மத்திமையென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

செவியினி லுறுதல்செய்யாது - செவியிற்கேட்கப்படாதாயும்,—மெள்ளவேயெழுவது - மெல்லோசையாய்க் கிளம்பித்

தில் விளங்குதலுண்மையால்,—உள்ளுணர்வோசையாகி-உள்ளே யுணரப்படும் ஓசையாதலும்,—ஒள்ளியபிராணவாயு விருத்தியையுடையதன்றி - விளங்கியபிராணவாயுவின் றொழிற்பாடின்றி யுதானவாயுவின் றொழிற் பாடுடைத்தினாயே யாண்டுண்மையின,—தெள்ளியவக்கரங்கள் - சூக்குமரூபமாய் வடிவுவிளங்கிய வக்கரங்களை,—சித்திடுஞ்செயலதின்றி - பிரிக்குந்தோன்றினும் ப்பளிதழ் நா வண்ணங்களிற்பட்டுச் சிதறிப்போதலின்மையுமாகிய விவ்விரண்டிலக்கணத்தானும்,—வேறதாய் - முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேறு பிரியட்டுவது,—மத்திமையாகும் - மத்திமைவாக்கென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் முறையானே பைசந்திவாக்கி
லிலக்கண முணர்த்துகிறார்.

வேற்றுமைப் பட்டவன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகித், தோற்றுத லடைவொடுக்கிச் சொயம்பிரகாசமாயிச், சாற்றிடு மயிலினண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங், காற்றவே யுடையதாயிப் பைசந்தி யமர்ந்திருக்கும். (௨௨)

(இ-ள்.) வேற்றுமைப் பட்டவன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகி — பைசந்தியென்னும் வாக்கு மத்திமையைப் பற்றி விளங்காதிருக்கிற வித்துருபமாகித் தன்னிடத்துக் காரியங்களெல்லாம் விளங்காத புத்திபாற் சுட்டி யறென்றறியப்படாத வக்கரங்களை பொன்றென் றெவ்வாது வடிவாக வுடையதாய்,

தோற்றுத லடைவொடுக்கிச் — சூக்குமையாகிய வாக்கே தனக்குக் காரணமாய்த் தன்னிடத்திற் றோற்றப்பட்ட வ

சொயம்பிரகாசமாகி — க்கரங்களினுடைய முறைமையைச் சற்றுந் தெரியாதபடி தன்னிடத் தொடுக்கித் தன்னிடத்திலெல்லாம் விளங்கும் பிரகாசத்தினையுடைத்தாய் நிற்கும். அஃதென்போலவெனின்?

சாத்திரி மயிலினண்டந் தரித்திருஞ் சலமே போன்றுங் காற்றலே யுடையதாகிப் பைசந்தியமர்ந்துநிற்கும். — மயிலினண்டத்தின்கண் மயிலின் சொரூபிகரித்துத் தோற்றுமையினுஞ் சலமேயன்று போல எழுத்துக்கள் சொரூபிகரித்துத் தோன்றி விளங்காநிற்கும். எ-று.

பைசந்தி-எழுவாய், நிற்கும்-பயனிலை. (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

(வேற்றுமை...நிற்கும்) - அந்வயம். வேற்றுமைப்பட்டவன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகித் தோற்றுதலையொடுக்கி சாத்திரியமயிலினண்டந் தரித்திருஞ் செயலேபோன்று சொரூபப்பிரகாசமாகி யாற்றலே யுடையதாகிப் பைசந்தியமர்ந்து நிற்கும் - மேலாகிபாகிய பலவர்ணங்களையும் வெவ்வேறாகக் காணப்படுவன்றி மயூராண்ட ஜலமான தேகரசமாக நின்றதுபோலப் பைசந்தியாக்கான தேகபஞ்சாசத் வர்ணத்தினுடைய பேதத்தையுங் கிரமத்தையு மடக்கிக்கொண்டு விஞ்ஞானப்பிரகாசமாய் மேன் மத்திமைவாக்கிற்குக் காரணமுமாய்ப் பிராணவாயுவுடனேகூட உத்தானமின்றி நிற்கும்.

[illegible]

[illegible]

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு:

—o—

பைசந்திவாக்கின திலக்கணமுணர்த்து கின்றார்.

பைசந்தி - பைசந்தி,—வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம் - வெவ்வேறு குறியாயிருக்கு மக்கரங்களை,—சாத்திய மயிலினண்டத்திருஞ் சலமேபோன்று வெவ்வேறு விபாகமாகித் தோற்றுதலையொடுக்கி யாற்றலே யுடையதாகி - சொல்லிய மயிலினது முட்டைதாங்கிய நீரிற் சிறகுமுதலிய வுறுப்புகள் போல வெவ்வேறாப்பிரிந் தொழுங்கு பெற்று மத்திமையாய்த் திரிந் தினிமேல் வருதலை யிப்போ தடக்கி யந்த வன்னங்களை நிலைபெற வுடைத்தாகி,—சொயம்பிரகாசமாகி-சொல்வோர்க்குங் கேட்போர்க்கும் முறைமையில் மத்திமையும் வைகரியுமாய், புத்தி யகங்காரங்களோடு கூடிச் சவிகற்பஞான காரணமாய், பைசந்தி வித்தையோடுங்கூடி நிருவிகற்ப ஞானகாரணமாய், பின் மனத்தோடுகூடிச் சவிகற்ப ஞானத் தத்தியோகிக்கும் சூக்குமை வித்தையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞானகாரணமாயிருக்கும். ஆதலால், புருடப் பிரயத்தினம் பொருந்தாமற் சற்றேபொருந்தி தானே விளங்கி,—அமர்ந்துநிற்கும்- நிருவிகற்ப ஞானவிளக்காய்ச் சவிகற்பஞானத் தத்தியோகித்து நிலைபெற்று நிற்கும்.

(இ-ள்.) சூக்கும வாக்கதனுள்ளோர் சோதியாய் — சூக்குமையென்னும் வாக்கான துள்ளேயத்தம்மாத்திரத்தைத் விளக்குமொளியாய்

அழிவதன்றி — மற்ற வாக்குகளைப்போலத் தோன்றுவது மொடுங்குவதுமின்றித் தனிநிலைபெற்றியல்பாயிருக்கும்

ஆக்கிடும திகாரத்துக் கழிவினை தன்னைக் கண்டால் — அதிகாரத்தை யுண்டாக்கியத்தை யழிக்கிறவித்தச் சூக்குமவாக்கினுடைய வுண்மையா னொருபுருடன் விவேகஞானத்தினாலே விது பரமமான பந்தமென்று விசாரத்தித்தற்கு மேலான வித்தையையுங் கடந்திருக்கிற் றக்கப்புருடற்கு

நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போகமொடு வரவினைப்பு விகாரமும் புருடனின்றும் — "நீங்காதபேரறிவும் பரமமான வானந்தமுஞ் சுதந்தரத்தையு நித்தியத்துவத்தையும் பெற்று ஜனனமரணங்களையும் விட்டு நீங்கியான்மவித்தா யிருப்பர்கள். எ-று.

இதுமுதலிய பந்தம் நீங்கவே மோட்சமடைவனென்பது கருத்து. உ-ம். 'அநாதிமுத்த சின்மய ரேகா குதமாகு மகாதிசத்த மாயையி னான்மாக்கள் - மறுமவினை, யாக்கப் புவிநமந்த காதத்தரம் விந்துவினும், வாக்கொருநான் கென்றுர் மதித்து.' 'சூக்குமைநம் பைசந்தி மத்திமைசொல் வைகரியென், றுக்கு மிவற்றின்பே ரடைவறிக - சூக்குமைதான், பத்திதான் மாவுணர்வைப் பைசந்தி மத்திமையர், மந்தத்திற்

றால வெழுத்தாம்.' 'வாக்கு நாதத்துப் பொருளை மதிப்பிக்கைக், காக்கும் பதத்தி னவயவமாய் - வாக்கியமாய்ப், பாவாயி யலாகி நூலாய்ப் பரந்திலக்கு, மோவாதே மத்திமையி னுன்று.' என விவைகளை யறிக. (உ௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமவாக்கதனுள்ளோர் சோதியாயழிவதின்றி - சூக்குமவாக்கான தந்தார்க்கதமாய் விஞ்ஞானப்பிரகாசமாய்த் தனதுடையகாரியவிருத்தியான பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்னு மூன்றுவாக்கு மொடுங்கிய காலத்துந் தானொடுங்குவதின்றி நிற்கு மான்மஞானக்கிரியாப் பிரதிபந்தகமான வாணவமலநிவிர்த்தியுடனே நிவிர்த்தியாகையாற் றானே யான்மாக்களுக்குப் பரமானந்தமுந் தன்னுடையநிவிர்த்தியே பரமானமோக்ஷமுமாகப் பிரத்யான்ம நியதமாயிற்கும்,—

தது-க்தம் - ஸூக்ஷ்மாவிஜ்ஞானரூபா நிவ்ருத்தாபோஷ்வருத்திகா । ஸூக்ஷ்மா நவாணிஸா ஸம்ய ஸூக்ஷ்மா ஜ்ஞாநிவ்ருத்திர்வா ॥ தந்நிவ்ருத்தௌ விநா ஸஹ சாப்ருத்திர்யாவாரமிகோ பதநக்தி.

தன்னைக் கண்டா லதிகாரத்திற் கழிவினையாக்கிடும் புருடனின்றும் போக்கொடுவரவினைப்பு விகாரமு மின்றும் நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாம். (எனமாறுக.) இச் சூக்கும வாக்கிற் கன்னியமாக வான்மாக்க டங்களைக் காண்ப தருமை. குருகடாக்ஷத்தினாற் கலாசோதனை பண்ணப்பெற்ற வான்மா வானவன் சூக்கும வாக்கிற் கந்யமாகத் தன்னைக் கண்டாற் போகாதி காரத்திற் கழிவினை யுண்டாக்கு

மவ்விடத்துப் புமஸத்வமல நிவிர்த்தி யாகையா லான்மாவுக்குப் புருட னென்னும் பெயரில்லையாம். ஆன்மாவைக் கஞ்சுகம்போல வாவரித் தேகதேச விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு இரியும் புமஸத்வமலம் போகையால் ஜநந மரணமு மதனாலுண்டான ப்ராந்தியும் விகாரமு மில்லையாம். இது அநிஷ்ட நிவிர்த்தி. நையாயிகரைப்போ லாத்யந்திக துக்க சம்சேதமே மோக்ஷ மென்ப தன்றி சைவ சித்தாந்தத்திற்கு ஸ்வாதந்திரத்தையும் ஞானானந்தானுபவமாகிற இஷ்டவ்யாப்தியு முண்டெனபதனை விசேஷ சர்வஞ்ஞதையும் பரமானந்தஸ்வாநுபவமுஞ் ஸ்வாதந்திரியமு நித்தியதையுமுண்டாமென் றிதன் பொருள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமைவாக்கின இலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

சூக்குமைவாக்கது உள்ளொளி சோதியாய் - தூலசரீரத்தின் இருதயாதாரத் திருக்கும் பார்த்திவபங்கசப்பொகுட்டினது

குழியிற்பற்றி, அதனது அழிவில் வேறொன்றுபற்றி, பிரளய பரியந்தம் மிருக்கு முன்சொன்ன பரசரீர லிங்கசத்திசதுஷ்டய பங்கசத்திலிருக்கும் பிரதான நாத கர்பத்திருக்கும் பிரணவ கலாநாத சத்தியைப் பற்றி யிருத்தலா லொப்பற்ற அந்தரங்க பிரகாசமாய்,—

அழிவின்றி - பிரளயபரியந்த மிறின்றி இருக்கும்.—

(அது) தன்னைக்கண்டால்,—

முறைமையிற் பிரகிருதிபுருட விவேகஞானத்தாற் சாங்கியன் பாதஞ்சலன் வேதாந்தி இவர் முதலோர்க்குப் புருடதத்துவப் பிராப்தி.

மலபரி பக்குவமின்றிக் கேவலங் கலாதத்வாந்த நிக்ஷாசுத்தி மாயாபுருஷ விவேக ஞானத்தாற் சைவகதேசிகட்கு விஞ்ஞானாகலப் பிராப்தி.

மலாந்த நிக்ஷாசுத்தி மஹாபுருஷ விவேகஞானத்தால் மந்திராதி தீவிராந்த மலபரிபாகமுடைய மகாவிரதர் முதலோர் சாமானியசைவர், சைவசித்தாந்திகளிற் சிலர்க்குஞ் சுத்ததத்வப் பிராப்தி.

மகாமாயாந்த நிக்ஷாசுத்தி மகாமாயா புருஷவிவேக ஞானத்தால் தீவிரதர மலபரிபாகமுடைய சைவ சித்தாந்திகட்குப் பரமோக்ஷப் பிராப்தி.

நாதபுருடவிவேகஞானமே மகாமாயாபுருட விவேகஞானமாதலா லந்த நாதத்தோடு பற்றியிருக்கும் சூக்குமை வாக்கை நான்வே றிது வேறென்று விவேகித்துத் தரிசித்தால்,—

அதிகாரத்துக் கழிவில்லையாக்கும்-மோக்ஷாதிகாரங் கொடுத்துப் போகாதிகாரத்துக்கு நாசத்தைப் பண்ணும்தா னி

ங்குவதே கொடுப்பதாம். அப்போது புருஷன் சர்வபாச முத்தனாய் சிவமாவானாய்.—

நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாய்-சங்காரத்திற் பசுத்துவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி விளக்கமே போகானந்தம் முத்தியிற் சிவனைக்குப் போல, சிவத்துவ ஸ்வரூப சிற்சத்தி விளக்கமே மோக்ஷானந்த மாதலால் நீக்கமில்லென்றது; மலமறைப்பினும் ஸ்வநிட்ட மாய்ப் புருடனோடு சமவாயசம்பந்த மாயிருந்த வொன்றாதலால்,—

[நீக்கமிலறிவானந்தம் - சர்வஞ்ஞத்துவ சிவத்ருப சர்வஞ்ஞதை நிருத்தி, அநாதிபோதம் முக்குண வடிவாகிய ஞானசத்தியபிவியத்தி,

நீக்கமின் முதன்மை - சர்வ கர்த்திருத்துவ சிவஸ்ருப ஸ்வதந்திரதை யனந்தசத்தி யனந்தசத்தி முக்குண வடிவமாகிய கிரியாசத்தி யபிவியத்தி இப்படி யறுவிதமாம். இருவிதமாய் ஒருவிதமாயிருக்கின்ற சிவத்துவரூப சிற்சத்தி யபிவ்யத்தியென்கின்ற சிவத்துவ விளக்கமாகிய சிவானந்தத் தொந்தனது சிவானந்தத்தை.

நித்திய முடைத்தாய் - சிவசத்தி விளக்கினாற் றிருப்பச்சிவசத்தினாற்கு விருப்பின்றிச் சர்வப்பிரகாரமாய் மலமறைப்பு நீங்கி விளங்குதலாற் கெடாதிடைவிடாது அநுபவிப்பானேர்,]—

போக்கொடுவரவிளைப்பு விகாரமுமின்றாம் - இறப்புப் பிறப்பில்லருந் தொய்வித்தேன்றும் வேற்றுமையு மில்லாதவனும்.

போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமானதும் புருடனுக்கின்றென்றும் எழுவாய் பயனிலை யிசைத்துப் பொருளுரைக்கதுமாம்.

சிவத்துவமென்கின்ற சிவகுண விளக்கமே சிவானந்தமென்று சித்தாந்தஞ் சித்தித்திருக்கவும், சிவகுணமே சிவானந்தமென்று சிலர்சொல்லுவார்கள், அதுமாறுபடு மென்பது பிரமாணதீபிகை சித்தாந்தசிகாமணி சிவஞானபோத வியாக்கியான மிவைகளிலே காண்பித்துக் கண்டித்தனம், இதுசொல்லியதென்? சிவத்வமென்ன குணவிளக்கமுங் குணமாகாதோ! குணமாமே! உள்ளது. குணமானாலுங் குணியிலிருப்பதன்று சுந்தாதிகளிடத்துத் தீவிராதி தன்மைபோல சிவத்வ லக்ஷணங் குணத்திலிருக்கு மதனால் மாறுபாடில்லை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பரசிவத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடைய சூக்குமவாக்கு. அதுதான், பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்மைநிகாரமாத்திரைக்கேதுவுமன்றாக, தான் சுத்தமாயாரூபமாய்க் கேடின்றி நிலைபெறுவதாம். சிவவிசேடத்தால் அதனைஉள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயாபுவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போக முண்டாமென்பதாம்.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடெனவும், கண்டால் உடைத்தாயின்றெனவும், வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவிலா வினைத்தொகை.

புருடனென்பது "கால மூலகம்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச்சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகத்தினியல்பு பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார்; நீக்க

யிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றும் என்றார்.

தானழிவின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அதுசிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றாம்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது அதிசூக்குமவாக்கினை வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம்படமுதலியன காட்சிப்புலனாமாறுபோலத் தன்வியல்பா விளங்கக் காண்டல். கண்டாலெனவெ அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றாம். இடைவாறன்றி, 'இவ்விடவின்றுஞான முதிப்பதோர்ஞானமுன்டேற் சேவுயர் கொடியினான்றன் சேவடிசேரலாம்' என்பதே நண்டைக்கும் பொருளாகக்கொண்டு, 'கண்டாலாக்கிடும்' எனக்கூட்டித் தமக்குவேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், 'அழிவின்றி யழிவினையாக்கிடும்' என்னுங் கொடர் அவ்வாறு பொருள் படுதற்கேலாமையும், கூறியதுகூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தியிலக்கணம் ஈண்டு வருதற்கூறுதற் கொவ்வாமையும் நோக்கிலர்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சூக்குமை வாக்குக் காரியப்படுகிற முறைமை யருளிச் செய்கிறார்.

சூக்குமவாகத்துள்ளோர் சோதியாய் - சூக்குமைவாக்கென்று சொல்லப்பட்டதுதான் ஆன்மாவுக்குள்ளே அவரவரறிவுக்குத்தக்க பிரகாசத்தினை யுடைத்தாய்,—அழிவின்றியாக்கிடும்-கேடின்றியே மேலுண்டான மூன்று வாக்குகளையும் அந்த வாக்குகளுக்குண்டான காரியங்களையு முண்டாக்காநிற்கும்,—அதிகாரத்திற் கழிவினை - இப்படித்தான் கொடுக்கத்தக்க பிந்த அதிகாரங்களுக்கு அழிவுண்டாங் காலத்து அவையிற்றை ஒழித்துக் கொள்ளுவதுமாய்,—தன்னைக் கண்டால் நிக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமும் புருடனின்றும் - தன்னை யுள்ளபடி தரிசித்தால் ஒருகாலத்திலும் பிரியாத வறிவினையுற்ற சொரூபத்தையும் பிரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் மேற்பட்டிருக்கிற முதன்மையும் அழியாத முறைமையையு முடைத்தாய், இப்படிக் கொத்திருக்கிற தன்றன்மையைத் தரிசித்த பக்குவான்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்களுக் கேதுவாகச் சொர்க்க நரகங்களிற் போகையும், அது தொலைந்தவாறே பூலோகத்திலே வருகையுமாய்; கொள்ளிவட்டம்போலவும் கரகம்போலவும் வட்டஞ்சுற்றித் திரிகிற இந்த விகாரங்களும் இளைப்புகளு மெத்தனை வில்லையாய் விடும்.

இதனாற் சொல்லியது சூக்கும வாக்கானது ஆன்மாவுக்குள்ளே யிருப்பதொரு பிரகாசமுமாய் அறிவுமாய் மற்றுள்ள வாக்குகளுக்கெல்லா முதன்மையுமாய்த் தன்னை யுள்ளபடி தரிசித்த பெரியோர்களுக்கு நிர்விகாரத்தையு முண்டாக்கி அவர்களுக்கு ஜநந மரண துக்கமென்கிற இளைப்பும் இல்லையாக்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமவாக்கது - சூக்குமவாக்கானது,—உள்ளோர்சோதியாய் - பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குத

யும் ஞானமாத்திரைக் கேதுவாதலுமாகிய விலக்கணத்தையுடையதாய்,— அழிவின்றி - தான்சுத்தமாயாரூபமாய்க் கேடின்றிநிலைபெற்று,— அந்தகாரத்திற் கழிவினையாக்கிடும்-அதுதான் மைசத்தி மத்திமைவைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய, தன்னதிகாரமாத்திரைக்கிசையுமிடமுண்டாக்கும்,— தன்னைக்கண்டால்-தவவிசேடத்தா லதனையுள்ளபடி காணப்பெற்றால்,— புருடன்- அப்புருடனுக்கு,— நீக்கமிலாநிவாணந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய் - நீங்காதபேரழிவு மானந்தமும் சுதந்தரமு நித்தியத்தவமுமுடையதாய்,— போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமுமின்றி-காசோற்பத்தியாகிவரு மிளைப்பும் விகாரமுமுமாதலுமில்லையாய்,— ஆம் - சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய பரமுத்திப்பெருப்போகமு முண்டாமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாக்கு நான்கும், நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளி லிருப்பார்க்குக் காரியத்துவாரத்தால் சேவிக்கு முறைமை யுணர்த்துகிறார்?

நிகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையை
ப்பற்றித், திகழ்ந்திடு மஞ்சதாகச் செயல்பரிணாமமன்
று, புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படங்குடி லினைப்
போல, மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயை யென்பர்
நல்லோர். (௨௪)

(இ-ள்.) நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு — விளங்காநின்ற வாக்கு நான்கும் நிவிர்த்திமுதலிய கலைகளி லிருப்பார்க் கஞ்சுகமாய்ச் சேவியாநிற்கும். அஃதெங்ஙனமெ

நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித் — நிவிர்த்திமுதலான புவனவாசிகளுக்கு மிகவுந் தூலமாயும், [பிர]திட்டாகலை புவனவாசிகளுக்குத் தூலமா[யும்], வித்தியாகலா புவனவாசிகளுக்குச் சூ[க்கு]மமாயும், சாந்திகலா புவனவாசிகளுக்[குச்] சூக்குமமாயும், சாந்தியாதீதகலா புவனவாசிகளுக்கு அதிசூக்குமதரமாயும் சேவியாநிற்கும்.

திகழ்ந்திடு மஞ்சதாக — இங்ஙன மூவகை யான்மாக்களுக்கும் சேவிக்குமுறைமை யறிக.

செயல்பரிணாமமன்று — அவை காரியமாகிறபோது பரிணாமவாதமன்று.

அஃதாவது, பா லயிராயும்,தயிர் மோராயும்:இப்படி யொருபொருடான் முன்பிருந்தவடிவைப் பேதித்து மற்றொரு வடிவாகை. உ-ம்.‹வாளாகை தாளாகை பரிணாம மண்ணிற்-பிளை மூலையாதி பெறும்›. எனவறிக.

புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படங்குடி லினைப்போல — மடிப்புடைவையைத்தானே விரித்துக் கூடாரமாய்க் காரியப்படுமென்று சொல்லும் விருத்திகாரியமுமன்று,

மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று — மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திப் பிரமந்தானே விவர்த்தமாகுமென்னும் விவர்த்தவாதமுமன்று, பரிணாமமாயிற் பாலுக்கு நாசம் வருமாறுபோல வுபாதானத்துக்கு நாசம் வருமாதலா லதுகூடாது

விருத்திகாரியமென்னில்? படமாய்க் காரியப்படும்போது [...]லுக்குக் காரியமில்லாமற் போமாதலாற் கூடாது.

விவர்த்தவாதமென்னில் ?காரியத்துக் கசத்தாய் விடுமா தலா லிதுவுங் கூடாது.

மாமாயை யெ ன்பர் நல்லோர் — காயு வடிக்கிறபோது சமுத்திர மெப்படி யொரு ப்ரதேசத்திலே வசிரப்படும் அதுபோலச் சிவன்றனது பரிக்கிரகசத்தியா யிருக்கிற குண்டலியி னேகதேசத்தைப் பரிணமிப்பித்துத் தத்துவ தாத்துவிகங்களைத் தோற்றுவித்துக் காரியப் படுத்துவிப்பனென் றறிவுடையார்ந்தோர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (உச)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

—o—

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நாலு நிவிர்தாதிகலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடு மைந்ததாக — முன்சொன்னவைகரியாதி வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலைகளுடைய ஸ்வரூபமாகக்கொண் டைந்து பேதமாய்த் தத்தத்கலாவாசிகளுக் கவ்வாறே தாரதம்யமாகச் சத்தார்த்தப் பிரகாசகமாயிருக்கும்,—

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — வைகரீ மத்யமா சைவ பஸ்யந்தீ ஸூக்ஷ்மஸம்ஜ்ஞிதா । வர்த்தந்தே கலாஸு ஸர்வாஸு ஜ்ஞேயா ஸம்வ்ருத்தய இதி.

ஸர்வோத்தரே ச — ஸாம் நிவ்ருத்யாதி ப்ரதிஷ்டாதயோ விருத்திரூபாஸ்து நாதஜாஸ்தா: । வாக் ஸர்வா: ப்ராணவேதி ரூபாயா: ஸம்ஸ்திதா இதி.

ஞானப்ரகாசத்தில் — வைகரீ ஸப்தி கா லிம்

நிவ்ருத்தி நிவ்ருத்யாதி கலாநாம் ஸூக்ஷ்மா து ஹாலேந ஸம்யுக்தா ஸோ வாக் ஸர்வகேதி சதுஷ்டயா இதி.

செயல் பரிணாமமென்று புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படங்குடிலாதற்போல — இவ்வாக்காவது விந்துவின் பரிணாமமல்ல. பரிணாமமாகிய ‡ க்ஷீரந் ததியாய் ததி தக்ரமாகுதற்போல விந்துவுக்கு நித்தியதை யில்லாதேபோய்விடும். போகில், புநஸ்ஸிருஷ்டி யுண்டாகாது. ஆனதால் புடவையே கூடாரமானதுபோல விந்த வாக்குகள் விந்துவிருத்திருபமே,—

‡ பால் - தயிர் - மோர்.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — ஸக்திகலம் விஜாநாதி த்வ மஹிமாயோ ஸ்ரியாநத: । வருத்தோ ரூபஜா ஸர்வ நாதாத் விந்தோர் ஸர்வதோநுகத இதி.

மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயையென்பர் நல்லோர் — இவ்வாக்கு விந்துவிருத்தியென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, பரமான்மாவே வாக்ரூபமென்றும் வாக்கே பரமான்மாவென்றுஞ் சுருதியர்த்தங்கள் கேட்கப்படுகையினுஞ் சத்தம் பிரமமே யெனின் ? பரமான்மஸ்வரூபமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற்குச் *சமவாயிகாரணமன்று. அஃதெவ்வாறெனின் ? வாக்கானது விகாரியாகையினாலும் ஜடமாகையினாலும் பிரதி புருட நியதமாக வநேக மாகையினாலும், பிரமமும் விகாரியும் ஜடமுமநேகமுமாய் விடுமாகையடான் மஹாமாயையே வாக்குவிருத்திக்குச் சமவாயி காரணமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ததுக்தம் தத்ரைவ — வாசஸ்தைவ வாஸ்தாவா ஜ்யோவர்த்தி தத்ரூபதே: ।

இது பூர்வபக்ஷம்.

மேல் சித்தாந்தம்.

நஸ்ம்ருகாரணகா ஸாவோஸம்ஸ்வெயப்ரஷ்குரா வந ||
தெஷாம் யஸ்காரணம் விப்ரா ஸ ஸிந்த ஸித்தி மந்த்ர
காரிதி.

* முதற்காரணம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பஞ்சகலைகளில் வாக்கிருக்கு முறைமை வகுத் துணர்த்துகின்றார்.

நிகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடும் அஞ்சகாக – நிவிர்த்திகலா கர்ப்ப புவன வாசிகளுக்குத் தூலதரமாயும், பிரதிஷ்டாகலா கர்ப்ப புவன வாசிகளுக்குத் தூலமாயும், வித்யாகலா கர்ப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூக்குமமாயும், சாந்திகலா கர்ப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூக்குமமாயும் சாந்தியதீதகலா கர்ப்பபுவனவாசிகளுக்குச் சூக்கும தமமாயு மிருக்குமென் றிதன்பொருள்,—செயல் – காரியப்படுதல்,—பரிணாமமன்று – மண்ணினின்றுங் கடகலச முதலானவைபோல மகாமாயையிலே நின்றும் வாக்குற்பத்தி தூலபரிணதி ரூபமன்று,—படங்குடிலாகுதல்போலப் புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் – புடைவை கூடாரமாகுதல்போல விருத்திரூபமாம்; விருத்திக்கும் பரிணாமத்துக்கும் அத்தியந்தம் பேதமில்லாமையால் முற்றுவமையன்று, சூக்கும பரிணாமமாகுமென் றிதன்பொருள். அந்தவாக்கு விருத்திக்குக் காரணம்,—மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று – சத்தப் பிரமவாதி சொல்லுமான்மாவன்று,— நல்லோர் மாமாயை யென்பர்.

சிவஞானயோகிபருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய நான்குவாக்குகளும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்களி னிருக்கும். இவைசுத்தமாயையினின்றும் விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயா காரியம்போலப் பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. வாக்குகளைச் சத்தப்பிரமவாதிகள் பிரமமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாதலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தியெனப்படுஞ் சுத்தமாயாரூபமாமென்று கூறுவரென்பதாம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளானுப குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலாகிய வாடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தோவாகிய நீர்த்தோற்றம் போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தவாதமும், சித்தாந்தத்திற்கேலாமையின்? அவற்றையொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப்படும் பரிணாமம் விருத்தியென்று மிரண்டினுள் இச்செயலியாதோவென்னின்? ஐயநீக்குதற்பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அஃதேற் பிரமம்போலுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமன்று, மாமாயையாமென்றுங் கூறினார்.

அன்றியென்னும் வினையெச்ச இகரம் உகாரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ்சென்றியையும்.

பரிணாமம் விருத்தியென்னு மிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங்குடிலாகு

ற்போல; விருத்தியெனவே ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற்கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், செய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற்பரிணமித்தலுமெனப் பரிணாமமிருவகைப்படும். அவற்றுள் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப்படுவதூஉமெனக.

விருத்தியென்பது சூக்குமபரிணாமமென்ப.

நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிஷ்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்கு தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்தியதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும், இங்ஙனம் நால்வகை வாக்கும் ஐவகைப்படுமென் றுரைத்தலு மொன்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வாக்குகள் நாலும் கலைகளைந்தாலும் காரியப்படுகிற முறைமை அருளிச்செய்கிறார்.

திகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமஞ்சதாக-இந்தக் கலைகளைந்தாலும் ஆன்மாவுக்குள்ள அறிவு விளங்காநிற்கும்,—செயல் பரிணாமமன்று புகழ்ந்திடும்விருத்தியாகும் படங்குடிலானதுபோல-சுத்தமாயாகாரியம் அசுத்தமாயாகாரிய மப்பரிணாமமிராது சொல்லப்பட்ட விருத்தியானே காரியமாயிருக்கும். அதென்போலவென்னில்? படவைதான் குடிலானதுபோல. இப்படியேயிருந்ததாமாயினும்,—மகி

ழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயையென்பர் நல்லோர்-சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அநுக்கிரக மூர்த்தமாயிருக்கிற சுத்தாவல்ல, மகத்தான சுத்தமாயையென்று சொல்லுவார்க ளறிவுணர்ந்த பெரியோர்கள்.

வாக்கு நாலு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமஞ்சதாகவென்றது நிவிர்த்தி வைகரியைக் காரியப்படுத்தும், பிரதிட்டை மத்திமையைக் காரியப்படுத்தும், வித்தை பைசந்தியைக் காரியப்படுத்தும், சாந்தி சாந்தியாதீதை சூக்குமையைக் காரியப்படுத்து மென்று ம[illegible]கொள்க.

மகிழ்ந்திடும் பிரமமன்று மாமாயையென்பர் நல்லோர்-கர்த்தா கொள்ளப்பட்ட திருமேனியெல்லாஞ் சுத்தமாயையிலே கொள்ளுகையினாலும், வேதாகமங்களிலே நின்று தோன்றுகையினாலு மெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பஞ்சகலைகளினாலே நாலு வாக்குங் காரியப்படுகிற முறைமையும், சுத்தமாயா காரணகாரியங்கள் தன்னிற் பின்னமில்லையென்றும், இந்த மாயை கர்த்தாவாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

திகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கும் - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குகளும்,—நிவிர்த்தாதி கலையைபற்றி - நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்ச கலைகளைப் பற்றுக் கோடாகச் சார்ந்து,—அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும் - ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்ச தத்துவங்களின் இருக்கும்,— படங்குடிலானதுபோல - படமே குடிலானதுபோல,—புகழ்ந்தி

மும் விருத்தியாகும் - இவை சுத்த மாயையி னின்றும் புகழு
த்தக்க விருத்தியாய்க் காரியப் படுவன வன்றி,— செயல் பரி
ணாம மன்று - அசுத்த மாயா காரியம் போலப் பரிணாமமாய்க்
காரியப்படுவன வல்ல,— மகிழ்ந்திடும் பிரமமென்பர் - இவ்வா
க்குகளைச், சத்தப்பிரமவாதிகள் மகிழ்ந்திடும் பிரமமென்பர்.—
நல்லோர் - சைவசித்தாந்திகள்,— அன்றுமாமாயையென்பர் -
பிரமமாதலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரேபரிக்கிரகசத்தியென்ன
ப்படுஞ் சுத்தமாயாரூபமென்று கூறுவரென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் விந்து காரியமுணர்த்தி, மேல் விஞ்ஞான
கலர்க்கு தனுவாதியைத் தருமென் றுணர்த்துகிறார்.

வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவ ரென்றிவர்க்
கு,வைத்துறும் பதங்கள்வன்னம் புவனங்கண் மந்திரங்
க,டத்துவஞ் சரீரம்போகங் கரணங்க ளாமெலாமு,மு
ய்த்திடும் வயிந்தவந்தா னுபாதான மாகின்றே. (௨௫)

(இ-ள்.) வித்தைக — சுத்தவித்தையிலிருக்குஞ் சத்தகோடி ம
ள் வித்தை — ந்திர மூர்த்திகளுக்கும், ஈசுரதத்துவத்திலிரு
யீசர் சதா — க்கும் அநந்தர் சூக்குமர் சிவோத்தமர் ஏக
சிவர் — நேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்
டர் சிகண்டி என்னும் அட்டவித்தேசுர ரா
கிய வெண்மர்க்கும், சதாசிவ தத்துவத்தி லிருக்கும் பிரணவர்
சாதாக்கியர் சித்தர் காரணர் சுசிவர் ஈசர் சூக்குமர் காலர்
தேசேசர் அம்பு எனக் கூறிய வனுசதாசிவர் பதின்மர்க்கும்

என்றிவர்க்கு — என்று சொல்லப்பட்ட விவர்களுக்குப் ப
வைத்துறும் பத — தமுதலான தெல்லாம் பொருந்தும். அஃதி
ங்கள் வன்னம்பு — யாதெனில்?
வனங்கண் மந்தி
ரங்கடத்துவஞ்
சரீரம் போகங்க
ரணங்க ளாமெ
லாமும்
உய்த்திடும் — சுத்தமாயை யுபாதானமாய்நின்று ஈரா
வயிந்தவந்தா னு — தரபோகங்களை யுண்டாக்கி யவைகளைச் செ
பாதானமாகி நி — லுத்தாநிற்கும். எ-று.
ன்றே.

அட்டவித்தேசர் அனுசதாசிவரொன்றாது வித்தையீசர்
சதாசிவரொன்றாது தலைக்குறைத்தல்.

தான் - அசை.

ஏகார மீற்றசை.

சத்தரூபத்துடனே மந்திரங்களைக் கூட்டிச் சொல்லாம
ற் பின்னர்க் கூறியதென்னெனில்? தலைதடுமாற்றமென்னுந்
தந்திர யுக்தியெனவறிக. (௨௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் விந்து உபாதான காரணமாய்க் காரியப்பட்டுத் தத்
வதாத்விகங்களுக்கு ஆமாறு இன்னின்னதென் றுணர்த்துகிறார்.

வன்னம் பதங்கள் மந்திரங்கள் வித்தைகள் வித்தை
யீசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு வைத்துறும் தத்துவஞ் சரீரங் கர

ணம் புவனம் போகங்களெல்லாமும் வயிந்தவந்தா னுபாதா னமாகி நின்றேயுத்திடும். (எனமாறுக.) வர்ணங்களும் பதங்களு மந்திரங்களு மந்திரேஸ்வரர் மந்திரமகேஸ்வர ரனுசதாசிவாதிகளுக் கதிஷ்டானமான தத்துவங்களுஞ் சரீரங்களுங் கரணங்களும் புவனங்களும் போகவஸ்துக்களுஞ் சுத்தமாயையாகிற விந்துபாதானமாகின்ற [illegible] தீஸ்வரசத்தி ப்ரேரகத்தினாலுண்டாயிருவதாம்.

எல்லாமென்ற திராகாதி தத்துவமில்லாதபொழுது போசங் கூடாதாகையா லசுத்தாத்துவாவிலேபோல சுத்தாத்வாவினும் காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் புருடதத்வம்அந்தக்கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்கள் எல்லா முண்டென்றது.

[illegible]

ஆனால் கலாதி சம்பந்த முண்டாகையினாலே இவர்களும் சகலரோ என்னில்? விஞ்ஞான கலர்க்குங் கலாதிசம்பந்தமுண்டாயிருந்துங் கலாதிபரதந்திர ரல்லாதபடியா லகலரே.

[illegible]

[illegible]

இவ்விடத்து போகமாவன? இரத்தினகசிதமான சிரகாதிகளுஞ் * சிருக்கு சந்தன வனிதாதிகளுஞ் சர்வமு மசுத்தாத்வாவிலேபோல, சுத்தாத்வாவினுஞ் சுத்தமுமாய் திவ்வியமுமாய் துக்கலேசவர்ஜிதமுமாய் நிரதிசயமு மியமேயோகிக்கப்பட்ட பேர்களுக்கு வித்யாதித்துவங்களில் ஞானக்கிரியசத்தி யபிவிர்த்தி தாரதம்மியமுடையதாக வுண்டாம். * மாலை.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மாமாயையினின்று மசாதாரணசத்த சிருட்டிசொல்லிச் சாதாரண சத்தகர்த்த சிருட்டியைச் சாற்றுகின்றார்.

வித்தைகள் - சத்தகோடி மகாமந்திரர்கள்,—வித்தைசர் - அநந்தாதி மந்திரேசுவரர்கள்,—சதாசிவர் - அனுசதாசிவர்கள்,—என்றிவர்க்கு வைத்திடும்பதங்கள் - சாதாரண

ங்களா யிருக்கும் பதங்கள் எண்பத்தொன்று.—வன்னம் ஐம்பத் தொன்று,—புவனங்கள் இருநூற் றிருபத்துநான்கு,—மந்திரங்கள் பன்னிரண்டு,—தத்துவம் அசாதாரணமாயிருக்கும் சுத்தகலாதி சுத்த பிருதிவியந்தம் முப்பத்தொன்று.—சரீரம் – சாதாரண சாதாரணமாயிருக்கும் அலதேகம்,—போகம்–போக்கியப்பொருள்,—கரணம் – முன் சொன்ன தத்துவங்களில் விசேடமாகும் இந்திரியங்கள்,—தாமெல்லாமும் – இவைகளெல்லாவற்றையும்,— வயிந்தவந்தான் – சுத்தமாயையி லுண்டாகிய சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்னுஞ் சிவதத்துவமைந்தானே தானேதங்கள் தங்களிடத் திருப்பவர்க்கு முறைமையில்,—உபதானமாகிநின்றே உய்த்திடும்–சமவாயி காரணமாய்நின் றுண்டாக்கும்.

மாயையிற்பிரபஞ்சம் மாயையிற்றோத்துண்டாவதுபோல, மாமாயையிற் றோத்துண்டாகவேண்டியதில்லை. விஞ்ஞானகலருட் பரிபக்குவ மலர்களி லநுக்கிரகப்பட்டு மலபாகமின்றிப் பதிபதார்த்துக்குட் பிரவேசித்துப் பதியாயிருக்கின்ற மந்திரர்கள் மந்திரமகேச்வரர்கள் அனுசதாசிவர்கள் தான்னும் இவர்களை விஞ்ஞான கலர்களென்று சிலர் வியாக்கியானம் பண்ணினார்கள். அது முன்னின் றலையும். ஒருமலத்தார் விஞ்ஞானகலர் என்று சொல்லியிருக்க, மலம் நீங்கி அதிகாரமலமாத்திரர்களாய் அபரபதிகளாய்க்கடந்துபோனவர் எப்படி விஞ்ஞானகலராவார்கள், ஆகார்கள். அப்படியாகிற் சிலவிடத் தப்படிச் சொல்லி யிருப்பதேதுவென்னது. பூர்வத்தி லிருப்பைநோக்கிப் புறப்பட்ட வசனம். இப்போதிருப்பை நோக்கியெழுந்த வசனமன்று. விஞ்ஞானகலர் மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக் கீழ் நடுத்தானத்தி லேயெண்ணிறந்திருப்பார்கள் என்றறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்குயாத்திரைக்கேயன்று, மந்திரேசுரர் மந்திரமயேசுரர் அனுசதாசிவர் முதலிய வபரமுத்தர்க்கு வேண்டப்படுஞ் சுத்தாத்துவாக்களெல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாமென்பதாம்.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதி பெற்றது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலுஞ் சுத்தமாயையி லுண்டான தோற்ற மருளிச் செகிறார்.

(அந்வயம்.) மாமாயையானது தான் உபாதானமாகிநின்று நாதம் விந்து சாதாக்கியம் ஈசுரம் சுத்தவித்தைகளென்கிற சிவதத்துவங்க ளைந்தும் பஞ்சகலைகளும் நாலுவாக்குகளும் ஐம்பத்தோரக்கரங்களும் வேதாகமங்களிலே சொல்லியிருக்கிற பொருந்தப்பட்ட எண்பத்தொரு பதங்களும் சத்தகோடி மந்திரங்களு மந்திரர் அட்ட வித்தியேசுரர் அனுசதாசிவரிவர்களுக் குண்டாகிய தனுகரண புவனபோகங்களும்; விஞ்ஞான கலர்க்குத் தனுகரண புவனபோகங்களுந் தோன்றுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வயிந்தவந்தான் – சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது,—வித்தைகள்-ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாக்குயாத்திரைக்கேயன்றி

மந்திரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமகேசுரர்,—சதாசிவ ரென்றிவர்க்கு-அநுசதாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வி ந்துவும்பதங்கள்-வேண்டப்படும் பதங்களும்,—வன்னம்-அக்க ரங்களும்—புவனங்கள்-புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திர ங்களும்,—தத்துவம்-தத்துவங்களும்,—சரீரம்-சரீரங்களும்,— போகம்-போகங்களும்,— கரணங்கடாமெல்லாம் - கரணங்க ளாகிய சுத்தாத்துவாக்க ளைவற்றினுக்கும்,—உபாதானமா கிநின்றே யுய்த்திடும்-முதற்காரணமாய்நின்று செலுத்துமென் பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த விந்துஞான மூவகைப்பட்ட வான்மா க்களுக்குத் தாரதன்மியமாக சேவிக் கு முறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.

மூவகையணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான
மேவின தில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமின்று
மோவிட விந்துஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற்
சேவுயர்கொடியினன்றன் சேவடி சேரலாமே. (உக)

(இ-ள்.) மூவகை யணுக்களுக் கு முறை மையால் விந்து ஞான மேவின இல்லையாகில் வி ளங்கிய ஞானமி ன்றும் மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு விந் தகாரியமாய் காலுவிருத்திடையு முடைய சத்தஞானம் தாரதன்மியமாகப் பொருந் தி சேவியாதிருக்குமாகில், அவர்களுக்கு ஞா னமுண்டாகாது.

ஒவிட விந்து ஞான முதிப்ப தோர் ஞானமு ண்டேற் சேவுய ர் கொடியினன் றன் சேவடி சே ரலாமே. விந்து ஞானம் பரமமான பந்தத்துக்கு க் காரணமாகையால் அந்த ஞானத்தைவிட் டுச் சுத்தமாயைக்கு மேற்பட்டிருக்கிற சிவ னது ப்ரசாதத்தினாலே சிவஞான மிவர்க ளுக்குப் ப்ரகாசிக்குமாயின்; உயர்ந்த விட பக்கொடியையுடைய சிவனது ஸ்ரீபாதகம லங்களை யடையலாம். எ-று.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

முறைமை என்பதனாற் ப்ரணவாதிகளைப்பற்ற வசந்தா கைகளுக்குக் குறைய சேவிக்கும், அவர்களைப்பற்ற சத்தகோ டி மகாமந்திரங்களுக்குக் குறையுங், அவர்களைப்பற்ற மன்ட லாதிகளுக்கு, அவர்களைப்பற்ற சகனேசராதிகளுக்கு, அவர்க ளைப்பற்ற ப்ரமாண்டதாரகராகிய வுருத்திராதிகளுக்கும் ப்ர மாதிகளுக்குங் குறையக்குறைய சேவிக்குமெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சுத்தாசுத்த வாசிகளான வான்மாக்களுக்கு ஏறியுங் குறைந் தும் விளங்குமெனவறிக. (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

(மூவகை...சேரலாமே)-விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சக லரென்னுமிவர்களுக் கடைவே சுத்தாத்வா மிசிராத்வா அசுத் தாத்வா தாரதம்மியமாக வாச்சியவாசகஞானமானது பொ ருந்திற்றில்லையாகி லொருவேயில்லையாம். இவ்வாச்சிய வாசகஞா னமாகிய விஞ்ஞானம் பிரகாசித்து, மேல் விஞ்ஞானப்ரகாச மும் மப்பிரகாசமாம்படி சிவானந்தானுபவ ஞானோதயமுண்டா

மாகில் ருஷபக்கொடியை யுயர்த்த சிவனது செய்ய தாமரையை யொத்த சிரீபாதத்தையடையலாமென்றிதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொல்லிய மந்திரர் முதன் மூவகையான்மாக்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம், முன்சொல்லிய வாக்குவிருத்திமுதல் விந்துகாரியமின்றி உண்டாகாதென் றுணர்த்துகின்றார்.

(சர்வான்மாக்களுக்குஞ் சூக்குமைவாக்கு முதலிய விந்துஞானமிருந்தாலுங் கன்மத்தினால் மாயையி லுண்டாகிய தூலசரீர சூக்குமசரீர சம்பந்தத்தினாலே சர்வஞ்ஞத்துவம் பிரகாசிக்கவில்லை யாதலால்.) மூவகை யணுக்களுக்கு - மந்திரர் மந்திரமகேச்வரர் அணுசதாசிவர்களுக்கு,—முறைமையால் விந்துஞானமேவியதில்லையாகில்-சூக்குமைமுதல் வாக்கு விருத்தி சம்பந்தக்கிரமத்தில் ஞானத்தை விளக்குதலான் [illegible]ானமென்னு பெயருடைய முன்னடுத்த விருத்தியிற் [illegible]ல்லிய வயிக்கரி சூக்குமதேக தூலதேக புவனாதிகாரி[illegible] சம்பந்த மில்லாதிருந்தால்,—விளங்கிய ஞானமின்றாம் - சர்வஞ்ஞத்துவ சத்தியிற் சமுற்பன்ன சவிகற்ப சர்வவிஷயஞானம் அவர்களிடத்திற் காணப்பட்ட தில்லையாய்விடும்,—விந்துஞானம்-இப்போது சொல்லிய வயிந்தவ தத்துவதாத்துவிக வாக்குருபவியஞ்சக ஞானமுமவர்க் குபாதி பொருந்திச் ச[illegible]ஞ்ஞத்துவசத்தியிற் சமுற்பன்ன சர்வவிஷயவியங்கிய [illegible]ற்ப ஞானமும்,—ஒவிட-நீங்கிட,—உதிப்பதோர் ஞானமு[illegible]டேல்-பரமுத்திக்குரராமிவர்க்குச் சிவநிரீக்ஷணபாத்ர நிர்விகற்ப சமாதி சமுற்பன்ன நிர்விகற்ப சீவன்முத்தி சாட்சாத்கார ஞானமும்.

கலர்க்கு முன்சொல்லிய மகாமாயாந்த தீக்ஷாசுத்தி மகாமாயாபுருஷ விவேகஞான சித்தியான சிவசமாதியினுற்பவிக்குமொப்பற்ற சிவவிஷய சீவன்முத்தி சாக்ஷாத்கார ஞானந்தான், சமாதிஞான மாத்திரந்தான், தியானஞானமாத்திரந்தான், விவேகஞான மாத்திரந்தான்; உளாதேல்! அந்த முறைமையினும்,—சேவுயர் கொடியினான்றன்,—சேவடி சேரலாமே-திருவடியைப் பெறலாகுந்தானே!

காரிய லக்ஷணையினால் முன்சொல்லிய அறிவானந்த முதன்மை யென்கின்ற சிற்சத்தி லக்ஷண சிவத்துவாபி வியத்தி பெறலாகுந்தானே!

சத்தியோநிருவாண தீட்சாசுத்தியாகில், அசத்தியோநிருவாண தீக்ஷா மாத்திரத்துக் கங்கமாகிய விவேகஞானத்தியான சமாதி சீவன்முத்தி சாக்ஷாத்காரங்களின்றிப் பெறலாம்.

மூவகையணுக்களாவார் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்களல்லர், விதேகிகளாகும். முதலிருவர்க்கும் விந்துஞானமில்லாமையால் விந்துஞான மென்றது வாக்குமாத்திர மென்று பன்னலி, அஃதில்லார்க்கு மூன்றென்று சகலர்க்குள் உத்தம மத்திம அதமர்களே மூவகை யணுக்களென்று பொருளுரைத்தாலு மாறுபாடில்லையே! உள்ளது; ஒருபிரகாரத்தாலப்படியும் பொருளுரைக்கலாம்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற் கூறிப்[illegible] வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்துக் கேதுவாகலால், ஈண்டுக் கூறியது சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல விந்துவின் காரியமாகிய வாக்குகள் விந்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கே யன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்ட

ப்படும் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குகள் தன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு நீங்க; அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின், அவனப்பொழுதே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவனென்பதாம்.

எனவே, இவ்வாக்குகள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர் போலன்றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சவேறுபாடுபற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல்.

ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென் றுபசரித்தார்.

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாருமுளர்; அஃது ஆகம வசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென் றொழிக.

இவ்வேழுசெய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையினிரூபணமுங் காரியங்களும் அவற்றியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன் சொன்ன சுத்தமாயையா லொழிந்து மூன்று வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு மறிவுண்டாகா தென்று மேலருளிச் செய்கிறார்.

மூவகையணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான மேவினதில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமின்றாம் - ஆன்மவர்க்கமெல்லாம் பாசபந்திகளாயிருக்கையினால் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்

களுக்கும் அவரவரறியும் படிக்கிடாக வயிந்தவ ஞானங் கூட்டநின்று அறிவிக்கிறதில்லையாகில் இவர்களுடைய இச்சா ஞானக் கிரியைகளாலே பிரகாசிக்கப்பட்ட வறிவுண்டாகாது.— இவிட விந்துஞான முதிப்பதோர் ஞானமுன்னேடற் சேவுயர் கொடியினான்றன் சேவடிசேரலாமே - இப்படி சிவதத்துவங்களைந்தாலும் வேதாகம சாத்திர புராணங்களினாலும் அறியப்பட்ட வயிந்தவஞானத்தினாலேயும் ஒழியும்படிக்கிடாக விவனிடத்திலே பிரகாசிக்கத்தக்க தொரு சிவஞான முண்டாகில், உயர்ந்த விடைப்பக்கொடியை யுடைய தம்பிரானுடைய பாதத்தைப் பொருந்தலாம்.

இதனாற் சொல்லியது மூன்றுவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு வயிந்தவஞானத்தா லொழிய அறிவுண்டாகா தென்றும், இந்த ஞானமு மொழியும்படி யிவர்களிடத்திலே சிவஞானம் பிரகாசித்த காலத்து சிவனுடைய திருவடியைச் சென்று கூடலாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

'விந்துவின் மாயை' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'விந்துதன்பால் வைகாரி' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

விந்துஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாதலால்,—மூவகையணுக்களுக்கும் - முன் கூறிய சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல, வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையான் மேவினதில்லையாகில்—முறையே தூலமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலதமமாயும் பொருந்தியது

தவில்லையாயின்,—விளங்கியஞானமின்றாம் - சவிகற்பஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்களா லுண்டாகும் ஞானமில்லையாம்,—விந்துஞானமோவிட - விந்துஞானம் பரமபந்தமாதலின் றன்னின்வேறாகக் காணப்பட்டுநீங்க,—உதிப்பதோர் ஞானமுண்டேல் - அதற்குமேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின்,—சேவுடர் கொடியினான்றன் சேவடி சேரலாமே - அவ்வப்பொழுதே யிடபக்கொடியையுடைய சிவபிரான் றிருவடி சேர்தலாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவ னென்பதாம்.

இவை ஏழு செய்யுளானும் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் காரியங்களு மவற்றினியல்பும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் வாக்கின் முறைமையைக் கூறி யருவமாயிருக்கிற மாயையினின்றும் ப்ரபஞ்சகாரியந் தோன்றும் முறைமையை யுணர்த்துகின்றது.

அருவினி லுருவந்தோன்றி யங்காங்கி பாவமாகி, யுருவினி லுருவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்லாம், பெருகிடுஞ் சுருங்கும்பேதா பேதமோ டபேதமாகு, மொருவனே யெல்லாமாகி யல்லனு யுடனுமாவன். (௨௭)

(இ-ள்.)

அருவினி லுருவந் தோன்றி	அரூபமாகிய மாயையி[illegible]ருவமாகிய தனுகாதிக டோன்[illegible]தகமுந் தேசியும் தோன்றிய போன்று,
யங்காங்கி பாவமாகி யுருவினி லுருவமாயே யுதித்திடும்	அஃதாவது தனுவாதிகள் சரீரம் போலவும் மாயை யான்மாவைப்போலவுங் கலந்து பிறிவற்று நின்று, பின்பொரு வடிவிலே நின்றுந் தூலவுருவம் பரிணமித்த தொருவடிவாகத் தோன்றிநிற்கும்.
உலகமெல்லாம் பெருகிடும்	இந்த முறையே விசுவமெல்லா மாயைதானே நாற்பிருகாதியான வெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதமாய் விரியும்.
சுருங்கும் பேதாபேதமோ டபேதமாகும்.	பேதமு மபேதமுமாகிய வாண்பெண்ணுகியு மந்தப் பேதமாகிய வாண்பெண்போலத் தோன்றுகையினாலே பேதமல்லாத வலியாகியுந் தோன்றிப் பெருகாநிற்கும்.
ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லனு யுடனுமாவன்	அந்தக் கர்த்தாதானே யிவைகளெல்லாமாகியிந்தப் பிரபஞ்சத்துக் கந்யனுமாய் வ்யாத்தியினாலே யநந்யனுமா யிருப்பன். (௨௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அருவினி லுருவந்தோன்றி யங்காங்கிபாவமாகி யுருவினி லுருவமாயே யுதித்திடும் - அருவமாகிய மாயையின் முதல் சூக்குமரூபந்தோன்றி, தோன்றினவளவி[illegible] சூக்குமரூபமங்கமு மான்மாவங்கியுமென்கிற தன்மையைப்பொருந்தி, மேற்சூக்குமரூபத்திற் றூலரூபமானதுண்டாம்,— உலகமெல்லாம் பெருகிடுஞ்சுருங்கும் - உலகங்களுக்கு மிப்படியே சூக்குமமாகிய தத்துவங்களுண்டா யதி[illegible]தூலமாகிய வுலகமுண்டாய்விரியும். விரிந்தவடைவே தால[illegible]த்தினுஞ் சூக்குமங்காரணத்தினுமொடுங்கும். இவ்[illegible]தக் காரணமான மாயையுங் காரியமாகிய பிரபஞ்சமு மெவ்வாறு நிற்குமெனின்?—பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - காரிய காரணங்களாயிருக்கிற வவசரத்தின் மாயை

யென்றும் பிரபஞ்சமென்று மிரண்டுபெய ருரைக்கவுண்டாய், காரிய காரணங்களை பிரிக்கப்படாத தன்மையாற் பேதாபேத மாமாம், வஸ்துத அபேதமுமாம். வஸ்து ஒருமுதலாகையா லிப்படி மாயைதானே யிவ்வாறுகிற் கர்த்தா கேவல நிமித்தமே போவெனின்?— ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாயவன் - சிவனொருவனே மாயாப் பிரபஞ்சமெல்லாமாய்ப் பிரபஞ்சத்தன்மையுந் தானல்லவாய் † யனுப்பிரவிஷ்டனாகின்று ஸ்திதியையும் பண்ணுவனென றிதன்பொருள்.

† உள்ளே நின்று.

ஒருவனென்றது ஒருவனேயென்ற ஏகாரத்தினு லநேகேச்வர ‡ வியாவிருத்தி.

‡ தள்ளப்படுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இவ்விடத்து மகாமாயாகாரியத்தைச் சிறப்பித்து இனிமேற் செப்பும்படிக்குப் பொதுவாயுரைத்து, மாயாகாரியத்தையும் அப்படிச்செப்பும்படிக் கப்படியுரைக்கின்றார்.

அங்காங்கிபாவமாக-காரியசத்தி சமூகமே மாயையாதலான் மாயையங்கி,காரியங்க ளங்கங்களென்னுந் தன்மையாகி,— அருவினில் - காரியசத்தி ரூபமாகிய மாயையின்,—உருவம்-அத்தக்காரியசத்தி வியத்திரூபமாகிய கலாதிகாரியம்,—தோன்றி - உற்பத்தியாய்,--உருவிலுருவமாயே-[illegible] கலாதி காரியத்தி லின்றும் பிரகிருதி முதலாகியகாரிய[illegible]ன,—உலகமெல்லாம்-கலாதி பிருதிவி யந்தமாய தத்துவதாத்விகப் பொருள்களெல்லாம்,—உதித்திடும்-உற்பத்தியாம்,--பெருகிடுஞ்சுருங்கும்-

சிருட்டிகாலத்தில் வியத்திரூபமாயும் சங்காரகாலத்தில் சத்திரூபமாயுமிருக்கும்,— பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - வியத்திரூபமாய்க் காரணம் பெருகிக் காரியமான காலத்திற்கடமும் மிருத்தும்போலக் காரியகாரணங்கள் விசேஷா விசேஷமாய்த் தோற்றும், சத்திரூபமாய்க் காரியஞ் சுருங்கிக் காரணமான காலத்திற் காரிய காரணங்கள் அவிசேஷங்களாய்த் தோற்றும், நிமித்தகாரணனன்றி யாமோ வாகாதென வுணர்த்துகின்றார்;—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லனு யுடனுமாயவன் -சிவனொருவனே அநந்தத் தேவரத்தாலே மாயா காரியமெல்லாவற்றையு [illegible]றுகிறவனுக் குலாலன் தண்டு முதலியவற்றைக் கைக்[கொண்]டு பிடித்துப் பண்ணுவது போலப் பண்ணுகிறவனுமாய்த் [தன்] சத்திரூப கரண சங்கற்ப சலனமற்ற தொழிலினுற் ப[ண்ணு]கிறவனுமாயவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சூக்குமமாகிய மாயையினின்றுந் தூலமாகிய கலாதியும், அதனின்றுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும், அந்நான்கினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம். இவ்வாறே காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றி, நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு அண்டமெனச் அவி என்றாற்றொடக்கத்து அவயவப்பகுப்புடையனவாய், விரிந்தும் தேய்ந்தும் பரிணமித்துவரும். இத்தன்மையவாகிய [illegible]குத் தம்முட்பெரும்பாடும் வேற்றுமையுண்டாம் சைவாகிகர் முதலியோர் மதம் அட்டது. மற்றென்னெனில்? பரிணாமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேத

மாம், அக்காரியமாதலை நோக்கி அபேதமாம், மேற்சிவனவன்றன் சக்தி தன்னின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன், அசந்தர் சிகண்டர் முதல்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால், கலப்பினாலொன்றாயும் பொருண்மையால் வேறாயுஞ் செலுத்துதலான் உடனாயு நிற்பனென்பதாம்.

எல்லா மென்றதனாற் சுத்மாயா விருத்தியினும் அவ்வாறு நிற்பனென்பது பெறுதும்.

உருவினிலருவாய்த் தோன்றுமெனப் பிரித்தமைப்பின் [illegible] காரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

ஒருவனே யென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்.

அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் [illegible]

அநிர்வசனத்தின் உலகந் தோன்றுமென்னும் மய[illegible]த்தை மறுப்பார் அருவினிலுருவந் தோன்றியென்றும், [illegible]வமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவி யென்பதொன்றில்லை யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார் அங்காங்கிபாவமாகியென்றும், நிலமுதலிய உருவம் பொருளினின்றுங் கந்தகுணமுதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார் உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமென்றுங் கூறினார்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒருபொட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமைகூறும், அவ்வாதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு; பிறவுமன்ன.

இதனானே மாயை [illegible] முக்குணமாதன்மூலக் கந்திடும் என்றது [illegible] யியல்பு [illegible]கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தமாயையிற் றோற்றமு மதுகாரியப்பட்ட முறைமையு மருளிச்செய்து, மேல் சுத்தமாயையில்நின்று பிரபஞ்சந் தோன்றுகிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

அருவினிலுருவந்தோன்றி - அருவமாயிருக்கிற மாயையில் நின்று மாயாகாரியமான பிரபஞ்சரூபந் தோன்றி,—அங்காங்கிபாவமுமாகி - இவையிரண்டுந் தேகமுந் தேகியும்போலப் பிரிவின்றதாய்,—உருவினி லருவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்லாம் பெருகிடுஞ் சுருங்கும் பேதாபேதமோடுமாகும் - பிரவஞ்ச மளவிறந்த வடிவாகப் பெருகித் தூலமாய் நிற்கும், ஒடுங்குங்காலத்திற் சூக்குமமாயருவமாய், இந்த வடிவுகள்தான் ஒன்றுக்கொன்று இருளும் வெளியும்போற் பேதங்களுமாய், சொல்லும் பொருளும்போலப் பேதாபேதங்களுமாய், பொன்னும் பணியும்போல அபேதங்களுமாய்; இப்படியே தோன்றுநிற்கும். இந்தப் பிரவஞ்சந் தானே நின்று நிகழ்ப்படுமோ வென்னில்?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவாயுடனுமாவன் - கர்த்தா தானே முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாந் தானேயாய் விசாரித்துப் பார்த்தால் இவை யிற்றுக்குள் ளொன்றுமில்லவுமாய் இப்படித் தோய்வற நிற்கச்செய்தேயும் இவை யெல்லாத்தையும் விட்டு நீங்காமல் பிறிவறும்.

இப்படி எண்ணிறந்த வடிவமாயிருக்கிற விசுவத்தோடே கர்த்தாவுங்கூடி [illegible] சுவரூபியாய் நிற்பனென்பதற்குப் பிரமாணம் இருப்பாட்டு [illegible] நிலனாய்த் தீயாகிநீருமாகி யியமானனாய் எறியுங் காற்றுமாகி யருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி யாகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாகிப், பெருநலமுங் குற்றமொடு பெண்

னுமானும் பிறருருவுந் தம்முருவும் வேறாகி, நெருநலை யாயின்றாகி நாளையாகி நிமிர்புன்சடையடிக ணின்றவாறே." கீர்த்தித் திருவகவல். "வேறுவேறுருவும் வேறுவேறியற்கையும், நூறுநூறாயிர மியல்பின தாகி" என்றும், திருவண்டப்பகுதி, "காடொறு-மருக்கனிற்சோதி யமைத்தோன் றிருத்தகு - மதியிற்றண்மை வைத்தோன் றிண்டிறற் - றீயின் வெம்மை செய்தோன்பொய்தீர்-வானிற்கலப்பு வைத்தோன் மேதகு-காலினூக்கங் கண்டோ னிழற்றிகழ்-நீரினின்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்படமண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னென்றென்-றெனைப்பலகோடி யெனைப்பலபிறவு - மனைத்தனைத்தவ்வயி னடைத்தோன்." தோணோக்கம். "நிலநீர்நெருப்புயிர் நீள்விசும்புநிலாப[…]ன், புலனாயமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநி[…] லலகேழெனத் திசைபத்தெனத் தானொருவனுமே, பலவா[…] நின்றவா தோணோக்கமாடாமோ." என்றும், திருக்களி[…] படி "ஏதேனுங்காரணத்தா லெவ்வுலகிலெத்திறமு, மாதொரு[…]பாக னிலைச்சினையே—யாதலினாற், பேதமேசெய்வா னபேதமே செய்திடுவாய், பேதாபேதஞ்செய்வாய் பின்." என்றுமது கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அருவமாகிய மாயையிலே நின்றும் உருவமாகிய பிரவஞ்சம் கர்த்தாவாலே தோன்றுமென்றும், கர்த்தா விந்தப் பிரவஞ்சந் தானேயா[…]வை யல்லவுமா[…] இப்படி நிற்கச்செய்தேயும் விட்டு நீங்காம[…]றிரிவற நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அருவினுருவந்தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையினின்றுந் தூலமாகிய கலாதியு மவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியு மதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும்,—உருவினருவமாயெய்திடும்-அந்தத் தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரிய மவற்றினுந் தூலமேயாம்,—உலகமெல்லா மங்காங்கிபாவமாகி - இவ்வாறே காரியப்பிரவஞ்சமெல்லாந் தோன்றி நில நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலி யென்றாற்போலக்கத்தவை யவ்வப் பருப்புடையனவாய்,—பெருகிடுஞ் சுருங்கும்-வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்து வரும். இத்தன்மையவாகிய காரியகாரணங்கட்குத் தம்முட்பெரும்பாலும் வேற்றுமை […]து நையாயிகர்முதலியோர் மதமன்றோ. மற்றென்னெனில்,—பேதாபேதமோ டபேதமாகும்-பரிணாமமாதலைநோக்கிப் பேதாபேதமாம், சற்காரியமாதலை நோக்கி லபேதமாம்,—ஒருவனே-[…]மற் சிவன்றான் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்று மென்பதனாற் பெறப்பட்டநிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன்,—[…]ல்லாமாகி - அநந்தர் சீகண்டர் முதலா னவர்களைக் காரியப்படுத்துங்காற் கலப்பினாலொன்றாயும்,—அல்லவாய் - பொருண்மையால் வேறாகியும்,—உடனுமாவன் - செலுத்துதலாலுடனாகியு நிற்பனென்பதாம்.

இதனானே "[…]ய முந்நிராகமாகி முக்குணமாகி மூலந் தந்திடும்" என்றதன்கட்படு மியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தமாயையிற் ப்ரபஞ்சந் தோன்றுவதில்லை, பிரமத்தினின்றும் ப்ரபஞ்சந் தோன்றுமென்னும் பாத்கரியனை நோக்கி யுணர்த்துகிறார்.

அருவுரு வினதாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில்,
வருவது மில்லையென்னின் வான்வளி யாதிபூதந்,
தருவது தன்னின்மேகஞ் சலனசத் தங்களோடு முருவின்
மின் னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணர்ந்துகொள்
ளே. (௫அ)

(இ-ள்.) அருவுரு வினதாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில் வருவது மில்லையென்னில்	முற்கூறிய வருவத்திலே நின்று முருவந் தோன்றுது? அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய ப்ரபஞ்சந் தோன்றுகைக் கொரு காரணமுமில்லையென்று நீ சொல்லில்?
வான்வளி யாதிபூதந் தருவது	அருவாயுள்ள வாகாசத்திலே வாயுமுதலிய பூதங்க ளுண்டாகாநிற்கும்.
தன்னின்	இன்னு மவ்வானில்,
மேக சலனசத்தங்களோடு முருவின்மின் னுருமேறெல்லா முதித்திடும்.	அந்த வாகாசத்திலே மேகமுஞ் சலனத்தையுந் திரட்சியையுமுடைய மின்னுமிடியு மிவையெல்லாந் தோன்றாநிற்கும்
உணர்ந்து கொள்ளே.	அதுபோல வருவமாயுள்ள மாயையிலே யுருவமாயுள்ள ப்ரபஞ்சந் தோன்றுங் காணென் றறிந்துகொள்வாயாக. எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம் விசுவசா ரோத்திரத்திலெனவறிக. (௨அ)

சிவாக்ரயோகிகளுரை வருமாறு.

—o—

மேலு மதற்கோர் புறநடை.

அருவுருவினதாகும் விகாரமு மவிகாரத்து வருவதுமில்லையென்னின்-அருபத்திலுருபமுண்டாகாது அவிகாரத்தில் விகாரமுண்டாகாது. ஆகையா லருபமாயிருக்கிற மாயை ருபமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தைப்பெறாது. அவிகாரியாயிருக்கிற சிவனிடத்திற்கிருத்தியமாகிற விகாரமும்வாராதெனின்?—வான் - ஆகாசம்விகாரரஹிதமாயிருக்க,—வளியாதிபூதந் தருவதுமேகம் - ஆபார்த்தியமாயிருக்கிறது மத்தகையும் ஜலத்தையுந் தேஜஸையும் அருபமாயிருக்கிறவாயு வருபந்தித்துக்கொண்டு மேகத்தையுண்டாக்கும்.— தன்னிற்சலனசத்தங்களோடு முருவின்மின் னுருமேறெல்லாமுதித்திடும்-அம்மேகத்தினிடத்தில் வாயுதருமமாகிய [illegible]னமும், இவைகளுக் ×அவகாசப்பிரதமாயுள்ள வாகாயகுணமான சத்தமும், தேஜஸினுடைய தர்மமான மின்னிடியும்,—அப்பு தருமமான ஜலமும், பிருதிவி தருமமான ருபமுமுண்டாகக்கண்டோம்;— உணர்ந்துகொள்ளே.-இவ்வாறுசொன்ன திருஷ்டாந்தத்தின்படியே தாஷ்டாந்திகத்தையு மறிந்துகொள்வாயாக. அதையாவனு? மாயையுங் கன்மமு மாணவமுமான மூவுங்கூடி நித்தியநின்மலநிர்விகாரியாயிருக்கிற வீஸ்வரனுடைய சந்நிதியிற் பிரபஞ்சமுண்டாம். உண்டானபடி, மாயாகாரியமாகிய தனுகரணாதிகளுங் கன்மபலமாகிய சுகதுக்கங்களும், ஆணவதர்மமாகிய மோகாதிகளும், ஆன்மதர்மமாகிய ஞாதிருத்வ கர்த்திருத்வ போக்திருத்துவங்களும், ஈஸ்வரசித்தி ஐ

ருத்தியமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசமுமுண்டாய்;இவ்வையைந்துங்கூடிப் பிரபஞ்சமா மென்றிதன்பொருள்.

¶ ப்ருதிவிவிகாரம், × இடங்கொடுக்கிற, ÷ மப்பு,

இங்ஙனமன்றி வான்வளியாதி பூதந்தருமென்பது, ஆகாசத்தில்வாயுவும் வாயுவிலக்கினியு மக்கினியிலப்பு மப்புவிற் பிருதிவியுமுண்டாமென்று சொல்லலாகாதோவெனின்? மேற்பிரபஞ்சபூதோற்பத்தியி லாகாசாதிகளி லொன்றிலொன்று தோன்றுமென்பதை நிராகரித்து, பஞ்சதன்மாத்திரையிற் பஞ்சபூதங்களுந் தோன்றுமென்று சமர்த்தித்திருக்கையாற் பூதங்களொன்றி லொன்று தோன்றுமென்று சொல்லில், ஸ்வமத அஞ்ஞானமும் பரமதாப்பியனுஞ்ஞையு மிரண்டு நிக்கிரகஸ்தானமுண்டாம்.

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தந்துமுதலிய வுருவத்தினின்றும் படமுதலியவுருவந் தோன்றுதல் கண்டிருந்தும், அருவினி னுருவந் தோன்று மென்பதடாதென் றாசங்கித்து மறுத் துரைத்தகின்றார்.

அரு-மாயை,— உருவினதாகும் - கலாதிகளை யுண்டாக்கமாட்டாது,—விகாரமும்-பரிணாமமும்;—அவிகாரத்தில்-பரிணாமமல்லாத பொருளின்,—வருவதுமில்லை யென்னில்-வாராதென்று நீசொல்லில், வைதிகமதத்தினுன் மறுக்கின்றார்,—வானு-அருவாகிய ஆகாசமானது,—வளியாதி பூதந்தருவது-வாயுவாதி பூதங்களை யுண்டாக்குவது,—தன்னில் - அதனிடத்தில்

அந்தப் பூதவிகாரங்களாகிய அம துளி படல முதலியவற்றின்,—மேகசலன சத்தங்களோடு முருவின் மின்னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணர்ந்துகொள்ளே.

அந்தமேகத் ததைவு தொலிகளோடுகூடி, உருவென்பது வருவித்து, உருமின், உருவில் உருமேறென்றுபொருள்கள்கொண்டு இவையெல்லாநு முதித்திடுமென்று கூட்டுக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப்பட்டமையின்,அப்பெற்றித்தாகிய மாயையினின்றும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்றல் பொருந்தாதெனில்? அறியாதகூறினாய்; உன்மதத்தில் அருவமும் அவிகாரியுமாகிய ஆகாயத்தினின்றும் உருவமும், விகாரியுமாகிய வாயுமுதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும். அதுவேயுமன்றி அவ்வாகாயத்தினின்று பலமுகில்களும் முகிலின்கட் பலவிகாரங்களும் பலவோசைகளும் பலமின்களும் பலவிடிகளும் இன்னுமிவைபோல்வன பலவுந் தோன்றுமாகலான், அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியுமென்பதாம்.

சற்காரியங்கொண்ட வெமக்காயின் அதுவழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனுனே மாயாவாதி மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்கிறது அர்த்தமல்ல, பிரமத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்ற பார்க்கரியனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

அருவுருவிரண்டாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில் வருவதுமில்லை - மாயையிலே நின்று பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்பதென்னென்னில்? அதிசூக்கமா யிருக்கிற மாயையிலே நின்றும் எண்ணிறந்த ரூபங்களாயிருக்கிற பிரவஞ்சந் தோன்றப்படாது. அதெப்படியென்னில்? அவிகாரமா யிருப்பதொருபொருளிலே நின்று விகாரமா யிருக்கப்பட்ட பல பொருள்களு முண்டாகைக் கேதுவுமில்லை,—என்னில் - என்று நீ சொல்வாயாகில்,—வான் வளியாதி பூதந் தருவது - ஆகாசத்திலே வாயுபூத முதலான பூதங்களெல்லா முண்டாகாநிற்கும். இதுவன்றியும்,— தன்னின் மேகசலன சத்தங்களோடு முருவில் மின்னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணர்ந்துகொள்ளே - அந்த ஆகாசந் தன்னிலே சலிப்புந் திரட்சியும் பொருந்தியிருக்கிற மேகமும் உருவத்தையுடைய வில்லும் பிரகாசத்தையுடைய மின்னும் இடியும் இவையெல்லாந் தோன்றாநிற்கும்; இந்த முறைகளையு மாராய்ந்தறிவாயாக.

பார்க்கரியன்:—பிரமத்திலே நின்று பிரபஞ்சந் தோன்றி யொடுங்கி யொழிந்து மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றினதற்குப் பிரமாணம், பரபக்ஷம்; அவன் மதம். "சித்தேயுலகாய்ப் பரிணமித்து சிவனுநிகழ்ந்தமையாற், சத்தேயெல்லாமுத்திகளைச் சாரக்கண்ட ஞானங்கள், ஞுவர்க்கேமொழிய மாமறைகள் சொன்ன மரபேவந்தக்கா, லொத்தேகேட்டுப் பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென் றுரைத்தனனே."

சித்-பர-பார், ௨ - செ.

அவன் மறுப்பு:—உன்னுகின்றபிர மத்திலேசிறிதும் வுலகமானதென வோதினீ, மன்னுகின்றசில காலமோடழியு மழிய வந்ததவு மாயையாற், றன்னிலொன்றுமெனில் வருதலோடிறுதி திருகலாவது சடத்ததா, மின்னமுஞ்சமய துன்மையன்றுசட மென்னவேயுறுதி மன்னுமே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பார் - மறு, - ௨ - செ.

இதனாற் சொல்லியது அருவத்திலே நின்று முருவந் தோன்றாது, அவிகாரத்திலே நின்றும் விகாரந் தோன்றாதாற்போலவென்று பார்க்கரியன் சொல்ல; அவனை மறுத்து, அருவமாயிருக்கிற வாகாசத்திலே நின்றும் உருவமாயிருக்கிற பூதங்களும், உருவமாயிருக்கிற - மேகமுதலானவையுந் தோன்றுகிற முறைமைபோலே, அருவமாயிருக்கிற மாயையிலே நின்றும் உருமுடைய தத்துவங்களாலே பிரபஞ்ச முண்டாகிற தெப்படியென்னில்? எ எண்ணிறந்த ரூபங்களாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

———

ஸுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

அருவவிகாரத்தின் - அருவும் அவிகாரமென்னும் பெற்றிதாகி, மாயையினின்றும்,—உருவிகாரம் - உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரவஞ்சம்,—ஈண்டு வருவது மில்லையாகுமென்னில் - தோன்றுமென்றல் பொருந்ாதெனின்? அறியாது கூறினாய்,—வான் வளியாதிபூதந்தருவது - உன்மதத்தில் அருவும் அவிகாரியுமாகிய வாகாயத்தினின்று முருவமும் விகாரியுமாகிய வாயுமுதலிய பூதங்கண் முறையேதோன்றும்,—தன்னின் - அதுவேயுமன்றி யவ்வாகாயத்தினின்றும்,— மேகசலனசத்தங்களோடு

ம் - பலகுகில்களு முகிலின்கட் பலவிகாரங்களும் பலவோசை களோடும்,—உருவமின்றாமேதெல்லா முதித்திடும் - உருவமா கிய பலமின்னுக்களும், பலவிடிகளும், இன்னும் இவைபோல் வனதோன்றுமாகலான்,—உணர்ந்துகொள்ளே - அதனைமறந் க ங்ஙனங்கூறுத லுனக்கே வழுவாய்முடியு மென்பதனை யறிவா யாகவென்பதாம்.

இதனானே மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரி த்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

☞ க - சூத்திரம், க - அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—•○◆○•—

அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய
ப்ரபஞ்சந் தானுந் தோற்றவற்றோவெனி
ல்? ஒருகர்த்தாவா லுண்டாமென்பதற்
குதாரணமிட் டுணர்த்துகிறார்.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவதுங் குலால
னாலே, யெண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவா னீசன்
றானுங், கண்ணுகா ரியங்களெல்லாங் காரண மதனிற்
காண்பன், பண்ணுவ தெங்கேநின்றிங் கென்றிடிற் பக
ரக்கேணீ. (௨௧)

(இ-ள்.) மண்ணி — பூமியின் கண் மண்ணின் விகாரமாகிய க
னிற் கடா — டாதி காரியங்களெல்லாங் குலாலனா லுண்
தி யெல்லா — டாக்கப்படு மதுபோல
ம்வருவது குலா
லனாலே

எண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவா னீசன்றானும் — சிவன் குலாலனைப்போலக் கரணத் தொடு டியின்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்திலே மாயை யினிடத்துத் தனுவாதிகளை யுண்டாக்காநிற் பன்

கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரண மதனிற் காண்பன் — தான் கருதப்பட்ட சகத்திலுண்டாகிய காரியங்க ளெல்லாத்தையுந் தத்தங்காரண ங்களிலே நின்றுதிப்பிப்பன்

பண்ணுவ தெங்கேநின்றிங் கென்றிடிற் பகரக் கேணீ — உமது கர்த்தாவோ அகண்ட பரிபூரண னா யிருக்கிறவன், எவ்விடத்தே யெந்தவடி வை யெடுத்துக்கொண்டு நின்று பண்ணிற னென்று கேட்கிறாயாகில்? யாமதனை விளங் கச் சொல்வாம், அதனைக்கேட்பாயாக எ-று.

இதற்கு நிச்சுவாசமும் பௌஷ்கரமு மெனவறிக. (௨௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—○—

மேல் விரித்தபொருளைத் தொகுத்துரைத்தல்.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே யெ ண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவானீசன்றானும் - பூமியினிடத்தின் மிருத்துக்கடமுதலான பாண்டங்களெல்லாங் குலாலனாலுண் டாம், அப்படிபோல பூசுர்தேவமனுஷிய தேகாதியவயவங்க ளாகப்பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லா மீஸ்வரனுண்டாக்கு வன். எங்ஙனெனின்?—கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமத னிற்காண்பன் - கருதப்பட்ட காரியங்களெல்லாங் காரணங்க ளிலுண்டாக்குவன்.— பண்ணுவதெங்கேநின்றிங் கென்றிடிற்

பகரக்கேணி - இப்பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும்பொழுது கர்த்தா வெங்கேநின் றுண்டாக்குவனென்னின் சொல்லக்கேளென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

திருஷ்டாந்தமுன்னாகச் சிவன்கிருத்தியம் பண்ணுமுறைமையறிவிக்கின்றார்.

மண்ணினின் - மிருத்பிண்டத்தினின்றும்,— கடாதியெல்லாம் - கும்பகலசமுதலிய காரியங்களெல்லம்,—குலாலனாலே வருவது - மண்மகனாலுண்டாவது, அப்படி,—ஈசன்றானும்-சிவனும்,—எண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவன் - நினைந்தகாரியங்களெல்லாம் நிருமிப்பன். முதற் காரணமின்றி முடிப்பானோவெனில்? சர்வசாமர்த்தியமிருந்தாலு மது கூடாது. பின்னெப்படியென்னில்?—கன்னுகாரியங்களெல்லாங் காரணமதனிற்கான்பன். நிர்மித்த காரியங்களெல்லாம் முதற்காரணமாகிய மாயையினின்று முண்டாக்குவன்,—குலாலன் பூமியாதாரமாக நின்று கடாதிகாரியம் பண்ணக்கண்டோமே,—ஈசன் எவ்விடத்தில் நின்றுபண்ணுவ தென்றிடில்,—பகரக்கேணி - சொல்லுவாம் நீகேள்.

சிவஞானயோகிகளுரை வருமாறு.

———o———

இவ்வாறு, உதியாதமீறும், என்பது முதல் 'அருவுரு' என்பதீறாகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் 'ஒருவனோடொருத்தியொன் றென்றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம் வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன் வே

ண்டும்' என்றதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித் தவலியுறுத்தி இனி 'ஈறுமாகி யாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடும்' என்னும் இரண்டாங்கூற்றை அவ்வாறுவலியுறுத்துவான்றொடங்கினார்.

இங்ஙனம் அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன்போல நின்றாக்குவனாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்களையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அகிலத்தினின்றன்றே செய்யக் கண்டோமே! ஆரியன் யாங்ஙனநின்று செய்வனென்பதாம்.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலேயெண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றானும் என்றது அநுவாதம்.

ஆயின் என்பது சொல்லெச்சம்.

காரணம் என்றது நிலமென்னுந் துணையாய்நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இதுவினா. இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியதுக்கூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

புத்தன் மாயையிலே நின்றும் உற்பத்தியாக்குங் கர்த்தாவாலே பிரபஞ்சமுண்டாகிறபடி எப்படியென்ன மேலருளிச் செய்கிறார்.

மண்ணினிற்கடாதியெல்லாம் வருவதுகுலாலனாலே-மண்ணினி லுண்டாகின்ற கடாதிகளெல்லாங் குலாலனாலே யுண்டாகின்ற முறைமைபோல,—எண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றானும் - முன்சொல்லப்பட்ட எண்ணிறந்த வடிவுகளெல்லா

வற்றையுங் கத்தா அசுத்தமாயையைக்கொண்டு முண்டாக்கா நிற்பன்,—கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமதனிற்காண்ப ன் - கருதப்பட்ட காரியங்களெல்லாவற்றையுங் காரணத்திலே யுண்டாக்காநிற்பன்,—பண்ணுவ தெங்கேநின்றிங்கு - இந்தப் பிரபஞ்சத்தை உம்முடைய கத்தாவானவன் எவ்விடத்திலேநின் றுண்டாக்கினான்,— என்றிடிற்பகரக்கேளீ - என்று கேட்பாயாகில் நாம்சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம் அவன்மதம். "உள்ளது கடாதிபோல வுதிப்பித்தா னென்றுரைக்கின், மெள்ளவேயெங்குநின்று விதித்தன னுலகின்மீது, வள்ளன்முன்னின்றில் வந்ததாமுலக முன்னே, தள்ளிடாதெங்குநிற்கி லெங்குமுன் றந்ததாமே". என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பௌத் - சௌ, உஉ - செ.

இதனாற் சொல்லியது குலாலன் மண்ணிலே நின்றுங் கடாதிகளை யுண்டாக்குகிற முறைமைபோல, கத்தாவு மாயையாகிய காரணத்திலேநின்றும் எண்ணிறந்த வடிவுகளாயுள்ள பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குவனென்றும்; இப்படியுண்டாக்குமிடத்து எங்கேநின் றுண்டாக்குவனென்று கேட்பாயாகிற் பார்த்து மேல்சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாகவென் றருளிச்செய்த முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவ்வாறு 'உதிம்பதுமீறும்' என்பதுமுதல் அருவுரு என்ப தீறாகிய விருபத்தேழு செய்யுளானு முதற்செய்யுளின் 'ஒருவ னொடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம் வரு

முறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னொருவன்வேண்டும்,என்ற முதற்கூற்றை முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி;இனி, ஈறுமாகி யநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடும்' என்னு மிரண்டாங் கூற்றை யவ்வாறு வலியுறுத்துவான்றொடங்கினார்.

குலாலனாலே - குயவனால்,—மண்ணினிற்கடாதியெல்லாம்வருவது - மண்ணினிற்கடமுதலிய காரியமனைத்தும் வருதல் போல,—ஈசன் - இறைவனும்,—எண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவன் - அகிலமெல்லாவற்றையு மாக்குவனாயின்,— தானுங்கண்ணு காரியங்களெல்லாம் - குயவனானுங் கருதியகடாதி காரியங்களையெல்லாம்,— காரணமதனிற்காண்பன் - அவற்றிற்குக்காரணமாகிய வந்நிலத்தினின்றுஞ் செய்யக்கண்டோமே. அதுபோல,—இங்கு-இறைவனிவ்விடத்து,—எங்கேநின்று பண்ணுவது - யாங்கனநின்றுசெய்வன்,—என்றிடிற்பகரக்கேளீ - என்றவினாவிற்கு விடை மேற் கூறப்படுதலி னியறிவாயாக வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சாங்கியன் உமது கர்த்தாவுக்கு வடிவில்லையென்றீர், அவ னொருதொழிலை யெப்படி யியற்றுவனென்று சொல்ல; அதற்குத் திட்டாந்த பூர்வமாக வுணர்த்துகிறார்.

சீலமே லுலகம்போலத் தெரிப்பரி ததனாற்
குங், கோலமு மறிவாரில்லை யாயினுங் கூறக்கேளீ,
ஞாலமே ழினையுந்தந்து நிறுத்திப்பின் னாசம்பண்

ணுங், காலமே போலக்கொண்ணீ யச்செயல் கடவுட்க ண்ணே. (௯0)

(இ-ள்.) சிலமோ வுலகம்போ லத் தெரிப் பரிது	அந்தக் கர்த்தாவினுடைய சுபாவத்தை விசாரிக்குமிடத்து மூர்த்த மாகையாலுஞ் செயல் காணப்படாதபடியாலு மின்னபடி யென் றளவிட்டுச் சொல்லுதற்கரிது,
அதனுநிற்குங் கோலமு மறிவா ரில்லை	ஆதலாலவனது சொரூபத்தையு மவனிற்கு நிலைமையினையு மொருவராலு மளவிட்டுச் சொல்லுதற் கரிது;
ஆயினுங் கூற க்கேணீ	ஆனாலு மவனது நிலைமையை யாஞ்சொல்வாம், அதனைக் கேட்பாயாக:
ஞாலமே ழி னையுந்தந்து நிறு த்திப்பின் ஞாசம் பண்ணுங் கால மே போலக்கொ ண்ணீ யச்செய ல் கடவுட் கண் ணே	பூலோகம் புவலோகம் சுவலோகம் மகாலோகம் சனலோகம் தபோலோகம் சத்தியலோகமெனக் கூறிய வேழுலோகங்களையுஞ் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துஞ் செய்கை கூடிநிற்கிற காலமெப்படி வடிவற்றிருந்தும் அப்படிப் பலத்தைக்கொடுத்தது; அதுபோலச் சிவனும் அமூர்த்தனாயினுமவனிச்சாசத்தியாலே சகத்தைப் பண்ணுகிற்பன்.

ஞால மேழினையும் என்ற உம்மையால் அகலவிதல் முதலிய வேழினையு மெனவறிக.

ஒகார மெதிர்மறை.

உம்மை எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

இதற்குக் கிரணாகம மெனவறிக. (௯௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற் கர்த்தாவினுடைய நிலைக்குஞ் செயற்கு முதாரண முரைத்தல்.

சிலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரிததனுனிற்குங் கோல முமறிவாரில்லை-பரமேஸ்வரனுடைய சரித்திர முலோகத்திலுள் ளாகிய பிரமாதிதேவர்களைப்போலத் தெரிப்பரிது, அதனு லப் பரமேஸ்வரனுடைய நிலைபெற்றஸ்வரூபத்தையும் நிற்குநிலையை யும் ஒருவராலு மறிப்போகாது,—ஆயினுங்கூறக்கேணீ - அப் படி பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாதாயினும் இட்டாந்தத்தி னுற் சொல்லுகிறோம் நீ கேள்,—ஞாலமேழினையுந்தந்து நிறுத் திப் பின் ஞாசம் பண்ணுங் காலமே போலக் கொண்ணீ - எழுவ கைப் பிறப்பினுகிய ஜந்துக்க ளிறைந்த பூலோகமுதலிய ஏழு பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கி நிலைபெறுவித் தழிக்குங் காலமே பண்ணுமவனைப் போல, சிவனு மரூபமுமாய் வியாபியுமாய்நின்று பண்ணுமவனெ ன்று நீயறிந்துகொள்,—நிலைசெயல் கடவுட்கண்ணே - சிவனே நிலைபெ ற்ற சர்வாதாரமுமா யிருக்கச் சர்வமுஞ் சிவனிடத்திலேயே நிலைபெ றுமென் றிதன்பொருள்.

கடவுட்கண்ணே யென்னும்மேகாரத்தினுற் சிவனிடத்தி லெல்லா மிருப்பதன்றிச் சிவனுக்கோ ராதாரமில்லை யென்றது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கர்த்தா நிற்கும் நிலைமையை நிர்வசனிக்கின்றார்.

சிலமோ வுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - பரமேசுவரனுடைய சரித்திரம் உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களுக்கும் போலச் சொல்லுவது அல்லபம், அமூர்த்தமானவனாதலால்,—அதனை விற்கும் கோலமுமறிவாரில்லை - அதனையால், இந்தப்பரமேசுவரனுடைய சகளவிக்கிரக வடிவத்தின் லக்ஷணத்தையுங் காண்பாரில்லை, ஸ்வருபலக்ஷணம் தூரமென்பது சொல்லவேண்டுமோ!—ஆயினுங் கூறக்கேணீ-அப்படியிருந்தாலுஞ் சொல்லுகிறோம் நீகேள்,—ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப் பின்றுசம் பண்ணுங் காலமேபோல - தாத்துவிக சகலபிரபஞ்சத்தையுந் தோற்றுவித்து நிற்பித்துப்போக்கும், அமூர்த்தமாய், அப்பிரத்தியட்சமாய், நிராதாரமா யிருக்கும் காலமேபோல,—கடவுட்கண்ணே - காரியம்பண்ணும் சிவனிடத்திலே,—நிலைசெயல் கொள்ளி - நிராதாரமாய்நிற்கு முறைமையுஞ் சங்கற்பமாத்திர சன்னிதானத்தாற் சிருஷ்டியாதி நிகழ்த்தும் முறைமையுங் காண்பாயாக.

அப்போ காலத்துக்குப்போற் புத்திமற் கர்த்திருத்துவம் பொருந்துவ தின்றென்னின்? அப்படிச்சொல்லவேண்டாம். காலமென்பது அமூர்த்தமாய் ஸ்வதேகத் தசையுடனுளம் ஆன்மாவைப்போலவென்று போதிப்பது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவன் உலகம்போலன்றி வாக்குமனோதீத கோசரப்பொருளாகலான், அவனிற்கு நிலையும் அவ்வியக்தமேயாம்; அவ்

னமாயினும், ஒருவாற்றா லுவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும். உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லோர்க்கு மொக்குமன்றே, அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாபொருட்கு மாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்துமுறைமை உணர்ந்துகொள்க வென்பதாம்.

சேலது தன்மை.

ஏகாரம் தேற்றப்பின்கண் வந்தது.

கோலமுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஞாலமேழினையு மென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு.

ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார்.

உயர்திணைக்கட் பெரும்பான்மை எனாரக் கிரித்தல், மக்கட் பண்பு முதலியனபோல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்குநின்றது. அற்றேல் ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் நாசம்பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடு பற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் எனவும் இலயம் அடியென்றற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகைப்படு மென்பது சித்தாந்தமாற் றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற்காதாரமாய் நின்றுசெய்யு முதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகைத்தாய வைத்தெண்ணப்படுதல் பொது மெனின்? அதற்கு விடையாக வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

கர்த்தாவினுடைய வுண்மை பிரபஞ்சத்தின முறைமைபோலச் சொல்லுதற் கரியதென்கிற முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறார்.

சிலமேயுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - அந்தக் கர்த்தாவினுடைய சுபாவம் பிரபஞ்சத்தை யிதுவென் றறுதியிட்டுச் சொல்லுதற் கெளிதல்ல,—அதனால் நிற்குங் கோலமு மறிவாரில்லை - அப்படியிருக்கையினாலே அவனுடைய நிலைபெற்ற சொரூபமும் ஒருவ ராலறியப்படாது,—ஆயினுங் கூறக்கேளி - இறைவனுஞ் சொல்ல நீ கேட்பாயாக,— ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப் பின்றுடைசம்பண்ணுங் காலமேபோலக்கொள் நிலைசெயல் கடவுட்கன்றே - ஈரேழென் றெண்ணப்பட்ட உலகங்களை சிருட்டித்தும் நிறுத்தும் சங்கரித்துஞ் செய்கைக்குங் கூடிநிற்கிற காலங்களி னுண்மைபோல்; கர்த்தாவினுடைய வாக்கினையினது நிலையும் அவனுடைய கிரிசியங்களையும் புத்தி பண்ணுவாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம், அவனே மறுப்பு. “ காரியமா யுலகமெலா மிருத்தலாலே கடாதிகள்போற்காரிய கர்த்தாவொருவன்வேண்டு, மாரியமா யறப்பொருளோ டின்பம்வீடெல்லா மறைந்துயிர்கட் குறுவசெயலிப்ப தனாலன்றால், கூறியராயுங்ளோர்க ளோதவோதிக் கொண்டுவரலான் முன்னே றுற்றயின்றிச், சீரியபே ரருளுடையோன் செப்பவேண்டுஞ் செயலினுசரும் நிவேண்டுஞ் சிவஞானமென்றறிமே”, என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

சித்-பர-சௌ-மறு, ௩௪-செ.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தாவினுண்மை பிரபஞ்சத்தினுள்ள முறைமைபோல அறிதற் கெளிதல்லவென்றும், அவனு சொல்லுமிடத்தில் உலகங்களெல்லாந் தோன்றுகைக்கும் நிற்கைக்கும் ஒடுங்குகைக்குங் கூடிநிற்கிற காலங்களின் முறைமைபோலத் தன்னுடைய வாக்கினையாலே எல்லாக் கிருத்தியங்களையுஞ் செய்வன் என்கிற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சிலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரிததனால் - அவன்றன்மை யுலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீதகோசரப்பொருளாகலான்,— நிற்குங்கோலமு மறிவாரில்லை - அவனிற்குநிலையு மவ்வியல்பிற்றேயாம்,—ஆயினுங்கூறக்கேளி - அங்ஙனமாயினு மொருவாற்று ஐயமையில் வைத்து உனக்குக்காட்டுதும்,—ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின்றுசம்பண்ணுங் காலமேபோல - உலகமெல்லாவற்றைத் தோற்றி நின்று மழித்தல் காரியப்படுமென்றெல்லோர்க்கும் பொதுமனதே! அக்காலமவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கா லெல்லாப்பொருட்குந் தான் ஆதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்போல,—கடவுட்கல் - சிவசத்தி,— நிலைசெயலின்கொள் - நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்து முறைமை யுணர்ந்துகொள்க வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அசரீரியுமாய் நிர்விகாரியுமா யிருக்கிற சிவன் சிருட்டியாதிகளைச் செய்யுமதற்குத் திட்டாந்த பூர்வமா யவனைமறுத் துணர்த்துகிறார்.

கற்றநூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித்தோன்றும், பெற்றியுஞ் சாக்கிராதி யுயிரினிற் றங்தொடுக்க, முற்றதும் போலவெல்லா வுலகமு முதித்தொடுங்கப், பற்றொடு பற்றறநின்று நின்றனன் பரமன்றே. (௬௧)

(இ-ள்.) கற்றனூற் பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித்தோன் றும் பெற்றியும்	யாதாமொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாகமங்களின் சத்தமத்தமாகிய விரண்டினையுங் கற்றவனதறிவிலே யிருந்து வருத்தமறவவ்விடத்திற்றோன்றி யொடுங்குந்தன்மை போலவும்,
சாக்கிராதி யுயிரிற் பிறந் தொடுக்க முற்றதும்போல்	சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகளினுமான்மாவினிடத்தே ப்ரயாசமற வொடுங்கித் தோன்றுகிற முறைமைபோலவும்,
எல்லா வுலகமு முதித்தொடுங்கப் பற்றொடுபற்றதின்றி நின்றனன் பரனுமன்றே.	நிர்விகாரியான சிவன்றன் சன்னிதிமாத்திரத்திலே யெல்லாப் பிரபஞ்சங்களையுந் தோற்றி யொடுக்கினனேயாயினுந் தானொரு செயலுஞ் செய்யாது பணியறநிற்பன். எ-று.

"அன்றென்கிளவியு மின்றென்கிளவியு மாருமென்ப."
இதற்கு மேசுவரசோத்தர மெனவறிக. (௯௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எல்லாஞ் சிவனிடத்தில்நிற்ப தெவ்வாறெனின்.

கற்றனூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்திலிலடங்கித்தோன்றும் பெற்றியும் - படிக்கப்பட்ட சாத்திரங்களிற் சத்தமுமர்த்தமும், நினைக்கும்போது தோன்றி யில்லாதபோதொடுங்கு முறைமைபோலவும்,—சாக்கிராதி யுயிரிற்பிறந்தொடுக்க

முற்றதும்போல - சாக்கிராதியவத்தைகளிற் கருவிகளான்மாவினிடத்திற் கூடிப் பிறந்தொடுக்க முற்றதுபோலவும், [சாக்கிராதியென்றது காருபொருள்]—எல்லாவுலகமு முதித்தொடுங்கப் பற்றொடுபற்றதின்றி நின்றனன்பரனுமன்றே - பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றிநின்றொடுங்கப் பிரபஞ்சத்திற் றன்பற்றுதலின்றி, அதிற்பற்றிய வான்மாவின்றொடே தாதைத்தியமாகப் பரமசிவனிருந்தானென்றிதன் பொருள்.

கற்றனூற்பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்திலிலடங்கித்தோன்றும் பெற்றியும் போல வென்றது சிவன் பிரபஞ்சத்தையின்னபடி யுண்டாக்கவேண்டுமென்று நினைத்தபொழுதுண்டா யல்லாதபொழுது இல்லையாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

சாக்கிராதி யுயிரிற் பிறந்தொடுக்க முற்றதுபோலவென்றது சத்தியாதி உத்யுக்தர் பிவிருத்த நவசாங்களிற் சந்திகளாது விஷயத்தியானத்தற்கு மத்தர்க்கனயானந்தற்குத் திட்டாந்தம்.

இதற்கு சைவாகமங்காமிக — மதிவரூப்யத்தி மொழி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———

[illegible] மாயைய விகாரமாய்ச் சிவனுக்கு செயகற்சிதமான முறைமையை விரிக்கின்றார்.

[illegible] காரமின்றிப் பிரபஞ்சத்தோற்ற முறைமையை [illegible] கருத்திலிலடங்கித்தோ கற்றனூற்பொருளுஞ் சொல்லுங் [illegible] பெற்றியும்—முன்படித்தப் பழகிய சாத்திரச் சொல்லும் பொருளுமுதிகள் புத்தியிற் கூடிய வாசனையொடுங்கிக்

கண்ணெழுந்திளைய முதலிய காலத்தில், திரும்ப அந்தவாசனை கொம்பி மதியினினைவு வருவிக்க; நினைத்தவரு வுயிர்த்துவினைவீ மனத்தி லிச்சிக்க, ஞர்ருமையாக்கிற் சொல் முன்தோற்ற மதியணிவிளக்கின் மலர்ந்த சித்தத்தியிற் சொல்லனுபூதி பொருளனுபூதிகள் பின்றோற்றுமுறையையும் போல,—சாக்கிரதி - சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகளோர்தும்,—உயிரினிற்பிறந்தொழிக்க முற்றதும்போல்-அருவாகி நிமித்தனாகிய வான்மாவிற் பொருந்திய கருவிகளிற் றமோகுணந் தொம்பித்தொம்பி மென்மென் மேலிட மேலிடச் சத்துவகுணஞ் சற்றே சிறசத்தி முனைக்கங்கசற் பந்தோடு முன்றிக்குந்தி மூவர் முறைமையிற் றோற்றி, திரும்பத் தமோகுண சத்துவகுணங்களின் தோற்றுதல் குறைதல் மாறிமாற மறைந்ததும் போல,—பரனும் சிவனும்,—எல்லாவுலகமு முதித்தொடுங்க - சகல காரியப் பிரபஞ்சமுற்றும் மாயையிற் றோற்றியழிய, அந்தப் பிரபஞ்சத் தோடு,—அன்றே - அநாதியே,—பற்றுமி பற்றுமின்றி - தனது சத்தியாகிய சொரூப காரணத்தினது சத்திய சங்கற்பத் தொழிலாகிய சன்னிதிச் சொரூப சம்பந்தியாய் நின்று, கட்டுக்கெடுக்கொட்டுக்கைகொடுத்த தண்டசக்கிராதி கடத்தி னைகர் றொழிற் சம்பந்தியோற் சம்பந்தியன்றி,— நின்றனன் - வியாபித்திருப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

காணங்களாகிய சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகள் ஆன்மாவினிடத்துத் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டு நடக்குறுதல்போல,முதல்வன் எல்லாவுலகமுந் தன்பாலோ

கியுதிப்பத் தாணுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் தடக்குறுவோனுசியும், கற்றனூர்பொருளுஞ்சொல்லும் வாதனுருபமாய்ப் புத்திதத்துவத்தை யொட்டிநின்று ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் தடக்குறுதவாறுபோல, அவ்வொடுக்கடக்குறுதலின்றியே நின்றனனென்பதாம்.

எதிர்ந்திறாவிடையாகக்கொள்க.

ஈன்றுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை.

பற்றுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இவைமுன் செய்யுளானும் பண்ணினின்றமெருவிதி மென்றதன் கடைவிடைகளாற் றெரிந்துணர்த்தப்பட்டது.

இவைபற்றி இதனைமுன்வைத்தார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

நிருவிகாரியாயிருக்கிற கர்த்தா சிருட்டி திதிசங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலையுஞ் செய்யுமிடத்து அவனுக்குப் பிரமாதாதாவென்ற ஆசிவகன் சொல்ல, அவனை மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

கற்றநூல் — பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்றும் பெற்றியும் - கற்கப்பட்ட சாத்திரங்களிற் சத்தமும் அதுமியான்பிடு ஆன்மாவினுடைய வறிவினேயொதிங்கி யுண்டா[illegible] முறைமையும்,—சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந் தொழிக்குமுற்ற[illegible]போல - சாக்கிரமுதலான அஞ்சவத்தைகளும் ஆன்மாவினிடத்திலே தோன்றியொடுங்குகிற முறைமைபோல,—எல்லாவுல

சுழு முதித்தொடுங்கப் பற்றொடுபற்றதின்றி நின்றனன் பரனும் என்றே - இக்கக் கர்த்தாவுந் தன்னாலே எல்லாப் பிரபஞ்சமுந் தோன்றி யொடுங்கும்படி தான் கூடியிருக்கையிலேயுந் தனக்கொரு பணியாநின்ற முறைமை; ஆன்மாவினறிவிலே சத்தாதிக்க ளொடுங்கித் தோன்றுகையிலும் நினைவுமாத்திர மெய்மையாய் அங் கறிவுக்கொரு பாரமற்று நின்றாற்போலவும், ஆன்மா அஞ்சவத் தைப்பட்டு அவத்தை நீங்கி விழித்தவிடத்து அந்த அவத்தையி னுக்கு நினைவுமாத்திரம் மெய்யாய்ப் பயனில்லையானாற் போலவு ம், கர்த்தாவும் சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொ ழிலையுஞ்செய்கச் செய்தேயும் அவனுக்குப் பாரமறநின்ற முறை மையும் இத்தன்மையது.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். "நோக்காது நோக்கி நொடித்ததன்றே காலத்திற், [illegible] நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னாக்காதே, கண்டநனவுணவிற் கட்டகனவுணரக், கண்டவனி லிற்றின்றாங் கட்டு." என்பதனாற் கண்டுகொள்க.

சிவ-போ, க - சூ, ௨-செ.

இதனாற் சொல்லியது, கர்த்தா சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலையும் செய்யுமிடத்துத் தனக்கு பாரமற நின்று செய்வனென்னு முறைமை அறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை.

—o—

சாக்கிராதி - காரணங்களாகிய சாக்கிராதியாகிய அவத் தைகள், — உயிரினி லொடுக்கமுற்றும் பிறந்தும்போல - ஆன் மாவினொடுங்கித் தோன்றும்வழி யான்மாவுமவத்தைப்பட்டு தொடக்குறுதல்போல.—பரனும் - முதல்வனும், — எல்லாவு

முதித்தொடுங்க - எல்லாவுலகும் தன்பா லொடுங்கியுதிப்ப— பற்றொடுநின்றனன் - தானுமதுபற்றி யிலயம் போக அதிகார மென்னு மவத்தைப்பட்டுத் தொடக்குறுவோனாகியும்,— கற்ற நூற்பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கி - கற்றகற்ற நூ ற் பொருளுஞ்சொல்லும் வாதனாரூபமாய்ப் புத்திதத்துவத் தை யொட்டிநின் றான்ம போதத்தின்கண் ஒடுங்கி,—தோ ன்றும்பெற்றியும்போல - தோன்றும்வழி யவ்வான்ம போத மதுபற்றித்தொடக்குறுத லாறுபோல,— பற்றதின்றி நின்ற னன் - அங்ஙனந்தொடக்குறுதலின்றியே நின்றனனென்பதாம்.

இவைமூன்று செய்யுளானு மன்விதின்றே மருவியமெய்ம்ப தினைத் சடைவிடைகளாற் றெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பூத்த மலத்தையொடுங்கின வாயிரிக்கண் மீளவுந்
தோன்றுவானேனென்று சொல்ல,
மறுத் துணர்த்துகிறார்.

உயிரவை யொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதென்னெ
ன்பாலென்னிற், செயிருறு மலத்தினாலுஞ் சிதைந்த
கேதென்னிற்சித்த, துயர்வொழி காரியங்க ளழியுங்
கா [illegible] பயிறரு காரியம்பின் பண்டுபோற் (௧௨)
பண்ணுமீசன்.

(இ - ள்.) உயிர [illegible] பரமேசுரன் சன்னிதியிலே யழிந்துபோ
வை யொ [illegible] ன விப்பிரபஞ்சமு மான்மாக்களு மறித்துத்
டுப் பின்னு மு [illegible] தோன்றுவதென் என்று கேட்கிறாயாகில்,
செப்ப னரீன்
பா லென்னில்

செயிருறு மலத்திருக்கும்	குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவமலங் காரணமாக வுண்டாகாதிருக்கும்.
சிதைந்த தேதென்னில்	ஆனா லான்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கு மழிவில்லாதிருக்குமாயி னந்தச் சங்காரத்தனிற் சங்காரப்பட்ட தேதென்று நீ சொல்லில்?
சித்துத் தயர்வொழி காரியங் களழியும்	ஆன்மாவினது ஞானக் கிரியைகளை சீவிப்பிக்கின்ற காரியரூபங்களழியும்
காரணங் கிடக்கும்	காரியத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட காரண மழியாது நிற்கும்
பயிறரு காரியம் பின் பண்டு போற் பண்ணுமீசன்.	அந்தக்காரணங் கிடக்கையாலே யந்தக் கர்த்தா செய்யத்தக்க காரியங்களை மீண்டு முன்புபோல சிருட்டிகளை யுண்டாக்காநிற்பன். எ-று. (௯௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஜநககாரண முணர்த்துதல்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதென் னரன்பாலென்னில் - ஆன்மாவானவைகள் சர்வசங்கார காலத்தி லன்னமயம் ப்ராணமயமநோமயமாகிய கோசத்திரயமுஞ் சம்ஹாரத்தையுடைய வினையிற்றைச் சம்ஹாரம்பண்ணின அரனிடத்திலொடுங்கின முத்த னென்றால் திரும்ப வுதித்தி சொல்லுங் காரணமேதெனின்?— செயிருறு மலத்திருக்கும் சிதைந்ததே

தெனின் - குற்றமாகியவாணவமலநீங்குவதே மோக்ஷம், மலநீங்காமற் றனுவாதியுபசம்ஹாரப்படுகையாற் சி[illegible]கிடக்கையிருந்தாஞ் சிவானுபவம் விளங்காதது காரணத்தினாற் புநருற்பத்தியாகவேண்டியது, அப்பொழுது கோசத்திரயமு நாசத்தையடையா வெவ்வா றுண்டாமெனின்?— சித்துத் தயர்வொழிகாரியங் களழியுங்காரணங்கிடக்கும் - ஆன்மாவினயர்வொன்று மஞ்ஞானத்தை நீக்கு மாயாகாரியங்கெட்டுக் காரணமாகிய மாயை சம்ஹாரகாலத்தினு நிற்குமாதலால்,— பயிறருகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன் - அம்மாயையைக்கொண்டு முன்போலச் சங்காரத்திற்குப்பின்பும் தனுவாதி காரியங்களைப் பரமேஸ்வரன் பண்ணுவனென் றிதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சித்துக்கும் அசித்துக்கும் தோற்ற மொடுக்கஞ் சாத்திரஞ் சொல்லுமாகலான் மாயையிற் றோற்ற மொடுக்க முயிர்க்கு மதிக்கப்படாது, சித்துக்குச் சடத்தன்மை வருமாதலாலே யாரிடத்தாற் சிவனிடத்திற் செய்யவேண்டும், சிவனிடத்தொடுங்கினால் முத்தியடைந்து போகாமற் றிரும்பச் சித்துதிப்பானேனென் றாசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்னில் - சிவனிடத்தில் சித்துக்குத்தோற்ற மொடுக்கம் பிரமத்தில் பிரகிருதியிற் பரிணத வேதாந்தி பாஞ்சராத்ராத்திரிபோல் சித்தாந்திகள் செய்வார்கள். பின்னெப்படி?— செயிருறுமலத்திருக்கும் - ஆன்மாக்களுக்குத் தோற்றமொடுக்கம் மாயையிற் கலாதித்துவங்க ளோற்றி யொடுங்கிக் கட்டவி

டமோசமுற்ற மலமொருபிரதேசத்தில் நீங்க மறைக்க, அதனால் ஞானக்கிரியைகள் விளங்க மறைய உபசரிக்கப்படும் விகாரமின்றி, ஞானக்கிரியைகட்குக் கலையினால் விளங்குதல், மலத்தினான் மறைதல், சித்துக்கு ஜநந மரணம் நிமித்த மாதலால் அரன்பாலென் றுபசரிக்கப்பட்டது. சடத்துக்குச் சிவசங்கற்பத்தால் விகாரமாய்த் தனதுகாரண ரூபத்திற் காரியரூப மறைதல், காரணரூப மறையக் காரியரூபம் விளங்குதல், நாச முற்பத்தி,—சிதைந்த தேதெனவில் - ஆணவ முதலிய மலங்களிருக்கிற் சங்கரிக்கப்பட்ட தேதெனில்,—சித்தத்தயர்வொழி - மனசின் மயக்கத்தைவிடு,—காரியங்களழியும்-காரியப்பொருளொடுங்கும்,—காரணங் கிடக்கும் - முத லீனை நிமித்தமென்கின்ற காரணத்திரய மிருக்கும் அதனால்,— பயிர்கு காரியங்கள்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன் - சிவனிமித்தகாரணனாய் நின்று போசப்பிராக்கியங்களாக முன்பதிந்திய காரியப்பொருள்களை முந்திய திருட்டியிற் போல முதற்காரணத்தினின்று துணைக்காரணத்தினாற் றோற்றுவிப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி இதுசெய்யுளான் சருமாதி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்துகின்றார்.

சங்கியோடு வீந்தொழிந்த வுலகம் சந்தொழியவாறே யொழியாது மீளவுமவன்பானின்று தோன்றுதல் யாத்திலெனின் ? மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுத் தோன்றும் அத்தோன், மீளவுந்தோன்றற்பாலது முன்வழியாது நின்றபடியே யமையுமன்றே அவ்வாறன்றி அழிந்த தென்றுக்கெனின் ? பயின்றிளைப்பு ஒழித்த

ற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியுமாகலான், அழிந்தவழியும் முன்னை வினைத்தொடர்ச்சிக்குரியனவாய்த் தத்தங் காரணங்களிற் கன்மத்தோடு பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வனென்பதாம்.

ஆக்கமவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல் எனத் தாமனார்க் கூறுவாராகலின், அதற்குறியவிளைப்பு கண்டுயவர்த்தவாறு காரணங்கிடக்கும் பயிருகாரியம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் என்றார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உடைமையென்றவாறு.
ஏதென்பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.
சித்தத்தயர்வு அறிவின்கண்ணதாய இளைப்பு.
ஒழிபவென்னும் வினைபெச்சம் நிகரகத்தாற்றிருக்கது.
கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.
இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத் தியல்பின்வைத்துக் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

புத்தன் உம்முடைய கர்த்தாவினிடத்திலே யொடுங்கின ஆன்மாக்கள் மீளவுந் தோன்றுவா னென்னென்றுசொல்ல, அவனைமறுத்துச் சித்தாந்தி செய்கிறார்.

உயிரனைத்தும் ஒடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதே னரன்பாலென்னில் - கர்த்தாவினிடத்திலே யொடுங்கினவான்மாக்கள் மீளவுந் தோன்றவேண்டுவ னேனென்று நீ சொல்லில்,—செயிருறுமலத்தினாலும்-குற்றத்தைப் பொருந்தினஆணவமலங் காரணத்தா

உண்டாக்குகிற்கும், — சிதைந்ததேதெனின் - ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கும் அழிவில்லையா யிருக்குமாகில் அந்தச் சங்காரந் தன்னிற் சங்காரப்பட்ட தேதென்று நீ சொல்லில், — சித்தத்தயர்வொழி காரியங்களழியும் - ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே மறைப்பை யுண்டாக்கி மயக்கிக்கொண்டு நிற்கிற ஆணவமலத்தின் சத்திகளை நீக்குகிற மாயையின் காரியமாகிய முப்பத்தொரு தத்துவங்களுமழியும், — காரணங் கிடக்கும் - அந்தக் காரியங்களை யுண்டாக்கப்பட்ட காரணமாகிய மாயை கிடக்கும், — பயிருகாரியம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் - அந்தக் காரணமாகிய மாயைக் கிடக்கையினாலே அந்தக் கன்மங்களுக்கீடான தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களைக் கர்த்தா முன்போலவே யுண்டாக்கா நிற்பன்.

செயிருறு மலத்தினாலுமென்று புத்தியை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். "இலயித்ததன்னி லிலயித்தவா மலத்தா லிலயித்தவாறுளதாமென்று - இலயித்தது, சத்தியிலென்னில் பாசத்தைப் பழிவந், தந்திரியு மாதியு மாமங்கு." என்றும், பரபட்சம். "எப்பொருளு மளிக்கவெனை வியப்பிலைப்பளித்த மில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ வுளதாந்தற்கோ, செப்பிடில்லதற்கில்லதென்று மிலைச் சென்றடைவ துள்ளதற்கே யுள்ளதென்றுமுண்டா மப்படியானுமிருதா மப்பொருளுக்கென்னி லுளதாகா வில்லதுமுள்ளதாகா, இப்பொருளைக் கருத்தமிலைப் பொன்றுறைக் காட்டாவெனிற் சென்றும் பொருளின்றிக் கெடுமியாமே." என்னுமது கண்டுகொள்க.

சிவ - போத - க - சூ, உ - செ.

சித் - பர - சௌ - மறு, கஅ - செ.

இதனாற் சொல்லியது ஒடுங்கிய பிரபஞ்ச மலங்காரணத்துண்டாமென்றும், ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தா லுண்டான மறைப்

பை நீக்கின மாயாகாரிய மழியுமென்றும், மீளவு மாயா காரணத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சத்தைக் கர்த்தா வுண்டாக்குவானென்று முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஈசன் - ஈருகியோனால், — ஒடுங்கியபிரளை - ஒடுங்கிய வுயிரோடொடுங்கிடுமுலகம் பின்னும் ஈறெய்தியவாறே பொழியாது மீளவும், — அரன்பாலுதிப்ப தென்னெனில் - அரன்பாலின்றி தோன்றுத லெற்றுக்கெனின், — செயிருறு - குற்றம்பொருந்திய, — மலத்தினாலும் - மலபரிபாகம் வருதற்பொருட்டுத் தோன்றும், — சிதைந்ததேதெனில் - அற்றேல், மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையும்; அவ்வாறன்றி யழித லெற்றுக்கெனின்?, — சித்தத்தயர்வொழி காரியங்களழியும் - உயிரிளைப்பொழித்தற் பொருட்டு முன்னிலைப்பினைச் செய்து நின்ற காரியங்களழியுமாகலான், — காரணம் கிடக்கும் - அழிந்த வழியு முன்னை வினைத்தொடர்ச்சிக்குரியனவாய் தத்தங்காரணங்களிற் கன்மத்தோடு டயின்றுகிடக்கின்ற, — காரியம்பின் - அக்காரியங்களைப்பின்பு, — பண்டுபோற்பண்ணும் - ஒடுங்கியவாறே யுதிப்பச் செய்வனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சகிருத்தியமும் கர்த்தா கிருத்தியஞ் செய்யுமிடத்து விகாரியாகாரோ வென்ன, அவிகாரியென்று திட்டாந்தமிட் டுணர்த்துகிறார்.

தோற்றுவித் தளித்துப்பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில்கண்மூன்றும், போற்றவே யுடையனீசன் புகுந்த

து விகாரமென்னிற், சாற்றிய சுதிரோனிற்கத் தாமரை யலருங்காந்தங், காற்றிடுங் கனலைநீருங் காந்திடுங் காசினிக்கே. (கூகூ)

(இ-ள்.) தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருடொழில்களென்றும் போற்றவேயுடையனீசன் — ஈசுரனே சிருட்டி முதலிய மூன்று கிருத்தியங்களையுஞ் செய்தற்குரியனென்றெல்லாருங் கொண்டாடத்தக்க மகிமையையுடையன்.

புரந்தது விகாரமென்னில்? — விகாரியாவனென்று நீ சொல்லில்? அவன் விகாரியல்ல; அவிகாரியே! அஃதெங்ஙனமெனில்?

சாற்றிய சுதிரோனிற்கத் தாமரையலருங் காந்தங் கனலைநீருங் காந்திடுங் காசினிக்கே. — இந்தப் பூமியின்கண்ணே யவிகாரியாகிய வாதித்தன் சன்னிதியிலே சூரியகாந்த மக்னியையுமிழாநிற்கின்றது, முகுளிதமான முளரியலராநின்றது, சலமானது மண்ணின் கண்ணே சுவறிச் செல்லாநின்றது, இக்கிரமத்திலே கர்த்தா வவிகாரியாய்நின்று பிரபஞ்சத்தை நடத்துவான். எ - று. (௩௬)

உவமை முற்றுவமை.

இதற்குப்பிரமாணம் விசுவசாரோத்தர மெனவறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவனிர்விகாரியென்ப துணர்த்துதல்.

தோற்றுவித்தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருடொழில்கண் மூன்றும் போற்றவேயுடையனீசன் புரந்தது விகாரமென்

னில் - சிருஷ்டி திதி சம்ஹாரமென்கிற மூன்று கிருத்தியத்தையு மீஸ்வரன் பண்ணுவானாகில் அவனுக்கு விகாரமுண்டாயிற்றென்று சொல்லின், — காசினிக்கே சாற்றிய சுதிரோனிற்கத் தாமரையலருங் காந்தங் காற்றிடுங் கனலை நீருங் காந்திடும் - ஆதித்தனிர்விகாரியாய் நிற்க, இவ்வுலகின்கட் டாமரையானது விகசிக்கும், சூரியகாந்தமான தக்கினியையுமிழும், நீரானது சுவறிப்போம், இப்படிப்போலச் சிவனிர்விகாரியாய் நிற்க இப்பிரபஞ்சமானது விதமாக வவன் சந்நிதிமாத்திரத்திற் காரியப்படுமென வறிக.

ததுக்தம் - [illegible]

[illegible] ||

தாமரையலருமென்றது - சங்கோசமாயிருந்தமாயை சிருட்டிகாலத்திற் றனுவாதி விகாசமாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

காந்தங் கனலையுமிழுமென்றது - கன்மம் ஸ்திதி காலத்திற் பக்குவமாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

நீர் சுவறுமென்றது - சங்காரகாலத்திற் பிரபஞ்சமொடுங்குதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன் கிருத்தியத்தாலும் விகாரியல்லனென்பது விளம்புகின்றார்.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்றும்-சிருட்டி திதி சங்காரமென்கின்ற மூன்று கிருத்தியங்களையும், சொல்லாமல் நிற்கும் திரோபாவ அனுக்கிரகமென்கின்ற விரண்டு கிருத்தியங்களையும்,— ஈசன் - சிவன்,— போற்றவேயுடையன் - பண்ணுகர்த்துரியன்.—புருந்தருவிகாரமென்னில் - குலாலாதிகளுக்குப் போல முன்னிருந்த தன்மைவிட்டு வேறொரு தன்மை யாகுதலாகிய விகிர்திவருதெனில், அஃதில்லை;—சாற்றிய கதிரோனிற் கத் தாமரையலரும் காந்தங்காற்றிடுங் கனலை நீருங் காந்திடுஞ் சாசினிக்கே-உலகத்தின்கண்ணே காரணமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சூரியன் முன்னின்றமுறைமையின் விற்கக் கமலமலரும், சூரியகாந்தக் கல்லுந் தானும் அசைவற்றிருந்து அக்கினியைக் கக்கும், காசினிக்கே யென்னுமெடுத்துப் பூமிக்குள்ளே நீருஞ்சுவறும்.

நீர்சொன்ன துமக்குத் திட்டாந்தமன்று, சூரியனுக்குக் கமலமலரக்கடவதுங் காந்தங்கனலைக் கக்கக் கடவது, நீர் நிலத்திலே சுவறக்கடவது என்னுஞ் சங்கற்பமில்லை; காரியம் நிகழக்கண்டோம், இதுகொண்டு பூதங்கர்த்தா, பிரகிருதிகர்த்தா, கன்மங்கர்த்தா, காலங்கர்த்தா என்கின்ற வாதங்கள் வந்தனவ; புத்திமான் கர்த்தாவென்பது பொய்யாய்ப் போயிற்று: சத்தியம். நீசொல்லியது சூரியனுக்குக் கமலசங்கற்பத்தவாரத்தினுற் கமலவிகாசாதி சங்கற்ப காரியமாமென்று காணுதலால் வேறுபாடில்லை.

கடகாரியம் நிருமித்தலிலே குலாலனுக்கு விகாரமுண்டென்றீர், சகத்காரிய நிருமித்தலிலே சிவனுக்கு விகாரமில்லையென்றீர், சேதனப்பொருள்க ளிரண்டிலொன்றி லுமக்கு பட்சபாதமேன்? சத்தியமே நீசொன்னது. கடவிகிர்தியிலே குலா

லனுடைய சரீர விகிர்தி காரணம், குலால னுடைய சரீர விகிர்தியிலே குலாலனுக்குஞ் சரீரவிகிர்தி காரணம், குலாலனுக்குஞ் சரீரவிகிர்தியிலே விகிர்தியில்லாத குலால சிற்சத்தியின் சங்கற்பமே காரணம். அவ்விடத்தும் விகிர்தியில் விகிர்தியுள்ள பொருள் காரணமென்னில் அநவஸ்தைவரும். குலாலனுக்குஞ் சரீரவிகிர்தித் தவாரத்தினலே குலாலனுக்கு விகிர்தி சொன்னோம், சட்சாக்ஷாச் சத்தி சரீரத்தில்லையென்பதே பரமார்த்தம்.

சிருஷ்டியாவது சாத்துவிக குணநிமித்தாற் கர்த்திரு சங்கற்பத்தால் முதற்காரணத்தினின் காரியப்பொருள் வெளியாதல்.

திதியாவது ராசத குணநிமித்தாற் றோற்றிய அந்தந்தப் பொருள் அந்தந்தத்தொழிலி லமைந்து முதற்காரணம் பற்றுக நிற்றல்.

சங்காரமாவது தாமதகுணநிமித்தாற் றனது தனது தொழில்களை விட்டு முதற்காரணத்தில் மூழ்கிமறைதல்.

திரோபாவமாவது மிகுதியும் நித்தியமாகியபோக்கியப்பொருளினு மிது நன்கென்று நழுவாதிருத்தல்.

அனுக்கிரகமாவது பாசநீக்கி சிவத்துவ விலக்கமென வறிக.

சிவஞானயோகிபருரை வருமாறு.

ஒருகடவுள் மூன்று தொழிலிடையறாது செய்வானாயிற் பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலுமென்பார்க்கு, அஃதில்லையென்பது; தனக்குரிய முத்தொழில் செய்யுமதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றின்வைத்து அறியப்படுமென்பதாம்.

காசினிக்கெல்லாமது உருபுபயக்கும்.

இவையிரண்டுசெய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துக் கொண்டுமாகி மருவுவித்திமோறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

பஞ்சராத்திரி இந்தக் கிருத்தியங்களை உம்முடைய கர்த்தா செய்யுமிடத்து விகாரியாகானோ வென்றுசொல்ல, அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில்களைமூன்றும் போற்றவே யுடையனீசன்-பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துஞ் செய்கிற விந்தக் கிருத்தியங்கள் மூன்றும் நீர்சொல்லத்தக்கதாக உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு அநாதியே யுண்டாயிருக்கில்,—புகுந்தது விகாரமென்னில்—ஆன்மாக்களைப்போலே கர்த்தாவுக்கும் விகாரமுண்டானதென்று நீ சொல்லில்? இந்தத் தொழில்களைச் செய்கச்செய்தேயும் விகாரங்களில்லைகண்டபட்டால்; அதென்போலவென்னில்?—சாற்றிய கதிரோனிற்கத் தாமரையலருங் காந்தங்கனற்றிடும் [illegible]னலைநீருங் காந்திமிக்காசினிக்கே — சொல்லப்பட்ட ஆதித்தன் [illegible]னனதியிலே தாமரையானது அலராநிற்கவும், சூரியகாந்தக் கல்லானது அக்கினியையுமிழாநிற்கவும், சலமானது சுவறாநிற்கவும் இந்தப் பூமியிலே மூன்று தொழிலும் ஆதித்தனாலே தொழிலைச் செய்தேயும் ஆதித்தனுக்கு விகாரமில்லாதிருந்தாற்போல; கர்த்தாவும் முன்சொல்லப்பட்ட கிருத்தியங்களைச் செய்கச் செய்தேயும் விகாரமற்றிருப்பன்.

இந்தக் கிருத்தியங்களைச் செய்கச்செய்தேயும் கர்த்தாவுக்கு விகாரமில்லை யென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவண்டப்பகுதி, "படைப்போற்படைக்கும் பழையோன்படைத்தவை காப்போற்காக்குங் கடவுள்காப்பவை-காப்போன்கரப்பவை கருதாக்-கருத்துடைக்கடவுள்." என்னுமிதனாற் கண்டுகொள்க.

இன்னுஞ் சொல்லியது கர்த்தா சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று கிருத்தியங்களையுஞ் செய்கைச்செய்தேயும் விகாரமற்று நிற்பனென்னு முறைமை அறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஈசன் - ஒருகடவுள்,—தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்றும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னு மிறுதியைச்செய்விக்கின்ற விம்மூன்று தொழிலும்,—போற்றவேயுடையன் - இடையீடறுது செய்வானாயின்,—புகுந்தது விகாரமென்னின் - பாரமெய்தி விகாரியாவான் போலுமென்பார்க் கஃதில்லையென்பது,—சாற்றிய கதிரோனிற்க - யாவரானும் புகழப்படுகின்ற ஞாயிற்றின் சந்நிதிக்கண்,—காந்தங்கனலைக்காற்றிடும் - சூரியகாந்தக் கல்லின் கணெருப்பைக்காலச்செய்தலும்,—தாமரையலரும் - தாமரையலரச் செய்தலும்,—காசினிக்கு - பூமியின்கண்,—நீருங்காந்திடும் - நீரைக்காந்திடச் செய்தலுமாயே தனக்குரியமுத்தொழிற்செய்தும் அதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றினைத் தடியப்படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து ஈறுங்கூறி மருவுவித்திமோறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

உரைத்தவித் தொழில்கண்மூன்று மூவருக் குல
கமோத, வரைத்தொரு வனுக்கேயாக்கி வைத்தநிங்
கென்னையென்னில், விரைக்கம லத்தோன்மாலு மேவ
லான் மேவினோர்கள், புரைத்ததி காரசத்தி புண்ணிய
னண்ணலாலே. (௩௪)

(இ-ள்.) உரைத்தவித் தொழில்கண் மூன்று மூவருக் குலகமோத வரைத் தொருவனுக் கேயாக்கி வைத்தநின் கென்னை யென்னில் — ஞாதாக்க ளித்தொழில்கண் மூன்று மூவருக்கு முரித்தென்றுசொல்லச் சிவனுக்கே யிம்மூன்றுவகைக் கிருத்தியமென்று வரை யறுத்துக் கூறியதென்னையென்று நீசொல் லுகிறாயாகில்?

விரைக்கமலத் தோன்மாலு மேவலான் மேவி னோர்கள் புரைத்ததிகார சத்தி புண்ணிய னண்ணலாலே — மேலான சிவனுடைய வதிகாரசத்தி, பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு அவனுடைய வேவலி னாலே பொருந்தி யவரவர் கிருத்தியங்களைச் செய்வார்கள். வி - று.

அதிகாரசத்தியாவது, முக்குணம்மிகையாகிய வாமை பி ரமாவை யதிட்டிக்கை, சேட்டை ம ...யினை யதிட்டித்துக் கிரு த்தியங்களைச் செய்கை.

உம்மை எண்.

ஏகார மீற்றசை.

இதற்கு விசுவசாரோத்தரமும் வாய்விய சங்கிதையும் ஐ
சந்தமு மெனவறிக. (௩௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சிவனுடைய வேவலாற் பிரமவிஷ்ணுக்கள் கிரு த்தியங்களைப் பண்ணுவர்களென்புதுரைத்தல்.

உரைத்த வித்தொழில்கள்மூன்று மூவருக்குலகமோத வ ரைத்தொருவனுக்கேயாக்கி வைப்பதின் கென்னையென்னில் — சொல்லாநின்ற சிருட்டிதிதி சங்காரமென்னு மிம்மூன்றுகிருத் தியமும் பிரமவிஷ்ணுருத்திரர் மூவர்க்கு முலகத்தார் சொல் ல,பிரமாதிகளைநீக்கி யொருவற்கே மூன்றுகிருத்தியமு மிவ்விட த்துச் சொல்லுவானேனெனின், — விரைக்கமலத்தோன் மாலு மேவலால் மேவினோர்கள் - கமலோற்பவனும்விஷ்ணுவும், [உம்மையினானுஞ் சங்கிதியோக விசிஷ்டமையினானுங் காலருத் திரனும் இம்மூவரும்] ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனுடைய வேவலினா லித்தொழில்களைப் பொருந்தினபேர்கள். அஃதெங்ஙனெனி ன், — புரைத்ததிகாரசத்தி புண்ணியனண்ணலாலே - புண்ணி யனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய வதிகாரசத்தியானது, பிரமாசி ருட்டிக்கவும் விஷ்ணுவிரக்ஷிக்கவுங் காலருத்திரன் சங்கரிக்க வும் பொருந்துகையாலே, ‡ அயோகவாந்தியென்றாற்போல சிவச த்தி யிவர்களை யதிட்டித்துச்செய்கையா லிவர்களே செய்ததெ னப்பெறும். இப்பிரமாதிகளும் பதிபதார்த்தத்தி லந்தர்ப்பா வமெனவுமறிக. சிருஷ்டிகாலத்திற் ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரர்

பிரகிருதியிற் சூக்குமசிருட்டியைத் தாமுண்டாக்கித் தூலசிருட்டியாதிக்குத் தம் அதிகாரசத்தியைப் பிரமாதிகளிடத்திவ் வைத்து, ஸ்தூலமாயிருக்கிற சிருட்டிஸ்திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுவிப்பர்.

† இரும்பு சுடுதற்கு.

[illegible]

அல்லதூஉம், பிரமவிஷ்ணுக்க ளதிகாரசத்திக்குத் தக்க புண்ணியத்தைப்பண்ணிப் பெற்றவர்களென் றுன்மவர்க்கேமாகச் சொல்லுவர்கள். அதற்கு வேதாகமங்களில் பஹுவிரோத முண்டு. அஃதன்றியு மிச்சாத்திரத்தினும் 'நவந்தரு பேதமேக நாதனே நடிப்பன்' என்பதற்கும் விரோதமாதலால் பிரமாவினிடத்திற் கிரியாசத்திபதிந்து கருமப்பிரதானமு ஞானப்பிரதானமுமாயிருக்கும், விஷ்ணுவினிடத்தின் ஞானக்கிரியைகள் சமானமாய்ப்பதிந்து ஞானகருமசாம்பியமாயிருக்கும், காலருத்திரனிடத்தில் ஞானசத்திபதிந்து ஞானமே பிரதானமாயிருக்கும், சிவன்மாயாதீதர். பிரமாசிருஷ்டித்த பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணு பாலனம் பண்ணுவர், காலருத்[illegible] சங்காரம் பண்ணுவர். ஆகையாலவர்கள் சாஞ்சன[illegible]கலிற் பிரகிருதியிற் [illegible]த்தையதிஷ்டித்துக்கொ[illegible] பிரமாண்டவர்த்திகளாயி[illegible]ப்பர்கள்.

[illegible]

[illegible]

வஸ்து பேதமில்லாதிருந்தும் ஞான தாரதம்மியத்தினும் ஸ்தான தாரதம்மியத்தினுங் கிருத்திய தாரதம்மியத்தினும்பேதமாய் குருசிஷ்ய நியாயமாகவுஞ் சுவாமி பிருத்ய நியாயமாகவு நடப்பதுண் டென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் பிரம விஷ்ணு காலாக்கினிருத்திர னிவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்க மூன்றுதொழிலும், ஸ்ரீகண்டமூர்த்திக்குச் சொல்லியதென்னையெனி? அதற்கு உத்தரமுரைக்கின்றார்.

உரைத்தவித்தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக் குலகமோத- சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற கிருத்திய மூன்றும், பிரமவிஷ்ணு காலாக்கினிருத்திர ரிவர்களுக் குலகஞ்சொல்ல,—

வரைந் தொருவனுக்கேயாக்கி வைத்த திங் கென்னை யெனில் — குணமத்ய நிலயராயும், பிரகிருதி யுக்கிர நிலயராயும், இராகாந்த நிலயராயுமிருக்கின்ற, ஸ்ரீகண்டமூர்த்தி யொருவருக்கே நியமித்துச் சொல்லிய தேதென்னில்? முறைமையிற் சொல்லுவாம்.

பிரம மகாசிருஷ்டி காலத்திற் பரசிவன் சுத்தமாயையினின்று[illegible] பொருட் பிரபஞ்சஞ் [illegible]ர்பிரபஞ்சமுமாயிருக்கும் சுத்ததத்துவமஞ்சையுஞ் சுத்தாத்துவ[illegible]கட்குச் சிருஷ்டித்ததில் புவனங்கள் சூக்குமதேகங்கள் [illegible]தேகங்கள் போக்கியப்பொருள்களிவைகளைப் பொதுச்சிறப்பா[illegible]ப் பண்ணிப் பொருந்தி, சுத்த சுத்தாசுத்[illegible] அசுத்தாத்து[illegible] வாசிகளெல்லார்க்கு

ம் வேறுவேறு காதமாகிய பரதேகங்களைச் சிறப்பாகப்பண்ணிப்பொருத்தி, அந்தப் பரதேகத்துக்குள் ளிருக்கும் பிரணவகலா பஞ்சகரூபமாகிய சிவதத்துவ மஞ்சையு மிருக்கப் பண்ணிக் காத்து, மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாந்தரத்துஞ் சிலதேகாதிகளையுஞ் சங்கரிப்பர்.

பின்னாந்த மஹாசிருட்டி காலத்தி லநந்தேசுரர் அசுத்த மாயையினின்றும் புவனக்கொத்தாயுஞ் சூக்ஷுமதேகக்கொத்தாயும் இருவகையா யிருக்கின்ற கலாதிபிருதிவியந்த தத்துவங்களையுந் தூலசரீரங்களையும் போக்யப் பொருள்களையும் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக்காத்து; மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாந்தரத்துஞ் சிற்சு தேகங்களையும் ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தினுந் தாமாயுஞ் சங்கரிப்பர்.

மத்யம சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்ரர் பிரகிருதியினின்றும் புவனுகாரக் கொத்துமாத்திரமா யிருக்கின்ற குணதி பிருதிவி யந்த தத்துவங்களைப் பொதுவாகப் பண்ணிப் போக்கியப் பொருள்களைத் தூலதேகங்களைப் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காத்து மத்தியமப் பிரளயத்தில் முற்றுஞ்சங்கரிப்பர்.

அவரதேவலால் குணநிலையர்களா யிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களும், பிரமாண்டத் தன்னிலையர்களா யிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களும், குணதிபிருதிவி யந்த புவனங்களிற்றூலதேகங்களையும் போக்கியப்பொருள்களையும் பொதுச்சிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காப்பார்கள். பிரதமபிரளயத்தில் ஸ்ரீகண்டரேவலாற் றமதிருப்புத்தொடக்கிச் சுவர்க்கபரியந்தஞ் சங்கரிக்குங் காலாக்கினிருத்திரர் அவாந்தரத்தும் பிரமாண்டத்துட் டேசரீரங்களோடு போக்கியப்பொருள்களைச் சங்கரிப்பர். ஆதலால்,—

புண்ணியன் - பரசிவாநுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனுயிருக்கு முன்சொல்லிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,—

புரைத்ததிகார சத்தி நண்ணலாலே - பரசிவனிடத்தினின்றும் பரசிவனுக் கொத்திருக்கும் பிரகிருதிகாரிய சிருஷ்டியாதி கிர்த்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே, அவரோவுதற் கர்த்தா;—

விரைக்கமலத்தோன் மாலு மேவலான் மேவினோர்கள்- காலாகலிருத்திரரோடு பிரமவிஷ்ணுக்க ளியற்றுதற் கர்த்தாக்கள்: ஆதலால், அவரொருவருக்கேயாகவைத்தது. அதுவன்றி

புண்ணியன் - ஸ்ரீமதநந்தேசுராநுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனுயிருக்கும் பிரமாண்டத்துட் சிவலோக கைலாச மேருசிகர நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன்,

புரைத்ததிகாரசத்தி நண்ணலாலே-ஸ்ரீமதநந்தேசுரரிடத்தினின்று மநந்தேசுரருக் கொத்திருக்கும் பிரமாண்டத்துட் பிரமவிஷ்ணுமுதலோர்களுக்கு நிக்ரஹாநுக்கிரகம் பண்ணுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே அவரோவுதற் கர்த்தா.

விரைக்கமலத்தோன்மாலு மேவலான் மேவினோர்கள்-பிரமாண்டத் தன்னிலையராகிய காலாக்கினிருத்திரரோடு கூடியிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்க ளியற்றுதற் கர்த்தாக்கள். அதுவன்றியும்,

புண்ணியன் - பரசிவாநுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனுயிருக்கும் ஈசுரதத்துவ நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,

புரைத்ததிகார சத்தி நண்ணலாலே-பரசிவனிடத்தினின்றும் பரசிவனுக் கொத்திருக்கு மநந்தேசுரரோடுகூடி மாயா

காரிய சிருட்டியாதி கிருத்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே, அவர் ஸ்வயமாயுங் குணநிலைய பிரமாண்டநிலைய விருஸ்ரீகண்டத்துவாரத்திலேயு மேவுதற் கர்த்தா,

விரைக்கமலத்தோன் மாலு மேவலான் மேவினோர்கள்-குணத்துள் பிரமாண்டத்து-விருவகைப் பிரமவிஷ்ணுக்களு மியற்றுதற்குகர்த்தாக்கள்,

இப்படி ஸ்ரீகண்டத் திரியம் பிரேரகம், சொர்ணக்கினி ருத்திரரோடு பிரம விஷ்ணு சதுட்டயம் பிரேரியம் எனவறிக.

பரசிவ னேவுதற்கர்த்தா, அநந்தேசாதிகளோடுகூட ஸ்ரீகண்டத்திரயம் பிரமவிஷ்ணு சதுஷ்டயமெல்லா மியற்றுதற் கர்த்தாவாயிருக்கும்.

* இவ்விடத்து ஞானப்பிரகாசர் ௫௬-௫௭-வது செய்யுட்களை வைத்து, ௫௮-௫௯-வது செய்யுட்களை ௫௬-௫௭-வதாக அமைத்து உரைபாடங் கூறியிருக்கின்றனர். அது சிருஷ்டியாதிகளைக் கூறி அதன்காரண முணர்த்தவேண்டு மென்பதுபோலும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அயன்மாலிருவரும், [illegible]ணிய விசேடத்தால் முதல்வனுடைய அதிகாரசத்தி அதிட்டித்தலாற் பெற்றுடையரன்றி அத்தொழிற்குச் சுதந்திரரல்லராகலான், முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரமிறைவனாகி யொருவனுக்கேயுள்ளதென்பதாம்.

நல்வினைக்கண் "வாழ்நாளின்மாலயனுக்கி" எஞ்ஞான்றும் புடைநாலிரியரும். [illegible]ம் புராணமுதலிகாச முதலியவற்றிற்கும்

இதுவே கருத்தென்பது சிவாக்ரயோகிதாற்பரியசங்கிரக முதலியவற்றுட் காண்க.

வரைக்து வரைத்தென வலித்தது.

புரைத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

புரைத்தல் உயர்தல்.

—

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலும் பஞ்சராத்திரி இந்த மூன்றுதொழிலும் பிரம்மா விட்டுணு உருத்திரன் என்கிற மூன்றுபேர்க்கு முள்ளதென்று பெரியோர்கள் சொல்ல, சிவ னொருவனுமே செய்வானென்று சொல்லுவானேனென்றுசொல்ல; அவனை மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

உரைத்தவித் தொழில்கள் மூன்று மூவருக் குலகமோத - சொல்லப்பட்ட வித்தக் கிருத்தியங்கள் மூன்றும் பிரம்மாவுக்கும் விட்டுணுவுக்கும் உருத்திரனுக்கும் உள்ளதென்று ஞாதாக்கள் சொல்ல,—வரைத்தொருவனுக்கேயாக்கி வைப்பதிங்கென்னையெனில் - இந்த மூன்று தொழிலுஞ் சிவனொருவனுக்குமேயுள்ளதென்று நீர் நியமித்துச் சொன்னதெப்படியென்று சொல்லுகிறாயாகில், சிருட்டிதிதி யிரண்டும் பிரம விட்டுணுக்களுக்குச் சிவன் கற்பித்த அதிகாரமாகையால், மூன்று தொழிலுஞ் சிவனுக்கேயுள்ளது. அதெங்ஙனே யென்னில்,—விரைக்கமலத் தோன்மாலும் மேவலான்மேவினோர்கள்புரைத்ததிகாரசத்திபு

ண்ணிய னன்னலாலே- மனம்பொருந்தின் தாமரைப் பூவிலே இருக்கும்பிரம்மாவும் விட்டுணுவுங் கர்த்தாவினுடைய வேவலி னாலே தனதாங் கிருத்தியங்களைச் செய்கிற வவர்கள், பொருந்த ப்பட்ட புவனங்களிலுண்டான ஆஞ்ஞா சத்திகளை அநாதியே தம்பிரானார் பொருந்தி நின்று அவரவர் கிருத்தியங்களை செய் விக்கையினாலே, அவர்களுக்கு ஒரு முதன்மையில்லை; சிவனுக் கே யெல்லாமுதன்மையும்.

வனைத்தொருவனுக்கே யாக்கியென்பதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகம் - சதகம். "ஆடுகின்மறையவனு நீயேயாத லறிந்தி யா னியாவரினுங் கடையனாய, நாயினேனுடைய நோக்கிக்கண் டு நாதனே நாளுனக்கோ ரன்பனென்பே, னாயினேனுதலாலா ண்டுகொண்டா யடியார்தாமில்லையே யன்றிமற்றோர், பேயனேனி துதானுன் பெருமையன்றே யெம்பெருமா னென்சொல்லிப் பேசுகேனே." என்றும், பரபட்சம். "நாரணனயனையீன்று மய னும் நாரணனையீன்றுங், காரணமொருவருக்கங் கொருவர்கா மிருவருக்கும், வாரணமுரித்தவள்ளல் காரணனென்றுமன்றத், தாரண முரைக்கும்புக்கத் தவர்களுமடைந்ததன்றே." என் னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பாஞ் - மறு, எ செ.

"விரைக்கமலத்தோன் மாலுமேவலால்மேவினோர்கள் ரபுரைத்ததிகாரசத்திபுண்ணியனன்னனாலே" என்பதற்குப் பி ரமாணம். திருப்பாட்டு "பாராழிவட்டம் பகைபடல் நலிக்தா ட்டவாடி, பேராழியான திடர்கண்டருள்செய்தவாபேணி, நீ ராழிவிட்டேற நஞ்சுடங் கொண்டவர்க்கும், போராழியீக்கபு கழும் புகழுற்றதன்றே" என்றும், திருவாசகம் - சதகம். "சாவமுன் னுட்டக்கண் டேவிழித்தகர் இன்னஞ்சமஞ்சி, யாவவென்தாயெ

ன் றவிதாவிநிகம் மவரவர்க்கே, மூவரொன்றேயெம்பிரானொடு மெண்ணவி விண்ணுண்டுமெண்மேற், றேவரொன்றேயிருமாக் தென னைபாவ மிரிகவோ." என்றும், திருக்கோவையோக்கம். "பங்கய மாயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத், தங்கணிடந்தரன் சேவடி மேற் சாற்றுதலுஞ், சங்கரனெம்பிரான் சக்கரமாற் கருளிய வா, றெங்கும்பரவிநாந் தோணோக்க மாடாமோ." என்றும், திருச்சாழல். "சலமுடையசலந்தரன்ற னுடறடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணற்க னருளியவாறென்னேடி, நலமுடைய நாரணன்ற னயனமிடந்தரனடிக்கீழ், அலராகவிடவாழி யருளின ன்காண்சாழலோ." என்றும், பரபட்சம், "சீவன்களனைவரை ம்போலச் சிலவயற்றுதித்தமாலைத், தேவென்றே புலகங்காக்க ச்சிவனிச்சையால் சனித்தானென்பீர், பூவன்பின் படைக்கமாட் டாகரனடிபோற்றவேதக், கோவந்நமுகத்திற்றோன்றிச் சிரு ட்டியையக்கொடுத்தல்கூறும்," என்றும், வானக்கீழ்மண்ணுமெல் லாமாயனே கத்தாவென்பாய், தானஞ்சுஞ்சலந்தரன்ற னுடல் கீண்டசக்கரத்தை, யானஞ்சுமாடுவானைப் பெற்றுலகளித்த வார்த்தை, தாமிவைதாமுமெல்லாஞ் சங்கரன் காப்பேயா கும்," என்றும், அஞ்சியன்றமரரோடு மசுராரக்குமாறுலே, அஞ்சிவித்தொருபெண்ணாலே னாருகனுடலணிப்பித், தஞ்சிட ப்புரந்திருட்டிச் சலந்தரனுடலிலின்றோதை, நஞ்சினை புண்டுமன் றோ நாயகனுலகங்காத்தான்." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பாஞ் - மறு, அ - க - உஉ - செ.

இதனால் சொல்லியது சருவசிருட்டியில் மூன்றுதொழி லும் சிவனே செய்வனென்றும், பிரம விட்டுணுக்களுடை ய சிருட்டியுந் திதியும் சிவன்கொடுக்க வவர்கள் செய்வார்களெ ன்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உரைத்த இத்தொழில்கள்மூன்றும் - சொல்லப்படு மிம்மூத்தொழில்களும்,—மூவருக்குலகமோத - மூன்றுகடவுளு மியற்றுமென வுலகஞ் சொல்லாநிற்பவும்,—புரைத் தொருவனுக்கேயாக்கிவைத்ததிங் கென்னையென்னில் - உரையுறத் தொருகடவுளுக்கேமுத்தொழிலுஞ்சுதந்தரமென்ப தென்னையெனில்?—விரைக்கமலத்தோன்மாலும் - வாசனைபொருந்திய கமலத்திலிருக்கின்றஅயன் மாலாகிருவரும்,—புண்ணிய நல்லாலே - புண்ணிய விசேடத்தால்,—புரைத்ததிகாரசத்தி - முதல்வனுடைய உயர்ந்த அதிகாரசத்தி,—ஏவலான் மேவினோர்கள் - அவனேவலாற் பெற்றுடையாரன்றிச் சுதந்திரரல்லர். ஆகலான் முத்தொழிலும் செய்தற்குரிய சுதந்திர மீறுமாகி ஒருவனுக்கேயுண்டென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—•o•—

இதுவுமது.

இறுதியாங் காலந்தன்னி லொருவனே யிருவருந்த, முறுதியி னின்றொன்னி லிறுதிதா னுண்டாகார், மறுதியி லாவேயெல்லா மழித்தலா லவனாலின்றும், பெறுநா மாக்கநோக்கம் பேறுடி காரணத்தாலே. (௫௫)

(இ-ள்.) இறுதி: எல்லாரு மொடுங்கிய சங்காரகாலத்தி யாங் கால லே சிவனொருவனுமே யுளன்.
ந் தன் னி
லொருவனே

இருவருந்த முறுதியி னின்றொன்னில் — உம்முடைய சிவனைப்போல விவ்விருவருங் கர்த்தாவாய்ச் சங்காரப்படார்களென்னில்?

இறுதிதா னுண்டாகாரம் — அப்பொழுது ப்ரகிருதிமட்டு மழிகிற மூன்றினசங்காரமும், மாயைமட்டு மழிகிற மத்திமசங்காரமும், நாதமட்டுமழிகிற மகாசங்காரமுமாக இவை மூவிதமான சங்காரமுண்டாகமாட்டாது;

அறுதியி லவனே யெல்லா மழித்தலால் — இம் மூவிதமான சங்காரத்தையுஞ் சிவனே சங்கரிக்கையால்.

அவனாலின்றும் பெறுநாமாக்கம் நோக்கம் பேறுடி காரணத்தாலே — அந்தக் கர்த்தாத்தானே மேலுஞ் சிருட்டியுந் திதியு மவ்விருவரையு மதிட்டித்துக்கொண்டு கிருத்தியங்களை யுண்டாக்காநிற்பன். எ - று.

அதிகரண மென்பதனு லதிட்டித்து நடத்துவனென வறிக.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்திலும் காந்தபுராணத்திலுங் காண்க. (௫௫)

சிவாக்ரயோகிபருரை வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

இறுதியாங்காலந்தன்னி லொருவனே - மஹாப்பிரளயத்திற் பரமேஸ்வர னொருவனே நின்று சங்காரத்திலுற் பிரம

விஷ்ணுக்களு முபசம்மாரத்தைப் பொருந்துவர்கள்,]—இருவருந்தம் முதுநிலயின்றொன்வி னிறுநிதானுண்டாகாதாம் - பிரமாவும் விஷ்ணுவுந் தங்கள் பலத்தினாலழியாமலின்றார்களென்னில், சிருஷ்டி திதி நிமித்தமா யுண்டானபேர் நிற்கி லச்சிருஷ்டியுந் திதியுமாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சம்ஹாரப்படாது. ஆகையாலம்மூர்த்திகளு முபசம்மாரப்படும். சிருட்டி திதி கர்த்தாக்களு முபசம்மாரப்படுகையால் மேல் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியமின்றிப் பிரசஞ்சஞ் சூனியமாமெனின்?—அறுதியிலரனேயெல்லா மழித்தலா லவனு லின்னம்பெறுதனா மாக்கநோக்கம்பேரதிகாரணத்தாலே - தனக்கிறில்லாதவரனே சிருஷ்டி திதி கர்த்தாக்களையும் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சம்ஹரித்து நிற்கையாலும், புனர்ச்சிருஷ்டியுண்டென்று கேட்கப்படுகையினாலும், பாரிசேஷப்பிரமாணத்தினா லவ்வரனே சூக்கும சிருஷ்டியையுண்டாக்கி ஸ்தூல கிருத்தியத்திற்குப் பிரமாதிமூர்த்தித் திரயங்களையு முண்டாக்கி யம்மூர்த்திகளி லநுப்பிரவிஷ்டரா யக்கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவர். ஆகையாற் றடையற்ற விச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடைய பரமேஸ்வரனு லான்மாக்களெல்லா முற்பத்தியாதி கருமங்களைப் பெறுவர்கள். நாமென்னையால் சகலமொன் றிதன் பொருள்.

ஸ்ரீமஹாபாரதே — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இம்மூன்று விருத்தமும் பாஞ்சராத்திமத நிராகரணம். அம்மதத்தின் விஸ்தாரம் பரபக்ஷத்திற் சொல்லினோம் கண்டு கொள்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o:—

ஆகையால் மகாப்பிரளயத்தில் பரசிவமொன்றுமே பதிகளுக்குட் பாரிசேஷிக்குமென்று படிக்கின்றார்.

இறுதியாங் காலந்தன்னில்-மகாப்பிரளயத்தில்,—

ஒருவனே - பரசிவனொருவனே, பதிகளிற் பாரிசேஷித்து நிற்பர்,—

இருவருந் தம்முறுதியி னின்றொன்னில் - பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும், (தாமென்பது பவுராணிகமதப் பழக்கத்திற் படித்தது,) சிவசாஸ்த்திரீயத்திற்கு அநந்தாதி அதிகாரகர்த்தாக்களைவருந்தமது கிருத்தியங்களோ டிருந்தார்களாகில்,—

இறுதிதானுண்டாகாதாம்-மகாப்பிரளயம் வாராதாகும். ஆதலால்,—

அறுதியில் - அத்திதிகால முடிவில்,—

அரனே - பரசிவனே,

எல்லா மழித்தலால் - சிவதத்துவமுதற் பிருதிவி தத்துவபரியந்தம் பிரபஞ்சமுற்றுஞ் சங்கரிப்பித்துச் சங்கரித்தலால்,—

அவனால் - அந்தப்பரசிவனால்,—

போதி காரணத்தாலே-"அதபத்யாதிஷ்டானம்" என்று ஸ்ரீமன் மதங்காகமவசனத்தால் தானான மியத்தினால் அந்தப்பரசிவனுக்குப்பெரிதா யிருப்பானுஞ் சத்திகாரணத்தினாலே தானே

திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகாரணத்தாலே-பேரதிகாரணத்தினின்றுமெனி (வேற்றுமைமாறுக) "இத்யாதிஷ்டேயரூபிணி" என்று பவுஷ்கரவசனத்தினுற் பரிக்கிரக சத்தியாதலாலந்தப் பரசிவனுக்குப் பெரிதாயிருப்பாருஞ் சுத்தமாயையினின்று சிவதத்துவ மடுக்கும்.

இன்னும்-இனிமேலும்,—

ஆக்கநோக்கம் பெறுதும்—சிருட்டி திதிகளைக் காண்போம்.

திரும்ப வெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகாரணத்தாலே - பரிக்கிரகசத்தியினால் அந்தப் பரசிவனுக்குப் பெரிதாயிருப்பாகு மியற்றுதற் கர்த்தாவாகும் அநந்தேசுரருமேலோர்.

திரும்பவெடுத்துக் கூட்டுக.

பேரதிகாரணத்தாலே - தாதான்மியத்தினுலந்த வநந்தேசுரருக்குப் பெரிதாயிருப்பாகு மந்தவநந்தேசுரசத்தி காரணத்தினுலேதான்.

திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக.

பேரதிகாரணத்தாலே-(பேரதிகாரணத்தினின்றுமென வேற்றுமை மாறுக) பரிக்கிரகசத்தியினுல் அந்தவனந்தேசுரருக்குப் பெரிதாயிருப்பாரும் அசுத்தமாயையினின்றுங் காலாதி தத்துவமாதியாய்ப் பிருதிவி தத்துவமந்தமாகுந் தத்துவங்களுக்கு,—

இன்னும்,—

ஆக்கநோக்கம் பெறுதும்-திரும்பச் சிருட்டி திதிகளைக் காண்பாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சங்காரகாலத்தில் ஒன்றாயிருவருந் தத்த மாற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான், அக்காலத் தவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றாம். அல்லதூஉம், சங்காரக்கடவுளைப் படைப்போன்; சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன். அப்பெற்றியனாகிய சங்காரக்கடவுளை வேறு சங்கரிப்பாரில்லை யாகலான் முழுவதூஉஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சிநிற்றல் பெறப்படுதலானும்; ஒடுங்கியவுலகங்கட்குப் பெரியதோராதாரம் அவனேயாகலானும், ஒடுங்கியவுலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனேயுரியனென்பதுதானே போதருமென்பதாம்.

அறுதியிலரனென்னும் பெயரானு மேதுக் கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம் அதிகாரமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

பேரதிகாரமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதுவாதலுண்மையின்.

இனி யிரண்டு செய்யுளானும் பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனை பஞ்சராத்திரமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிகரித்தவாறுமாயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

சிருட்டிகாலத்துக்குப் பிரமாவும் திதிகாலத்துக்கு விஷ்ணுவும் சங்காரகாலத்துக்கு உருத்திரனுமாகத் தந்தாங் கிருத்தியங்களைச் செய்கிறது கண்டிருக்கச்செய்தே, மூன்று காலத்துக்குஞ் *சங்கார கர்த்தாவேயுள்ள தியாங்கனங் காணப்பட்டதென்ற பாஞ்சராத்திரியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

இறுதியாங்காலந்தன்னி லொருவனே - சங்காரகாலத்தினிச் சிவன் ஒருவனுமேயுள்ளான்: காக்கிறவனிருக்கக் காவலழியுமோ! ஆகையாலே,—இருவருந்தம் முறுதியாய் நின்றவிடல் - அந்தச் சங்காரகாலத்திலும் பிரம்ம விஷ்ணுக்க ளிருவருந் தங்கள் பலத்தினாலே அழியாமல் நிற்பார்களென்று நீசொல்லில்,—இறுதிதானுண்டாகாதாம் - சங்காரமென்கிற கிருத்திய முண்டாகிறது சேராதகவில்லையாம். ஆகையா லவர்களையும் அவர்கள் கிருத்தியங்களையும் அழிப்பன். கிருத்தியங்களை யழியாமற் கிருத்தியகர்த்தாக்களையு மழித்தால்,மேல் கிருத்தியமுண்டாம்படி யெப்படி யெனில்,—அறுதியிலானே யெல்லா மழித்தலா லவனுலின்னம் பெறுத காம்சக்கம் நோக்கா - அந்தச் சங்காரகாலத்திலே ஏகனே சருவத்தையும் சங்கரிக்கையினாலே அந்தச் சிவனுக்கே யேனைச் சிருட்டி திதியும் எல்லாரும் பொறுத்தக்க துண்டாம். சங்காரகர்த்தாவாலே சங்காரமொழியச் சிருட்டி திதியுண்டாம்படி எப்படியென்னில்,—பேரதிகரணத்தாலே - இந்தக் கிருத்தியங்களைக் கொடுக்கத்தக்க மேலான வதிகார சத்திகளைத் தனக்கு கருவிகளாக வுடையவனாகையினாலே.

இதற்குப் பிரமாணம் முன்னின்ற திருவிருத்தத்துக்கிட்ட பிரமாணங்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சங்காரகாலத்திற் பிரம விஷ்ணுக்களையு மவர்களுடைய கிருத்தியங்களையு மழித்துத் தானொருவனுமேயாய் நிற்பனென்றும், சிருஷ்டிகாலத்திலே அவர்களையும் அவர்கள் தொழில்களையு முண்டாக்குவனென்றும், திதிகாலத்தி லவர்களுடைய வதிகாரத்தையுஞ் சங்காரகர்த்தாவே கொடுப்பானென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

———

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

இறுதியாங்காலந்தன்னில் - சங்காரகாலத்தில்,—இருவருந்தம்முறுதியி னின்றொன்னில் - ஏனையிருவரும் தத்தமாற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின்;—இறுதிதா னுண்டாகாதாம் - உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையா னக்காலத் தவ்விருவருமுள ரல்லவெனப்படு பெற்றும்,—அறுதியிலானே எல்லாமழித்தலான் - அல்லவுஞ் சங்காரக் கடவுள் எனப்படுவோன் சிலவற்றையொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன். அப்பெற்றியனாகிய சங்காரக்கடவுளை ஒருவரு சங்கரிப்பாரில்லையாகலான் முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி,—ஒருவனே - அவ்வொருவனே எஞ்சிநிற்றல் பெறப்படுதலானும்,—பேரதிகாரணத்தாலே - ஒடுங்கிய உலகங்கட்குப் பெரியதோராதாரமவனே யாகலானும்,—ஆக்கநோக்க மவனுலின்னும் பெறுதும் - ஒடுங்கிய உலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கு நிறுத்துதற்கு மவனே யுரியனென்பது தானேபோதருமென்பதாம்.

இவ்விரண்டு செய்யுளானும் பவுராணிகர்மதம்பற்றி யெழுங் கடாவை முறையே யாகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களை ப் பரிகரித்தவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தத்தொழில்க ளென்னபயனைக்கருதிச் செய்கிறு -ரென்றவனை நோக்கி யுரைக்கிறார்.

சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணந் தோற்றமென்னின், முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலு மாமுயிர்க்கு, மன்னிய புத்திமுத்தி வழங்கவு மருளான் முன்னே, துன்னிய மலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே. (௩௭)

(இ-ள்.) சொன்னவித்தொழில்களென்ன காரணந் தோற்றமென்னில் — இக்கிருத்தியங்கள் கர்த்தாவா லுண்டானதற்குக் காரணமென்னென்று நீ சொல்லில்,

முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் — அந்தக்கர்த்தா வொருப்ரயோசனத்தைக் கருதிச்செய்யாதபடியாலே யவனது லீலையென்று சொல்லப்படும்.

இவ்விளையாட்டுச் சிறுபிள்ளைகளைப்போலப் பலத்தைக்கொடாதோவென்னில்?

உயிர்க்கு மன்னிய புத்திமுத்தி வழங்கவு மருளான் முன்னே — அவனதருளா லான்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற பராபரபோகங்களைப் புசித்தற் பொருட்டும், அநாதியே செறிந்தவின் மலங்களை யொழிக்கையின் பொருட்டும்,

துன்னிய மலங்க ளெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே — மோட்சத்தை யடைவிக்கைக்குக் காரணமென்றுஞ் சொல்லலாகும். எ-று.

இதற்குச் சுவாயம்புவ மேனவறிக. (௩௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்கட் கேதுகூறுகிறார்.

சொன்னவித் தொழில்களென்னகாரணந் தோற்றமென்னில் — இச்சொல்லப்பட்ட சிருட்டியாதிபஞ்சகிருத்தியத்தைப் பண்ணுவதான இனிப் பிரவிகாரிபான சிவனுடைய சத்தித்துவாரமுண்டாகவேண்டிய வேதுவேதெனின்,—மன்னியவுயிர்க் கருளாற்புத்திமுத்திவழங்கவும் — அநாதியே யானவாதியாசங்களைப் பெற்றிருக்கக் கிடக்கிறவான்மாக்களுக்குக் கருணையினால் மாயையினின்று கலாதிகளையுண்டாக்கி யானவயத்திகளை யேகதேசநீக்கிப் போகத்தையு மதனையமாயைக ளையுஞ் சர்வானமநீக்கி யதனான் மோக்ஷத்தையுங் கொடுப்பது, (உண்மையென்னுமை) ஆகிற்கர்த்தாவுக்குப் பிரயோசனமுண்டாமென்னின்? இல்லையென்பதற்காக,—முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் — முன்னுமெபொருள்களுக்குள் முந்திய காருணிய பதியினுடைய லீலாமாத்திர மென்று சொல்லுமாம் (சொல்லலுமாமென்னு மும்மை லீலாமாத்திரத்திற் கிருத்திய முண்டாமென்பது கருத்து) நித்தியமாகிய வானவமாயைகளிற் சத்திசமுகங்களைச் சிருட்டிகாரித்தி லுண்டாக்கிச் சங்காரகாலத்தி லொடுக்குவ தென்று மிச்சொல்லிப் போந்தது, இவ்விடத்திற்குக் காரணத்தை நீக்குவ தென்று தெய்வாதெனின்?—துன்னிய மலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொ

ல்லவாமே - ச்சத்திகளை நீக்கினதுபோல வனாதியே யான்மா வை நெருங்கியிருக்கிற வாணவமாயைகளையும் வகையற நீக்கு வர்.

அடைப்பதும் என்றவும்மையாற் பக்குவான் மாக்களிடத்திற் பாசங்களையெல்லா நீக்கியு மபக்குவான்மாக்களிடத்திற் பாசங்க ளிற்கையாற் பாசங்களுடைய நித்தியமுங் கெடா தென்பது கருத்து. அல்லது ஏகான்மவாதியிற் சர்வமுத்திப்பிரசங் கம் வரும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிருட்டி முதலியகிருத்தியமே துவிமித்திய மியற்றுவதெனி னப் பலம் இரண்டு இருவிருத்தமுறா வினைகட்கின்றார்.

தோற்ற வென்னகாரணமென்று கூட்டுக.

விளையாட்டென்பது சிலர்கருத்து.

இது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சங்காரக்கடவுள் இவ்வனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம் யாதெனின், "காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குகள் பற்றி ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் விளையாடற் கருத்தென்பர். ஒருசாரார், "ஐயாநீ யாட்கொண்டருளும் விளையாட்டி, னுய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்க் தொழிந்தோம்," என்பது முதலிய திருவாக்குகள்பற்றி விளை

யாட்டென்றது, ஊக்கல் பாரஞ் சுமத்தல் சத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல, அத்துணை யெளிதிற்செய்யப்படுதலை நோக்கியேயாகலின், அக்கருத்தும் உயிர்கட்குப் பெத்தகாலத்துச் சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும், முத்திகாலத்து வீடுபேறுங் கொடுத்தற்பயத்தென்பர். அவ்விரண்டுந் தம்முன் முரணுமையான் உயிர்கண்மேற்சென்ற கருணையே அவ்வைக்குக் காரணமென்பதாம்.

மொழிதலும்மன்னும்மை எதிரது தழீஇயது.

வினைய என்னும்மை.

வழங்கவுமென்னுமும்மையோடு இயைபதற்கேற்பத் துடைப்பதுவுமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அருளாலென்பதனை மேலுங்கூட்டுக.

காரணமென்னையெனக் கடாயிற்றுக்குப் பயன்கூறியவிடைக் தல் செப்புவதுவாம் போதுமெனின், ஆகாது; அருளாலென வே வழங்கவுந்துடைப்பவும் வைத்த அவ்வாற்றன் காரணமென்பதே தாற்பரியமாகலின், அற்றுமினும் அநுக்கிரகமொழித் தொழிலகளெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின், அவற்றைச் செய்வது அருளாமாறியாங்ஙனமெனின்? அதற்கன்றே அருள்செய்யு மொழுக்கதென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்தத் தொழில்களை என்ன பயன்கருதிச் செய்கிறார் உயிர்முதலாயுள்ளதாகவென்று புத்தன் சொல்ல, அவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணத்தோற்றவெனில் முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் —அந்தக் கர்த்தாவினுடைய திருவிளையாட்டென்று சொல்லுமாம். ஆயினும்முடைய கர்த்தாப் பாலரைப்போலப் பயனற்ற காரியஞ் செய்வாரோ வென்னில் கர்த்தா அப்படிப் பயனற்ற காரியஞ் செய்யான். அதெங்ஙனே யென்னில் ?—உயிர்க்கு மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவு மருளால் முன்னே துன்னிய மலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே—தன்னுடைய காருண்ணியத்திருவே ஆன்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கைக்கும், இதுவுமன்றி அநாதியே சகசமாயிருக்கிற மலங்களைப் போக்குகைக்குங் காரணமாகச் செய்தானென்று சொல்லலாம்; பெரியோர்க ளப்படிச் சொல்லுகையால்.

முன்னவன் விளையாட்டென்றது இந்தத் தொழில்களைச் செய்யுமிடத்துப் பாரமறநின் றெளிதாகச் செய்ததெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் திருவெம்பாவை. "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்குமுகே ரென்னக், கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி, யையா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற், செய்யாவெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல், மையார்தடங்கண் மடந்தைமணவாளா, வையாநீயாட்கொண் டருளும்விளையாட்டி, னுய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம், எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்" என்றும். "ஆர்த்தபிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந், தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங், கூத்தனிவ்வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங், காத்தும்படைத்துங் கரந்தும்விளையாடி, வார்த்தையும்பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக, ளார்ப்பரவஞ்செய்ய வணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப், பூத்திகழும்

பொய்கைக் குடைந்துடையான்பொற்பாதம், ஏத்தியிருஞ்சுனைநீ ராடேலோரெம்பாவாய்," என்றுமறுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லிய கர்த்தா தனது காருணியத்திருவே ஆன்மாக்களை இரட்சிக்கை காரணமாக பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்தானென்றும்; இது செய்யுமிடத்துப் பாரமறநின்று செய்தானென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சொன்னவித் தொழில்கள் - சங்காரக்கடவு ளிங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றக்காரண மென்னில்-செய்தற்குக் காரணம் யாதெனின்,—முன்னவன்விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம் "காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குகள்பற்றி;(விளையாட்டென்பது ஐங்கலப்பாரஞ்சுமத்தல், சத்திக்கு விளையாட்டென்பதுபோல) அத்துணை எளிதிற் செய்யப்படுதலை நோக்கியே யாகலின் அக்கருத்தும்,—உயிர்க்குமுன்னே - உயிர்கட்கு பெத்தகாலத்து,—மன்னிய புத்திமுத்தி- தங்குதற்கேதுவாகிய சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும்,—துன்னிய மலங்களெல்லா மருளாற் றுடைப்பதும் - முத்திகாலத்தன் பொருந்திய மும்மலங்களு மருளாலீங்குதலாகிய வீடுபேறும்,—வழங்கவும் - கொடுத்தற்பபத்தென்பர்,—அருளாற் சொல்லலாமே - இவ்விரண்டுந் தம்முன் முரணுமையா லுயிர்கண்மேற் சென்ற கிருபையே யாண்டைக்குக் காரணமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவன்செய்யும் பஞ்சகிருத்தியமு மான்மாக்க
ளுக் கநுக்கிரகமென் றுணர்த்து கிருர்.

அழிப்பிளைப் பாற்றலாக்க மவ்வவர் கன்மமெல்
லாங், கழித்திட நுகரச்செய்ப்பகை காப்பது கன்மவொ
ப்பிற், றெழித்திட மலங்களெல்லா மறைப்பருட் செய்
திதாலும், பழிப்பொழி பந்தம்வீடு பார்த்திடி னரு
ளேயெல்லாம். (௬௭).

(இ - ள்.) அழிப் பிளைப் பாற்றல் — சங்காரமாவது, சுத்தாசுத்தமாகிய மாயையிற் காரியங்களைத் தத்தங் காரணங்களி லொடுக்கி ஜநநமரணப்பட்டுத் திரியாமலான்மாக்களை யிளைப்பாற்றுகை.

அஃதெங்ஙனமெனின்? பகலெல்லாம் வேலைசெய் திளைத்தவ ரிராத்திரி நித்திரைசெய் திளைப்பாருமாறுபோல.

ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திட — சிருஷ்டியாவது, ஒடுக்கியிருக்கிற கருவிகளையு மந்தவான்மாக்களையுங் கூட்டி யவரவர் கன்மங்களை யநுபவிக்க, அவ்வவர் யோனிகடோறும் புகுமுன்று திரிகை.

நுகரச்செய்கை காப்பது — திதியாவது, அந்தக்கன்மபலங்களை யேறுமாற் றுறையாய்ற் றத்தம் விடயங்களைப் பொருந்திப் புசித்துத் தொலைக்கை.

கன்மவொப்பிற் றெழித்திட மலங்களெல்லா மறைப்பு — திரோபாவமாவது, கன்ம சாமிய மான்மாக்களுக்குப் பிறந்தகாலத்தும் பரிபாகமான மலங்களினது வீரியத்தைக் [illegible]த்தல்.

அருள் செய்தி — அநுக்கிரகமாவது, ஆன்மாக்களுக்கானவைதாறும் பழிப் புகலிய குற்றங்களைப் போக்கி ஞானத்தைத் பொழி பந்தம்வீ க்கொடுத்து வீட்டை யடைவிப்பிக்கைதி.

பார்த்திடி ன் — இந்தப்பிரபஞ்ச கிருத்தியங்களும் விசாருளேயெல்லாம். ரிக்கி லநுக்கிரகத்தின் பொருட்டாம். எ-று,

இதற்குச் சுவாயம்புவாகம் மிருகேந்திரமு மெனவறிக. (௬௮)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—○—

ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபையினுற் கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவரென்றதெங்ஙனம், சம்மாரமும் மறைப்புங் கிருபையோவெனின்? அதுவு மாமென்று கூறல்.

ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திட—சிருஷ்டியின் அநுக்கிரகங்களை புண்டாக்குவது அவ்வான்மாக்கள் பண்ணிய கன்மமெல்லாம் புசித்துத் தொலைப்பதற்கு,—காத்திடல் நுகரச்செய்தல்-ஸ்திதிபண்ணுவ தவ்வக்கன்மங்களைப் புசிப்பித்தற்கு,—அழிப்பிளைப்பாற்றல்-சங்காரமானது சநநமரணத்தா னுஞ் சகலாவஸ்தையி லுண்டாகிய விளைப்புக்களைத் தீர்ப்பதற்கு மகாபிரளயகாலத்தி லான்மாக்களைத் தேகாதி வஸ்துக்களினின்றும் பிரித்து நிற்கச்செய்வது,—

[illegible]

மறைப்புக் கன்மவொப்பின் மலங்களெல்லாந் தெழித்திட — திரோதானம் பண்ணுவது கன்மசாம்மியத்தின் மல

க்க ளெல்லாவற்றையு நீக்குவதாகையாற் கன்மசாம்ய மடமை வுங் கன்மமலத்திலே ஹேயபுத்திவாராமற் புசிப்பிக்குமிடி த்துக் கன்மசாம்ய மானபொழுது சத்திரோதான சத்தியே யநு க்கிரக சத்தியாம்,—

ஸ்லோகம் திரோதான — பரிணாமயதீ தாமஹோரா ய ஸம் ஸாரஸிக்ஷா யமொரீ-ஸ்ஸமாய ஜத நா ப்ராஹ்ரிகாவ ரு ஸுஷீ.

அருள்-அநுக்கிரகம்பண்ணுகிறது ஆன்மாவுக் குபாதியாயுள்ள வாணவாதி பாசபந்த நிவர்த்தித்தவாரா ஸ்வஸ்வரூபமான சச்சிதானந்தாபிவியக்தியாக்குவது.—பழிப்பொழி-ஜகத்தைச் சங்காரம்பண்ணுகிறது தாமத்ருபமென்றும் மறைக்கிறது ருத்ரமென்றும், பஞ்சராத்திரி ஸிவஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகின்றதுக் தவிர்;—பார்த்திபற் பந்தம்விடல்லாச் செய்திதனும் ஊழினை-விசாரிக்கும் காலத்துச் சுராதி தத்துவங்களினு லக மாக்களைப் பந்திக்கிறது மங்கலம் [illegible] பத்தினைச் சங்காரகாலத் தில் விதிவிழு [illegible] ம் கிருபையினுற் செய்யுங் கிருத்தியமென திக் கன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அழிப்பு - சங்கரித்தல்,—இளைப்பாற்றல் - பூமியின் கண்ணே சரீரேந்திரியங்களோடே சகமரணங்களிற் கூடுதல் பிரிதல், சுவர்க்கநரகங்களிற் போதல் வருதல் முதலியவற்றினுண்டாய வருத்தமோய்வுறுத்தல், சத்திரும்பிய மாயையிற்றுத் திருமபச் சாமர்த்திய [illegible] ண்டாக்குதலுமாம், கன்மபாக நிமித்தமு

மாம்.—ஆக்கம்-திரும்பச்சிருட்டித்தல்,—அவ்வவர் கன்மமெல்லாம் [illegible] - பிராயத்தினாற் பக்குவப்பட்ட [illegible] வரவர் கன்மங்கள் முற்றும் மலபரிபாகத்திற்கு நிமித்தமாய்ப் புசிப்பித்துத் தொலைக்க,—காப்பது - திதிசெய்வது,—அகாச் [illegible] ய்வை - கன் மங்களைப் புசிப்பித்தல்,— மறைப்பருள் செய்தி தானும் - மலபாகம் வரும்பொருட்டுக் கன்மபலபோக்கிய பொருள்களில் அழுத்துதலாகிய திரோபாவகிருத்தியமும், [illegible] பண்ணுதலாகிய அநுக்கிரககிருத்தியத்தானும்,—கன்மம் [illegible] ப்பில் - மலபரிபாகம்வர வரும் உபகாரமாகிய கன்மபலசமத்தில்,—மலங்களெல்லாம் தெழித்திட - மலமாயா கன்மங்களை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்க, திரோபாவ சத்தியாற் கன்ம சமத்துவம் வருவித்தல், அநுக்கிரகசத்தியால் மலம் நீக்கிச் சிவத்துவம் வருவித்தல் எனப்பொருள்கொள்க. பழிப்பொழிருதல் பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகிகளுரை வருமாறு.

—o—

[illegible] த் தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளல் எனும் ஐந்தும் முறையே [illegible] பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுகத்தான் மலபாகம் வரச்செய்தலும், கன்மங் கழியுமாறு அவற்றை நுகர்வித்தலும், பந்தம், கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான்: ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயாகலின், இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேயெனப் பழித்தலொழிவாயாக வென்பதாம்.

மேன் முத்தொழிற் கூறி ஈண்டைந்தொழிலென்றான் மறைப்புடையு மருளையும் நிலை யிலவாம். பிறவெனில், ஆகாது; மறைப்புடையு மருளையும் [illegible]

அதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார்; தம்முள் வேற்றுமையுடைமை பற்றி ஐந்தொழிலென்றாராகலின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், சங்காரக்கடவுள் செய்யுந்தொழில் மரமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர்மதமும், வீண்டொழிலென்னும் மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருப்பிரிவைனும் பரிணாமவாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சிறப்பிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி ரட்சிக்கிற காரியத்தைக் கரிப்பானேனென்றும் புத்திரன்சொல்ல, அவனை நோக்கி மேறுமருளிச்செய்கிறார்.

அழிப்பிளைப்பாற்றல் - சங்கரிக்கிற கர்மத்தினாலே அலைப்புண்ணு மான்மாக்களை இளைப்பாற்றும்படி திரோதானமையிருந்து நீக்கிவிட்டு வைக்கிறது. அப்படி இளைப்பாற்றிவிடாமல் ஆன்மாக்கள் ஆர்ஜிதத்தை யனுபவிக்க பிறவுஞ் சிருஷ்டிப்பானேனென்னில்?—ஆக்கம் அவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திட - சிருஷ்டிக்கிறது, மலம் நீங்காதபடியால் மலங்களைக் காணாமல் ஆன்மாக்களுக்குத் தநுகரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துக் கன்மத்தைத் தொலைப்பிக்கல். அப்படி சிருஷ்டித்தாற்போல மலத்தைப் பாகம் வருத்தினது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளாமல் நெடுங்காலம் நிறையென்று நிறுத்துவானேனென்னில்?—நுகர்ச்செய்கை காப்பது - ஆன்மாக்கள் செய்கையைத் திருவிளையாடலேயாய், அந்தக் கன்மம் புசித்துத் தொலைப்பிக்க வேண்டி இரட்சித்து. இப்படிச்செய்யிற் கர்த்தாவானதைப்பிப்பானேனென்னில்?—கன்மவொப்பித்தொழித்திட மும்மலங்களெல்லா

மேற்றப்பு - திரோபவிக்கிற அந்தபாகத்தைப் புசித்துத் தொலைப்பித்துக் கன்ம வொப்பிலே மலமெல்லாம் போக அநுக்கிரகமென்றது என்னில்,—அருள்செய்திதானும் பழிப்பொழி பக்கம்லீடு - அநுக்கிரக முறைமைதானும் குற்றத்தைப்பொருந்திநின்ற பாச பந்தங்களைப் போக்கி முத்திநெறியைக் கொடுக்கை. இதுவொழிந்த முன்சொல்லப்பட்டவை அநுக்கிரகமல்லவோ வென்னில்?—பார்த்திடு அருளேயெல்லாம் - பார்க்குமிடத்திலவனுக்கு நிக்கிரகமென்று முன் சொல்லப்பட்ட காருணியமும் அநுக்கிரகமென்றே சொல்லப்படும்.

இந்தக் காரியமும் அநுக்கிரக மென்றதற்குப் பிரமாணம் "தந்தைவளர்க்கும் அகன்மத்தன்னைக் கனிவிக்குங் காழிப்பிரான் அருளை, பன்மைப்படுத்தொழில் ஐந்துபடைப்பு நிலைதொருத்த, வின்மையிழுந்த வொளிப்புத் துயரின் றெடுத்தலென்ப, வன்மைபடாதின்மை பெரியோனுக் கமைந்தனவே." என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை காரணமாகக் கர்த்தா பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்தானென்று முறைமையை அறிவித்தது.

—

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும்,—ஆக்கம் - தோற்றமாவது,— அவ்வவர் கன்மமெல்லாம் - அவரவர் ஈட்டிய முகத்தான்,—கழித்திட - மலபாகம் வரச்செய்தலும்,—காப்பது - நிலையாவது— நுகர்செய்கை - கன்மப்பழியுமா றதனை நுகர்வித்தலும்,—மறைப்பு-மறை

ப்பரவனு,—கன்மவொப்பின் - கன்மவொப்புவருவித்து,—மல
ங்களெல்லாந் தெறுத்து - மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அரு
ள் - அருள்வது,—பந்தம் வீடு - பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய வைந்
தும் பரத்தனை வாகலான்,—பார்த்திடின் - பராவுமிடத்து,—
எல்லாசெய்தொழிலு மருளே - ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயா
கலின்,—பழிப்பொழி - இவற்றுட் சில மறத்தொழிலே போலு
மெனப் பழித்தலை யொழிவாயாக வென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் சங்காரகடவுள் செய்யுந்
தொழின் மறக்கருணையேயென்னும் கோத்திரமதமும், வினைவொ
ழிவென்னு மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருட்டென்னும்
பரிணாமவாதிகள் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து; மேல்
துணிபுக்கப்பட்டது.

முறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுகிற கர்த்தா
நின்று வடிவு யாதென்று வினவ, அவனை
நோக்கி யுருமேனி யென்ற விருத்
தமிழுக வொரு தொடராக
வுணர்த்துகிறார்.

அருவமோ ருபாரூப மானதோ வன்றிநின்ற, வு
ருவமோ வுனக்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்தி
யென்னில், லருவமு மருபாரூப மானது மன்றிநின்ற
வுருவமு மூன்றுஞ்சொன்ன வொருவனுக் குள்ளதா
மே. (௩௮)

(இ - ள்) அருவ உம்முடைய கர்த்தா அருவமோ, சகளி
மோ ருபாரூபமோ, இவையல்லாத வெல்லாவயவ

ரூப மானதோ வன்றி நின்ற வுருவமோ வுனக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திடென்னில் — ங்களுங் காணப்பட்ட சகளமோவென் றெனக்கு நீ யறிவிக்க வேண்டுமென்று நீ சொல்லில்.

அருவமு மருபாரூப மானது மன்றிநின்ற வுருவமு மூன்றுஞ் சொன்ன வொருவனுக் குள்ளதாமே. — முற்கூறிய நிட்களாதியாகிய பரமகர்த்தாவுக்கு நீ முன்னஞ் சொல்லிய மூவிதமும் திருமேனியாம் எ-று.

உம்மை எண்.
ஏகாரம் விகுதியின்கண் வந்தது. (௩௮)
இதற்கும் சுபக்ஷபேத மதங்களுமொவ்வும்.

சிவாக்ரயோகிகளுரை வருமாறு.

—o—

உபக்கிரமத்திற் கர்த்தா இத்திறமென் றுபசம்மாரமு ம
த்தியே யாமசை யாகின்
வ்வாறே சமர்த்திப்பதான்
று.

அருவமோருபாரூப மானதோவன்றிநின்றவுருவமோவுனை
க்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திடென்னில் - நீசொல்லு
ங்கர்த்தாவின் ஸ்வரூபம் அருபமோ ரூபாரூபமோ அல்ல துரு
வமோ வென்னக் கறிவியுமெனில்?—அருவமுமருபாரூப

மானது மன்றியின்ற உருவமு மூன்றுஞ் சொன்னவொருவனுக்
குள்ளனவாமே - முன்சொல்லப்பட்ட மூன்றுருவமு மொப்பற்ற
பரமேஸ்வரனுக்கு ஸம்யோகவதிகாரங்களிற் சங்கற்பசையி
ல்லனதாம்; அவன் ஸ்வரூபஞான விதானத்தப் பிரகாசமே யெ
ன்றிதன்பொருள்.

ததுக்தம் வாதுளே — ஶிவதத்வம் ததா ஶைவ மிஶ்ரம் ஶக்திக்ருதந்து | ஸகலம் மிஶ்ரமேவஹி யோகாவ்ருத்தி தோ வ்யக்தே || ஶிவமயம் ஸகலம் ஶக்தி வ்யாமை ஶுபஶிவாத்தி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இனியுங் கர்த்தாச்சரீரியல்லனென்பது சொல்லப்படு
ம், சில வாதிகள் சரீரியல்லாத கர்த்தாவுக்குக் காரியகர்த்திரு
த்துவங் கூடாதென்று சொல்லுவார்கள், அஃதெப்படியென்
று விருத்த[illegible]முரைக்கின்றார்.

இது வெளிப்பொருள்.

விருவின சேஷன்கருத்து இதுவே:—கர்த்தா சரீரியோ, அ
ன்றி யசரீரியோ, அன்றிச்சரீரியசரீரியோ, அன்றிச்சரீரியசரீரியல்
லாதவனோ; இந்த நாலு பக்ஷத்தள் சரீரியசரீரி யல்லாதவனா
கிற் சூனியப்பொருளாய்ப் போவன், சரீரியசரீரியாகில் விருத்
தகன்மம் இரண்டுஞ்சேர்தலும் உஷ்ணமும்போல ஒருபொருளி
லிரா. அப்படியிருக்குமாகிலுஞ் சரீரிக்கும் அசரீரிக்குஞ் சொல்
லும்பாகிரதுற்றது சொல்லாமற்றானே வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈதுமாகி மருவிசிமென்றதனை
வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்துருவென்றதனை இருபத்தொ
ரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார்.

ஐந்தொழிற் செய்யுமுதல்வனுக்கு வடிவம் இன்றியமை
யாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமு முருவமு மென்றனை யா
தெனின்? அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாமென்பதாம்.

இது சொற்பொருள் பின்வருவன.

உள்ளவென்றதனால் [illegible] பெறுத வகாரத்தைப் பாவதிசொல்.
சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்கூ
றப்பட்டவொருவன்.

இதனுள்ளே அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளு
க்குக் கட்டுத்த வடிவ மின்மையின் அப்பது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இக்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த கர்த்தாவினுடைய வடிவு
அருவமோ உருவமோ அருபாருபமோ வென்று கேட்டவனை
நோக்கி; மூன்று மவனுக்குள்ளனவென் றருளிச் செய்கிறார்.

அருவமோருபாருப மாவதோவன்றியின்ற வுருவமோவுமா
கிருக்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திநவென்னில் - நீர்சொல்லு
கின்ற கர்த்தாவுக்கு வடிவு அருவமென்று சொல்லுமோ! உருவமெ
ன்று சொல்லுமோ! இவை யிரண்டுமல்லவாய்க் கிறது அருபாரு
பமென்று சொல்லுமோ! என்று எனக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டுமென்று

[illegible]

[illegible]

சுப்ரமண்யதேசிகருரை

[illegible]

[illegible]

ஞானதேசிகர் உரை.

[illegible] (௧௯)

[illegible]

[illegible] ([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கர்சித்தர்போ லொரு விசைப்பன்காணே - எண்ணிக்கையாயிருக்கின்ற யோகர்கள் சித்தர்கள்போல வேண்டிய சரீரங்களை யெடுப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரையில் (௩௯-௪௦) இரண்டு செய்யுளையும் ஒன்றாகமாக்கி உரையிட்டிருப்பதால் இச்செய்யுட்கு (௪௦) செய்யுளின் உரை வரிசையிற் பார்க்கவும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு ஒரு வடிவுண்டென்று சொல்லில், நம்முடைய வடிவுகள்போல அவனுடைய வடிவுகளையும் ஒருவர் படைக்கவேண்டுமென்று சொல்ல; அவனது திருமேனி ஒருவர் படைப்பிலேப்பட்டதென்று அருளிச்செய்கிறார்.

நன்னிருவமென்னில் நமக்குள்ளவுருவம்போலப் பண்ணிடவொருவன்வேண்டும் - கர்த்தாவுக்கு உருவமுண்டென்று நீர் சொல்லில் நமக்குண்டான வடிவுகள்போல அவனுடைய ரூபத்தையுமொருவருண்டாக்கவேணும். கர்த்தா சுவேச்சா விக்கிரகனையாலே அவனுக்கு ஒருவடிவு ஒருவர் கொடுக்கவேண்டுவதில்லை. தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தின திருமேனி தானே யெடுத்துக்கொள்வ னென்னில்?—இச்சைபோற் பல குறிச்சை - அவனது சுவேச்சையினாலே உருவங்கொள்ளுவனென்று நீர் சொல்லில்? சர்வான்மாக்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் இச்சையினாலே வடிவுகளை உண்டாக்கிக் கொள்வார்கள்.—

திருவுருவங் கொள்ளேமாம் - இப்படி சருவான்மாக்களும் தந்தமிச்சையினாலே தங்களுக்குக் கருதப்பட்ட வடிவுகளையுண்டாக்கிக் கொள்ளுவர்களென்று நீ சொன்னதை நாங் கொள்ளுவதில்லை. ஆனாலும்முடைய கர்த்தா வடிவு கொள்ளுகிறபடி யெப்படியென்னில்?—பெருங்கடவுடானுமெண்ணியயோகசித்தர் போலுருவிசைப்பன்காணே - எல்லார்க்கு மேலாய் மகத்தாயிருக்கிற கர்த்தா தானும், சொல்லப்பட்ட யோகசித்தர்கள் தங்களுக்கு வேண்டின வடிவு ஒருவர் கொடாமலிருக்கச் செய்தே தாங்களே யெடுத்துக்கொள்ளுகிற தன்மைபோல; சிவனுந் தனக்குவேண்டின திருமேனி தானே கொள்ளுவான்.

நன்னிருவமென்றது, புத்தன் அவன் கர்த்தாவில்லையென்றும் உண்டானாலும் உருவமுமல்ல வருவமுமல்லவென்று சொன்ன விதற்குப் பரபக்ஷம், அவன்மதம் "உருவொடுத்தன்றெனின் லுருவமுன் படைத்தார்வேண்டு, முருவுவிச்சையென்னி லுலகெலாமிச்சையாகு, முருவுலகத்துளோர்கட் குருவுதன்மாவென்னி, லுருவுடை யோர்கட்கெல்லா மொற்றுமைகன் மத்தாமே." என்றும், "அருவெனிற்பவத்திலின்று மெடுத்திடாகாசம்போல், மருவினனிழல்போலென்னில் மருவினர்க் காருமாட்சி, பெருமையறிவுண்டென்று பேசிடுனேசத்தோடும், கருதிடவுருவம்வேண்டு மில்லையேற் கருதலின்றே." என்னுமதுக் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - சௌ - மக - ௨௫ - ௨௬.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தாவினுடைய திருமேனி கன்மத்துக்கீடான ஆன்மாக்களுக்குள்ள வடிவுபோல ஒருவரால் சிருட்டிக்கப்படாதென்றும், தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியைத் தானே கொள்ளுமென்று முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(௩௧-௩௦) செய்யுளிரண்டும் ஓர்முடிபாக்கி யுரையிட்டிருப்பதால் இவ்வுரை (௩௦) செய்யுள் வரிசையிற்பின் வைக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமா போ, லுத்தமன் கொள்வனென்னி லவர்களி லொருவ னுவ, னத்தகை யவர்களெல்லா மாக்குவ தருளாலா கு, வைத்தது மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையா மே. (௪௦)

(இ-ள்.) வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமா போ லுத்தமன் கொள்வ னென்னில்	யோக சித்தர்களைப்போலக் கர்த்தாவுந் தனக்குவேண்டியதோ ருருவத்தைக்கொள் வனென்னில்?
அவர்களிலொருவனுவன்	அந்தயோகசித்தர் ராகத்துவேஷத்துடன் கூடினவர்களாகையால், அவ்வியல்பினையுஞ் சியனுமுடையவனுவன்.
அத்தகை யவர்களெல்லா மா	அத்தகைமைப் பாட்டினையுடைய யோக சித்தர்களெல்லாருஞ் சரீரத்தை யெடுக்கிற

க்குவ தருளால்	தும் விடுகிறதுங் கர்த்தாவின தருளினாலே காண்.
ஆகு வைத்தது மாயையென்னில்	அவ்விடத்துச் சரீரமெடுப்பதெல்லா மாயையென்று நீர் சொல்லுவீராகில்,
வடிவெலா மாயையாமே.	யாதொருவன் கொள்ளுகிற வடிவுகளெல்லா மாயாதேகமொழிந்து வேறில்லைக்காண். எ - று.

இதற்குச் சித்தாந்தம். (௬௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

வித்தகயோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளுமாபோ லுத்தமன் கொள்வனென்னி லவர்களி லொருவனுவன் - சமர்த்தையுள்ள யோகசித்தர்களைப் போல தேவானுமதையுள்ள பரமேசுவரன் வடிவுகொள்வனெனில், அச்சித்தர்களி லொருவனுவன்,—அத்தகை யவர்களெல்லா மாக்குவ தருளாகு - அத்தன்மையுடைய சித்தர்களெல்லாந் தாங்கள்வேண்டுருக் கொள்ளுகிறது பரமேசுரனுடைய பிரசாதத்தினுல். அல்லதூஉம்,—அங்கே வைத்தது மாயையெனில் - அவ்விடத்துச் சித்தர்களுக்குண்டாக வைத்ததேக மாயையெனின்,—வடிவெலாமாயையாமே - உருவங்களெல்லா மாயையே யாம் என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நீர்சொல்லிய திட்டாந்தஞ் செம்பமன்றென்று செப்புகின்றார்.

விஞ்ஞானயோகசித்தர் வேண்டிருக் கொள்ளுமா
றமெல் சொல்லு வெனின் அவர்களி லொருவனுவன் - சி
த்தவித்தகயோகசித்தர்களுக்குள்ளே யொருவனுவன். அது
வேது? அவர்கள் பிராகாமிய சித்தியினாலே தங்களுக்கு
செயற்கையாகிய இவ்வியசரீரங்களை விடுத்துவிடுவார்கள்; அ
வ்வகையாகவிருந்து செயற்கையாகிய சரீரங்களைவிட்டு இயற்கை
யாகிய இவ்விய சரீரங்களை யெடுக்கமாட்டார்கள்;—அத்தகை
யவர்க ளெல்லாமாக்குஞ் சூக்ஷும லயத்தே யுறைவித்து மாயை
யென்னின் - அறவன்றிப் பயவர்கள் ஆங்கே - அங்கிட்டுத்து,—
அத்தகையெல்லாம் - பிராகாமிய சித்தியினாலே வெளிக்குஞ் சரீ
ரங்களைத்து முபாதான காரணமில்லாதிருப்பனவாகவெனின்,—
அநாதால் - வொருநிறையால் காரியத் தமைதந்திருக்கிறே,—
மாயையைக் கொண்டு - மாயையை யுண்டாக்கிக் கொடுத்த
ன் அந்தரங்க சொல்லில், அத்திருட்டாங்கம்போல் அங்ஙெ
சகும்,—வடிவெலாமாயையாமே-சரீரமூர்த்தி மாயாமயமாமே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி இம்மூன்றற்கும் பிறர் கூறுஞ் சூத்திரங்களைப் பரிகரிப்
பாராய் உருவத்தின்கட் கூறுஞ் சூத்திரம் பரிகரித்தே, ஏனைய
வும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தால்; உருவத்தின்க
ணுசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

முதல்வனுக்கு உருவமுண்டெனின்? உருவமெல்லாம் தொ
குபெற்றியவாகலின் உருவமுடைய கம்மயோர்க்குள்ளதாகிய ப
சுக்கிரம் முதல்வனுக்குமுளதாதல்வேண்டும்; அங்ஙனமாயின்
முதல்வனுக்குளதாகிய சுக்கிரம் கம்மயோர்க்குமுளதாதல்வே

ண்டும். இனி, கம்மயோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறு
பாடு பெரிதாயிருத்தலால், யோகிகள்முதலிய நம்மயோர்க்கு
ம் முதல்வனுக்குமுளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின்; இப்பு
ணை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்? அங்ஙனமாயினும், உருவ
முடையவெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின் உருவத்தின் வேற்றுமையில்
லாமையின் அவ்வியவாபாட்டாற் போந்த பயன் என்னையென்பதாம்.

விஞ்ஞானயோகசித்தர் வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோல் அத்த
கைமென்கொள்ளினென்னின்? என்றது அதுவாதித்து செய்துகொ
ண்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளுந் தொடர். (௬௯-௨)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

இப்படி யும்முடைய கர்த்தா யோகசித்தர்களைப்போல
வடிவங் கொள்ளுதலினை வெவர்களி லொருவனென்று சொல்ல
அல்லவென்று மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

விஞ்ஞானயோகசித்தர் வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோ லத்தய
ரெனின் அவர்களிலொருவனாகும் - சாத்திரஞ்சொ
ல்லுமையிலே சித்திபெறத்தக்க தவசுகளைப்பண்ணின
தங்களுக்கு வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுகி
றவனோ அப்படி வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுவ
னாகில்? இவனும் இந்தயோகசித்தர்களிலே ஒருவனுவன்.
மாயை அவர்களும், சிவனுடைய வடிவு அந்த வடிவுகளுக்கு
மாயை அல்ல. அதென்னெனில்? அந்த வடிவுகள் சிவனுடைய கா
ரியத்திலே பெறுகிற வடிவுகளாய் மாயாதேகமுமா.
காயமயிற்று மெனக் கொள்க.—அத்தகையவர்களெல்லா மாக்
காய

குவகருளாலாய்ந்து வைத்தஜமாயை ; அந்த முறைமையினுடைய யோகசித்தர்களெல்லாம் கர்த்தாவினுடைய வருளினாலே வேண்டின வடிவுகொள்ளுவர்கள். அப்படி கொள்ளுகைக்கு செய்தேயு மவர்கள் கொள்ளுகிற தேகங்களெல்லா மாயாதேகமாயிருக்கும்,— என்னில் வடிவெலா மாயையாமே – என்று நீர்சொல்லில் கர்த்தாவுக்கிலும் வடிவுகொள்ளுகிறபடியால் அந்த வடிவுகளெல்லா மாயாதேகமாம்.

இதனாற் சொல்லியது சித்தர் யோகிகளைப்போலச் சிவனும் வேண்டின வடிவுகொள்ளாதும், அந்த வடிவுகள் போலச் சிவனுடைய வடிவு மாயாதேகமல்லவென்ன; அவரு மொரு வடிவுகொள்ளுவதானதையிருந்தால் வடிவுகளெல்லா மாயாதேகமுமாமென் றவன்சொன்ன முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

உருவகத்துணிபு மென்னில் – முதல்வனைக் குருவமுண்டென்னில்,— உருவகமக்குள போல = உருவமெல்லா மொரு பெற்றியவாகலி னுருவமுடைய நம்மனோர்க் குளதாகிய ப[...] போல,— பன்னாட் யொருவன் வேண்டும் – முத[...] முவுண்டாதற் கொரு கருத்தாவுண்டெனப்பட்டு[...] தல் வேண்டும்,— இச்சையேல் – முதல்வ னினைக்க வடி[...] ருதல் சுதந்திரமென்னில்,— பலருமிச்சை – முதல்[...] தாகிய சுதந்திர நம்மனோர்க்கு முளதாதல் வேண்டும்,[...] ண்ணியவுருவங் கொள்வோம் – நம்மனோர் கருதிய வ[...] தல் முடியா,— டெரு[...] கடவுளர்க்கும் முதல்வனும்,— [...] சித்தர்போல் என்னவிய வுருவினைப்பன்னர் – யோ[...]

போலத் தான்கருதிய தொரு வடிவத்தை யெடுத்துக்கொள்வன்,— சித்தயோகசித்தர் வேண்டிக்கொள்ளுமாறுபோல்–சதாசிவபாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டிக் கொள்ளுமாறுபோல்,— உத்தமன் கொள்வானென்னி லவர்களி லொருவனாவன் – முதல்வ னினைந்த வடிவங் கொள்வானாயி னவ்வியோகசித்தர் களிலொருவனாய் முடியுமெனின்,— அத்தகை யவர்களெல்லாமாக்குவ தருளால்–அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர் வேண்டிக் கொள்வது முதல்வனருளன்றி முடியாமையான்,— இக்குவைத்தது மாயையென்னில் – அவ்வியுப[...] யோகசித்தர்கட்குண்டாகிய வுருவு மாயாகாரியமாய் முடிதலானும், நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கு முளதாகிய வேறுபாடு பெறுதலானும் போல யோகிகள் முதலிய நம்மனோர்க்கு முதல்வனுக்கு முளதாகியவேறுபாடு பெரிதாகலி னொப்புமை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்?— வடிவெலாமாயையாமே–அங்ஙனமாயினுமுருவடிவெல்லா மொருபெற்றியாகிய மாயாகாரியமேயாகலி னுருவத்தின் வேற்றுமையில்லாமை அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயனென்னையென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளுந் தடை. (௩௯-௪௦)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லெமதுகர்த்தா மாயாருபியென் றுணர்த்துகிறார்.

மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவமாகு
மாயதா ணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலினார்க்கு
காயமெல்லாஞானாத் தொழிலின்முத லெண்ணலாலே
காயமோ மாயையன்று காண்பது சத்திதன்னால். (௪௧)

(இ-ள்.) மாயை தான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவமாகும்	நீசொல்லிய மாயை கன்மத்துக் கேற்க வடிவை யெடுப்பிப்பதன்றித் தனித்தொரு வடிவை வேறொன்று மெடுப்பிக்கமாட்டா மையால் மலத்தைச்சார்ந்து வருவதொரு வடிவைப் பொருந்தும்.
ஆயவா ணவ மகன்ற வழியொ டு தொழிலையார் க்கும்	இப்படி யான்மாக்களைப் பொருந்தி நின்ற வாணவ மலமானது அவர்களது ஞானக்கி ரியைகளைத் தடுத்துப் பிரகாசியாதபடி நிற் கும் ;
நாயக னெல் லாஞானத் தொ ழின் முத லன் னலாலே	ஆன்மாக்களைப் போலக் கிஞ்சிஞ்ஞத்தை யு மறைப்பையு மில்லாத கர்த்தாவானவன் சர்வத்தையு மறிகையினாலுஞ் சர்வகிருத் தியங்களைப் பண்ணுகையாலும்
காயமோ மா யையன்று	அவனதுவடிவு மாயையினா லெடுக்கப் பட்டதாயினவுது நம்மைப்போல வொருவ னாய் விடுவன் ;
காண்பது சத் திதன்னால்	யாங்காணப்பட்ட திருமேனி யவனது சத் தி சாமர்த்தியத்தாற் கொண்டது. என
	வகாரந் தேற்றம்.

அவனுக்கு வடிவுண்டாகப் படுவது சத்தியா லெனவு ரிக. (௪௨)

இதற்குச் சிறுகட்டிலும் பார்க்கிலையிலுங் காண்க.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் உத்தரங்கூறல்.

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவதாகும்-

மாயையான தஞ்ஞான சம்பந்தியாயிருக்கிற வான்மாக்களைப்ப ற்றி வருவதொரு ரூபமாகும்,— ஆயவாணவ மகன்ற வழியொடு தொழிலையார்க்கும் - அஞ்ஞானமாகிய வாணவம் பெரிதாகிய ஞானத்தையுங் கிரியையு மறைக்கும். அஃதன்றி,—நாயகனெல் லா ஞானத்தொழின் முத லன்னலாலே காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்திதன்னால்-சர்வலோகநாயகனான சிவன் சர்வஞ்ஞனுஞ் சர்வகர்த்தாவு மானமையினால் அவனுடைய தேக மாயையல்ல. பின்னையேதெனின்? சிற்சத்தியென் றிதன்பொ ருள்.

[illegible]

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஏகதேசவுவமையில் முற்றுவமைக்குள்ளவுரை புணர்க்கப் பட்டதென் றுரைக்கின்றார்.

மாயை தான் மலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவமாகும் - ஆணவமல [illegible]மித்தமாக வாராநின்[illegible]க்கும் ஆன்மாக்களுக்குச் சரீர மாகும். [illegible] எதற்காக ?—ஆயவாணவம் - அந்த ஆணவமலம் பசு [illegible] ஆன்மா[illegible]களுக்கு,— அகன்ற வழி[illegible] தொழிலையார்க்கும் - சிவனை[illegible]ப்போல விரிந்த சர்வஞ்ஞ[illegible]த்வஞ் சர்வகர்த்திருத் [illegible]வமாகிய பேறுநிலைக் கட்டும். அதனு [illegible] லக்ஷ[illegible] பசுவான்மாக்க[illegible]க்கு மல பரிபாகம் வரும் பொருட்டுப் போ[illegible]ம்புசிக்கச் சித்[illegible] யுண்டாகச் சிவனருளால் மாயை அ

சூக்கும சரீரமாம்,—நாயகன் - சிவன்,—எல்லா ஞானத் தொழில்முதல் நண்ணலாலே - சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவரூப சிவத்துவத்தில் நின்று நிமித்தமன்றி விளங்கும் சகலஞானக் கிரியாநுக்கிரகங்களைப் பொருந்தலாலே,—காயமோ மாயையன்று - அவனுக்குச் சரீரமாயையாற்பன்னமன்று. அது சிவநிமித்தமாகு மலமில்லாமையால், மலமில்லாமலிருக்கவும் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் முதலோர்க்கு மாயாசரீரம் வருவானேனெனின்? மலவாசனையதிகாரகாரணமாய் ஸ்ரீமதநந்தாதிகட்கு மகாமாயா சரீரம்போல மாயாசரீரம் அநித்தமாய்வரும். சிவனுக்கு பஞ்சாக்ஷரமிருதிற்பன்ன வதிகாரமலமில்லாதபடியால் காயமோ மாயையன்று, அப்போது நீர் அவனுக்குச் சொன்ன வடிவேது? சொல்லுவாம்,—காண்பது சத்திதன்னால் - சிவனது சமவேதசத்தியிருமேல யவனுக்கு வடிவுண்டாக்கப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி விடை.

நீயங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்ாது. அங்ஙனமாயினும் ஏற்றத் தாழ்வில் அங்கங்களுக்கு ஏற்றத்தாழ்வுடையனவாகித் தம்மு ... பொருப்பனவல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத்தாழ்வுக ... ன்னையெனிற் கூறுதும். யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் ... த்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள் அறுவன்றியும் ஒன்றையேயறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் அன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத் தொழின்முதன்மையராம். சிவனோ ... எல்லாவறிவிற் றங்கின்ற உயர்ந்த ... ஆகிய பசுபதி; அது

வுமன்றி எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லா முதன்மையுமுடையன். இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வின்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடுடையுடைத்தாய் ஏகதேசவறிவைச்செய்யு மாயையுருவமும், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ்சத்தி யுருவமுமாதலே அமைவுடைமையின், அங்கங்களுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வின்மை இவிது விளங்குதலால், அது ஒவ்வாதியாது. இச்சையேற் பலரும் இச்சையென்றும், மாலவப்ரியென்னில் வடிவெல்லா மாயையாகுமென்றுங் கூறுதல் அடாதென்பதாம்.

நாமென்பது அறுவுநிந்தலே புணர்த்தினின்றது.

பற்றியென்பதுபெயர். "ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப் போலப் பற்றியென்னு நான்கனுருபு விரித்துரைக்க.

நாயகனெல்லாஞானத் தொழின்முதல் நண்ணலாலெனவே, உயிர்கள் ஒருஞானத் தொழின்முதலே நண்ணுவனவென்பது பெற்றாம்.

அகரம் நீக்குதல்.

ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின் மேனின்றது.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுத் தருதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று; வியாபகவறிவைச் செய்தல் வியாபகப்பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுத் தருதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான். ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுத் தருதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுத் தருதியில்லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபகஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்குமென் றுரைப்பாருமுளர். முன்னும் பின்னும் பொருளினியைபு பொருந்தலாது நின்றவற்றுமாதலின் அஃதுரையன்மையறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேலும் புறச் சமயங்களாயுள்ளவர்க்கு மாயாதேகமல்லவோவென்று சொல்ல; எம்முடைய சிவனுக்கு மாயாதேகமல்ல, சத்திவடிவுகாணும். அப்பொழுது சத்திவடிவென்றுவு மாயாவடிவென்றுவு மொவ்வாதோவென்று சொல்ல, இவ்வாறென்று மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவாகும் மாயாதேகமானது ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடாக ஆணவமலங் காரணமாகவுண்டாய் வருகிறவடிவுகளாயிருக்கும். எம்முடைய சிவனுக்குச் சத்திவடிவு காணும். அப்போ சத்தியாலே கொள்ளப்பட்டவடிவு அப்படியல்லவோ, அல்ல. அதெப்படியெனில்?—ஆணவமகன்றவறிவொடு தொழிலையார்க்கு நாயகன் - இப்படி அநாதியே யுண்டாய்வருகிற ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்படாமல் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற ஞானசத்தியையுங் கிரியாசத்தியையு முடையனாகிற சர்வஞ்ஞனாகியவன்,— எல்லா ஞானத் தொழில் முதலானவனாலே காயம் மாமாயையன்று - அந்தக் கர்த்தர் சருவஞ்ஞத்தையும் சருவ கர்த்திருத்துவத்தையும் சருவ முதன்மையையு முடையவ ருடையதே. அவனுக்கு வடிவு மாயையல்ல காரணமயமேயாகையால் சத்தியின் றால் - அவனுடைய கருணையானார் திருமேனியாம் நின்று வியாபகம்.

இதனாற் சொல்லியது மாயாசரீர மலசம்பந்தமாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக் கொழித்து சிவனுக்கில்லையென்றும், அவன் மலரகிதனாயிருக்கிறபடியினாலே தனது சத்தியே வடிவாகச் சகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்துவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இனி விடை,—

நீயிங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது, அங்ஙனந்தேற்றத் தாழ்வாலங்களை தேற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பனவல்ல. அற்றேல் வேற்றத்தாழ்வுகளொன்னை யென்னிற் கூறுதும். யோகிகளம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப் பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றி ஒன்றையே யறிதலுமொன்றையே செய்தலுமொன்றிலே முதன்மை யுடையது மாகிய அற்பஞானத் தொழில்முதலுடையராம். அம்முதல்விருவான்,— ஆயாணவமகன்ற - இவ்வாணவமலம் நீங்கிய,— அறிவொடு தொழிலையார்க்கு நாயகன் - அறிவித்தல் நின்றுணர்த்துவோராகிய பசுபதி,— எல்லா ஞானத்தொழில் முதலனவனாலே - அதுவுமன்றி யெல்லா அறிவு மெல்லாத்தொழிலு மெல்லா முதன்மையு முடையவன். இங்ஙனமன்றி ஏட்டுத் தம்முள்ளேற்றத் தாழ்வு தக்கேற்ப,— மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு,— வருவதோர் மாயைதான் வடிவமாகும் - அதனுடைய புடைத்து யேகதேசமறிவைச்செய்யு மாயை யுருவமாதலும், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு,— காயமோ மாயைய யேகதேசத்தைச்செய்யு மாயையல்ல. ஆகலின்,— சத்தியதனால் காயம் - மலநீங்கிய வுயிருக்கு வியாபக அறி

வைச்செய்யும் சத்திபுருவமு மாதலே யமைவுடைமையின் அங்கங்களினுந் தம்மு ளேற்றத்தாழ்வு ன்மை இனிது விளங்குதலான் அதனை யறியாது இச்சையேற் பலருயிர்சை யென்றும், மாயையென்னில் வடிவெலா மாயை யாகுமென்று கூறுதல் அடாதென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அயனுக்கு வடிவுண்டாகப் பரிவது சத்தியாமென வுணர்த்துகிறார்.

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான்பரி ணாமமாகு,நித்தமோ வழியுமத்தா னிம்மலை னருவேயென்னி, னத்துவா மார்க்கத்துள்ளா னென்னிவ் வருமைதன்னைப்,புத்திரா வுடையன்போல விருந்தனை புகலக்கேனீ. (சஉ)

(இ-ள்.) சத்தி அந்தக்கர்த்தாவுக்குச் சத்திதானே வடிவே வடிவெ வுகாணென்னில்? அப்பொழுது பரிணாமமென்றாலுந் தா னுங் குற்றமுண்டாம்; அதற்கு நித்தியத்தன் பரிணாமமாகு வமில்லையாய்விடும். அதனாலேநின்மலனுக்கு நித்தமோ வழியு மெய்ய ருபமொழிந்து ருபங்கொள்ளானென மத்தா னின்ம று நீசொல்லில்?
மலருவே யென்னில்
அத்துவா மா அருபனாகி லான்மாக்களுக்குப் பாவனைர்க்கத் துள்ளா கூடாது.
னென்று
ஆகையால் வடிவுடையவனையே பரித்துப் பூசிக்கையின் பொருட்டு மயிர் தோல் முதலியவாறுங் கம்முதலிய பாதுக் ந்,

ருமேனியாகையால்; அந்தவாளுர்த்தியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகிறதில்லையாம் ருதிக்காண்.
இவ் வருமை நீ புத்திரரையுடையவர்களைப்போல விருதலைப் புத்திக்கைப்பட விவுடைய ஸ்ருபத்தையும் விகா லுடைய பாபத்திற் முக்குகர்த்தாம்; அதனைப் போலவிருந்தனை கேட்பாயாக. எ-று.
புகலக்கேனீ.
இதற்கு மசபிரதத்திற்கு அவாயம்புவத்திரு மதிக (சஉ)

சிவாக்கியோகியருரை வருமாறு.

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான் பரிணாமமாகு நித்தமோ வழியும் - சத்தியே தேகமென்னும் பொழுது தேகம் பாவியாநி யதத்தை யடைய வேண்டிய தடைபொழுதே பரிணாமியாய் நித்தியத்வ மாவியும்வரும்.—அத்தா நின்மலனருவே யென்னி லத்துவாமார்க்கத் துள்ளானன்று - அத்தன் மையுள்ள சங்கை பரிகாரமாகக் கர்த்தா வருபனெனில், சடத்துவாறப் பிரவிருத்த னல்லவாமென்ன; உத்தரமாக.— இவ்வருமை தனைப் புத்திரருடையோர்போல விருந்தனை புகலக்கேனீ - இவ வாது சத்திதமாயுள்ள சிவன்வருபத்தி னருமையைச் சொல்லுகிறோம். நீபுத்திர புடையவனைப் போ லிருக்கிறாய் கேளென்று மேற்கூறு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அப்பொழுது பரிணாமதோஷம் வருமென்று சொல்லப் பரிக்கின்றார்.

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தான்-சிவனார்க்குச் சிவசத்தியே சரீரமென்று சொன்னாலும் அகண்டித மூர்த்தியாகச் சொல்லலாம், கண்டிதமூர்த்தியாகச் சொல்லில்,—படிறுமமாகும்- இறிவதாகும். அசாறுல்— நித்தமேனி வழியும் - நித்தியமென்கிறதுபோய் அநித்தியமாகும். மரினா-கலாதி காரியமாவதுபோல ஏகதேசத்திற் கண்டித மூர்த்தியாமென்னில்? பூரணம்போற் சடமாம்,— அதனால் - சுத்தசூத்திரம் வருதலால்,—நின்மலனுருவே யென்னில் - நீர் சொன்ன வுருவமன்று; நீர்சொன்ன வுருவே யென்னில்?—அத்துவமார்க்கத் துள்ளானன்று - சிவன் சடத்துவா மார்க்கத் துருவாயிருக்கும் பொருள்போல வல்லன், ஆவனென்னில்,—இவனைநானை தன்னைப் புத்திகாணுடைமைபோல விருந்தனை புகலக்கேவலி - மாறுபடுமென்பது சொல்ல நீ கேள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்ஙனமாயினும் உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற் பரிணமித்தறிவெய்தாத சிவசத்தித் தகாமையால், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் மூர்த்தங் கூறப்படும் அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையென்றதே அமைவுடைத்தென்னை? அறத்துவாவையுங் கடந்த பொருள் அவற்றிருடொப்ப வைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாதென்பதாம்.

புத்திகாணுடைமைபோல விருந்தனையென்பது இந்நூற்கண் வந்த குறிப்புமொழி.

அன்றென்பது பாடமாயின்,—அத்துவாமார்க்கத்துள்ளானன்றென்பது. அத்துவாமார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கூறப்படாமை

ன்றுணர்த்து, அன்றியுமென்பது அவ்வத்துவாக்களை தியல்போடு மாறுபட்ட இதனை வினாத்தொடையால் வைத்துரைக்க. அன்றாகல் அற்றாருட்டாகல் "அன்றியும் புணமித்தார்க்கு" என்பதனுமறிக. அற்றேனும் முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களிலொருவனுய். முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனின்? அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நீ சத்தியை வடிவென்றாலும் ஒரு உருவமுண்டாம், உருவமுண்டானபொழுதே அதற்கொரு அறிவுமுண்டாம், ஆகையால் சிவனுக்கு வடிவு அருவமென்று புத்தன்சொல்ல; அருவமல்லவென்று [illegible] செய்கிறார்.

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தன் பரிணாமமாகிய சித்தமோடு [illegible] திருமேனி சத்தியே [illegible] சொழியும்-அக்கன் கர்த்தாவுக்குத் திருமேனி சத்தியே [illegible] நித்தியமென்கிற முறைமையிலும் அதற்குப் பரி[illegible]மை முண்டாய் [illegible]—அதனால் நின்மலனுருவேயென்னி லத்துவாமார்க்கத்துள்ளா[illegible] [illegible]யாயினும் [illegible]ளை து- அநாதி நின்மலனே சிவன்; அத்துவாமார்க்கத்துள்ளா[illegible]ன்று நீ சொல்லில், ஆறத்துவாவிலுமாயிருக் கியாயிருப்பான் [illegible]ன்று [illegible] சொல்லுகிற துள்ள அத்துவாமார்க்கத்து [illegible] திருமேனி யுருவமா [illegible] முறைமையு [illegible] யாகையினாலே வரு அதுக்கு [illegible] [illegible], இவைய [illegible]மென்னில்? பின் [illegible]. இவனுருவை [illegible]யென்று கேட்ட,—[illegible] போல விருந்தனை புகலக்கேவலி - தன்னைப் புத்திகாணுடைமைப்போலே யிருந்தாய்; அந்தத் [illegible]கையால் நீ புத்தியுடையவர்களைப்போலே [illegible]

கர்த்தாவினுடைய அருமையை நானுனக்குச் சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

இதனாற் சொல்லியது சிவன் றனது சத்தியே வடிவாகச் சகளீகரித்தாலும் அவ் ஒரு சத்தியினு மறியானென்றும்; அது அருபமாயிராதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சத்திவடிவாகவென்று ... அவனுடைய சத்தியினு...ம், — தான்படிறு... சித்தமேயாயும் - உருவுமெல்லாங் கண்டிடப்பொருளாதலின் பரிணமித் தறிவெய்தும், — அத்தால் - அசிவசத்திக்குத் தகாமையால், — சின்மயா னுருவேயென்னில் - அகாரமுதல சித்தருவாகிய முதல்வன் ... கூறப்படும் அருவுருவ... மாத்திரை யென்றலே அமைவுடைத்தென்னில், — அத்தவமார்க்கத்தார் ... னன்று - அறத்தவனையுங் கடந்தபொருளை யவத்தையுட் படுப்பதுத அந்நானகூறுதல் பொருந்தாதெனில், — இவனருமை தன்னை - இவன்தன்மையை, — புத்திநானுடையர் போல இருந்த... — புத்தியுடையார்போல விருந்தவனே, — புகலக்கேள் - கூறுவாம் நீ கேட்பாயாக என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகருரை.

மே...ர்த்தோர் ...யொர்க்கின்றார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாகி, நிலவிடு மொன்றொன்றாகா நின்றவக் கிலேயே

போல, வலகிலா வறிவன்றானு மருவமே யென்னிலா ராய்ந்து, குலவிய பதார்த்தத்தொன் றாய்க் கூறுவன் குறித்திடாயே. (௭௬)

(இ-ள்.) உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாகி நிலவிடும் — விசுவத்தினுண்டாகிய பதார்த்தமெல்லா முருவமாயு மருவமாயும் பொருந்தாநிற்கும்.

ஒன்றொன்றாகா நின்றவக் கிலேயேபோல — அருபமுங் குருபமுங் ... உருவத்திரவிய மருவத்திரவிய மாகாது, அருவத்திரவிய முருவத்திரவிய மாகாதே நின்ற முறைமைபோல;

அலகிலா அறிவன்றானு மருவமே யென்னில் — சர்வஞ்ஞனான சிவனு மருவத்தையுடையனென்றால் அப்பொழுதே...

ஆய்ந்து — ஆராய்ந்து,

குலவிய பதார்த்தத்தொன்றாய்க் கூறுவன் குறித்திடாயே — ...ன்மார்க்கனாற் கொண்டாடப்பட்ட விசுவத்திற் பதார்த்தங்களோ டொன்றாய் விடுவன்காண். எ - று.

இதனாற் பத... சித்தாந்தத்துக்கு மதங்காகம மெனவறிக. (௭௩)

சிவாக்கிரயோகிகளுரை வருமாறு.

—0—

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாகி நிலவிடு மொன்றொன்றாகா நின்றவக் கிலேயேபோல வலகிலா வறிவன்

னு மருவமே யென்னில் - உலகத்திலுண்டான வஸ்துக்களெல்லா முருபமாகியு மருபமாகியுமுள்ளதாம். உருபமான தருபமாகாது, அருபமான தருபமாகாது, அது நின்ற நிலையேபோல வுளவிறந்த ஞானஸ்வரூபியாகிய சிவனு மருபமேயென்று சொல்லில்,—ஆய்ந்து முலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் - விசாரித்துப் பார்க்கில் பிரபஞ்சசத்திலுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு ளொன்றாகப் பொருந்துவன்,—குறித்திடாயே - அப்படியன்றி யவன் சர்வவியாபியாகையா லெல்லா ருபமுந் தானாகி நின்ற பதியினுடைய ஸ்வரூப ரூபமானது சித்பிரகாசமான தமது சமவாய சத்தியே.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மாறுபடுதலை [illegible]ன்றாரென்றார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாம் உருவமோடருவமாகி நிலவிடும் - மாயை முதலிய வுருவமும் பூ[illegible] முதலிய வருவமுமாகி நிற்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின்ற வத்திலையேபோல - அருவுரு வாகாது உருவருவாகாது நிற்கும் அந்தமுறைமையேபோல,— ஆலிலாவறிவன் முரு மருவமே யென்னில் - ஒப்பற்ற ஞானரூ

டைய சிவனு முருவில்லாப்பொருளென்று சொல்லில்,—ஆய்ந்து உலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் - விசாரித்துக் கொண்டாடப்பட்டமகாமாயா மாயாகாரியப்பொருள்களினொன்றாய் அப்பொருள்களோடு கலப்பில்லான் கலப்பன்,—குறித்திடாயே - விசாரித்துப்பார்.

சித்துரு சடவுருபோ லன்றென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகிகளுரை வருமாறு.

—0—

ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடையதாகாது, நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடையதாகாது, சந்திரன்முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பேயுடையதுமாகாது, உருவியல்பேயுடையதுமாகாது. இங்ஙனம் ஆராய்ந்தறியப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றியல்புடையதாகமாட்டாது: ஆகலான், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய [illegible] அருவப்பொருளேயெனின்? அவனுமவை [illegible] லொன்றாய் [illegible] அவற்றுளொருவனுதல் மாட்டாமையுடையனெனப்படு முடியுமென்பதாம்.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந்துரைத்துக்கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகாதென்பார், ஒன்றொன்றாகாவென வுபசரித்தார்; இவ்வாறுணராதார்க்குச் சற்காரியவாதமாறுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும், அருவுருவேயென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அஃது சத்தியேவடிவென்றல் பரிணாமமாகவே அநித்தமாக,

மும் ஆய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னையெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அந்த முறைமையைத் தெளிய வெனக்குச் சொல்லவேணுமென்ன மேலருளிச்செய்கிறார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாகி நிலவிடும் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டான திரவியமெல்லாம் விளங்கப்பட்ட அருவமும் அத்துடனேயுருவமாயிருக்கும்,—ஒன்றொன் றாகா நின்றவந்நிலையேபோல - எந்தப் பதார்த்தங்கள்தான் அருவமுருவமாகாமல் உருவமருவமாகாமல் அருவமருவமாயும் உருவமுருவமாயும் நிற்குந்தன்மைபோல,—அலகிலாவீசன் றானு மருவமேயென்னில் - அனந்தமான திருமேனிகளெல்லாந் தானாயிருக்கிற பரமேசுரனையும் நீயருவமென்றே யாராய்ந்து சொல்லுவாயாகில்,—குலவியபதார்த்தத்தொன்றாய்க் கூறுவன் குறித்திடாயேல் - அவ்வகையான இந்தக் கர்த்தாவும் ஆன்மபோதத்தாலே அறிந்து கொண்டாடப்பட்ட பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களிலே ஒன்றாய் விடுவன்; இதனை யப்படியாகாத படியிருவே கர்த்தா வருவமல்லவென்று புத்திபண்ணிக் கொள்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்க ளெல்லா மாயாபதார்த்தமுமா யுருவமு மருவமுமா யிருக்குமது, சிவன் அவையிற்றி லொன்றாகாதபடியாலே அருவமல்லவென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாம் - உலகிற்காணப்பட்ட பதார்த்தமெல்லாம்,—உருவமோ டருவமாகி நிலவிடும் - உருவும் அருவும் அருவுருவுமாகி காணப்பட்டு நிற்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின்ற அந்நிலையேபோல - ஆகாயமுதலிய அருவப்பொரு ளுருவத்தி னியல்புடையதாகாது, நிலமுதலிய வுருவப்பொருள் அருவத்தி னியல்புடையதாகாது; சந்திரன் முதலிய அருவுருவப் பொருள் அருவியல்பேயுடையது மாகாது, உருவியல்பேயுடைய தாகாது, இவ்வாறு மாத்திரையவாகப்பட்ட பொருள்களெல் லாம் ஒன்று பிறிதொன்றினியல்புடையதாக மாட்டாதாகலா ன்,—அலகிலா அறிவன் றானு மருவமேயென்னில் - அனாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனின்,—குலவி ய பதார்த்தத்தொன்றாக் கூறுவன் - அவனைக் கொண்டாடப் பட்ட பதார்த்தங்கள்போல மாட்டாமையுடையனெனப்பட் டவற்று ளொருபொருளாய் முடியும்,—ஆதலால் குறித்திடாயே - நீ அதனையாராய்ந்து அறிவாயாக வென்பதாம்.

இதனானே யின்மையின் அருவேயென்பார் மதமும் அருவுரு வேயென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டனவாமாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தக் கர்த்தாவின்வடிவின் றன்மையென் றனக்குச்சொல்லவேணுமென்ன வுணர்த்துகிறார்.

பந்தமும் விடுமாய பதபதார்த்தங்களெல்லா, னக் கரு மாதியில்லா னளப்பில வொருவனாலே, யெந்தைதா

னின்னதென்று மின்னதா மின்னதாகி, வந்திடாதெ
ன்றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே. (௩௪)

(இ-ள்.) பந்தமு ம் வீடுமாய பசுபதார்த் தங்க ளல்லான்	ஆன்மாக்களைப் பந்திக்கப்படும் பந்தமு மவர்களை மேலானபதத்தை யடைவிக்கப்ப டுமோட்சமுமெனக் கூறிய சொல்லும்பொ ருளு மல்லாதவன்,
அந்தமு மாதி யில்லான்	முடிவென்னும் பதத்தை யுடையது முத லென்னும் பதத்தையுடையதும் பொருளல் லாதவன்,
அளப்பிலன்	அளவைப் பிரமாணங்களா லளவிடப்படா ரியவன்,
ஆதலால்	இத்தன்மையனா யுடையனாகலாலே;
எந்தைதா னி ன்னதென்று மி ன்னதா மின்ன தாகி வந்திடா தென்றுஞ் சொ ல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே.	எமதுகர்த்தா வொருவராற் சுட்டியறிதற் கரியனாகையாலு மின்னதாகுமென் றாகிலு மிதாவதையானு மின்னவனாகாதவ னென்று சொல்லுதற் கேதுவுடன் கூடிய திருசொல்லில்லை. [illegible]

புகாரம் தேற்றம்.

உ-ம். மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தா ன்வார்சடையான் மாசொன்றில்லா, னொப்புடைய னல்லனொ ருவனல்ல னோரூரனல்ல னோருவமையிலி, யப்படிய னவ் வுருவ னவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழு திக் காட்டொணாதே. (௩௫)

சிவாக்ரயோகிகளுரை வருமாறு.

———0———

மேல் சிவஸ்ரூபத்தை யதத் வியாவிருத்தியினாற் சொருத் துக் கூறல்.

பந்தமும் வீடுமாய பசுபதார்த்தங்களல்லான் - ஆன்மாக் களைப் பந்திப்பதுமா யானவத்துட னீங்குவதுமாய சத்தார் த்த ஸ்வரூபமாகாவாங்மயவிருத்தான ரூபியென்றுசத்தப் பிர மவாதி சொலவுதலமன்று.

இதற்குச் சம்மதி. வாக்குக்களின் றேற்றத்திலெழுகிறோம். சப்தமே ப்ரம்மமென்பதற்குச் சம்மதி.

[illegible]

[illegible]

அந்தமு மாதியில்லான் - உற்பத்தி விநாசத்தையுடை ய தேகமில்லாதவன், — அளப்பிலனாதலாலே - காலதேச வஸ் துக்களினாற் பரிச்சேதிக்கப்படுகிறவ னல்லனாகையால், — எந் தைதா னின்னதென்று மின்னதா மின்னதாகி வந்திடாதென் றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே - எம்முடைய ஸ்வா மி, னதிகார கர்த்தாக்களுக்கு னின்னதென்று மின்னதாவ தென்று மின்னதாகாதென்றுஞ் சொல்லுதற்குச் சங்கையு முத் தரமுமில்லை.

இதனாற் சத்தமே பிரமமென்பவனையு மதிகாரகர்த்தாக்க ளொருவர்த்தி யென்பவனையு மறுத்தது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

சாங்கியமுன்னோ னவனாக்க வில்லையென்றும், பிரகார ந்தரத்தில் [illegible] முறைக்கின்றார்.

பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - மோகமும் போதகமுமாயிருக்கும் மாயா மகாமாயா காரியமாகிய சொற்பொருளாகும் பொருள்களல்லான், — அந்தமு மாதியில்லான் - நித்தியன், — அளப்பிலன் - வியாபகன், — ஆதலாலே எந்தைதான் - எம்முசுவாமிதான், — இன்னனென்றும் - இக்குறியுடையனென்றும், — இன்னதாம் - இப்படியாவதென்று சுட்டியறியப்படும் பொருளாமென்றும், — இன்னதாகிவந்திடான் - வியாபகத்தால் எல்லாந் தானாயிருத்தலால் இப்பொருளாய் வாரான், — என்றுஞ் சொல்லவழக்கொடுமாற்றமின்றே - சங்கையுத்தரங்களில்லை அனுமானாகமங்களில்லையென்றுமாம்.

சிவஞானயோகியருரை, வருமாறு.

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைப் பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனாகலானும், எழுவாயிறுவாய் இலனாகலானும், அவையிர கடிவ அளவைக்கெட்டானாயானும், அருவம் உருவம் அருவுருவமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னவுருவென்று தான் அம்மு ஆரம்பம் விருத்தி பரிணாமம் விவர்த்தனமென்பவற்றுள் ஒன்றிற் படுவன் படானென்று தான் கூறுதற் கோராசங்கையுமில்லை, ஆசங்கையின்மையின் அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லையென்பதாம்.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாய் மறைதலுமொருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்புபடுவனவுமாம்.

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக் கேடுகளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புப

டாமையானும், அவன் முக்கூற்று ளொருகூற்றினும் வைத்து மொழியப்படா னென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பிலனாதலாலே, யெந்தைதானின்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றும்; கட்டு வீடுகளிலனாகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதாமின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்வழக்கொடு மாற்றமின்றேயென்றுங் கூறினார். எதிர் நிரனிறை. "எந்தையாரவ ரெவ்வகையார்கொலோ" என்றருளிச்செய்த பாசுரமுமிது.

பதபதார்த்தமென்றது ஒழுக்காறுபோல இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பதம் அவ்வச்செவ்வி.

ஆதியுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றேல், உருவுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் தடைக்குறுதலுமுடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவுமுண்டாயின் அவையுமுளவெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய கர்த்தாவினுண்மை எப்படியென்ன, அவனுண்மை ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து சொல்லப்படாதென்றருளிச்செய்கிறார்.

பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கிடாக அவர்களைத் தொந்திக்கப்பட்ட பந்தங்களுமாய், அது புசித்துத் தொலைந்தால் விட்டு நீங்குவதாயிருக்குந்தக்க லோகங்களுமாய், அந்த லோகங்களிலுள்ள பொரு

ள்களுமல்லாத தத்துவாதிகளுமாய்,—அந்தமு மாதியில்லான்—மற்றுள்ள வடிவுகள்போலத் தனக்கொரு முதலு முடிவுமில்லாதவன் ஆகையினாலே,—அளப்பிலன் - ஒருவராலு மின்னபடியெ ன்றளந்தறியப்படாதவன்,—ஆகலாலே எந்தைதானின்னனெ ன்று மின்னதாமின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ்சொல்ல வழக் கொடு மாற்றமின்றே - அப்படியிருக்கையினாலே எம்முடைய சுவாமிதான் இன்னானென்று மின்னானாகானென்றும் இன்னதா மென்று மின்னதாகாதென்றும் இன்னதாகி வருவனென்றும் இன்னதாகி வாரானென்றும் சொல்லுகைக்கு அதற்குண்மை யாதொரு வழக்குமில்லை அதற்கோ ருத்தரமு மில்லை.

எந்தைதா னின்னனென்று மின்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே. என்றதற்குப் பிரமாணம். தேவாரம், "மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சிமயானத்தான் வார்சடையான் மாசொன்றில்லா, ஒப்புடையனல்லனொருவனல்ல னோரூரனல்ல னோருவமனில்லி, யப்படியனவ்வுருவனவ்வண்ணத்த னவனருளேகண்ணாகக் காணினல்லா, லிப்படியனிவ்வுருவனிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவனென்றெழுதிக் காட்டொணாதே." என்றுந், சிவபுராணம். "இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே - அன்பருக்கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ் - சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே - ஆதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே." என்றும், திருச்சதகம். "வேதமும் வேள்வியுமாயினார்க்கு மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச், சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத் துன்பமுமா யின்பமாயினார்க்குப், பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப் பந்தமுமாய்வீடுமாயினார்க்கு, ஆதியுமந்தமுமாயினார்க்கு ஆடப்பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே." என்றுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா சடசித்துக்க ளிரண்டினும் நிறைந்து அவை தானேயாய் நிற்கச்செய்தேயும் அவை யொன் றுடனுந் தோய்வற நிற்பன் ஆகையால், அவனுண்மையை அவ னறிவிக்க வறியும் தொழிற்கு ஆன்மபோதத்தால் இன்னபடியெ ன்று சொல்லப்படாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

'சொன்ன' 'அப்பு' 'அருவமோ' 'கண்ணிடும்' 'வித்தக' 'மாயைதான்' 'சத்தியே' 'உலகினில்' 'பந்தமும்' ஆகத் திருவிருத்தம் ஒன்பதும் புத்தன்.

அவன் கர்த்தா வில்லையென்றும், பிரபஞ்சம் ஒருவர் படைக்கவேண்டியதில்லை அநாதியேயென்றும் சொன்ன விதற்குப் பிரமாணம். பரபக்ஷம், அவன்மதம் "பெறுவதின் கென்படைத்துப் பெற்றதுவிளையாட்டென்னின், சிறுமைவிளையாடுகுஞ் செய்திடுங்கன்மத்தென்னின், ஐறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவருண்மை, யறிவுறுஞாலமெல்லா மநாதியென் றறிந்திடாயே." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - சௌ - மத, உ௭.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

எந்தைதான் - அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய வெந்தை,— பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - கட்டுவீடென்னும் பக்கங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களாத லியல்புடைய னல்லனாதலானும்,—அந்தமுமாதி யில்லான் - இறுவாயு முதலுமிலனாதலானும்,—அளப்பிலனாதலாலே - அளவையிலகப் படானாதலானும்,— இன்னனென்றும் - அருவுமுருவு மருவுருவுமென்னு மூன்றனுள் இன்னனென்றுதான்,—இன்னதா மின்னதா

நிவர்த்திடானென்று சொல்ல-அம்முக்கூற்றுப்படும் விருத்தி பரி ணமம் விவர்த்தன மென்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவன் படானெனி ற்றான் கூறுவதற்கு,—வழுக்கொடுமாற்ற மின்றே - இராகத் தையு மில்லை, யாசங்கை பின்னுமினத்திற்கு மறுமொழியெனிய பரிகாரமு மில்லையென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன் முடிக்கு முடிக்கலென்னுந் தந்திர
வுத்தியா லுணர்த்துகிறார்.

குறித்ததொன் றுருகமாட்டாக் குறைவில் ஞாதலா
னு, நெறிப்பட நிறைந்தஞானத் தொழிலுடை நிலை
மையானும், வெறுப்பொடு விருப்புத்தன்பா லேவு
தலிலாமையானு, நிறுத்திடு நினைந்தமேனி நின்மல
னருளினாலே. (சஅ)

(இ-ள்.) குறித்ததொன் றுருகமாட்டாக் குறைவில ஞாதலானும் - ஆன்ம போதத்திற் குறிக்கப்பட்டன வெல்லாமாய் நிற்கின்ற நிறைவினையுடைத்தலானும்,

நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - தன்னைத் தெரிக்கானும் பிரிவற்றிருக்கிற ஞானக்கிரியைகளை யுடையனாய் நிற்றலானும்,

வெறுப்பொடு விருப்புத்தன்பா லேவுதலிலாமையானும் - ஆன்மாக்களைப்போல விராகத் துவேஷாதிகடன்னிடத் தில்லாதவனாகையானும்,

நிறுத்திடு நினைந்தமேனி ... டகளானை சிவன் றனதுகாருண்ணிய ... த்த மேனி நி... த்திறனாலே தனக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியை நின்மலனருளினாலே கொண்டருளுவன். எ-று.

... ஸ்ருத்திரியத் றகுசுத்ராக்கிரியையினுங் காண்க. (சஅ)

சிவாக்ரயோகிகளுரை வருமாறு.

ஆயினுஞ் சிவனுக் குருபமுண்டென் றுகமங்களிற் சொல்லுவது முண்டேயெனின்? உண்மை. அஃதெப்படி யென்னில்?

குறித்த தொன்றுருகமாட்டாக் குறைவிலஞ்ஞகலானும் - ஆன்மாக்களைப்போலொன்று நினைத்து, அது கூடாதென்னுங் குறைவில்லாதவனாகையினாலும்,—நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - மாறுபாடில்லாத பூரண ஞானக் கிரியை நித்தியமாக வுடையனாகையானும்,—வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மேவுதலிலாமையானும் - கோபமான நிக்கிரகத்தையும் பிரியமான அநுக்கிரகத்தையும் பண்ணுகையினாலுண்டாகையாற் பாவபுண்ணியங்க டன்னிடத்திற் பொருந்தாதவனாகையானும்,—நிறுத்திடு நினைந்தமேனி நின்மல னருளினாலே - நின்மலனாகிய சிவனானவன் றூய்மையான சிவமுத்தர்களுடைய தேகத்தைக் கிருபையினாற் றமது திருமேனியாக வதிஷ்டித்துக் கொண்டு நின்று கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன். இதனாலகத் தேஸ்வராதிகளை யநுக்கிரகித் தவர்களை யதிஷ்டித்துக் கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன். ஆசாரிய மூர்த்திகளை யதிஷ்டித்துக் கொண்டனுக்கிரகம் பண்ணுவனென் றிதன்பொருள்.

[illegible]

ஹு: பதீநாம் த்ரயீதஸ்ய | காமாத்ராஸ்ய மோ
ஷாநாம் ஸமாச்ச்ரேஷ்டாதஸம் ஸத்ம || தத்ரவத்ரா
ஸம்ஹவாது ஸாஜநாது ஹவநாயிவாது யேத்ர
ஸவஹிதம் யேஷாம் ஸக்திகஷ் திவ்யநா || ஸ்ரீமத்
த்ரது தஸம் ஸாஸ்த்ராணாம் பஸ்ரும் ஸத்ரந்த வத
காது | ஸ்வாத்ரகாரகோபேதாது காலவாசா வஷ்
ஷிதாது || ஷிதஸ அகார காமேநதாது ஸோத்ருத்ர
வமேதஜஸா | யதநக்தி ஸா ஸம்வி ஸ்த்ர ஸம்ஹ
மேதாநஸிஸ்திதஜதி ||

அந்த்ராவி - ஸகாமேயா ஹக்த காயஸ்ஜதி.

சிவஞானபோதம், "நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடு முளமுண்டாதலால், றானவனென் றிருந்தே தானதுவாய்— நானெனவொன், றில்லென் றுதானே யெழுவதாத் தன்னடியைக், சில்லென் றுதாள் மிறை. எ-ம். சிவஞா-சூ,க-செ. இதனால் நினைப்பவர் மனம்கோயிலாகக் கொள்பவன். என்பதனானும்.

தயாவித்ரச் சிக்தேஹம் பதிவி ஜாநதிஷ்டு |
பஞ்சஹ்ரு தாத்கேதேஹ வேபவிஸ்மே த்ரவஷ்டி ||

என்பதனானுங் கண்டுகொள்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மேல் அதற்கோர் ஏது கூறுகின்றார்.

நின்மலன் - சிவன்,—குறித்ததொன் றாமாட்டாக் குறைவில்லாதவனும் - ஒத்தற் கர்த்தாவா யிருக்கின்ற சிவன்

இயற்றுதற் கர்த்தாக்களாயிருந் தடநேசகர்த்தாக்களுஞ் சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியகர்த்தாக்களுமா யிருக்கின்ற அனுசதாசிவர் அநந்தேசுரர் ஸ்ரீகண்டருத்திரயம் பிரம விஷ்ணு புத்தர் அருகர் கபிலர் கணாதர் முதலிய கர்த்தாக்கள் சரீரங்களைச் சாத்திரம் பாரம்பரியமாய் மதிட்டித்துத் தனது சரீரமாகப் பண்ணிக்கொண்டு அவர்கள் பண்ணுங்கிருத்தியந் தனது கிருத்தியமாய் முடித்தலால் அந்த நமது சரீரமென்று,—குறித்த-சங்கற்பித்த சரீரங்களுக்குள் ளொரு சரீரமும் நமதல்ல வென்னுங் குறைவின்றி நிறைவாகி நிற்பவ னாதலானும்,—செறிப்பட நின்றெஞான்றுந் தேர்விலுடை நிலைமை யானும் - எல்லாமார்க்கத் தனுசெல்லும் பூரணமாகிய கிற்கிரியாச்செய்தி சயசத்தியுடைய தன்மைய னாதலானும்,—வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மேவுத லிலாமையானும் - இராகத் துவேஷ விசைவு தன்னிடத்தில்லாமையானும்,—அருளினால் தனது சத்தி சங்கற்பத்தால்,—நினைந்த மேனி - சங்கற்பித்த காரியத்திற்கேற்ற அனுசதாசிவர் முதலோர் திருமேனியை,—நிறுத்திடும் - தனது திருமேனி போலத் தரிக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

விகாரமிறந்தற்குக் காரணம் பரதந்திரம், ஏகதேசமிறந்தற்குக் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், தடக்கமின்றற்குக் காரணம் விருப்புவெறுப்புக்களுடையனாதலின், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிகளின்மையின்; அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாகிய இவன், ஆன்மாக்கள் வழிபாடு தொழிலியாத்தற் கிரங்கலின், தானினைந்ததோரு திருமேனியைத் தனதாகக்கொண்டருளுமென்பதாம்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறையே பாதந்திரமாவ தென்றறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுனாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வுருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவி னுண்மையை அவனறிவிக்க வறியுந் தொழிற்கு ஒருவராலு மறியப்படானென்ன, சகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்த வேண்டுகையினால் அவனையு மொருவர் படைக்கவேண்டுமென்ற பஞ்சராத்திரியை நோக்கி; அவனொருவர் படைப்பி லகப்படானென்று அருளிச்செய்கிறார்.

குறித்ததொன்றுகமாட்டாக் குறையிலனாதலானும்- ஆன்மபோதத்தால் அறவி னவென்று சுட்டி யறியப்படாத குறைவற்று நிறைந்த ஞானமே தனக்குத் திருமேனியாக வுடையவனாகையாலும்,—செறிப்படநிறைந்த ஞானத் தொழிலுடைநிலைமையாலும் - போக்குவரவுசெய்யாமல் எப்பொழுதும் ஒருதன்மையாயிருக்கிற சத்தியஞானத்தையும் சருவவியாபகத்தையும் ஒருமை தனக்குள்ளவனாகையாலும்,—வெறுப்பொடுவிருப்புத் தன்பால் மேவுதலிலாமையானும்-பிரியாப்பிரியங்கள் தன்னிடத்துப் பொருந்தப்படாதவனாகையாலும்,—நிறுத்திடநினைந்தமேனி நின்மலனருளினாலே - இப்படிச் சொல்லிப்போந்த முறைமைகளையுடையவனாதலா லவனுக்கொருவ ரொருவடிவு கொடுக்க வேண்டுவதில்லை; தனக்கு வேண்டின வடிவு தானே யெடுத்துக் கொள்ளுவன் மலரகிதனாகையால்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாவென்றது, முன் ஆமை கேழல் நாரசிங்கம் ஆதியாயுள்ள தசாவதாரமும் எனக்கொள்க.

வெறுப்பொடு விருப்புதன்பால் மேவுதலிலாமையானுமென்றது, அவன் பசுமுதலல்லவெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மபோதத்தால் சுட்டியறியவொண்ணாத முதலாகையாலே, சகளீகரிக்கு மிடத்துந் தனக்கேற்ற திருமேனி தானே யெடுத்துக்கொள்ளுந் தொழிற்று மற்றொருவராற் படைக்கப்பட்டவனன்றென்னு முறைமையை யறிவித்தது. இதற்குப் பிரமாணம். தேவாரம். "அண்டமாரிருளூடு கடந்தும்பர், உண்டுபோலுமோ ரொண்சுடர்ச்சுடர், கண்டிங்காரறிவா ரறிவார்க்கெலாம், வெண்டிங்கட்கண்ணி வேதியனென்பரே." என்றும் "விரிகதிர் ஞாயிறல்லர்மதியல்லர்வேத விதியல்லர் விண்ணுநிலனுந், திரிதருவாயுவல்லர்செறிதீயுமல்லர் தெளிநீருமல்லர்தெரியி, லரிதரு கண்ணியாளை யொருபாகமாக வருள்காரணத்தில்வருவா, ரெரியரவாரமார்ப ரிமையாருமல்ல ரிமைப்பாருமல்ல ரிவரே." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறையில னாதலானும்—நினைந்ததொன் றுகமாட்டாது விகாரப்படுதற்குக் காரணமாகிய பாதந்திரமிலனாகிய தன்மையத்த னாதலானும்,—செறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப்பட ஏகதேசமாதற்குக்காரணமாகிய சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களின்றி முற்றுணர்வு மளவிலாற்றலு முடைய னாதலானும்,—வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மேவுத லிலாமையானும் - தொ

டக்குறுதற்குக் காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள் தன்மாட்டிலன்றிய பொருளுடைய னாகலானும்,—நின்மலனருளினுலே - அத்தன்மைத்தாகிய அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் கருணையான்,—நினைந்தமேனி நிறுத்திடும் - நினைந்த தொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ ஞானமார்க்கத்தைக் காமங்களை யறுக்கிருக்கு
செய்கையின் பொருட்டுத் திருமேனி
கொண்டதென் றுணர்த்துகிறார்.

ஆரண மாகமங்க ளருளினு முருவுகொண்டு
காரண னருளானுங் கழிப்பவ ரில்லையாரு
நாரணன் முதலாயுள்ள சுராசுரர் நரர்க்கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந்தானச் செய்தியுஞ்சென்றிடாவே. ([illegible])

(இ-ள்.) ஆரண மாக மங்க ளருளினு முருவங் கொண்டு — சிருட்டிகாலத்திற் சதாசிவ தேவநாயனார் தாமது காருண்ணியத்தினாலே திருமேனியைத் தரித்துக்கொண்டு வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தா ரில்லையாகில்; காரண னருளானுங் கழிப்பவ ரில்லையாகும் — அவனைப்போலச் சருவஞ்ஞத்துவ முடையவர்கள் யாவையிற்றைச் சொல்லுதற்கு வேறொருவரு மில்லையாகும்.

நாரணன்முதலாயுள்ள சுராசுரநரர்கட்கெல்லாஞ் சீரணிகுரு — ஆகையா லப்பொழுது மாயன் முதலாயுள்ள தேவர்களு மனுடரும் பாதாளத்திலிருக்குஞ் சேடனிவர்க ளெல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைப் பொருந்திய குருபரம்பரை சந்

சந்தானச் செய்[illegible] தாக்கிரமம் கௌசுக் கிரமமென விருவிதமாக வாகமத்தை யுண்டாக்கி; அதனைப் பா
தியுஞ் செ[illegible]றிடாவே. [illegible]சயக்கமுதலிய வறுவிசமாயும் பஞ்சவிதமா[illegible]பு மொருவர்க்கோருபதேசமில்லாவிடத் தக்
தியாகமஞ் [illegible]றும் பலியாமற்போய்விடும். குருசந்தான பரம்பரையுமில்லா[illegible]த போய்விடுங்கான். எ - று.

சம்ஹிதாக்கிரமமாவது:—சதாசிவ தேவநாயனார் காமிக முதலிய சிவபேதம் பத்தினையும் முதற்கண் அனுசதாசிவர்க்கும், [illegible] ஞானமுதலான பதினெட்டுருத்திரர்க்கு மனுக்கிரகஞ்செய்வது.

கௌசுக்கிரமமாவது:—சிவன் அட்டவித்தியேசுரர்க்கு முதலனுக்கிரகஞ்செய்து, பின்பு மேலுள்ள வுருத்திரர்க் குரைப்பது.

சம்பந்த மாறுவன:—பரசம்பந்தமாவது—சிவனுக்கும் அனுசதாசிவர்க்கும்.

மகாசம்பந்தமாவது — அனந்ததேவர்க்கும் சீகண்டர்க்கும்.

அந்தராளமாவது—சீகண்டர்க்கும் தேவர்க்கும்.

திவ்வியமாவது—தேவர்களுக்கு மிருடிகளுக்கும்.

திவ்வியா திவ்வியமாவது—முனிக்கும் மனுடர்க்கும்.

அதிவ்வியமாவது — குருக்களுக்குஞ் சீஷனுக்கு மெனவறிக.

இவற்று ளாதியி லனுசதாசிவனைத் தவிர மற்றது பஞ்சசம்பந்தமெனப் பெறும்.

இவ்விருவிதத்தானுஞ் சிவன் திருமேனிகொண் டனுக்கிரகஞ் செய்யாவிடத்துக் குருபரம்பரை சிவபோதத்துக்கு [illegible]-

உருத்திரபேதத்துக்கு-௩௧, ஆக-௬௬-உம், இல்லையென்பது கருத்து.

இதற்கு வாதூளம் கிரணம். (௪௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் அப்பரமசிவ னனந்தாதிமூர்த்திகளையும் பூமியிலாசாரிமூர்த்திகளையுந் தனது திருமேனியாக வதிஷ்டித்துக்கொண்டு நிற்பானேனெனின்? வேதாகமங்களை யநுக்கிரகம் பண்ணிக் குருசிஷிய சாம்பிரதாயப் பிரவிர்த்தியைப் பண்ணுவித்துத் தத் துவாரா போகமோக்ஷங்களைக் கொடுப்பதாக வென்பது கூறுகின்றது.

(அந்வயம்.) காரண னருளினு லுருவு நண் டாரணவாகமங்க ளானை முதலாயுள்ள சராசரங்களுக்கெல்லா மருளானுகிற் கதிப்பவரில்லையாகுஞ் சீரணி குருசந்தானச் செய்தியுஞ் சென்றிடாவே - பரமகாரணராகியசிவன் கிருபையினு லனந்தேஸ்வர ஸ்ரீகண்டேஸ்வரராதி மூர்த்திகளைத் திருமேனியாகக் கொண்டு நாராயணாதி தேவர்களுக்குஞ் சனற்குமாராதி தேவருஷிகளுக்கும் வசிஷ்டாதி மனுஷ்யருஷிகளுக்குஞ் சேஷன் முதலிய சர்ப்பராஜாக்களுக்கும் வேதாகமங்களை யுபதேசியாதிருக்கிற் சொல்லுவாரு மறிவாருமின்றிக் குருசிஷ்ய சம்பிரதாயப்பிரவிர்த்தியு மின்றித் தருமார்த்த காமமோக்ஷமென்னுஞ் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையு மடையாரற்றுப் போமென்றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

இப்படி குருதேகங்களை அதிஷ்டித்துத் தீக்ஷோபதேசஞ் செய்யாதிருந்தால், முத்தராவது மின்று குருசந்தானமும் நடவாதென்று கூறுகின்றார்.

காரணன் - சிவன், — அருளினு லுருவுகொண்டு - தனது சங்கற்ப மாத்திரத்தா லுருவு கொண்டு, இதுநமதென்று குருதேகங்களைக் குறித்துச் செலுத்தி, — ஆரண மாகமங்க ளருளானாகில் - வேதாகமங்களை யுபதேசியானாகில், — கதிப்பவரில்லை - முத்தராவாரில்லை.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோ ருருவம் வேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன் றாயினும், பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கமிரண்டிற் முறையே முன்னிலையினும் நின்றுணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின், உயிர்வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைத் தோன்றச் செய்தற்பொருட்டும், அதனைக் குரு பரம்பரையின் கண்வைத்தற்பொருட்டும், திருமேனி ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், இவ்வாற்றால் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே தனுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர் போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீத னென்றல் வழுவாம் போலுமெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தா சரீரியாகி நின்று இந்தக் கிருத்தியங்களைச் செய்யவேணுமோ! நிட்களமாய் நின்று செய்யவொண்ணாதோவென் றவனைமறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஆரணமாகமங்க ளருளினதுமுருவுகொண்டு காரணனருளாகில் கதிப்பவரில்லையாகும் - கர்த்தா தனது காருண்ணியத்தினாலே ஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டு வடவிருக்ஷத்தின் கீழே எழுந்தருளியிருந்து நாலுவேதங்களையும் இருபத்தெட்டாகமங்களையும் அவையிற்றிலே விரிந்த பொருள்களையும் அருளிச்செய்தா னில்லையாகில், அவனை பொதிந்து மற்றொருவரிந்த இரண்டு நூல்களையுஞ் சொல்லத்தக்கவ ரில்லையாகும்.—நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர்நரர்நாகர்க்கெல்லாஞ் சிரணிருசந்தானச் செய்தியுஞ்செலந்திடாதே - பிரம விஷ்ணுக்கள் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் மற்றுமுள்ள தேவர்களாயுள்ளவர்கள் நாகலோகத்தி லுள்ளவர்கள இவர்களுக்கெல்லாஞ் சனன மரணங்களைப் போக்குவதாயுள்ள சிறப்புப்பொருந்தி யிருக்கப்படாநின்ற குருபாரம்பரியத்தின் முறைமையு முண்டாகமாட்டாது.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தா சகளீகரித்திருந்தே வேதாகமங்களை அருளிச்செய்யாதபொழுது மற்றொருவரால் சொ

ல்லப்படாதென்றும், அதுவன்றியுஞ் சருவர்க்குங் குருபாரம்பரியமுண்டாகாதென்று முறைமையையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம். திருவம்மானை, "பாரார்விசும்புள்ளார் பாதாளத்தார்புறத்தார், ஆராலுங்காண்டற் கரியானெமக்கௌிய, பேராளனென்னை பெருந்துறையான்பிச்சேற்றி, வாராவழியருளிவந்தெனுளிற்புகுந்த, வாராவமுதா யலைகடல்வாய்மீன்விசிறும், பேராசைவானையைப் பாடுதுங்காணம்மானாய்" என்றும், திருவெண்பா, "மூவருமுப்பத்து மூவருமற்றொழிந்த, தேவருங்காணாச் சிவபெருமான்-மாவேறி,வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள்வந்திக்க, மெய்யகத்தேயின்ப மிகும்." என்றும், திருக்களிற்றுப்படியார், "ஆகமங்க ளெங்கே யறுசமயந் தானெங்கே, யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே-பாகத், தருள்வடிவுந் தானுமா யாண்டிலனே லந்தப், பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு." என்பதனுங் கண்டுகொள்க.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை யியக்குதற்கண் வேறோருருவம்வேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும்) —காரணனருளினாலுருக்கொண்டு -முதல்வனருளா லுருக்கொண்டு,—ஆரணமாகமங்கள் அருளானாகில் - வேதாகமங்கள் கோவைப்பட அருளிச்செய்திலனேல்,—கதிப்பவரில்லையாகும் - பிறையாகலர் சகலர் என்னும் பசுவர்க்கமிரண்டு முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினு நின்றுணர்த்தினாலன்றி யுணரமாட்டாமையின்;உயிர்

வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வேறுபாடில்லையாகும்:—நாரணன் முதலாயுள்ளசுரர் - அயன்மால் முதலிய தேவர்க்கும்,—நரர் - மானுடர்க்கும்,—நாகர்க்கெல்லாம் - நாகர்முதலியோர்க்கும்,—இறைவன் குருசந்தானச் செய்தியும் - சிறப்புப் பொருந்திய குருபரம்பரையின் வரலாறுநூல்,—சென்றிடாவே - செல்லாமையின், திருமேனி யொருதலையான் வேண்டப்படும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவனொருவனுமிருந்து, சிருட்டிமுதலிய கிருத்திய நிமித்தமாகத் திருமேனி கொண்டதெல்லாம நுக்கிரகமென் றுணர்த்துகிறார்.

உருவருள் குணங்களோடு முணர்வருளுருவிற் றோன்றும், கருமமு மருளரன்றன் கரசரணாதிசாங்கம், தருமரு ளுபாங்கமெல்லாந் தானருடனக்கொன்றின்றி, யருளுரு வுயிருக்கென்றேயாக்குவனமலன்றானே. (சஎ)

(இ-ள்.) உருவருள் — சிருட்டிமூர்த்தி யைந்தும் திதிமூர்த்தியைந்தும் சங்காரமூர்த்தியாறுமாகப் பதினாறு திருமேனிகொண்டது மநுக்கிரகத்தின் பொருட்டு பிறவு மெனவறிக.

குணங்களோடு முணர்வருள் — அவன் இச்சாஞானமு மநுக்கிரகமானோ...டா

உருவிற்றோன்றுங் கருமமு மருள் — சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களும் அருளே.

அரன்றன் கரசரணாதி சாங்கந் தருமருள் — அவனது பாதம் பாணியங்குலி சடைசெவி நாசி கண்டம் மகுடமுதலான சாங்கமு மருளே.

உபாங்கமெல்லாந் தானருள் — பரிவட்டம் பூணூல் மாலை ஆயுதங்கள் ஆபரணங்கள் சந்திரன் கங்காபவானி ஆசனம் முயலகன் நாகம் ஆமை இவைமுதலாயின வெல்லா வுபாங்கங்களையுந் தரிக்குமது அருளே.

தனக்கொன்றின்றி — இவைகளைத் தரித்ததெல்லாந் தனக்கொரு ப்ரயோசனத்தைக் கருதிக்கொண்டதன்று. ஆனால் எக்காரணமோ வென்னில்?

அருளுரு வுயிருக்கென்றேயாக்குவனமலன் — நிட்களனாகிய சிவன் றனது காருண்ணியத்தினாலே ஆன்மாக்களை யீடேற்றுகையின் பொருட்டுத் திருமேனிகொண்டது. எ-று.

சாங்கமென்பது—அங்கத்துடன் கூடிய வுறுப்புக்களெனவறிக.

உபாங்கமென்பது—அவனைவிட்டு நீங்காமற் சமீபத்திலிருப்பது.

ஒடு எண்.

தான் அசை.

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதற்கு வாதுளத்துங் காரணத்துங் காண்க. (சஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கர்த்தாவானவனுக்கு ரூபாதிகளில்லை யென்னில் நினைக்கவும்போகாதாமாகையால் அவனை வழிபடும் பிரகாரமெவ்வாறெனின்? உத்தரம்.

உருவருணர்வு - சிவனுடைய வங்கமுமான அனுக்கிரகாத்மகச் சிற்சக்திஸ்வரூபமானதே,—தாரணருதி யருள் - சராசரத்தியான பிரத்தியங்கமுங் கிருபையிலான ஞானஸ்வரூபமே,—குணத்தோடு சாங்கமுணர்வருள் - தேசகுண ஸ்வரூபமான சாங்கமுங் கிருபையாலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உபாங்கமெல்லாந் தானருளுணர்வு - உபாங்கமானவைகடானு மருளினாலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உருவிற்றென்றுங் கருமமருள் - இத்திருமேனியிற் றேவர்கண்முதலானவரைத் தோற்றுவிப்பதுங் கிருபையினாலேயே,—சீவர்கொன்றின்றி யருளுருவுயிருக்கென்றே யாக்குவனிங்கெனன்றே - இக்கணமான திருமேனிக்கு மாயோபாதியுமில்லாமற் றனக்கொரு பிரயோசனமுமில்லாமலான்மாக்களின் போகமோக்ஷார்த்தமாகப் பண்ணுஞ் சிவபூசையின்பொருட்டுக் கிருபையினாலுண்டாகிய பாவனாரூபசைதந்ய விக்கிரகத்தையுடையவனாகையினாற் சிந்திக்கப் படாதவனென்றிதன்பொருள்.

அங்கமானவை:—சிரசு முகமு மிருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்கமானவை:—வக்ஷஸுங் கண்டமும் ஸ்தனங்களுந் தோள்களு நாபியு முதரமுங் குஹ்யமு நேத்திரமு நாசியுஞ் சுரோத்திரங்களு மஸ்தகங்களும் பாதங்களு மங்குலிகளு முருக்களு முழந்தாள்களுங் கணைக்கால்களுமாம்.

சாங்கமானவை:—குணமூர்த்திகளான பத்மம். அவையாவன? ஞானக்ரியாதி குணத்திரயம்-திரிசூலம், சத்தியம்-பரசு,

பிரதாபம்-கட்கம், தாபேத்திபம்-வஜ்ரம், அநுக்கிரகம் - அபயமுத்திரை, ருத்தியாதிசுத்தமாயை - நாகம், அதோமாயை-பாசம், விவர்ணம் அங்குசம், சந்தானம் - கண்டை, பாசசங்காரம் - அக்னி.

உபாங்கமானவை:—வஸ்திரம் உபவீதம் மாலை கந்தம் ஆபரணம் ஆசனம் ஆவரணம் இவ்வேழுமாம்.

* தத்ரோக்தம் வாதுலே — [illegible]

[illegible]

இவ்வாறு கிருபையினுற் கொண்ட சதாசிவரிடத்திலுண்டான மகேஸ்வரருடைய திருமேனியி லிருதயத்தினின்று சகஸ்ராம்சமாக ருத்திரதேவர் தோன்றுவர். கோடி யம்சமாகவாமதக்ஷிண பார்ஸ்வங்களில் விஷ்ணுவும் பிரமாவுந் தோன்றுவர்கள். தக்ஷிணவாம லலாட நேத்திரங்களிற் சூரியசோமாக்னிதேவர்க டோன்றுவர்கள். பிராணனில் வாயுபகவான் றோன்றுவன். சுரோத்திரியங்களின் மந்திராதி சர்வாக்ஷரமானவைகள் தோன்றும். முகத்தில் வேதாதி சர்வசாத்திர ரூபமான வபரஞானந்தோன்றும். கண்டத்திற் கணேஸ்வரர்தோன்றுவர். இருதயத்திற் சுப்பிரமண்ணியர் தோன்றுவர். நாபியி லிந்திர யமவர்ண குபேரர் தோன்றுவர்கள். பிரத்தியங்கத்திற் பஞ்சாசத் கோடி தேவர்களுந் தோன்றுவர். உரோமகூபங்களிற் கோடிருஷிக டோன்றுவர்கள்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களென்றும் நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருடிகளென்றும் மிகவுங் கேட்கப்பட்டிருக்கையி லதிகசங்கையாகச் சொல்லுவானென்னை யெனின்?

அதிகசங்கையெல்லாம் கண்டத்திற்குப் புறம்பென் றறிக

சூரிய சோமேந்திராதி தேவர்களுக்குக் காச்யபாத்திரியாதிகளிடத்தி லுற்பத்தியென்றிருக்க மகேஸ்வரனிடத்தி லுற்பத்தியென்றதென்னையோவெனின்? காச்யபாதி யுற்பன்னசூரியாதிதேவர்க ளீஸ்வராங்கோற்பன்ன தேவர்களுக் கதிஷ்டேய ஸ்தானமெனவறிக.

ஈஸ்வராங்கோற்பனரான தேவர்கள் சுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருந் தசுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருக்கிற விந்தேவர்களை யதிஷ்டித்துக்கொண் டிருப்பர்கள்.

இப்படி யிவ்வீஸ்வரனிடத்தி லுருத்திராதி சகல தேவர்களு முண்டானாற்போல; வீஸ்வரியாளிடத்திலு முமாதி சமஸ்த தேவதாஸ்திரீகளுங் கோடிசத்திகளு முண்டாம் எனவறிவாயாக.

[illegible]

ஸ்தாத் ஸம்ஹர்த்தா | ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபோ ப்ரபு:
ஸ்வேச்சா ஸ்வீக்ருத ஸ்வாத்ம || ஸ்ரீ ஸாஸ்வதீ கதா
உமைவ பூஜாதயா | ஸ்த்ரீ ஜ்யேஷ்டாச ஸ்ருஷ்டா
த்ரிபுவாந்த்யாஸ் ஸுக்தய: | ஸுதாமைவ கோபி ஸ
ஸர்வதேஹே ஸம்ஹர்த்தா ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சிவனுக்கு வாஸ்தவ தேகமில்லாமையால் பிரணவாதி நிமித்தங் காற்பனிக தேகம், அனுசதாசிவாதி தேகங்களைப் போட்டிக் கற்பிக்கவேண்டும். அதெந்தினாற் கற்பிக்க வேணுமென்று வினவ, அவனது சத்தியாற் றானே கற்பிக்கப் படுமென்று சாற்றுகிறார்.

நிரவயவைகளாய், நிருபிகளாய், நிரம்ச நிர்ப்பேதவதிகளாய், நிஷ்காடின்யைகளாய், நிஷ்கம்பைகளாய், நிர்ச்சலைகளாயிருக்கின்ற ஈசாநாதி மூர்த்தியங்க பஞ்சசத்தி சமுற்பன்ன சதின்யாதி அஷ்டத்திரிம்சத் கலைகளாயிருக்கும் முன்பின் மூலாக்கிரகங்களில் முறைமையிற்றோத்த ஞானசத்தி இச்சாசத்திமத்தாகிய கிரியாசத்தி கலைகள் விண்ட அகண்ட பிண்டாகாரசிவசரீரம் சாவதிகளாய், சருபைகளாய், சாம்சபேதவதிகளாய், சகாடின்யைகளாய், சகம்பைகளாய், சசலைகளாயிருக்கும் மாயாகலைகள் விண்ட கண்ட பிண்ட சகல சுபசரீரம்போல், அப்பிராகிருதம்போல் அசைவற்றிருந்தும் கிர்த்திய கிர்த்தாதலால், கடினமன்றித சவிதசரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது.

ஆதலால், அஞ்சு பதினைந்து பத்து இரண்டு ஆகிய முசமே த்திர காசாணுதிகளிற் காடின்ய கண்டிப்பு சலனம் வெண்மை நிரூகல் நிமாதிகளதனால் வருஞ் சகளாதி பேதஞ் சங்குமுங் கற்பிதங்கள் அசத்தியங்களாம்.

ஆகையால் கிரியாசத்தி லக்ஷண சிவசரீரத்துக்கு இச்சா சத்தி சங்கற்ப ரூபப் பிரவிர்த்திலக்கண சகளநிஷ்கள சதாசிவநாம ஈசுரரூபமும், கிரியாசத்தி சமுத்தியோகரூபப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி லக்ஷண சகள நிஷ்களபோகாகாத சிவநாம சதாசிவ ரூபமும், ஞானசத்திக்குறிச் சும்மா இருப்பு ரூபநிவர்த்தி லக்ஷணநிஷ்கள இலய சிவநாம சாந்தரூபமும், விர்த்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பமன்று.

ஆதலால் அநித்தியங் கற்பித அசத்தியங்களுமன்று.

ஆகையால் அந்த இலயபோகாதிகார முச்சொரூபமும் நித்திய சத்திய ஸ்வரூபலக்ஷணந் தானே!

ஆதலால் அந்தச் சகளமுஞ் சத்திகலா சாகித்தியத்தினாற் சகளம், மாயாகலா ராகித்தியத்தினால் நிஷ்களமாதலாற் சகள நிஷ்களமாம்.

ஆகையால் சிவனது

உருவு - அங்கமும்,—அருள் - சத்திரூபம்.—சாங்கநருங் குணங்களோடும் உருவித்தோன் றும்,—உணர்வுங் கருமமும்-சகலத்தையும் அறிதலும்பண்ணுதலும்,— அருள் - சத்தி வியாபார ரூபம்.—அரன்றன் காசாணுதி,—சிவனது பிரத்தியங்கமும்,—அருள் - சத்திரூபம்.—உயிர்ச்சமும்அருள்.—எல்லாந்தானருள்-இறைவனிச் சிவனுக்குச் சொல்லப்படும் யாதொன்றுண்டு, தெல்லாஞ் சத்திரூபந்தான். இப்படி,—அசேதன் -சிவன்,—அருளாகு-சத்திசரீரத்தை,—தனக்கொன்றின்றி - தற்பிரயோசனங்

குறியாமல் பிரயோசனம் உயிருக்கென்றே,—ஆக்குவன்,

அது வாதுளத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

அது வருமாறு.

"அங்கப்ரத்யங்கபாங்கஞ்ச உபாங்கஞ்சாரோபயேத்,
சிரோவக்த்ரஞ்ச ஹிருதயம் அங்கஞ்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
வக்ஷகண்டஸ்தனௌபாஹூ நாபிகுஹ்யோதரந்ததா
நேத்ரநாஸாஸ்யகர்ணௌச பாணிபர்தௌகதாங்குலீ
ஊருசஜானுஜங்கேச ப்ரத்யங்கஞ்சேதிசத்யதே
மூர்த்திராங்குணரூபந்து ஸாங்கஞ்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
குணஞ்சின்னமிதிஞ்ஞேயம் தத்குணந்தசதாபவேத்
குணாஸ்ஸத்யம்ப்ரதாபஞ்ச தாப்பேத்யாநுக்ரஹந்ததா
ருத்திமாயாவிவர்ணஞ்ச நாதம்ஸம்ஹிருதிரேவச
ஏதேதசகுணாப்ரோக்தா தேஷாம்லக்ஷணமுச்யதே
த்ரிகுணம்சூலமித்யுக்தம் சத்தியம்பரணிஷ்யதே
கட்கமீசப்ரதாபோயம் தாப்பேத்யம்வஜ்ரமிஷ்யதே
ஈசஸ்யாநுக்ரகம்சைவ அபயம்சப்ரசஸ்யதே
ருத்திஸ்யாம்நாகரூபந்து பாசம்மாயாஸ்வரூபகம்
விவர்ணமங்குசம்சைவ கண்டாநாதாத்மகம்விது
ஸம்ஹாரமக்நிரூபம்ஸ்யாத் பாசாநாம்பஸ்மஸாத்க்ருதி
ஏதேவைகுணரூபாச்ச ஸாங்கம்சேதிப்ரகீர்த்திதம்
வஸ்த்ரோபவீதமாலாஸ்ச கந்தமாபரணந்ததா
ஆஸனாவரணம்சைவ உபாங்கஞ்சேதிகீர்த்திதம். இதி"

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரன்றனது அருளாகலான், உயிர்ட் குணர்வளிப்பதாய் அவ்வுருவிற் றேன்றுந் தொழில்களுங்குணங்களுமாகிய கரு

ணமும் அருள்வடிவே, கைகால் முதலியவுறுப்புக்களும் அருள்வடிவே, உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே, இவ்வுருவடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டன்றித் தன்பொருட்டன்மையான் இவைபற்றிச் சிந்திதனுயினும் அசிந்திதனே யென்பதாம்.

அருளுரு முன்னையதுவினைத்தொகை, ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாழ்மை முதலியன. அவையே அவனுக்குச் சூலமுதலிய படைக்கலமாகலின், அவை கரமெனப்பட்டன.

காசா ஆதிசாங்கர் தருமருளென்பது முன்வைக்கற்பாலதாயினும் செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

ஆதியென்றதனால் ஏனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம்.

அசிந்தனென்னும் வடசொல் அம்மொழித்தொகை.

அன்றே அசை.

இவையெல்லாம் செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத் திருமேனியுண்டென்பது பிறர்கூறுங் குற்றங்களை விலக்குபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படியும்முடைய கர்த்தா வடிவு கொண்டது என்னையோ காரணமென்றவனை நோக்கி; யவனுக்கொரு பயன் வேண்டியதில்லை, ஆன்மாக்களின் இரட்சிக்கைப் பொருட்டாகத் தனது கா

௪௭

ருண்ணியமே திருமேனியாகக் கொண்டதென் றருளிச் செய்தி ருர்.

உருவருள் - அவனுடைய திருமேனி காருண்ணிய மூர்த்தம்,—குணங்களோடு முணர்வருள் - குணங்களும் அதனுடன் காணங்களும் ஞானம்,—உருவிற்றோன்றுங்கருமமு மருள்-அவனுடைய திருமேனியாலே செய் துண்டாக்கப்பட்ட கிருத்தியங்களும் அந்த ஞானந்தான்,—அரன்றன் கரசரணாதி சாங்கங்களுமருள் - கர்த்தாவினுடைய கரசரணமுதலான சாங்கவுறுவங்களும் அவனாலே உண்டான ஞானமாம்,—உபாங்கமெல்லாந்தானருள் - இந்தத் திருமேனியி லுண்டான இரண்டாமங்கமான வடையாளங்களு மற்று முள்ளவையும் இந்த ஞானந்தானும்,—தனக்கொன்றின்றே- இப்படிச் சர்வத்திலும் தோய்ந்திருந்தாலும் தனக்கொரு விகாரமற்று நிற்பன்.—அருளுருவு யிருக்கென்றே யாக்குவ னமலனன்றே.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அரனுருவருள் - அரன்றனுரு அருளாகலான்,—உணர்வுருவுருவிற்றோன்றும் - உயிர்கட்குணர்வளிப்பதாய அவ்வுருவிற்றோன்றும்,—கருமமும் குணங்களோடு மருளுரு - தொழில்களும் வாய்மை முதலியகுணங்களுமாகிய காணமும் அருளாகியவடிவே,—கரசரணாதி சாங்கந் தருமருளுரு - கைகான்முதலிய உறுப்புகளு மருளாகிய வடிவே,—உபாங்கமெல்லாந் தருமருளுரு - உபாங்கமாகிய புயம்போல்வனவும் அருளாகிய வடிவே,—அருளுரு வுயிருக்கென்றே - இவ்வருள்வடிவெல்லாமுயிர்களின் பொருட்டன்றி,—தனக்கொன்றின்றி யாக்கினனதி

கினன்றே - தன்பொருட்டன்மையா னிவைபற்றி சித்தனுமினும் அசிந்திதனேயென்பதாம்.

இவை ஒன்பதுசெய்யுளாலும் முதல்வனுக் குருவத்திருமேனி யுண்டென்பது பிறர்கூறுங் குற்றங்களான் இகந்தபடாமைகாத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகினை யிறந்துநின்ற தாணுரு வென்பதோரா,
ருலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடு மென்பதோ
ரா, ருலகினுக் குயிருமாகி யுலகுமாய் நின்றதோரா,
ருலகினி லொருவனென்ப ருருவினை யுணராரெல்
லாம். (௪அ)

(இ-ள்.) உலகினை யிறந்துநின்ற தாணுரு வென்பதோரார்	இந்தப் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்திருக்கையினு மிந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு மதீதமாயிருக்கு மவனுடைய திருமேனியென்று மறியார்,
உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடு மென்பதோரார்	இந்தப்பிரபஞ்ச மந்தக்கர்த்தாவினது வினாலே தோன்றி யருளினாலே யொடுங்கு மென்று மறியார்,
உலகினுக் குயிருமாகி யுலகுமாய் நின்ற தோரார்	பிரபஞ்சத்திலுள்ள வான்மாக்களுக்குப் பிராணனுமாய்ப் பிரபஞ்சத்திற்கு ப்ரபஞ்சரூபமாய் நிற்குமென்று மறியார்,
உலகினி லொருவனென்ப ருரு	அப்படிப்பட்ட கர்த்தாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவத்தை யுணராதவர்களெல்லா ம

வினை யுணராரெ | வனையு மிந்தப்பிரபஞ்சத்திலே யொருவனெ
ல்லாம் | ன்றுசொல்லாநிற்பர். எ-று. (௩௩)

சிவாக்ரயோகிபருரை வருமாறு.

—o—

மேல் விஸ்வமூர்த்தியும் அந்தர்யாமியும் விஸ்வகாரணனும் விஸ்வாதீதனுமாய் நிற்பனென்ப துணர்த்துதல்.

(அந்வயம்.) உலகுமாய்நின்றதோரார் ருசகவுருவிற் றோன்றி பொடுங்கிடுமென்றுமோரா ருலகினுக்குயிருமென்றோரா ருலகினை யிறந்துநின்ற தாணுரு வென்பதோரா ருலகினிலொருவ னென்ப ருருவினையுணராரெல்லாம்-சிவனுடைய திருமேனியான சிற்சத்தி அயின்றோ நிமித்தோபாதானமையிருந்லே விஸ்வாத்மகனாக நின்றமையுஞ், சிவனுடைய திருமேனியாகிய சிற்சத்தி மாயையைப் பதிந்தபொழுது ப்ரபஞ்சந்தோன்றி சத்திமாமுனையானபொழுது பிரபஞ்சம் ஒடுக்குமென்பதும், பிரபஞ்சானுபிரவிஷ்டையினாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நியந்தாவாகிய உயிராய் நின்றதும், அசங்கோசர சிற்சத்தியில் விஸ்வாதீதனாக நின்றமையும் அறியார்கள். சிவனுடைய ஸ்வரூபமாகிய அகண்டாகார சச்சிதானந்தத்தை யறியாதபேர் உலகத்தில் பிரம்மாதி தேவர்களைப்போலே யொருவனென்பர்களென்றி தன்பொருள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவன் ஸ்ரீகண்டப் பிரேரகராகும் அநந்தேசுரராகிய மூர்த்தியான்மாவிலந்தரான்மாவாய்த் திரும்ப வந்தஅநந்தேசுரராகிய மூர்த்தியான்மாவைப் பிரமாண்டாந்தராதிபதியாகும் ஸ்ரீகண்டராகிய மூர்த்தி யான்மாவிலந்தரான்மாவாக்கி யந்தஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாய்ச் சத்தியகாதிந்ய கண்டிப்புடைய காயகரணகலைகளிற் கூகளராயிருந்து பிரமவிஷ்ணு முதலோர்க்கும், ஸ்வேதகோபமன்னியப் பிரகிருதிகட்கும், கிருஷ்ணார்ச்சுனாதியர்க்கும், அறுபத்துமூவர் முதலோர்க்கும், நிக்கிரகா நுக்கிரகங்களைப்பண்ணி விளையாட்டு விளைத்துப் பின்னகம் பிரதமர்க்கும் அற்பசொற்ப அத்தியற்புதப் பிரசாத ப்ரதராயிருந்து சரிக்குஞ் சரித்திரங்களிற் சிறிது பவுராணிக மதம் பாஷிப்பதற்குபக்கிரமிக்கின்றார்.

தாணுரு - ஸ்ரீகண்டசரீரமாகிக் கண்டிப்புப் பொருந்திய சிவசரீரம்,—உலகினை யிறந்துநின்றது - சீயான்ம கிருத்தியவிலக்ஷண கிர்த்தியத்தையுடையது,—என்பது ஓரார் - விசாரியார்,—உலகு-பிரவாதிகளென்று கருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடுமென்று மோரார் - அந்தச் சிவனுக்கு கண்டிப்பில்லாச் சமவேதசிற்சத்தி சரீரத்துடிக வகண்டித பரிக்கிரக மஹாமாயா மாயாசத்தி சரீரத்தில் நின்றும் பிறந் திறந்திருக்குமென்பதும் விசாரியார்;--உலகினுக்குயிருமாகி யுலகுமாய் நின்றதோரார்-சிதசித் பிரேரகராய் வியாபியாயிருப்பது முணரார். இப்படியிருக்கும்;— உருவினையுணராரெல்லாம்-விவேகித்தறியா ரனைவரும் ஸ்ரீகண்டரூபியாயிருக்கின்ற சிவன் ஆகிருதாகாரராதலால்,-- உலகினிலொருவ னென்பர்-நம்மைப்போலே யொருவனென்று சொல்லுவார்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனிச் சித்தருக்கும் அசித்தனேயென்றதனை வலியுறுத்து முகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கண்ணிகழுந் தொழில்களும் அவற்றானாய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

சித்தருயினும் அசித்தனே யென்பதற்கு, வேதத்தான் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற் கந்தரியாமியென்றும், விச்சுவரூபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்றென்பதாம்.

மாயையிற் றோன்றியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றோன்றி ஒடுங்கியதூஉ மாமென்பது. கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனோடொக்க.

நிரம்பவழ[illegible]று.

[illegible] இலகுபாஸ்வரூபம் [illegible] உலக

—o—

உலகினையிறந்துநின்ற தாணுருவென்றுமோரார் - ப்ரபஞ்சத்திற் கப்பாற்பட்டு நின்றது சிவனுடைய உருவமென்று இந்நானுஞ் சொல்லி விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள், — உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடுமென்றுமோரார் - இந்தப் பிரபஞ்சம் கர்த்தாவருளினாலே தோன்றி யொடுங்குமென்று நிரூபித்தறியவு மாட்டார்கள், — உயிர்க்குயிருமாகி யுலகுமாய்நின்றதோரார் - பிரபஞ்சத்திலுள்ள சருவான்மாக்களுக்கும் பிராணனுமாய் விசுவத்துக்கு விஸ்வரூபியுமாய் நிற்பனென்று நிரூபித்த

[illegible]யவு மாட்டார்கள், — உலகினிலொருவனென்ப ருருவினையுணராரெல்லாம் - அவனுடைய சொரூபத்தை ஆராய்ந்து அறிகைக்குப் போதமில்லா[illegible]ர்களெல்லாம் அவனையு மிந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள [illegible]வர்க்[illegible]மாக்களைப்போல வொருவனென்று சொல்லுவார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது விஸ்வாதிக்கனுமாய், விஸ்வந் தோன்றுகைக்கும் நிற்குகைக்குங் காரணனுமாய், விஸ்வத்திலுண்டான வான்மாக்களுக்குப் பிராணனுமாய், விஸ்வரூபியுமாய் நின்ற கர்த்தாவினுண்மை அறியமாட்டாதவர்கள்; அவனையும் விஸ்வத்திலே ஒருவனென்று சொல்லுவார்களென்று முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அரனுரு - சித்தருயினும் அசித்தனே யென்பதற்கு வேதத்தானுருத்திர[illegible] — உலகினை யிறந்து நின்றதென்பதோரார் - விசுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணரார், — அவனுருவில் - அவன்வடிவத்தில், — உலகுதோன்றி யொடுங்கிடுமென்று மோரார் - உலகந்தோன்றி யொடுங்குதலால் விசுவ காரணனென்றுஞ் [illegible]யினையு முணரார், — உயிர்க்குயிருமாகி நின்றதோரார் - வி[illegible]த்திற் கந்தரியாமியென்று கூறுஞ் சுருதியினையுமுணரார், — [illegible]மாய் நின்ற தோரார் - விச்சுவரூபியென்று கூறுஞ் சுருதியி[illegible]ணரார், — உருவினை யுணராரெல்லாம் - இங்ஙனங் கூறு[illegible]திகள் சான்றாகவுந் திருமேனியியல்புணராரெல்லாம், — உ[illegible]ரி லொருவனென்பர் - உலகத்திலுள்ளார் கூறுங்கடவுள[illegible]லொருவனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமைக்கர்த்தா தேவர்களுள் ஒருவனென்ன அன்றென்றுணர்த்துகிறார்.

தேவரி லொருவனென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர், மூவராய் நின்றதோரார் முதலுருப் பாதிமாது, ராவது மறியாரா தியரியயற் கறியவொண்ணா, மேவரு நிலையுமோரா ரதனுரு விளைவுமோரார். (௭௪)

(இ - ள்.) தேவரி லொருவனென்பர் திருவுருச் சிவனை — இப்படி திருமேனி யெடுத்திருக்கிற சிவனை யந்த முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்குள்ளே யொருவனென அறிவில்லாதவர்கள் சொல்லாநிற்பர்கள்.

தேவர் மூவராய் நின்றதோரார் — அந்தத் தேவர்களுட் சிறப்பினையுடைய மும்மூர்த்திகளையு மவனதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று தந்தாங்கிருத்தியங்களையு மறியார்கள்.

முதலுருப் பாதிமாதராவது மறியார் — மகேஸ்வரவிக்கிரகத்திற் றோன்றிய விருபத்தஞ்சி லத்தனு நீசுரமா யிரண்டாநின்ற முறைமையினையு [illegible]றியார்கள்.

ஆதி யரியயற் கறியவொண்ணா மேவரு நிலையு மோரார் — சகலத்துக் [illegible]ாதியான வமூர்த்தி சாதாக்கிய மனு[illegible]மயமாய்ப் பிரமவிட்டுணுக்களுக் கடி [illegible] காண்ப தரிதாய்நின்றது மறியார்கள்.

அதனுரு விளைவுமோரார் — அந்தத் தம[illegible] தம்பிற்றோன்றிய லிங்கோற்பவமு மந்[illegible] வென் றறியார்கள் என்[illegible]

இதற்குச் சுப்பிரபேதத்தும் வாயவ்யத்தும் காந்தத்தும் (௭௪) காண்க.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

திருவுருச் சிவனைத்தேவர் தேவரிலொருவனென்பார்—ஞா[illegible]ஸ்வரூபியான சிவனை ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திரனென்னும் மூர்த்திகளுக்குள்ளே யொருவனென்பர்,—தேவர் மூவராய் நின்றதோரார்—ஸ்ருஷ்டியோ முந்த ப்ரவர்த்தநொன்றும் லயபோகாதிகார ஸ்தானங்களிலே சிவன் சதாசிவன் மஹேஸ்வரன் என்கிற மூன்று ஸ்வரூபத்தையும் அறியாதபேர்,—முதலுருப்பாதிமாதராவது முணரார்—ஸ்ருஷ்டியிலே சத்தி சிவாத்மகமாகிற [illegible] நீலமும் பொன்மையுமாய் நின்ற [illegible] அறியார்—ஆதியரியயற் கறியவொண்ணா மேவரு நிலையு [illegible]மோரார்—சகலத்துக்காதியான அமூர்த்தி சாதாக்கியம் அநல் ஸ்தம்பமாய் ப்ரமவிஷ்ணுக்களுக்கு மடிமுடி காண்பரிதாய் நின்றது மறியார்,—அதனுரு விளைவுமோரார்—அந்தமூர்த்தி சாதாக்கியத்திலே சகலப்ரபஞ்சமு முண்டாகிறது மொடுங்குகிறது மறியார் என்றிதன் பொருள்.

[illegible]

540

ஸ்ருஷ்டேஃ கர்த்தா ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்மண: கர்த்தா ஸிவேநாத்ர
தே || இதி.

ஸ்கந்தே ச திவ்ய விஜ்ஞாந ப்ரஸங்கே ஸிவேநாத்ர
தே ஸர்வேஷாம் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார காரணத்வம் ச
ஷ்யதே || ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹார காரணத்வம் ஸிவஸ்ய ப
ஸ்ரீசாஸ்யதே ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

திருவுருச்சிவனை - ஸ்ரீகண்ட சரீரியாயிருக்குஞ்சிவனை. தேவர் மூவர்களைச்செலுத்தி அவரவராய்த் தியானம் பண்ணப்படுவதெனபதறியார்,— முதலுருப்பத்திச் செய்வது... மேவுருவிலே - இலிங்கத் தம்பாகிருதி,— அதனுருவிலே - சதாசிவரூபம்.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

விச்சுவாதிக னென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய், அரியுமயனும் அடி முடி தேடியறியாவண்ணம் நீண்ட திருவுருவி னிலைகூறும் புராணவசனமும், மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற வடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனமும், அவன்வடிவிலே விளைந்தவண்ண

மே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவையுமதற்குச் சான்றென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அசித்திதனென்றதற்கு உரையளவை காட்டியவாறு.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தாவும் தேவர்களுக்குள்ளே ஒருவனேயிற்று வேறே ஒருவனென்று சொல்லவேண்டியதில்லை என்றவனை மேல்மறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

தேவரிலொருவனென்பர் திருவுருச்சிவனை - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய பரமேஸ்வரனை, மாயையே வடிவாகவுள்ள பிரம் விஷ்ணுக்களுடனே கூட்டி அவனையுமவர்களைப்போல ஒருவனென்று சொல்லுவார்கள் போதகினராயுள்ளவர்கள் இப்படிச் சொல்லுவார்களை அறிவற்றவர்களென்பானேனென்னில்?— தேவர் மூவராய் நின்றதோரார் - பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குப் பிரானுமாய் இவர்களுக்குக் கர்த்தாவுமாயிவர்களுடனே கூட்டி எண்ணப்பட்டமுறைமையுமறியார்கள்; அதுகொண்டே யாயிருக்குமறிவற்றவர்களென்றது. இதுவன்றியும்,— மூதலுருப்பாதியாக ஈவதுமுணரார்,— அந்தக் கர்த்தாவினுடைய திருமேனி அர்த்தநாரீசுரமாகயிருந்த காரணமும் எதுக்கென்றறியார்கள்,— அதியரிபயத்திய வொன்றுமேவுருவினையுமோரார் - பரமேஸ்வரன் பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு மறியப்படாத தழற்பிழம்பாய் நின்றது எதுக்காரணமென்று மறியார்கள். இதுவன்றியும்,— அவ்வுருவினையுமோரார் - அவனுடைய திருமேனியானவடான பிறைமோசங்களையுமறியார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சதகம், "தேவர்கோவறியாத தேவதேவன் செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்கோனாய்நின்ற முதல்வன்மூர்த்தி மூதாதைமாதாளும் பாகத்தெந்தை, யாவர்கோனென்னையும்வந் தாண்டுகொண்டா னியாமார்க்குங் குடியல்லோ மியாதுமஞ்சோம், மேவினோமவ னடியா ரடியாரோடு மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனி ஞானமேயாகையினாலும் சத்தி சிவான்மியமாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கிறவனாகையாலும், பிரம்ம விஷ்ணுக்களா லறியப்படாதவனாகையாலும் தேவர்களி லொருவனல்லவென்று முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஆசிரியபயற்கறிய வொண்ணு மேவுருவிலையுமோரார்-விசுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையு முறையே வலியுறப்பனவாய் அரியுமயனு மடி முடி தேடி யறியாவண்ணந் தீண்ட இருவுருவி லிலிங்கூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,—தேவர் மூவராய்த் திருவுருநின்றதோரார் - மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுருப்பிற்றோன்றி நின்றவடிவி னியல்பு கூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,—அவனுரு விளைவுமோரார்-அவன்வடிவிலே விளைந்தவண்ணமே யுலகிற்கு விளைவுகூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,—முதலுருப் பாதிமாதராவதுமுணரார் - அர்த்தநாரீச்வரவடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,—சிவனைத் தேவரி லொருவனென்பர்-இங்ஙனங் கூறும் புரா

ணவசனங்கள் சாற்றுதலும் இவ்வுண்மை யறியாதவர் சிவபிரானைக் கடவுளில் ஒருவன் என்பர் என்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளாலும் அசித்தென்பவர்க்கு விடை யளவை காட்டியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

"போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார், யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார், வேகியானாற்போற் செய்த வினையினை வீட்டலோரார், மோகியா முடலொல்லா மும்பரி லொருவனென்பர்." (௫0)

(இ-ள்) போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப்புரிதலோரார் — சிவன்றான் போகியாயிருந் தான்மாக்களுக்குப் போகத்தைக்கொடுக்குந் தன்மையு முணரார்கள்.

யோகியாயோகமுத்தி யுதவுத லதுவு மோரார் — சிவன்றான் யோகியாயிருந் தான்மாக்களுக்கு யோகசாதனையாற்பெறு முத்தியின் முறைமையு மறியமாட்டார்கள்.

வேகியானாற் போற்செய்த வினையினை வீட்டலோரார் — இராகத்துவேட மில்லாத சிவன்றானுங் கோபமுடையவர்களைப்போல வான்மாக்கள்செய்த குற்றங்களை யழித்த தற்கேற்ற துயரங்களைத் துய்ப்பித் ததனை விடுவிப்பிக்கு முறைமையு மவன் செயலென்றுணரார்.

ஸகியா மூட — இப்படி நானாவிதமாக வுபகரிக்குஞ் சிவ
ரெல்லா மும்பரி — னது மகிமையை யுள்ளபடி விசாரித் தறிய
லொருவ னென் — மாட்டாதவர்கள் தேவரி லொருவனெனக்
பர். — கருதுவர்கள். எ-று. (௫௦)

சிவக்ரியோகியருளை வருமாறு.

—o—

மேலிவ்வாறு நிர்குணத்தை ப்ரதிபாதித்து சகலர்க்கு உபாஸ்யா மூர்த்தியாய் ப்ரவரத்தகர்பேதமாய் கலாமஸ்தகத்திலே யிருந்து ப்ரகிருதி மண்டல கிருத்தியங்களைப் பண்ணும் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனை ப்ரம்ம விஷ்ணுவாதிகள் அபேக்ஷையாக பரமென்று கூறுகின்றது.

போகியாயிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் - உமாமஹேஸ்வர மூர்த்தமாயிருந்து உலகத்தி லான்மாக்களுக் கெல்லாம் ஸ்திரீபுருஷ ஸம்யோக போகத்தை யுண்டாக்குவது நிமித்தமென்றும்,— யோகியாயோகமுத்தி யுதவுதலதுவுமோரார் - கடுக்கைவனத்தில் யோகாசனத்திலே யிருந்து யோகிகளுக்கெல்லாம் யோகசாமர்த்திய முண்டாகித் தத்பலமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்கும்,—வேகியானாற்போற்செய்த வினைவினை வீட்டலோரார்-கோபத்தை யுடையவர்களைப்போலே யான்மாக்களைத் தண்டிக்கிறது அவர்கள் பண்ணின பாவமேன்மேலும் வளராமலொழிக்கிறதென்றும்,— ஆகியா மூடரெல்லா மும்பரிலொருவ னென்பர் - விசாரியாத அஞ்ஞானிகளெல்லாம் இந்தச் சரித்திரங்களைக் கொண்டே தேவர்களி லொருவனென்றே சொல்லுவார்கள் என்றிதன் பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

யோகியாய் - சேவி தேவனாயிருந்து,— யோகியாய் - தக்ஷிணா மூர்த்தியாயிருந்து,— வேகியானாற்போல் - கோபியானாற்போல்,—ஆகியார் - விசாரியார்.

மற்றது வெளிப்படை.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சிலதிருமேனி போகவடிவமும், சிலதிருமேனி கோரவடிவமும், சிலதிருமேனி யோகவடிவமுமாகக்கொண்டது; முறையே உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும், வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டும், யோகமுத்தியுதவுதற்பொருட்டு மாமென்பதாம்.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தா சத்தி சிவான்மியமாயிருந்து போக மோட்சங்களைக் கொடுப்பா னென்றவனை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கிறார்.

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் - பரமேஸ்வரன் தான் போகசொரூபியாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் புசிப்புகளைக் கொடுக்கிற முறைமையு மறியார்கள்,—யோகியா யோகமுத்தி யுதவுதலதுவு மோரார் - தானே யோகத்தி

லேயிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு யோகமுண்டாக்கி யதனால் மோட்சத்தையும் கொடுப்பது மறியார்கள்,—வேகியானாற்போற்செய்தவினைகளைவிட்டலோரார் - தான் கோபமுடையவர்களைப் போல விருந்து ஆன்மாக்களுக்குக் கோபங்களையு முண்டாக்கி அவரவர் முன்செய்த கன்மத்துக் கீடாகவுண்டாக்கிய சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கச்செய்தே உண்டாகிய பிரியாப் பிரியங்களினாலே ஆக்கிரமியத்தையும் வற்றுவித்து, இப்படிப் புசிப்பித்துத் தொலைக்கிற முறைமையையும் அறியார்கள்.—ஊகியாமூடரெல்லா மும்பரிலொருவனென்பர் - இங்ஙனம் பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்கிற உபசங்காரங்களை விசாரித்துப் பாராத புத்தியீனரெல்லா மிவனையுந் தேவர்களிலே ஒருவனென்று சொல்லாநிற்பர்.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அருக்கதுக்குத் தக்க திருமேனியாயிருந்து போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கிற சிவனைத் தேவர்களி லொருவனென்று சொல்லப்படாதென்னு முறைமையையறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் - முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சிலதிருமேனி போகவடிவங்கொண்டது உயிர்கட்குப் போகவடிவம் புரிதற்பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—வேகியானாற்போற் செய்தவினைவிட்டலோரார் - கோரவடிவங்கொண்டது உயிர்கள்செய்தவினையினை வீட்டுதற் பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார் - யோகவடிவங்கொ

ண்டது உயிர்கட்கு யோகமுத்தி யுதவுதற் பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—ஊகியா மூடரெல்லாம்-இவ்வாறு திருமேனிகொள்ளு முறைமையினை யாராய்ந் தறியுமறிவில்லோர்,—உம்பரி னொருவ னென்பர் - தேவரின் ஒருவனென்பர் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி மகேசவிக்கிரக நானாவிதமா யிருக்கு
மென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே த
ரித்துக்கொண்டு, நின்றலா லுலகநீங்கி நின்றனனென்
றுமோரா, ரன்றியவ் வேடமெல்லா மருள்புரி தொழி
லென்றோரார், கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்ற
வக் குணமென்றோரார். (௫௧)

(இ-ள்.) ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேட மொருவனே தரித்துக் கொண்டு நின்றலால்	ஒரு வடிவுக் கொருவடிவு மாயுதங்களு மொவ்வாத விருபத்தைந்து விக்கிரக மாக வொருகர்த்தாத்தானே தரித்துக்கொண்டு நிற்கையால்
உலகநீங்கி நின்றனனென்று மோரார்	சிவன் ப்ரபஞ்சத்துக்கு வேறு யதனை நீங்கி நின்றானென்ற முறைமையினையு மறியார்கள்.
அன்றியவ் வேடமெல்லா மரு	இங்ஙனங் கூறிய வடிவின்றி வேறேயுண்டாக்கப்பட்ட திருமேனிகளெல்லா மான்

ள்புரி தொழிலெ ன ரோரார்

மாக்களுக் கருணைக்கொடுக்கையின் பொருட்டென்று மறியார்.

கொன்றது வி னையைக் கொன் று நின்றவக் கு ணமென் றோரா ர்.

அரன் திரிபுரமுதலியவற்றைச் சங்கரித்ததெல்லா மத்தக்ஷவனன்மாக்களை யீடேற்றுகையின்பொருட் டவர்கள்செய்த கன்மங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தனதி யிச்செயலன்றென்று நல்வினை யடைவிப்பித்ததென்று கருதவுமாட்டார்கள். எ-று.

இதற்கு மாயாப்யசங்கைகை யெனவறிக. (௫௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேலிதவு மதற்கே புறனடை.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலா னுலகுக்கிங்கி யின்றனனென்று மோரார்-ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திரனென்னு மூன்று விக்ரஹங்களு மொன்றொடொன றொவ்வாததாய், ஒருவனே ஏககாலத்திலே தரித்துக்கொண்டு நிற்கையால்; காமக்குரோதாதிகளுக்குக் காரணமாகிய மாயா ப்ரபஞ்சத்திற்கு அந்யமாகநின்றதையும்,— அன்றி யவ்வேடமெல்லா மருள்புரிதொழிலென் றோரார் - அன்றியந்த விக்ரஹங்களெல்லாங் க்ருபையினாலே பண்ணப்பட்ட க்ருத்யங்களுக் கென்றும் விசாரியார். க்ருபையினாலே பண்ணுகிற க்ருத்தியத்திற்குச் சங்கரிப்பானே னென்னில்?—கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குணமென் றோரார் - அந்தச் சங்ஹார க்ருத்யமானது ஆன்மாக்கள் பண்ணின கர்மத்தையே புசிப்பித்ததென்று விசாரியார் என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

இதவுமது.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேடம் - கிராதாதி விக்கிரகபேதங்கள்,—கொன்றது - தக்ஷ மதனாதி சங்காரம்,—வினையைக்கொன்றது - இருவினையுட் பாவத்தைப் புசிப்பித்து நாசமாக்குவது.

மற்றது வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

அந்நனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்த் தம்முள் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டுநிற்றலும், தம்முள் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அந்நனம் போகமும் வீடும் யோகமு முதவுமுகத்தான் அநுக்கிரகமொன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமைசெய்வது நன்மையைப் பயத்தலும், உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத வதிசய நிலையாகலான்; இறைமைதற்குச் சான்றென்பதாம்.

உலகினை யிறந்துநின்ற தன்னுருவ மென்பதூஉம் ஈண்டுவிளக்கியதூஉமாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசிந்திதனுதற்கு ஏதுக்காட்டியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தா ஒருவனென்றும் வடிவமொன்றென்றிருந்து பலவாகச் சொல்லவேண்டுவதில்லை யென்றவனை நோக்கிப் பலவடிவு அவனுக் குண்டென் றருளிச்செய்கிறார் [illegible]

ஒவ்வொன்றொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றவ னுலகநீங்கி நின்றனனென்றுமோரார் - ஒன்றொன் [illegible]றொவ்வாமற் பலவாகக் கர்த்தாக்கொண்ட திருமேனி யெல்லாம் ஒருவர் கொடுத்ததல்ல, தனதிச்சையாலே தானே உண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்கிறவன்; ஆகையால் பிரபஞ்சத்தை [illegible] கிற்பானென்கிற முறைமையையு மறியார்கள். இப்படித் திருமேனி பலவாக வேண்டுவானே னென்னில்?—அன்றியவ்வேடமெல்லா மருள்புரிதொழிலென்றோரார் - இறைவனதியும் அப்படி யொன்றையொன் றொவ்வாத் திருமேனிகளெல்லாம் ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணுகைப் பொருட்டாகக்கொண்ட திருமேனியென்று மறியார்கள். அப்படி யநுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிறவன் சங்கரிப்பானேனென்னில்?— கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றவக் குணமென்றோரார்-திரிபுரதகன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கொலைகளெல்லாம் ஆன்மாக்கள் கன்மத்தாற் கொண்ட சரீரங்களையெடுத்து சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறதை [illegible]றை நீக்கி யிளைப்பாற்றிவைத்தது குற்றமல்ல, குணமென் [illegible] விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது கர்த்தா எண்ணிறந்த வடிவுகள் கொண்டது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாகவென்றும், அவன்செய்கிற நிக்கிரகமும் அநுக்கிரகமே யாமென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஒன்றொன் [illegible] றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொ
ண்டு நின்றலால்-அங்ஙனம் யோகவடிவும் கோரவடிவும் யோ
கவடிவுமாய்த் தம்முள் மாறுபட்ட பலவடிவு மொருவனே த
ரித்துக்கொண்டு நிற்றலால்,— உலகநீங்கி நின்றன னென்று
மோரார் - உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத அதிசய நிலையனெ
ன்பதனையு முணரார்,—அன்றி யவ்வேடமெல்லா மருள்புரி தொ
ழிலென்றோரார் - தம்முள் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும்
அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தா னநுக்
கிரக மொன்றற்கே யேதுவாமென்பதனையு முணரார்,—கொ
ன்றது வினையைக்கொன்று நின்றஅக் குணமென்று ஓரார்-கொ
ன்றது வினையைக் கெடுத்தலாகிய நன்
மையைப் பயத்தலாகிய குணமென்பதனையு முணரார்.
இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் அதிக்கிதனே யென்பதற் கேது கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

நாயகன் கண்ணயப்பா னுயிரி புதைப்பவெங்கும்
பாயிரு ளாகிமூடப் பரிந்தல ரிவுக்குநெற்றித்
தாயநேத் திரத்தினாலே சுடரொளி கொடுத்தபண்பிற்
றேயமா மொளிகளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்
றோர். (௫௨)

(இ-ள்.) நாயகன் கண் - கைலாயத்தின் கண் - இரத்தினப் பிரத்தி
ன் கண் மென்னுந் தாழ்வரையிற் கணங்களெல்லாங்

மாயப்பா ருய — தோத்திரஞ்செய்யப் பார்வதியாருடன் சி
சிபுதைப்ப — வனெழுந்தருளியிருக்கிற வவஸரத்தில் ஸ்ரு
த்ராமுதலிய லீலைகளைப் பண்ணி யெழுந்தரு
ளியிருக்கிற சமயத்திலே, பார்வதியார்விநோதார்த்தமாகச் சி
வன் திரு நயனத்தைப் புதைக்க,

எங்கும் பாயி ருளாகிமூட — உலகமெங்கும் பரந்தயிருளாற் றேவர்களெல்லாரையுந் தேவவருடத்திற் கோடிவருட மறைக்க; அப்பொழுதவர்க ளோத்திரஞ்செய்ய,

பரிந் தலகிறைக்கு — உலகத்திலுண்டான வான்மாக்களுக் கெல்லாந் தயாருபவதிளைக்கண் டதை நீக்குகையின்பொருட்டுக் கிருபைசனித்து

நெற்றிக் கய நேத் திரத்தினுலே சுடரொளி கொடுத்தபண்பின் — பூலத்தின் ஞானக்கண்ணுஞ் சுடர்பொருந்திய ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்த முறைமையாலே,

தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனருந் தேசதென்றூர் — தேசங்களிற் பொருந்தப்பட்ட ப்ரகாசங்களெல்லாஞ் சிவன தருக்கிரகத்தாலுண்டான ப்ரகாசமேயென்று விசாரியார்கள். எ - று.

இத்திருச் சைவபுராணத்தி லேகாதச ருத்திர சங்கிதையி லுணர்க.

உ-ம். தேவாரம். "மலைமடந்தை விளையாடி வளையாடு கரத்தாலெம் மிகழ்ந் தவன்கண் புதைத்தலுமே வல்லிருளா யெல்லா வுலகுடன் மூடவிரு ளோடும்வகை நெற்றி யொற்றைக் கண் படைத்துகந்த வுத்தமனார்வினவி, மலையடைந்த புனல்

பெருகி யானைமருப் பிடறி யகிலொடுசந் துந்திவரு பொன்னியின் னென் கரைமேற், கலையடைந்து கலிக்கடியந் தணரோமப் புகையாற், கணமுகில்போன் றணிகிளரும் கலயநல்லூர் காணீர்" என வறிக. (௩உ).

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரகாசமெல்லாம் சிவனுடைய நேத்ரங்களின் ப்ரகாசமென்ப துணர்த்துதல்.

ஸர்வலோக நாயகனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய திருநயனங்களிலே லோகநாயகியாகிய பார்வதியார் விநோதத்தினாலே மூட வெல்லாலோகங்களும் அந்தகாரமாயினவிடத்திலே, லோகங்களுக்குக் கிருபையினாலே நெற்றித் திருநயனத்தினாலே ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்த பரிசினாலே; லோகங்களிலுண்டான ப்ரகாசமெல்லாஞ் சிவனுடைய திருநயனங்களின் ப்ரகாசம் என்றறி என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு முதல்

வி திருக்கண்புதைத்த திருவிளையாட்டின்கணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி யே சான்றென்பதாம்.

நயப்பு மகிழ்ச்சி.
பாய்தல் பரத்தல்.
தேயம் உலகம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி உம்முடைய கர்த்தா பிரபஞ்சத்தை இரட்சிப்பனென் றெங்கேகாணப்பட்டதென் றவனைநோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

நாயகன்கண்ணயப்பால் நாயகிபுதைப்ப - பரமேஸ்வரனுடைய திருநயனங்களைப் பரமேஸ்வரி விநோதமாகச் சீயுதத்தத்தாலே மறைக்க,—எங்கும்பாயிருளாகிமூட - எவ்விடமுமிருளானது பாய்ந்து சர்வத்தையுமூடிக்கொள்ளப் பரிந்து பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்களுக்காக விரங்கித் திருவுளம்வாழ்ந்து உலகினுக்கு,—தூயநேத்திரத்தினாலே சுடரொளிகொடுத்தபண்பில் - பிரபஞ்சத்துக்கு நெற்றியிலுண்டான சுத்தமான திருநயனத்தாலே விட்டுவிளங்காநின்ற சுடர்பொருந்தின பிரகாசத்தைக் கொடுத்த முறைமையாலே,—தேயமாரொளிகளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்றார் - பிரபஞ்சத்திலுண்டான சந்திராதித்தாக்கினி நட்சத்திர முதலான பிரகாசங்களெல்லாம் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசத்தினுடைய வொளிகளென்று இந்த முறைமையை உள்ளபடி யறிந்து சொல்லுகிறார்களில்லை. அதேனென்னில்? தங்கள் அகங்காரங்களால்.

இதற்குப் பிரமாணம். தேவாரம், "மூலமடந்தை விளையாடி வலையாலேகரத்தால் மகிழ்ந்தவன்கண் புதைத்தலுமே வல்லிருளாயெல்லா வுலகுடன்மூடவிருளோட்டும்வகைநெற்றியொற்றைக்கண் படைத்தகந்த வுந்தமனார்வினவி, விலையடைத்தபுனல்பெருகி யானைமருப்பிடறி யகிலொடுசந்துந் தம்பிவின்றெங்கணமேல், கலையடர்த்த கலிக்கடியந் தணரோமப்புகையாற் கனமுகில்போன் றணிகிளரும் கலையநல்லூர் காணே" என்றும் திருவாசகம். திருத்தெள்ளேணம், "ஒளிவந்தசிந்தையொ டின்கழல்கண்டிங் கலந்தருளா, வெளிவந்திலேனை விடுதிகண்டாய் மெய்ச்சுடருக்கெல்லா, மொளிவந்த பூங்கழ லுத்தரகோசமங் கைக்கரசே, வெளிவந்தவெங்கையிரா வென்னையாளுடைய வென்னப்பனே". என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன் திருநயனத்தைப் பரமேஸ்வரி மறைக்கப் பிரபஞ்சமெல்லாம் அந்தகாரமாய்விடப் பரமேஸ்வரன் நெற்றிக்கண்ணாலே அந்த வந்தகாரத்தைப் போக்குகையால்; எல்லாப் பிரகாசங்களும் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசமென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(அவ்வேடமெல்லா மருள்புரி தொழிலென்பதற்கு) நாயகி நயப்பால் - முதல்வி மகிழ்ச்சியால்,—நாயகன் கண்புதைப்ப - முதல்வனது திருக்கண்புதைத்த திருவிளையாட்டின்கண்,—எங்கும்பாயிருளாகிமூட - எவ்விடத்தும்பரவிய இருளாகிப்போர்க்கவும்,—வரிந்துலகினுக்கு - பரிவுற்றுலகினுள்ளார்க்கு,—தூயநெற்றி நேத்திரத்தினாலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—

சுடரொளிகொடுத்த பணியின் - மிகுந்தபிரகாசத்தினை யளிக்குமுளியதன்மையால்,—தேயமா ரொளிகளெல்லாம் - உலகிலுள்ள வெளிச்சமெல்லாம்,— சிவனுருத்தேசதென்றார் - சிவனுன் றிருமேனிப் பிரகாசமென் றுணரார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமனின் றிடவேட்கைக்கு, விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமை யோராமாறு, னெண்ணரிவேன் மகளையே வெளிவிழித் திமவான்பெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்ந்துயிர்க்குப் பேரின்பமளித்ததோரார். (௯௩)

(இ-ள்.) கண்ணுதல் யோகிருப்ப — சிவ னிமவானிற் றாழ்வரையிற் றேவதாரு மரத்தினிழலிலே வேதிகையிற் பரியங்கமெனும் யோகாதனமாக வெழுந்தருளியிருந்தவதரத்தில்

காமனின்றிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமை யோரார் — தேவலோகத்திருக்குந் தேவர்கண் முதலாயினோர்க்குக் காமவிகாரமின்றி யதனாலவர்கள் வருத்தமுற்ற முறைமையினையு மறியார்.

மாறு னெண்ணரிவேன்மகளையே — மாயனுனவன் றேவர்களுக்குத் துயரத்தை நீக்குதல் காரணமாகத் திருவுளத்தடைத்துத் தன்பிள்ளையாகிய காமராசனை யழைத்து இந்தச் சிவனியோகத்தி லிருக்கையா லா

ன்மாக்களுக்குச் சுகமில்லாமற் றுயருறுகிறார்கள்; ஆகையா லீயோ யிந்தயோகத்திற் சிவன் கருத்தைத் திருப்பென்ன, அவனு மப்படியே யதனைக் குலைக்க,

வெளிவிழித்து — சிவனுமிப்படி வருவானென்று விசாரித்தப்பொழுது நெற்றிக்கண்ணாலவ னெரிந்துபோம்படி விழித்துப்பார்த்து,

இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்துயிர்க்குப் பேரின்ப மளித்ததோரார். — மேருவையுடைய விமவான் கூடப்பெற்ற பார்வதியாரைச் சிவன் றிருக்கலியாணம்பண்ணி யருளினபின்பு, சர்வான்மாக்களுக்கு மிகுந்த போகத்திற் கருத்துண்டாக்கிக் காத்தா கொடுக்க, அதனைப்பெற் றநுபவிக்கு முறைமையினையு மறியார்கள். எ - று.

இதற்குச் சர்வோத்தரத்துங் காலெங்கத்துங் காண்க. (௯௩.)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கர்த்தாவினுடைய யோகபோக ரூபங்கள் ஆன்மாக்களின் பொருட்டல்லது தனக்கில்லையென் றுணர்த்துகின்றது.

கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைக்கு விண்ணுறுதேவராதி மெலிந்தமையோரார் - நெற்றியிலே நயனத்தையுடைய பரமேஸ்வரன் சத்திதேவியாரை நீங்கி யோகத்திலிருக்கவே ஸ்ரீபுருஷர்களை விகாரமுண்டாக்கிக் கூட்டுங் காமனுண்டாயிருக்கவும், தேவர்கள் முதலான பேர்கள் ஸ்ரீபோகமில்லாமல் அக்கிலானைதையும் விசாரியார்.—மாறு னெண்ணரிவேன்மகளையே வெளிவிழித் திமவான்பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்துயிர்க்குப் பேரின்ப மளித்ததோரார் - திருமால்தான் பரமேஸ்வரன் யோகாசனத்தி லிருக்கையிலே யெல்லார்

க்கும் போகமில்லையாச்சுது, அந்த யோகத்தை விலக்கெ ன்று வேளாகிய தம்முடைய பிள்ளையை யனுப்ப; அவன்போய் புஷ்பபாணத்தைத் தொடுப்ப, அவ்வளவில் பரமேஸ்வரன் நெ ற்றி யனல்விழியாலே யெரித்துப் பின்பு இமவான்மகளாகிய பார்வதியார் தபசுபண்ண அந்தபசினாலே சந்தோஷித்துத் தி ருக்கல்யாணம் பண்ணிக்கூடி, ஆன்மாக்களுக்கு அமைவுபெறுத விஷய சுகத்தைக் கொடுத்ததை விசாரியார்: என்றிதன் பொ ருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதுவுமது.

வெளிப் பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை யின்றியமையாமைக்குக் கண்ணுதல் யோகிருந்தழி உலகத்தின் கலைகழுந்த நிகழ்ச்சியே சான்றென்பதாம்.

உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவற்றை இவ்விருவகைத் திருவி ளையாட்டின்வைத்து இனிது விளக்கியவாறுமாயிற்று. ஒன்றொ டொன் றெவ்வாறேட மொருவனே புரிந்துகொண்டதும் இ தனுட் கண்டுகொள்க.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சித்திநரையும் அசித்திநனேயென்றதனை வலியுறு த்தியவாறு.

சிகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொ ழில்களும் முதல்வனுக்[illegible] ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையு ட்கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் [illegible]றியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரி யனவே[illegible] யாமெனக்கொள்க.

[illegible]ற்றாகலினன்றே ஈண்டுக் கூறியவடிவங்களெல்லாம் ம கேச[illegible]மூர்த்தயிருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டனவெ ன்[illegible]பது.

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

யோ[illegible]யன்றிப் போகஞ் சிவனே கொடுக்கவேணு மென்கிற மு[illegible]யருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணுதலியோகிருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைக்கு விண் ணுறு தேவராதி மெலிந்தமையோரார்-பரமேஸ்வரன் யோகத் திலே யெழுந்தருளியிருக்கக் காமராஜனுஞ் சித்திரம்போலே நிற் க, இன்பத்துச்சுத்தெய்வலோகத்திலேயுள்ளதேவர்கள் புவிலோ கத்திலுள்ளவர்கள் நாகலோகத்திலுள்ளவர்கள் இத்தனைபேரு மிகவுமெலிந்து வருத்தப்பட்டது மறியார்கள்.—மால்தானெ ண்ணி வேள்மகனையேவ - விஷ்ணுவானவர் பரமேஸ்வரன் எ ழுந்தருளியிருந்த யோகத்தைக் கலைப்பதாக நல்ல விசாரம் வி சாரித்துத் தன்னுடைய பிள்ளையாகிய காமராஜனையேவ,—எரி விழித்து - அந்தக் காமராஜன் வெந்து பஸ்மமாய்ப் போம்படி திருநயனத்தாலே பார்த்து,—இமவான்பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - ஆன்மாக்கள்படுகிற வருத்தத்தைக் கண்டு பரமேஸ் வரனானவர் திருவுளம் வாழ்ந்து பருவதராஜன் புத்திரியைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு போகத்தையநுபவித்து,—உயிர்

ச்சுப்பேரின்பமளித்ததோராார் - ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானம் வந்தே தொடங்கி அவன் திருவடி [illegible] பெறுமளவும் விட்டு நீங்காத மிருந்த மாயாபோகத்தைக் கொடுத்தது மற்[illegible]ர்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திரு[illegible]சாழல், "மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்டிருவை, யுலகறியத் தீவேட்டா னென்னுமது வென்னேடீ, யுலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனே[illegible] கனைத்தும், கலைநவின்றபொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்கா[illegible] சாழலோ" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன் போகியாயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்தைப் புசிப்பிக்கிறவன், யோகத்திலேயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்துக்கும் மிகுதியாகவருந்த; அது கண்டு மிகுதியும் தானே போ[illegible]யிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் போகத்தைக் கொடு[illegible]னென்னும் முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(பல்வேறுவகைப்பட்ட அருள்புரி தொழிலு மவ்வேடத்தையின்றி யமையாமைக்கு) கண்ணுதல்யோகிருப்ப - நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்தபி,— வேட்கைக்குக்காமனின்றி—வேட்கைக்குக்காரணமாய்காமனிருக்கவும்,— விண்ணுறுதேவராதி-மேலிடத்துள்ள தேவர்சண்முதலியோர்,—மெலிந்தமையோராார் - மெலிவுற்றது மறியாராய்,—மாருன்எண்ணிவேண்மதனையேவ - மாயனுக்கருதிகாமனையேவுதல் செய்ய,—எரிவிழித்து - விழித்தெரித்து,—இமவான்பெற்ற பெண்ணினைப்புணர்ந்து - உமாதேவியைக்கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரின்பமு

ளித்ததோராார் - உயிர்களுக் கின்பநிகழ்ச்சி யருளிச்செய்ததும் சான்றென்பதுணரார்.

இவையிரண்டுபாட்டானு மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெரிவித்துச் சிந்திதனுமினும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ooOoo—

[illegible]னுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமையைப் பலவாகக்கூறி,
மேலவற்றை யிரண்டு விருத்தத்தால் முடித்தது
முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியா
லுணர்த்துகிருர்.

படைப்பாதி தொழிலும்பந்தர்க் கருளும்பாவனையுமாகு, மிடப்பாக மாதராளோ டிணைந்துயிர்க் கின்பமென்று,மடைப்பானு மதுவுமுத்தி யளித்திடும் போகும்பாசந், துடைப்பானுந் தொழிலுமேனி தொடக்கானென்ற சொல்லொணாதே. (௫௪)

(இ-ள்.) படைப் பாதி [illegible]தொ — அழிப்பீறாகவென்னும் பஞ்சகிருத்தியத்தின் முறைமையினையும்,

ழிலும்

[illegible]ந்தர்க்கருளும்பாவனையும் — எறும்புமுதற் றேவர்களீருயுள்ள வான்மாக்களைத் திருக்கண் சாத்தி யிரட்சிக்கிற பெருமையினையும்,

ஆகும் — ஆரண மாகமங்களென்னு மாகமங்களுண்டா யதுவருங் குருமரபின் முறைமையினையும்,

இடப்பாகமா தராளொடியை ந்துயிர்க்கின்ப மென்று படைப் பாறு மதுவும்	கன்றாகவ் யோகிருப்ப வென்பதனுல் அத்தநாரீசுரனுகச் சிவன் பார்வதியாரைப் பொருந்திப் போகத்தை யான்மாக்களுக்குக் கொடுக்கு முறைமையினையும்.
முத்தி யளித் திடும் யோகும்	யோகியாயிருந்தென்றும் யோகத்தின் முத்தியின்பத்தைப் பெற்றிருக்கு முறைமையினையும்,
பாசந் தடைப்பாருந் தொழிலும்	ஞானதீக்ஷையைச் செய்ததனு லடையு முத்தியினையும்,
மேனி தடக் கானேற் சொல் லொணுதே	சிவன் திருமேனி தரித்துக்கொண்டு சிருட்டிமுதலிய தொழில்களைச் செய்யாதிருப்பாருகில்; கிருத்தியங்களுண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாது. எ-று.

ஆன் சாதியை.

உம்மை என்.

இதற்குக் காமிகங் கிரணம் மகுடத்திற் காண்க. (௫௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன் திருமேனியைச் சிவனதி ட்டித்து நில்லாதபொழுது ப்ரகிருதியில் ஸ்ருஷ்டியாதி கிருத்தியங் கூடாதென்பது ணர்த்துகின்றது.

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க்கருளும் பாவனையு நூ லிடப்பாக மாதராளோ டியைந் துயிர்க் கின்பமென்று ம

டைப்பாறு மதுவும் - ஸ்ருஷ்டியாதி க்ருத்தியங்களைப் பண்ணுவது பக்தஜனங்கள் த்யானபூஜைக்கும் வேதாகமங்களை யருளுவதும், இடதுபாகத்தி லீஸ்வரியாருடனே கூடியிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுதும் விஷயசுகத்தைச் சேர்க்கிறது ம்,—முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந் தடைப்பாருந் தொழிலும்மேனி தடக்கானேற் சொல்லொணுதே - முத்தியைக் கொடுக்கும் யோகமும்; அஞ்ஞானத்தை யொழிக்கும் அநுக்கிரஹமாகிய கிருத்தியமும், ஈதெல்லாம் ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன் திருமேனியை அதிஷ்டியாதபொழுது ஆமென்று சொல்லொணுதென் றிதன்பொருள்.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

சுத்தாத்துவ சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் போற் பிரகிருதிக்குள் உள்ள அவாந்தரகிர்த்தியம், பிரமாண்டத்திலுள்ள அவாந்தர கிர்த்யம் சாக்ஷாத் சிவகிர்த்ய மாகட்டும்; சிகண்டி வேதமறைவிறுற் சிவனுக்குக் கிர்த்தியமென்பது வேண்டாம் : அது நன்றன்று. சக்ரவர்த்தியாலிருக்கின்ற விராசாவுக்கு அந்தரங்க கிருத்தியம் பகிரங்க கிர்த்தியம்போல ; சிவனுக்கு மப்படி யந்தரங்க கிருத்தியம் பகிரங்க கிருத்திய மிரண்டும் முறைமையிற் சாக்ஷாத் தன்றாலும் பிறரைச் செலுத்தி யவர் தாமுகி மறைவாலும் நடக்குமென்று கூறுகின்றார்.

முறைமையிற் பிரதம மஹாசிருஷ்டியில் சிவன் சுத்தாத்துவ பஞ்சக சிருட்டிபண்ணிப் பின் னைக்தேசுர சரீரசரீரி யாவுத் தமாவையாயி வின்றும் காலதத்துவ முதற் பிருதிவி தத்துவமந்தமாகிய தத்துவ தாத்துவிகங்களை யுண்டாக்கி, ருத்திர

ரை இருதயத்தினின்றும், விஷ்ணுவையும் பிரமாவையும் பார்சங்களினின்றும், சூரிய சோமாக்கினிகளை வலதிடது நேத்தி நேத்திரங்களினின்றும், விக்கினேஸ்வரரையுஞ் சுப்ரமணியரையுங் கண்டத்தினின்று மிருதயத்தினின்று மிப்படி வாதுளத்திற் சொன்னபடி;மற்றமற்ற அங்கங்களினின்றும் தேவர்களிருடிகள் வேதசாஸ்திரங்கள் மற்றுமுள்ளன வுண்டாக்குவர்.

நடுவே நடுவே வரும் அவாந்தர சிருட்டியில்

மேனிகடக்கானெல் - பிரகிருதிநிலைய ஸ்ரீகண்ட சரீரசரீரயாயும், பிரமாண்டநிலைய ஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாயும் இராநிருக்கால்,—படைப்பாதித்தொழிலும்-மத்தியமப்பிரளய முடிவிலிற் குணதத்துவமுதற் பிருதிவி தத்துவமீறாகுந் தத்துவதாத்விகசிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களும்,—பக்தர்க்கருளும் பாவனையும்-திருவாவான்களாயிருக்கும் சிஷ்டருக் குபதேசித்துக் காண்பிக்கும் நிராலம்ப சாலம்ப சிவத்தியானமும்,—நாலும் - சிவாகமோபதேசமும்;--திட்டிப்ரகாசமாதராளோடியைக் குயிர்க்கின்பமென்றும் அடைப்பானுமாறவும் - உண்டாக்குவதும்;—முத்தியளித்திருத்திபோருதும் - உபதேசித்துக்காண்பிக்கும் சாலம்ப நிராலம்ப சிவத்தியானமும்,—பாசந்துடைப்பானுந் தொழிலும்-நிக்கிரகயைப் பண்ணுவதும்,—சொல்லொனுதே - ஆமென்றறையப்படாதே.

சூரியனைக் காசி ... புத்திரனென்பதும், சந்திரனை அத்திரிபுத்திரனென்பதும், ருஷிகளைப் பிரமா முதலோர் புத்திரரென்பதும், வேதசாஸ்திரங்களைப் பிரமா முதலோர் சொன்னதென்பதும், சுப்பிரமண்ணியர் விக்கினேசுரரிவர்களை ஸ்ரீகண்ட புத்திரர்களென்பதும், இவைமுதலிய பலவும்; அவாந்தர சிருஷ்டியில்.

முன் சொல்லியபடி மஹா சிருஷ்டியில் மகேசுர புத்திரர்களே.

மாந்திரசாத்திரம் சதாசிவ மாசலால் வெளிகோதி, அதிமார்க்காந்த சாஸ்திரங்கள் சாக்ஷாத்தும் பிராகாராந்தரத்திறுதும் வந்தாலும் மகேசுர சாத்திரங்களே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஆரணமாகமமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி, உலகவுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடுமெனவும் முதலாக, இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலையருளிறுதியெனுமைந்தொழிற்செய்தற்கும்; அவ்வடிவம் இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்திற்கூறியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள், முதல்வன திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செயவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவ்வைந்திற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பதுணர்ந்துகொள்க.

வினைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதியெழுதற்குப் படைப்பாதிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற்பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலையுணர்த்திற்று. பாவனையென்றார், அவ்விறைவனுக்கு இயல்பன்மையின்.

நூல் என்பது நூலைச்செய்யுமெனப் பொருடியிற் பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடைப்பாகமாதராளுக்கு அடையாயிற்று. இவ்வாறன்றி என்னும்மை யேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக்கூட்டலென்னுமுத்தியால் ஏனையுடன் வைத்து எவ்வொன்றோடன்று வுரைப்பினுமாம்

பாசந் தடைப்பாளுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேற்றென்பது, கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற வக்குணமென்பதனுள் அறிக.

அடைப்பான் றடைப்பொன்றுபனி பானிற்றுவினையெச்சம். செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

இவையனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறிடதென்றுணர்க.

உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும், மேலைச் செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ்வருளுருவின் பேதங்களும், அவற்றுடைய தொழில்களும் பயனும் உலைவயின் நியமையாச் செப்பினவாமாறும்; தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

சர்வஞ்ஞனாயிருக்கிற உம்முடைய கர்த்தா அரூபமாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கமாட்டாரோ

ருவமேன் கொள்ளுகிறா னென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

படைப்பாதித்தொழிலும் - சிருட்டி முதலாகிய கிருத்தியங்களும்,—பத்தர்க்கருளும் பாவனையும் - சிவபத்தர்களுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணும் ஒருமையும்,—நூலும் - சாத்திரங்களும்,—இடப்பாகமாதராளோடிசைந்துயிர்க்கின்பமென்று மடைப்பாளுமதுவும் - பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய இடப்பாகத்திலே பரமேஸ்வரியை வைத்துக்கொண்டிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுதும் போகத்தைக்கொடுக்கிற அந்த முறைமையும்,—முத்தியளித்திடுமியோகும் - ஆன்மாக்களுக்கு மோட்சத்தைக் கொடுக்கிற சிவயோகமும்,—பாசந்தடைப்பாளுந்தொழிலும் - ஆன்மாக்களுடைய பக்குவாபக்குவமறிந்து ஆசாரியராக எழுந்தரு[illegible]பாசங்களைப்போக்குகிற தீட்சைகளும்,—மேனிகொடாக்கானேல் சொல்லொணாதே - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பரமேஸ்வரன் தனது காருண்ணியத்திருமேனிகொண்டாவில்லையாகில், ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோட்ச முண்டாகாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(ஆரணமாகம மென்னுஞ்செய்யுளிற் கூறிப்போந்த வுபதேசமாத்திரைக்கே யன்றி) படைப்பாதித்தொழிலும்-படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கு வாளாகமத்தி னோதியவாறே இயங்கியற்பொருளு நிலையியற்பொருளுமாகிய வுலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியி லொவ்வோ ருருப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டி மாதலானும்,— பத்தர்க்கருளும் பாவனையும்- பத்தர்களுக் கிருவினையொப்பின் அருளும்பொருட்டுச் செய்யும்

யாவலேயாகிய திரோதானத்தொழிற்கு ஊனநடன மியற்ற வேண்டுதலானும்,—உயிர்க்கின்பமென்று மடைப்பதுமதுவும்- உயிர்களுக்கின்பத்தைச் செய்வதாகிய திதிக்கும்,—நானுமாக ராமேனாடிடப் பாகமியைந்து - இடையினுக்கு நாலையொப்பாகச் செய்யுந் தேவியோடிடைப்பாகந் தனையபேண்டுதலானும்,—முத்தியளித்திடும் யோகும் - முத்தியளிப்பதாகிய அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசந்தடைப்பானுந் தொழிலும் - பாசநீங்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற்குந் தோன்றினமுறையே புவ்வவ்வுருவப்புகளிறெடுக்கவேண்டுதலானும்,—மேவிசொடக்கானேற் சொல்லொணுமே - இவற்றிற்கு மவ்வடிவமின்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுள்களானும் [illegible] ய்யுள்ள அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ்வவருருவின் பேதங்களும், அவர் குறைய தொழில்களும் படிவம் அவையின்றியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்றலைதடுமாற்றமென்னுந் தந்திரயுத்தி.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த
வருமேனி யதுவுங்கண்டோ மருவுரு வானபோது,
இருமேனி யுபயம்பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்று நந்தம்,
கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வினைவு காணே. (௫0)

(இ-ள்.) உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றாலும்	மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யிவைகளையுடைய சகளமே சிவனுக்குத் திருமேனி யென்றது...
உருவிறந்த வருமேனி யதுவுங் கண்டோம்	கலைகளுடன் கூடாத நிட்களமான திருமேனியின் முறைமையு மறிந்தோம்,
அருவுருவான போது இருமேனி யுபயம் பெற்றோம்	முற்கூறிய வுருவமு மருவமும் ஒன்றாகக் கூட்டத் திருமேனிகொண்டவிடத்துச் சகள நிட்களமான திருமேனியின் முறைமையுங் கண்டோம்,
செப்பிய மூன் [illegible] கழிக்கவந்த கருணையின் வினைவு காணே.	இப்படிச்சொல்லிய மூவிதமான திருமேனியுஞ் சனன மரணப்பட்டு வரு [illegible] வடிவைப் போக்கும்படிக்கு அவனது கிருபையினுண்டாயதென் றறிவாயாக. எ-று.

இதில் நிட்களம் பரமென்றும், அபரஞ் சகளமென்றும், பராபரஞ் சகளநிட்களமென்றும் பெறும்.

அஃதெப்போல வென்னில்? சகளம் மரமானதுபோலவும், நிட்களம் நிழற்போலவும், சகளநிட்களம் பூவும் பூவினது மணம்போலவு மறிக.

ஒருபொருட் கிரண்டுதன்மையு முண்டென்னில்? சித்தாந்தத்துக்கு விருத்தமான அனேகாந்தமெனனுங் குற்றமுண்டாம். உருவமாயிருக்கிற புட்பத்திலிடத்தருவமாயிருக்கிற கந்தமாயிருக்கிற கந்தமாச்ரயமாயிருத்தலாற் குற்றமில்லையென் றறிக. (௫௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூன்று ரூபமும் அநுக்கிரஹார்த்தமென் றுணர்த்துதல்.

உருமேனிதரித்துக்கொண்ட தென்றது முருவிறந்தவருமேனியதுவுங்கண்டோம் - சர்த்தார ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டா னென்கையில் உருவில்லாம லருவமென்பதறிந்தோம்,—அருவுருவானபோது திருமேனி யுபயம்பெற்றோம் - கண்ணாடிநிழல்போலக் காணவுண்டாய், நிற்றதற்கு இல்லையாயிருக்கும் ரூபாரூபமானபோது; இருதன்மையாயிருக்கும் திருமேனியைக்கண்டோம்—செப்பியமூன்றுநந்தங் கருமேனிகழிக்கவந்த கருணையின் வடிவுகாணே - சொல்லப்பட்ட ரூபம் அரூபம் ரூபாரூபமென்ற மூன்றுதிருமேனியும் நந்தம் ... ஞானால் வரும்சேஷங்களை மாற்றுதற்கு க்ருபாசத்தியின் வடிவென்றறியென்றிதன்பொருள்.

நந்தம் என்றது சகலரைச் சொன்னது.

ஆகில் ஒருமூர்த்தியாக வநுக்கிரகம்பண்ணுவ ரென்னாமல் மூன்றுமூர்த்திகளினாலே அநுக்கிரகம்பண்ணுவரென்று சொல்வது எவ்வர்த்தமெனின்? அதல்ல. சகலாதி நிஷ்கள பண்ணுவதற்காக ரூபமூர்த்தியாயும், த்யானபூஜார்த்தமாக சகளாகளமாயும், அந்தர்யாமியாயிருந்து அஞ்ஞானத்தை யொழிப்பதற்காக அரூபமாகவும் சொல்லவேணும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி மூன்று திருமேனியு முகிக்கப்பட்டதென்றுணர்த்துகின்றார்.

உருமேனிதரித்துக்கொண்டதென்றலும் - ஸ்ரீகண்ட சகள சரீரத்தைத் தனது சரீரமாய்ப் பரித்திருக்குமென்று படித்தமாத்திரத்தில், தரிக்கப்படுவது உரு, தரிப்பது அரு, என்று இரண்டுபொருள் சித்தித்தலால்,—உருவிறந்த அருமேனியதுவுங் கண்டோம் - உருவாதீதமாய் அருவாயிருக்கும் நிட்கள சரீரமனுமிதித்தறிந்தோம்,—அருவுருவானபோது - அருவுமுருவுமாயிருக்கும் மீசுரசரீரமாயபொழுது,—இருமேனியுபயம் பெற்றோம்-சகளநிஷ்கள சரீரமுந் தியானிப்போம்,—செப்பிய மூன்று நந்தம் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவுகாணே-அசலம் சலாசலம் சலம் என்றும், பரம் சூக்குமம் தூலமென்றும், சாற்றிய மூன்று சரீரமும்; பரசரீர சூக்கும சரீரத்தோடுகூடப் பிறர் மாதிரு சுக்கில சோணிதங்களினுண்டாகிய ஸ்தூல சரீர சம்சாரத்தை நீக்கவந்த இருசக்தியுமாயும் சிவசத்தி யபிவ்யத்தி வடிவாயுமிருக்கின்றனதானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

திருமேனியெல்லாம் ஒருங்கானவாகலின், ஏனைய அருவத் திருமேனி அருவுருவத்திருமேனிகளுண்மையும்; அவையும் அவ்வியல்பினவாமாறும், உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருதலையானுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலு முருவிறந்த அருமேனியதுவுங்கண்டோமென்றும்; அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலவவத்தையெய்துமபோது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோரவத்

னையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பது பற்றி அருவுருவானபோது திருமேனியுபயம் பெற்றேமென்றும், வேறு பொருளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோ டொக்குமென்பதுபற்றி மூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவென்றும், கூறினார்.

இங்ஙனே யேனைத் திருமேனிகளிரண்டினது உண்மையும் அவற்றினியல்பும் உருவத் திருமேனிபோலவே தாமேயே இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு உருவமொழிந்த அருவம் அரூபரூபம் காணப்பட்டதில்லையென்றவனை மறுத்து மேலருளிச்செய்கிறார்.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுங் கண்டோம்—பரமேஸ்வரன் சகளமான திருமேனியெடுத்துக்கொண்டா னென்றபொழுதே சகளமுமன்றியே நிட்களமான திருமேனி உண்டென்று மறிந்தோம்.—அருவுருவானபோது திருமேனி யுபயம்பெற்றோம்—நிட்களமானபோதே திருமேனி சகள நிட்களமென்று முறைமையு மறிந்தோம். இப்படி ஒருவனுக்கு மூன்று திருமேனியாகச் சொல்லுவானேனென்னில்?—செப்பியமூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவுகாணே—இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்று திருமேனியும் நமக்குள்ளதாகிய கர்ப்பாசபந்தத்திற் றொடக்கை அநாதியேயொழியாமல் வரப்பட்ட தோஷாதிகளைப் போக்குதற்கு வந்த காருண்ணியமான திருமேனியென்றறிவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியேயொழியாமல் வரப்பட்ட சனன மரண துக்கங்களைப் போக்குவது காரணமாகப் பரமேஸ்வரனுக்கு சகள நிட்களம் சகளநிட்களமென்று மூன்று திருமேனியும் அநாதியே யுள்ளதென்று முறைமையும் அறிவித்தது.

'குறித்ததொன்று' 'ஆணம்' 'உருவருள்' 'உலகினை' 'தேவரில்' 'யோகியாய்' 'ஒவ்வொன்று' 'நாயகன்' 'கல்லுறல்' 'படைப்பாதி' 'உருமேனி' ஆகத் திருவிருத்தம் – ௧௧-ம்.

பஞ்சராத்திரி. அவன் 'சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலும், இத்தை கர்த்தாவே செய்வன் என்றதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம், அவன்மதம். "உந்தியி லயனையீன்று மவ்வயனைக்கொண் டுலகுண்டாக்கி, வந்தவிவ்வுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்து, இந்தமூன்று சகத்தினுக்கும் இதிகர்த்தாதானேயாகி, வந்திடுந் தோற்றமீறு நிலைமையும் பண்ணுமாயன்." என்றும், அதன் மறுப்பு. "அயன்றனைப் பயந்தானென்றாய் மரியயன் சிரத்தொன்றைப் பயந்திடான் றலைமாறும் படைத்திடான் சிரத்தைத் தப்பிய ரத்தைக்கின்றும், சயந்தருமாரனைத்தந்த வயனெனைத்தப்பே யன்றோ, தியங்கிடாதவை யெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுந்தேர்ந்தே." என்றும், "அழிப்பரியேவலென்று யரிதனையழிக்குமன்னைப் பூண்டானென்றாய், கழிப்பது கவிர்க்கமாட்டா னங்கருமழித்தே தானுங் கழிந்தன்றோ, வழித்துமேற் முப்பரியேவலென்றால் கையைந்தழித்தன்றோ" என்னுமதுங் கண்டுகொ ளேயாக்க நோக்கமுமாக்குவாரே." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சி - பா - ௯௧-௨, ௯௮ - ௫ - அ.

அருவமேயென்ற திருவிருத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் உருமேனியென்ற திருவிருத்தமீறாக வந்து முடிந்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உருமேனிதரித்துக்கொண்ட தென்றலும் — உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படும் சூக்கும அவத்தை யொருதலையாமுண்டென்னுஞ் சற்காரிய வாதத்தினியல்புபற்றி யுருவத்திருமேனி தரித்தமையால், — உருவிறந்த அருமேனியதுவுங் கண்டோம் - உருவிற்குக் காரணமாகிய அருவத்திருமேனியதன்மையுங் கண்டோம், — அருவுருவானபோது திருமேனியுபயம் பெற்றோம் - அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப் பொருள் பின் னுருவமெனப்படுந் தூலாவத்தையை யெய்தும்போது அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாவ தோரவத்தையுளதாமையி னிரண்டாகிய அருவுருவத்திருமேனி யுண்மையும் பெற்றோம், — செப்பிய மூன்றும் - இங்ஙனங் கூறிய மூன்று திருமேனியும், — நந்தங்கருமேனி கழிக்கவந்த - நாங்கருவில் வீழாவண்ணங் காத்தற்குக் கொண்ட, — கருணையின் வடிவு காணே - கருணை வடிவென்பதாம்.

இதனானே யேனைத்திருமேனிக ளிரண்டினதுண்மையு மவற்றதியல்பு முருவத்திருமேனியோ டொத்தாகிய வியைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்சூத்திரப்பொருளவற்றை விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அத்துவா மூர்த்தியாக வறைகுவ தென்னையென்னின், நித்தனாய் நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலைமையா

யுஞ், சித்துட னசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டித னாதலாலும், வைத்ததா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்லாம். (௬௬).

(இ-ள்.) அத்துவா மூர்த்தியாக வறைகுவ தென்னையென்னில்	ஆறத்துவாவுஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியான தெப்படியென்று நீ கேட்கிறாயாகில்?
நித்தனாய் நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலைமையாலும்	அந்தச்சிவன் ஒருகாலத்து மழிவின்றி யிருக்கிறவனுமா யெங்கும் பூரணனுமா யந்த வாறத்துவாக்களிலும் வியாபித்தற்கு மேற்பட்டுநிற்கையாலும்
சித்துட னசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டித னாதலாலும்	சித்து மசித்துமாகிய இரண்டினையு மநாதியே யுள்ளபடி யறிந் ததனைச் சேட்டிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கையாலும்
வைத்ததா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்லாம்.	வேதாகமங்கள் சிவனுக் காறத்துவாவுந் திருமேனியென்று சொல்லுங்காண். எ-று.

யாதொருவனுக்கு நித்தியத்துவமாக விலக்கணமில்லாமலிருக்கின்றது அவனுக்குச் சித்தசித்துக்களினது சேட்டை கூடமாட்டாதாதலால் நித்தியத்துவம் பதம்வைத்ததென வறிக.

அத்துவா வடிவான முறைமை யெங்ஙனமென்னின்? சாந்தியாதீதகலை திருமுடி, சாந்திகலை திருமுகம், வித்தை மார்பு, பிரதிஷ்டை குய்யம், நிவிர்த்தி முழந்தாளும் பாதமும், இப்ப

டிப் பஞ்சகலைகளு மங்கமாகவும்; புவனங்கள் உரோமம், வன்னங்கள் தோல், மந்திரங்கள் சோரி, பதங்கள் நரம்பு, தத்துவம் எலும்புந்தசையும், இப்படி யாறத்துவாவும் சதாசிவர்க்குத் திருமேனியாகவும், பிராணபூதம் பரமசிவ னெனவுமறிக.

இதற்கு வாதுளத்தாம் ப்ரம சம்புபத்ததியினுங் காண்க.

உ - று. "அவ்வயவங் கலைகளாகு மாகிய புவனரோமஞ், சவையுறு மவக்குவன்னஞ் சோரிமந் திரமதாகுந், தவமுறு பதநரம்பு தத்துவத் தாதுவாகுஞ், சிவமுயர் சதாசிவர்க்குச் சிறந்தவா றுறுப்புத்தானே." எனவறிக. (௫௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல்சிவன் அஷ்டத்வமூர்த்தியென்று வேதங்களிலேசொல்ல, இவ்விடத்துச் சிவரூபனென்று சொல்லுவானேனென்பதற்கு உத்தரம்.

அத்துவாமூர்த்தியாக வரைந்ததென்னையெனில் - மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ கலையென்கிற ஷடத்துவாவும் கர்த்தாவுக்கு தேகமென்று வேதங்கள்சொல்ல, நீ சிற்சத்தியே மூர்த்தியென்று சொல்லுவதென்னையெனில்?—நித்தனாய் நிறைந்து வற்றி நீங்கிடாநிலைமையானும் - கர்த்தாவானவன் நித்தியனாய் பரிபூர்ணனாய் அத்துவாக்களைப் பிரியாத நிலையுடையவனாகையாலும்,— சித்தடைத்துக்கெல்லாஞ் சேட்டித்தலானும் - சித்தாகிய ஆன்மாக்களுக்கும் அசித்தாகிய மாயாகாரியங்களுக்கும் பிரேரகனாகையாலும்,—வைத்தநாமத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்லாம் - அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்கு தேகமென்ன சிவாகமங்கள் ஸ்தாபித்ததென்பது தன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

செப்பியது நன்றுதான். அவ்வளவிலவளவில், ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்த்தி என்னும் பஞ்சசத்தி புறவுருவுடைத்தாய், ஆரணி சனனி ரோதயித்திரி என்னுந் திரிசத்தி உள்ளுருவுடைத்தாயிருக்கும் கிரியாசத்தி சரீரப் புறவுருவிலுதித்த சசினியாதி யஷ்டத்திரிம்சத் கலைகளினது பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி பிரவிருத்திநிவிர்த்தி வடிவாயிருக்கும் சகளவுருச் சரீரம், சகளநிஷ்களவுருவுருச்சரீரம், நிஷ்களவுருச்சரீரம், சொரூபமென்னு மூன்று சொன்னீர்; இரும்ப அதுவன்றி மூன்றுள் சகளசரீரமாகிற சத்திகலா சாதித்தியத்தினாலே சகளமாதலால், மாயாகலா ராகித்தியத்தினாலே நிஷ்களமாதலால், சகள நிஷ்களமென்று மூன்சொன்னீர். இரும்ப அதுவன்றி இப்போது ஸ்ரீகண்டதேகதேகியா யிருக்கின்ற சிவனுக்கு ஸ்வரூப தடத்தங்களிலே நிஷ்களம் சகளநிஷ்களம் சகளமாயுஞ் சரீரஞ்சொன்னீர். இரும்ப அதுவன்றி அத்துவா மூர்த்தியாக ஆகமங்கள் சொல்லுவதேதென் றாசங்கிக்க உத்தரஞ் சொல்லுகின்றார்.

அத்துவாமூர்த்தியாக வரைவது என்னையெனில் - ஏதென்று நீ வினவினாய்,—நித்தனாய் நிறைந்து வற்றி நீங்கிடாநிலைமையானும் - நித்தியனாய் இடைவிடாது வியாபித்துப் பிரியாதிருத்தலானும்,—சித்தடைத்துக்கெல்லாஞ் சேட்டித்தலானும்-சேதனசடபதார்த்தங்களனைத்திற்கும் பிரேரகனாதலானும்,—அத்துவாவும் - ஆறுமார்க்கமுஞ் சிவனுக்கு,—வடிவென - சரீரமாக,—மறைகளெல்லாம் - சிவாகமங்கள்,—வைத்ததாம் - சொன்னதாம்.

அப்படியன்றே ஆன்மாக்களுக்குச் சலையென்றும், அசலையென்றும் மூர்த்தி யிரண்டு.

அவற்றுள் அசலையாவது—முன் பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்தி மூர்த்தி. அது தனது சங்கற்பத்தால் தானசைவின்றி அசைவினாற் கடகாரிய நிகழ்ப்பன்னும். அதனால் மூர்த்தியென் றுபசரிக்கப்பட்டது.

சலையாவது முன்பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற பிரணவ கலாபஞ்சக ரூபமாய், நாதத்துவஞ்சாயிருக்கும் சிவதத்துவ நாத்துவிக பரதேக மூர்த்தியாயும், ஏழு இருபத்துநாலா யிருக்கும் வித்தியாதத்துவ ஆன்மதத்துவ தாத்துவிக சூக்குமதேக மூர்த்தியாயும், பௌவன தூலதேக மூர்த்தியாயும் இருக்கும்.

அசலையென்று முன்சொன்ன ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்திமூர்த்தி, சங்கற்பத்தால் அசைந்து சஞ்சரித்துக் காரியப்படும். அதனால், இஃதொன்றுமே நிருபசரித வாஸ்தவமூர்த்தி.

சராசராளுதியாயும் சராசராளுதி சம்பந்தமாயுங் காணப்படுதலால் அப்படிச் சிவன திரண்டு மூர்த்திகளில் அசலையாவது? ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்திமூர்த்தி. அது தனது சங்கற்பத்தாற் றானசைவின்றி அசைவினாற் சடகாரியம் நிகழ்ப்பன்னும், அதனால் மூர்த்தியென்று உபசரிக்கப்பட்டது.

சலையாவது சுத்தாதத்துவ பரதேக மூர்த்தியாயும், சுத்தாசுத்தாத்துவ சூக்குமதேக மூர்த்தியாயும், அசுத்தாதத்துவ தூலதேக மூர்த்தியாயும் இருக்கும்.

அசலையென்று முன் சொன்னஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்தி; மூர்த்தி சங்கற்பத்தால் அசைந்துசஞ்சரித்துக் காரியப்படும். இதனாலும், லிங்கத்திற் கலாதி சடத்துவ நியாசம்பண்ணுதலானும், வாஸ்தவபந்த மூர்த்தியல்லாதிருந்தாலும், மூர்த்தியென் றுபசரிக்கப்பட்டது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குங் கருவிவடிவேயன்றி மாயை வடிவு இல்லையாயின், ஆகமங்களின் அத்துவாக்களாம் முதல்வனுக்கு வடிவமென்றது தென்னையெனின்? அது எல்லாமாகி யல்லவாயுடனாமா மியல்புடைய முதல்வனுக்குத் தனது திரோதானசத்தியா னவற்றோடு நின்றதாகிய இயைபு நோக்கிக் கூறும் உபசாரமேயாமென்பதாம்.

அத்துவாவும் என்றும்மை உபசாரவடிவென்ப துணர்த்திநின்றது.

நிரம்பவழகியருரை. வருமாறு.

——0——

உருவ மருவ முருவாரூப மூன்றும் பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனியாயிருக்க, அத்துவாமூர்த்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது எப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, மேலருளிச்செய்கிறார்.

அத்துவா மூர்த்தியாக வரைகுவ தென்னையெனில்—பரமேஸ்வரனுக்கு மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனந் தத்துவங் கலையென்கின்ற ஷடாத்துவாக்களே திருமேனியாக வேதஞ்சொன்ன தெப்படியென்று கேட்கிறாயாகில்?—நிந்தனாய் நிறைந்தவற்றை நீங்கிடா திவைமயானும் - அதிவிகல்லாக சம்பூரணனாய் ஷடத்துவாவிலே நிலைபெற்று நிற்கிற முறைமையையுடையனாதலாலும்; அநுவர்த்தியும்—சித்து அசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டிதனாகையாலும் - அநாதியே சித்தாகிய ஆன்மாக்களையும் அ

சித்தாகிய பாசத்தையும் சேட்டிப்பதுகையாலும்,— வைத்தி தா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்லாம் - பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாவே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லப்பட்டது.

இதனாற்சொல்லியது அநாதியே பரமேஸ்வரன் சடசித்துக்களிரண்டிலும் நிறைந்துநின்று அவையிற்றை சேட்டிப்பிக்கையால் அத்துவாவே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்ற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(ஈண்டுக்கூறியவற்றால் இறைவனுக்குக் கருணைவடிவேயன்றி மாயைவடிவில்லையாயின்),— மறைகளெல்லாம்- ஆகமங்களெல்லாம்,— அத்துவாமூர்த்தியாக அனாருவனென்னையெனின் - அத்துவாக்களாறு முதல்வனுக்கு வடிவமாகக் கூறுதலென்னையெனின்,— நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா இல்லையாதும் - நிறைவுற் றவ்வத்துவாக்களினுங் கலந்து எல்லாமாகி நிற்றலானும்,— நீத்ததும் - அவையல்லனாய் நிற்றலானும்,— சித்துடனசித்துக் கெல்லாஞ் சேட்டைநலானும் - சடசித்துக்களெல்லாம் செலுத்தியுடனமாய் நிற்குமியல்புடைய முதல்வனுக்கு,— அத்துவாவும் வடிவெனவைத்ததாம் - அனாதிரோதான சத்தியானவற்றே போதாகிய வினையப்போக்கியத்துவாவும் வடிவெனக் கூறுமுபசாரமேயாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆறத்துவாவினிடைச் சிறந்த மந்திரமே திரு
மேனியென் றுணர்த்துகிறார்.

மந்திர மத்துவாவின் மிகுத்தொரு வடிவமாகத்
தந்ததே னரனுக்கென்னிற் சகத்தினுக்குபாதானங்கள்
விந்துமோகினிமான்மூன்றுமிவற்றின்மேலாகிவிந்துச்
சிந்தையாதீதமான சிவசத்திசேர்ந்துநிற்கும். (ருஎ)

(இ-ள்.) மந்திர மத்துவாவின் மிகுத்தொரு வடிவமாகத் தந்ததே னரனுக்கென்னின் சகத்தினுக்கு பாதானங்கள் விந்து மோகினி மான்மூன்றும் இவற்றின்மேலாகிவிந்துச் சிந்தையாதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்துநிற்கும்.

ஆறத்துவாவினுள் மந்திராத்துவாவே சிவனுக்குத் திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லியதென்று நீகேட்கிறாயாகில்,

பிரபஞ்சோற்பத்திக் குபாதானகாரணங்கள் மூன்றாயிருக்கும் குண்டலி [illegible]யென்றும் அசுத்த மாயையென்றும் ப்ரகிருதியென்றும். அம்மூன்றுந் தன்னி லொக்குமோ வென்னில்?

இங்ஙனங் கூறிய மூன்றினுள், சுத்தமாகிய சுத்தமாயை சுத்தமாயிருத்தலானுமான்மாக்களின் மனதாற் சிந்திக்கற் கரிதாமாய் நிட்களமாயிருக்கும் பராசத்தி யதனை யதிட்டித்துக்கொண்டு வாக்குண்டாயதிற்றோற்றிய மந்திரங்களே சுத்தனுக்குத் திருமேனியாகா நிற்குமென் றறிவாயாக. எ-று.

இதற்கு வாதமோனத்தரத்திற் காண்க. (௫௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் மந்த்ர ரூப முணர்த்துதல்.

மந்திரமத்துவாவின் மிருந்த கோர்வடிவமாகத் தந்ததே தென்னுக்கென்னில் - அத்வாக்களுக்குள்ளே மந்த்ராத்வாவே முக்யமான மூர்த்தியாக வுரைக்கும் சொன்ன தெனவுரையெனி ல்,—சகத்திற்குபாதானங்கள் விந்துமோகினிமான்மூன்று மி வற்றின்மேலாகிவிந்து சித்தையவ [illegible] சேர்க்கு நிற்கும் - ப்ரபஞ்சத்துக் குப [illegible] கமானது விந்துவென்றும் மோஹினியென்றும் மஹானென்றும் மூன்றும். இந்த மூன்றுபா தானத்திற்குள்ளே உத்தமமான விந்துவிலே சித்திக்கப்பட்டாத டராசத்தி பொருந்தியிருக்கும்.

யாதொன்று ஜடமு மநேகருமாயுள்ளது அஃதெல்லா ம் காரியமும் அசத்துமென்று மநுமானித்தால் ஜடமாக, ஐ கத்துபாதான காரணம் மூன்றென்று சொல்லுகையால் காரி யமும் அசத்துமாம். இதனால் சைவம் சற்காரியவாதமென்ப தற்கு விரோதமென்னில்? மேயமஹாமாயையென்பதொன்றே முதற்காரணம். அந்த மஹாமாயை சக்ருபையசத்தி கூடிப் ப தம்பண்ண, அந்த கூடப்பட்ட பிரதேசம் ப்ரகாசமென்றும் மோ ஹகமென்றும் ஜடத்துவமென்றும் த்ரிவிதமாம். அதற்கேற்பவுபய மாய சுத்தமென்றும் [illegible] மென்றும் அசுத்தமென்றும் பிந்துவென்றும் மோகினியென்றும் மஹானென்றும் இத்யாதி நாமங்களுண்டு. இந்த உபாதானங்களுக்குள்ளே பிந்துவிலே நின்றுமுண்டான சுத்தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு சாத்துவிகம

கமென்றும், மோஹினியிலே யுண்டான மிச்ராத்வா ப்ரபஞ்சத் திற்குக் கோராத்மகமென்றும், மஹானிலே யுண்டான அசுத் தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு மூடாத்மக மென்றும் பெயராம். பரமோபாதான காரணம் குண்டலினி மஹாமாயாதி நாமத் தை யுடையதொன்றே அபரவிந்து மோஹினி மஹானென்னு மிம்மூன்றும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நின்று மு ண்டான குணாத்மகங்கள். இக்கருத்தே "விந்துவின் மாயை யாகி மாயையின்வியத்தம் வந்திடும்" என்றதும்.

குண்டலினி மூலோபாதான மென்பதற்குச் சம்மதி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

குணித்ரயம் உண்டான விஸ்வம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் என்பதற்கு சம்மதியும் அதில்தானே

[illegible]

மோகினியே நித்யம் என்றதும், ஆ மோகஷஸ்தாயி யாகை யினாலும், குண குணி பேதோபசாரத்தினாலும், அதையிரு ப்பிலே மூலோபாதான காரணம் மஹாமாயை ஏகமே யென்பத ற்குச் சற்காரிய வாதத்திற்கும் விரோதமில்லை என்று [illegible] பொ ருள்.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

வாச்சிய மந்திரமும் அந்தச் சத்தி சரீரமென்று சாதித் ததனால் சங்கிக்கப்படுவ தன்றென்று வாசகமந்திரத்தை மன தில் வைத்துச் சங்கித் ததர முணர்க்கின்றார்.

அத்துவாவில - ஆறத்துவாவுக்குள்,—மந்திரம்-மந்திராத்துவா,—அரனுக்கு - சிவனுக்கு,—மிகுத்தொருவடிவமாக - மிகுதியும் ஒப்பற்ற மூர்த்தியாக,—தந்தனெனவென்னில் - சொன்னவதேதென்று நீ சொல்லில்,— சகத்திற்குபாதானங்களை - உலகத்துக்கு முதற்காரணங்கள்,—விந்துமோகினி மான்மூன்றும் - மகாமாயை மாயை பிரகிருதியென்று மூன்று வகையாம்,—இவற்றில் - இம்முதற்காரண மூன்றனுள்,—விந்து - மகாமாயையானது,—சிந்தையாரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - சித்தத்தை வியாபித்துக் கடந்திருக்கும் சிவசத்தி சார்ந்து சன்னிதிப்பட்டிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரை ஐம்பத்தெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாக்களாறும் திருமேனியாயிருக்க மந்திர மூர்த்தத்தை விசேஷமான திருமேனியென்றது,எப்படி யென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

மந்திரமத்துவாவின் மிகுத்தொருவடிவமாகத் தந்ததேனனுக்கென்னில் - ஷடாத்துவாக்களிலும் வைத்துக் கொண்டு மந்திராத்துவாவை பரமேஸ்வரனுக்கு சேட்டமான திருமேனியென்றும் வேதாகமங்கள் சொன்னபடி யெப்படியென

னில்?—சகத்திற்குபாதானங்கள் விந்துமோகினிமான் மூன்றும் - பிரபஞ்சத்துக் குபாதானங்கள் சுத்தமாயை யென்றும் அசுத்தமாயை யென்றும் பிரகிருதியென்றும் மூன்றுவகையாம்.—இவற்றின் மேலாகி விந்துச்சிந்தையாரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்துநிற்கும் - இவையிற்றுக்கெல்லா மேலுமாய் சித்தாதீதமான சிவனுடைய பராசத்தியை மாமாயையென்று சொல்லப்பட்ட விந்துப் பொருந்திநிற்கும்.

விந்துவென்றது விந்துவை, மோகினியென்றது அசோமாயையை,மானென்றது காரியமாயையாகிய பிரகிருதியை. விந்துச்சிந்தையாரதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்குமென்றது,சிவனுடைய சத்தியைப்பொருந்தி நிற்கிற சுத்தமாயையிற் றோற்றின மந்திரங்களாகையால், மந்திரமூர்த்தமே விசேஷமென்றதெனக் கொள்க.

இதனாற் சொல்லியதாவல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிற சிவசத்தியைவிட்டு நீங்காத விந்துவிற்றோன்றின மந்திரங்களே சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்கையினால், அத்துவாமூர்த்தத்திலு மந்திரமூர்த்தமே விசேஷமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வுரை ஐம்பத்தெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்கோர் புறநடை யுணர்த்துகிருர்.

சுத்தமாம் விந்துத்தன்னிற் றோன்றிய வாதலா
லுஞ், சத்திதான் பிரேரித்துப்பின் றானதிட் டித்துக்
கொண்டே, யத்தினுற் புத்திமுத்தி யளித்தலா லரனு
க்கென்றே, வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவென் மறைக
ளெல்லாம். (௫௮)

(இ - ள்.) சுத்தமாம் விந்து தன்னிற் றோன்றிய வாத லாலும்	மந்திரயோனி மகாமாயாவென்னும் வாக்கியமுண்டாகலால் விந்துவின்கண் டோற்றமுண்டாகையாலும்,
சத்திதான் பிரேரித்துப்பின் றானதிட்டித்துக்கொண்டே	அந்தமந்திரங்களைப் பராசத்தி தானே தோற்றுவித்து, பின்பதனைச் சத்திதானே யதிட்டித்துக்கொண்டிருக்கையாலும்,
அத்தினால்	அந்தக் காரணத்தினாலே
புத்திமுத்தி யளித்தலால்	இந்த மந்திரங்கொண்டே சிவபூசை யக்கினிகாரியஞ் சபமுதலியவற்றால் வழிபட்டவான்மாக்களுக்குப் போகமோட்சங் கொடுக்குஞ் சாமர்த்திய முண்டாகையினாலே,
அரனுக் கென்றே வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவென மறைகளெல்லாம்.	வேதாகமங்களெல்லாஞ் சிவனுக்கு மந்திரமே திருமேனியென் றறுதியிட்டுச் சொல்லாநிற்கும். எ - று.

அத்த சாரியை.

இம்மந்திரத்தின் பகுதியை விரிக்கிற் பெருகும்.

இதற்கு வாதுளோத்தரத்திற் காண்க. (௫௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சுத்தமாம் விந்துதன்னிற் றோன்றிய வாதலாலும் - சுத்த மாயையென்று பெயரையுடைய விந்துவிலே தோன்றினதாகையாலும்,—சத்திதான்பிரேரித்துப்பின் றானதிட்டித்துக்கொண்டே யத்தியாற்புத்திமுத்தி யளித்தலால - சிவசத்தியானது மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து அநுப்ரவிஷ்டமாய் மந்திரங்களை யதிஷ்டானமாய் நின்று பிரேரித்து உபாஸகர்க்குப் போகமோக்ஷத்தைக் கொடுத்த லுண்டாகையால்,—அரனுக்கென்றே வைத்ததா மந்திரங்கள் வடிவெனமறைகளெல்லாம் - அரனுக்கு மந்திரரூபமென்று வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டது என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அதனால் ஏதென்னச் சம்பந்தஞ் சாதிக்கின்றார்.

சுத்தமாம்விந்து தன்னிற்றோன்றிய வாதலாலும் - சுத்தமாயையினின்றுஞ் சிவசத்தி சங்கற்பத்தினாற்றோன்றிய காரணத்தினாலும்,— சத்திதான்பிரேரித்துப்பின் றானதிட்டித்துக்கொண்டே - அந்தச்சிவசத்திதான் றனது சங்கற்பத்தினுண்டாகச் சுத்தவித்தையிலிருக்கும் அந்த அதிதைவிக திவ்வியாக்கிவிசம்

மந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந்திரிகனுச்சரிக்கும் கரிக்கொத்த சத்தியான்மிக மந்திரங்களிலே செலுத்திப் பற்றுவித்து அவை களிற்சானித்திய மாய்த்தானே,—அத்தினால் - மாந்திரிகனாலே சபிக்கப் பூசிக்கப்பட்ட அந்தமந்திரங்களினாலே,— புத்திமுத்தியளித்தலால் - சித்திமோக்ஷங்களைக் கொடுத்தலால்,—அரனுக்கென்றே வைத்ததாமந்திரங்கள் வடிவெனமறைகளெல்லாம்-சிவனுக்குமந்திரங்கள சரீரமென்று சிவாகமங்களனைத்துஞ் செப்பியதாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதலாலென்க வென்பதாம்.

சத்திருக்குபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்றுமென்றது அறிவாதம்.

ஆரிதம் பண்புத்தொகை.

சேர்ந்து சேரப்பட்டு.

விந்துத்தன்வித்தென்றின வென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி எனக்கூறிப் போந்தவற்றுனறிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் களிக்குமாறு செலுத்துதல்.

அதிட்டித்தல் களித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவர்தொ வாயிலாக நிற்றல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்ததென்றார். (க (௫எ - ௫அ)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மந்திரமூர்த்தத்தின் விசேஷ மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

சுத்தமாம்விந்துதன்வித்தென்றியவாதலானும் - இப்படிச் சிவசத்தியைப் பொருந்தி சுத்தமாயிருக்கிற விந்துவிலேதோன்றப்பட்டதாகையினாலும்,—சத்திதான் பிரேரித்தப் பின்னுதிட்டித்துக்கொண்டு - அந்தப் பராசத்தியானது இந்த மந்திரங்களிலே யதிட்டித்து இந்த மந்திரந் தானாக நின்று,—அத்தியாற் புத்திமுத்தி யளித்தலால் - விருப்பத்துடனே அந்த மந்திரங்களினாலே ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களைக் கொடுத்து நிற்கையினாலும்,—அரனுக்கென்றே வைத்ததாம் மந்திரங்கள் வடிவெனமறைகளெல்லாம் - இப்படியிந்த மந்திரங்களிருக்கையினாலே பரமேஸ்வரனுக்குமந்திரமே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லாநின்றது.

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்தியானது சுத்தமாயையிலே நின்று மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து, அந்த மந்திரங்களையதிட்டித்து, அவை தானாக விருந்து மவையிற்றினாலான்மாக்களுக்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுத்து;இப்படியிருக்கையினால் இந்த மந்திரங்களே சிவனுக்குத் திருமேனியென்று வேதாகமங்கள சொல்லுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரமொருவடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளுமந்திரத்தை யொருவடிவமா

க,— மிருக்கின்ற தன்மைத்தென்னென்னில்-சிறந்தெடுத்தோதிய செ ன்னெறியெனின்,— சகத்திற்குபாதானங்கள்-உலகிற்கு முதற் காரணங்கள்,— விந்துமோகினிமான்மூன்றும்-சுத்தமாயை,அ சுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும்,— இவற்றின்மே லாகிவிந்து-இம்மூன்றின் மேலாகிய விந்துவின்கண்,— சிந்தை யாதீதமான - மனாதீதமாகிய,— சிவசத்திசேர்ந்து நிற்கும்-சி வசத்திசேரப்பட்டு நிற்றலானும்.

சுத்தமாம் விந்துதன்னில் - சுத்தமாயையில்,— தோன்றி யவாதலானும் - தோற்றியதன்மையானும்,— சத்திதான்பிரே ரித்து-சத்திசாதாக்கியார் கனிக்குமாறு செலுத்தியும்,— பின் னுதட்டித்துக்கொண்டே - கனித்தபின் பயனைக் கொடுத்தற் பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு,— அத்திறத்தத்தி முத்திபணித்தலால்- அதனாற் போகமோக்ஷத்தை யளித்தலா கிய பயன்பற்றி,— மறைகளெல்லாம்ஆனைக்கு-ஆகமங்களெல் லாம்,— மந்திரங்கள் வடிவெனவைத்த தென்றே யாம் - மந்திரவடிவம் விசேடவுரிமையாதலேருக்கிக் கூறியன வேயாமென்பதாம். (ருஎ-ருஅ)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகிறார்.

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத்
தந்திரஞ் சொ[illegible]வாயிங் கென்னெனிற்சாற்றக்கேணீ
முந்திய தோற்றத்தாலு மந்திர மூலத்தாலு
மந்தமில் சத்தியாதிக் கிசைத்தலு மாகுமன்றே. (ருகூ)

(- இ ள்.) மந்தி[illegible] சுத்தாத்துவாவிற் றோற்றிய மந்திரங்க [illegible] ளநேகமுளவாயினு மீசானமுதலிய வைந்

பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாறிங் கென்னெனின் சாற்றக்கேணீ

முந்திய தோற்றத்தாலும்

மந்திர மூலத்தாலும்

அந்தமில் சத்தியாதிக் கிசைத்தலு மாகுமன்றே.

து மந்திரங்களுமே திருமேனியென்று இவ் வியாகமங்கள் கூறியதென்னென்று நீ கேட்கிறாயாகில்,

அதனை யாம் விளங்க வுனக்குச் சொல்வோம் கேட்பாயாக.

சிவனுக்குச் சுத்தமாயையிற் றோற்றுவிக்கையாலும்,

சத்தகோடி மகாமந்திரங்களுக்கு மீசான முதலிய மந்திர மைந்துமே பிரதானமாகையாலும்.

ஆதியாகிய சதாசிவதேவர் முதலாயினோர்க்கு ஈசானி பூரணி ரவுத்திரி வாமை[illegible] த்தி சேட்டை முதலிய[illegible] பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தியிருக்கையாலும் இந்த வைந்து மந்திரமுமே சிவனுக்குத் திருமேனி. எ-று.

இதற்கு மிருகேந்திரத்தும் மதங்க[illegible]த்துங் காண்க.

இதற்கு மிருகேந்திரத்தும் [illegible] தோற்றுவிக்கப் சிவன முற்கொண் பஞ்சமந்திரங்க[illegible] மந்திரமூலமென பின்பு பலமந்திரங்களை யுண்டாக்குதலா[illegible]ச் சிறப்பித்தாரெனவறிக.

மந்திரங்களெல்லாஞ் சத்தியின் சொரூபமாயே யிருக்குமென்று ரத்நத் திரயத்திலோதிற் றெனவறிக. (ருக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் பஞ்சமந்திர தனுவென் றுணர்த்துகல்.

மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரம்வடிவமாக தந்திரஞ்சொன் னவாறிங் கென்னெனிற்சாற்றக்கேளீ - சப்தகோடி மஹாமந் திரங்களினும் பஞ்சப்ரம்ம மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யாக வாகமம் சொன்ன தென்னையெனிற் சொல்லக்கேள்:—மூ ந்திய கோற்றத்தாலு மந்திரமூலத்தாலு மந்திரியிற்சந்தியாதிக ளைத்தலுமாகுமன்றோ - பராசத்தி முதலாகிய பஞ்சசத்திக ளால் சுத்தமாயையிலே பஞ்சமந்திரங்களு முதற்றோன்றுகையி னாலும், நின்ற மந்திரங்களுக்கெல்லா மிந்த ஐந்து மந்திரங்களு ங் காரணமாகையினாலும், முடிவற்ற பஞ்சசத்திகள் விசேஷத் துக் காதியாகிய சதாசிவத்திற்குத் திருமேனியாகக் கூட்டி நிற்கையினாலும், பஞ்சமந்த்ரங்களே சிவனுக்குத் தனுவாகச் சொ ன்னதென் றறிவீராக என்றிதன்பொருள்.

சிவனுக்கு மந்த்ரதனுவு மாயாதனுவுமில்லாமல் ‡ சித்ஸ்வரு பமேயாயிருக்கவும், சாதகருடைய த்யானபூஜைகளின் நிமித்தமாக கச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமந்திரதனு வுபசாரமல்லது ஸ்வபாவமல்ல. பஞ்சமந்த்ரமாவது அநுக்ரஹ திரோதான சம்ஹார ஸ்திதி ஸ்ருஷ்டியாகிய, ஈசானம் தத்புருஷ அகோர வாமதேவ சத்யோசாதங்களென மூர்த்தா வக்த்ர ஹிருதய குஹ்ய மூர்த்திகளாகச் சொல்லப்பட்டது. ‡ சித்ஸ்வரூபம் - ஞானஸ்வரூபம்.

தான் சர்வ ஸ்ருஷ்டமுமாய் தத்பதத்திருந்து ஆன்மாக்க ளுக்குக் கொடுக்கையினாலே ஈசான மூர்த்தாவென்றது.

பின் நிவிர்த்தியான சப்தஜாலங்களை ஜகத்திலே பூரிக்கையினாலே தத்புருஷ வக்த்ரமென்றது.

கோரமென்றது - அஞ்ஞானம், தத்விரோதியாயிருக்கிற ஞானம் அகோரம். அகோரம் ஹிருதயபரியாய மாகையால் அகோரம் ஹிருதயமென்றது.

சர்வான்மாக்களுக்கும் பிந்து விருத்தியாகிய விஞ்ஞானங்களை யுற்பவிக்கையாலும், இது சூக்ஷ்ம க்ருத்தியமாகையினாலும் வாமதேவ குஹ்யமென்றது.

விஞ்ஞானருந்த கோசமாகிய காரணதேஹம் ஆன்மாக்களுக்கு முதலுண்டாயுள்ளவில் மனோமயாதி கோசத்திரயமான சூக்ஷ்ம ஸ்தூல சரீரங்களைத் தம்முடைய இச்சாமாத்திரத்தினாலே மகேஸ்வர மந்த்ரங்களை அதிஷ்டித் துடனே யுண்டாக்குகையினாலே சத்யோஜாத மூர்த்தியென்றது.

இந்த மந்த்ரங்களைந்தும் ஐந்து சத்திகள்.

ஹாரணி ஜநநி ரோதயித்ரி என்னும் மூன்று சத்திகளும் பரிக்கிரஹ சத்திகள்.

ஆக சத்திகள் எட்டு.

இதில் ஹாரிணியானது:—ஆன்மாக்களுடைய தனுகரணாதி சர்வத்தையும் மாயையிலே உபசம்ஹாரம் பண்ணுவதுஞ் செய்து, பக்வமலரை பரசிவத்திலே யணைப்பிக்கையுஞ் செய்கையால்; சம்ஹாரமும் அநுக்கிரஹமும் ஹாரணியினுடைய க்ருத்தியமாயிருக்கும்.

ஜநநியானது:—ஜகத் ஆரம்பத்தைப் பண்ணுகிற ஸ்வபாவமாயிருக்கும்.

ரோதயித்ரியானது:—ஸ்திதிகால த்தில் ஆன்மாக்களுக்கு போக நியமனத்தையும், ப்ரளயத்திலே சகலப்ரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் இவர்களை மாயாதோ பாகத்திலு மியாமத்யமாகையிலும் மாயோ பரியிலும் வாச நியமந்தனையும் பண்ணுவிக்கும்.

[illegible]

*ஆகையால் ஸ்ருதியும் ஸ்ரோத்ரமும் சோதயிந்திரியத்தையுடைய ச்ருத்தியமாயிருக்கும்.

இஃதன்றியும் ஹிருதயாதி அங்கமும் மூர்த்தாதிகளைப் போல உபசாரமே.

அவையாவன ?—

அஸ்திர்வம்· அசுத்தமில்லாமையான சுபாவசக்தி, அது ஹிருதயம்.

ஸர்வோத்கர்ஷமாகிற நித்யத்ருப்தியாகிற சக்தி சிரசு.

மாயையிற் சர்வரையும் வசீகரித்துக்கொண்டு தன்னிருக்காருக்கும் வசவர்த்தி யாகாமலிருக்கிற சக்தி சிகையுமாம்.

தன்னையுந் தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு அந்யரையும் ரக்ஷிக்கிற சக்தியே கவசம்.

சர்வஜகத்திற்கு மேலாயிருக்கிற சக்தி நேத்திரம்

பக்தருடைய அஞ்ஞானங்களை ஹரிக்கிற ப்ரதாப சக்தியே அஸ்திரம்

இவ்வாறு ப்ரகாசிக்கப்பட்டவொழிய சிவனுக்கு வாஸ்தவமாகச் சரீரமில்லை.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸர்வ ஜகத்திற்கு மேலாயிருக்கிற யாதொரு குணத்தினாலே லோகங்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனாயிருக்கிறார்; அதனாலே ஈசானனென்று நாமமாம்.

மூர்த்தியென்று சொல்லப்பட்டதொழிய சரீரந்தான் அவயவமல்ல.

[illegible]

தேவநராதி தேகாவச்சின்னராயிருக்கிற ஆன்மாக்களிடத்திலே அந்தர்யாமியாயிருந்துகொண்டிருக்கையினாலே தத்புருஷனென்று நாமமாம்.

[illegible]

ஆன்மாக்களை தர்மமார்க்க காமங்களினாலே வஞ்சித்து அகோரமாயையிலே கவிழ்க்கையினாலே வாமா, பிரகாசஸ்வபாவராகையினாலே தேவர்; ஆனதினாலே வாமதேவர் என்றது.

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை முற்றும்.

—o—

மேற்சிறப் புணர்த்துகின்றார்

மந்திரமதனிற் பஞ்சமந்திரம் வடிவமாக - மந்திரங்களுக்குள்ளே விசேஷித்த ஈசானமுதல் ஐந்து மந்திரமும் சரீரமா

க,—தந்திரஞ்சொன்னவாறிங்கென்னெனில் - சிவாகமஞ் செப்பிய தேதெனில்,—சாற்றக்கேளாய்-சொல்லக்கேள்,—மூர்த்திதோத்திரத்தாலும் - பிரதமசிருட்டியாதலாலும்,—மந்திர மூலத்தாலும்- மந்திரங்களிற் பிரதானங்களாதலாலும், விசேஷித்து வடிவென்று செப்பியது மகத்திரான தன்மித்துவம், சிவ சத்திக்கும் சிவனுக்குமே நாதாக்ருதிவாசகங்கள் மந்திரங்களென்றெப்படிச் சொல்லப்படும்; சத்தியந்தானே!—அந்தமில்சத்தியாதிக் கிசைந்து மாறுமன்றே - சித்தி யாகஷ்டத்திரம்சத்கலாபேத ஈசானியாதி மூர்த்தியந்த சத்திபேத சிவசத்திக்கும், ஆதியென்னும் ஈசானியாதி சத்தியோ சாதாந்த சிவபேத சிவனுக்கும், மந்திரமென்பது முக்கியமாய்ச் சொல்லாகும்; மகத்திரான தன்மித்துவஞ் சாட்சாதிருக்கையால், சிவம் சத்தியாகிய வாச்சிய மந்திரங்களுக்கு நாமமாதலால், வாசக மந்திரங்களுக்கு மந்திரமென்பதுபசாரம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறக்கெடுத்தோதியது, ஏனைய மந்திரங்கட்கெல்லாமுற்பட்டுத் தோன்றி முற்படக்கொண்ட வடிவாதல்பற்றி யென்பதாம்.

தந்திரம் ஆகமம்.

இக்கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம், அவற்றைச் செலுத்திநிற்குந் திரோதான சத்திக்கிளையாய்ச் செய்த வுபசாரவடிவென்றார்; சத்தியாதிக்கிசைந்து மாறுமென இறுதிக்கட் கூறினார்.

சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத் தொக்க இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதான சத்தியெனினு மொக்கும்.

உண்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இவைநான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது.

'அருவமேனு' என்பது முதல் இதனாயத் திருமேனியினியல்பு கூறுமுகத்தால் 'அநாதிமுத்த சித்துருவாகலின்' தெரித்துணர்த்தியவாறு.

இத்திறம் அயன் முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்தி மான்களாக வைத்துத் தத்துவமெல்லாவற்றும் அவரவர்வடிவின் அத்துவசியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின்; அவருருவும் அரனுருவோ டொக்கும் போலுமெனின்? அதற்கு விடை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன மந்திரங்களெல்லாம் சிவனுக்குத் திருமேனியாயிருக்க அந்த மந்திரங்களுக்குள் ஐந்து மந்திரத்தை நோக்கி மேலருளிச் திருமேனியென்று செப்பியதென்னையென நோக்கிச் செய்கிறார்.

மந்திரமதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக்கேளாய் - மந்திரங்களுக்குள் ஐந்து மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யென பலவற்றினுள்ளும்

ன்று சாத்திரங்கள் சொல்லுகிறது. அது எப்படியென்று நீ சொல்லுகிறாயாகில்? நானுனக்குச் சொல்லக் கேட்பாயாக — மூர்த்திய தேகத்தாலும் - எல்லா மந்திரங்களுக்கு முன்னே இந்த ஐந்து மந்திரங்களுந் தோற்றப்பட்டதாகையாலும், — மந்திர மூலத்தாலும் - ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதம் என்று இவை ஐந்து மந்திரமும் மூலமாகையாலும், இலக்கணமும், — அங்கமிலச்சத்தியாதிக் கிசைந்ததுமாகுமன்றே - இவ்வணம் இந்த மந்திரங்களிருக்கையினாலே முடிவில்லாத சத்திகளுக்குங் கர்த்தாவாகிய தம்பிரானார்க்கு ஈசானாதி மந்திரங்களைந்தும் திருமேனியாகச் சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இதனாற் சொல்லியது மந்திரங்களெல்லாவற்றிற்குந்தானும் ஈசானாதி ஐந்து மந்திரமும் முந்தத் தோன்றுகையினாலும் மந்திரங்களுக்கும் மூலமாகையினாலும், பரமேஸ்வரனுக்கு இந்த ஐந்து மந்திரமே திருமேனியென்று சாத்திரஞ் சொன்னதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தந்திரம் - ஆகமங்களில், — மந்திரமெனின் பஞ்சமந்திர வடிவமாக - மந்திரவடிவென்னும் பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தை வடிவமாக, — சொன்னது நின்சென்னவில் - சொன்னது எப்படியென்னையெனின் — சாற்றக்கேளீ - கூறுவன நீ கேட்பாயாக. — மூர்த்தியதேகத்தாலு மந்திரமூலத்தாலும் - எல்லா மந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக் கொண்ட வடிவாதல் மேற்றியும், — அங்கமில் சத்தியாதிக்கு - அளவற்றைச் செலுத்துகிற்கும் அதிர்த்தியாகிய இரோதான சத்திக்கு, — இ

சைந்ததுமாகுமன்றே - [illegible] செயப்படுதல் வடிவென்பதாம்.

அருவமோ என்பதற்கு இருகாரணத் திருமேனியி னியல்பு கூறுமுகத்தான் அகாதிமுதலிய மந்திரருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

☞ க-சூ, உ-அ-ம், முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மந்திரங்களை யதிட்டித்த சத்தி, கிருத்திய கர்த்தாக்களிடத் ததிட்டித்து நிற்குமென் றுணர்த்துகிறார்.

௩௨௩ அயன்றனை யாதியாக வரைவது வென்பதென்னை,
பயந்திடுஞ் சத்தியாதி படைத்தலாற் படைப்புமூல,
முயன்றனை யிவரோயாரின் முன்னவ னேவலாற்று,
நயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன்றுமே. (௩௦)

(இ-ள்.) அயன்றனை யாதியாக வரைவதுவென்பதென்னை — பிரமாமுதலிய கிருத்தியகர்த்தாக்களைச் சிவனென்று சொல்லுகிறதெப்படியென்னில்?

ஆ

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி படைத்தலால் — சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்யுஞ் சத்தி பிரமாமுதலாயினோரிடத்துப் பதிந் தவர்களுலகங்களெல்லாத்தையுஞ் சிருட்டியுந் திதியுஞ் சங்காரமு மவனுடைய

பிரோகத்தி லிவர்களுந் தொழிற் செய்கையால், இவர்களையுஞ் சிவனென வெண்ணப்படும்?

அஃதெங்ஙன்போலவெனின்? ராஜசாரிடனை யங்கசசிவனாது சக்தி யதிட்டித்துக் கிரியையை நடத்த, அவரைச் சிவனென்றே சருதமாறுபோ லெனவறிக.

படைப்புமுதல முயன்றனரியரேயாகின் முன்னவனென்னை — சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களை யிவர்களே செய்வார்களாயின் பின்னைக் கர்த்தா வேறுமொன்று சருத வேண்டுவதில்லையென்று நீ சொல்லில்

முற்றுநயந்திடு மவனிவர்க்கு நன்றுவ தொரோவொன்றுமே. — பஞ்ச கிருத்தியங்களையு மந்தக் கர்த்தாவே செய்தற்குரித்தாதலால், அந்தக் கர்த்தாவே பிரமன் மால் உருத்திரன் ஈசுரன் சதாசிவனென்னு மிவர்களுக் கொவ்வொரு கிருத்தியங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்க வந்தந்தக் கிருத்தியங்களையே யவர்கள் செய்தற்குரித்து. எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்கு வாயவ்யசங்கிதை யெனவறிக. (௩௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—௧—

மேல் சர்வகிருத்தியத்திற்கும் சிவனே கர்த்தாவென்ப துணர்த்துகின்றது.

ஆயின் ருத்ராதிகளைக் கர்த்தாக்களென்பதென்னை - சிவஞான ... பிரமாவே யாதியாகச் சொல்ல, நீர் சதாசிவத்தை யாதியாகச் சொன்ன தென்னையெனில்,— பயந்திடுஞ்

சத்தியாதி பதிதலாற்படைப்புமுதலம் - சிருஷ்டியாதி க்ருத்தியத்திற்கு ஆதியாகிய பரமேஸ்வரனுடைய சக்தி பொருந்துதலால் ஐந்துபேரும் ஐந்து க்ருத்யம் பண்ணுவர்கள், ஸ்ருஷ்டியை முதலாக வெண்ணுகையினாலே தொழின் முதன்மையினுலே ப்ரம்ஹாவை முதலாக வெண்ணப்பட்டது,—முயன்றனரிவரேயாகின் முன்னவனென்னை - ஐந்துபேருமைந்து தொழிலையுஞ் செயின் இவ்வைவர்க்கு முன்னவனாகி லயாவிஸ்திதனாகி முற்றுமொருவொன்று நாம முடையவர் செய்ததென்னெனில்,—முற்றுநயந்திடுமவன் பரிக்கிரஹ சத்தியாகிய சுத்தமாயையை காரியோன்முகமாக க்ஷோபம்பண்ணியும், ப்ரளயத்திலே ஆன்மாக்களுடைய கர்மங்கள் சம்ஹாரரூபமாக மாயையிலேயிருந்ததை போக்யாரை ... பலோன்முகமாக்கியும், திரோதானம் பண்ண ... விஞ்ஞானகலரில் அதிபக்வர்க்குச் சத்திநிபாதம்பண்ணியும், ... தரிசிப்பித்தும், இவ்வாச்சிர ... சாக்ஷாத்காரத்தைத் தரிசிப்பித்தும், இவ்வாறு பஞ்ச க்ருத்யங்களும் ஒவ்வொருகவேறு மவ்வாறு இருவுள்ளத்து நோக்கியிருப்பர். இங்ஙனம் சூக்ஷமமாகிய க்ருத்தியங்களுக்கு,—இவர்க்கு நன்று கனைச் செய்து ஸ்தூல க்ருத்தியங்களுக்கு,—இவர்க்கு நன்று ... சதாசிவர் மகேஸ்வரர் ருத்ரர் விஷ்ணு ப்ரம்ஹா என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் அநுக்கிரஹ திரோதான ஸம்ஹார ஸ்திதி சிருஷ்டியெனு மைந்து க்ருத்தியங்களு மொவ்வொரு கர்த்தாவுக் கொவ்வொரு க்ருத்தியம் ஸ்வதந்தரமாகவும், நின்ற நாலு க்ருத்தியமும் அநுக்ரஹமாகவும்பரமசிவனது சத்தியாலே பொருந்துமென்றிதன்பொருள்.

தத்ர ... ஸ்லோகம் ...

... (Sanskrit verse in Grantha script, illegible)

[illegible]
[illegible]

இந்த விருத்தத்தில் ப்ரம்மாதி காரணேஸ்வரர் சிருஷ்டியிலே சிவனுடைய சத்தி பதிந்து நின்று க்ருத்யங்களைப் பண்ணவேணுமென்றதற்கு: சத்தி அனேகமாயில் சத்திமானும் அநேகமாகவேணுமாயில் அநேகேஸ்வரத்வம் வரும் என்று, மேல் விருத்தத்திலே சங்கைபண்ணி, சத்தி யொன்றே யென்பது முதலான உத்தரம் கூறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பிரமாதி சாஞ்சன நிரஞ்சனமான மந்திரங்களை நிரஞ்சன சாம்பவ மந்திரரூபங்களாகச் செப்புவதேதென் றாசங்கித்து உத்தர முரைக்கின்றார்.

அயனாதிகளை யாதியாக வருமாரு வென்பதென்னை - விதிமுதற் பஞ்ச காரணமூர்த்தி வடிவன் சிவனென்று சொல்லுஞ் செப்புவதேதென்னில்?— பராசத்தி சத்தியாதி பதினாலாகிய சகலி ஆரணி ரோதயித்திரி என்கின்ற சிவசத்திகளதிஷ்டித்து அவர்களைக்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவிக்கலாலே,— படைப்புமுதல முயன்றனை சிவரோயாயின் முனனவ வென்னை-(என்னில்) - சிருஷ்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியம்பண்ணுவ திவராகிற் சிவனை முக்கு, சற்பனை வேறய வேகாதிர் வருமாதலால் வேண்டிய தென்றென்று நீ சொல்லில்? அப்படிச் சொல்லவேண்டாம்.— மூர்த்தி யாக்கிமென்ன் - சாம்பசதாசிவன் சுத்தமாயா கிருத்திய மஞ்சும் [illegible] அசுத்தமாயை ப்ராகிருதி கிருத்தியமஞ்சும் அநந்த ஸ்ரீகண்டாதித் தவாரத்திலேயும் ப

ண்ணுவன்.— இவர்க்கு நண்ணுவது - இவ்வணு சதாசிவ னனந்தேசுரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்களுக்குப் பொருந்துவதாகிய க்ருத்தியம்,— ஒரோவொன் றுமே - ஒவ்வொன்று தானே.

அவர்க்குள், அணுசதாசிவனுக்கு அநுக்கிரக கிருத்தியமொன்றுமே, ஈசுரனென்னும் மகேசுரனுக்கு சுத்தமாயையிற் றிரோதான க்ருத்தியம் நடவாநிற்கதாலும் அசுத்தமாயா கிருத்தியம் அநேகம் நடக்காதலும் திரோதான கிருத்தியம் பிரதானம், உருத்திர னென்னுஞ் ஸ்ரீகண்டர்க்குப் ப்ரகிருதிக்குமேற் சம்ஹார கிருத்தியம் நடவாநிருந்தாலும் ப்ராகிருதி கிருத்திய மைந்தும் நடந்தாலும் சங்கார கிருத்தியம் ப்ரதானம், குணநிலய விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாண்ட நிலய விஷ்ணுவுக்கும் ப்ரகிருதிக்கு மேல் திதிக்ருத்தியம் நடவாநிருந்தாலும் ப்ரகிருதிக்குட் டேசசரீர போக்கியப்பொருட் டிதிகிர்த்தியம் ப்ரதானம், குணநிலய பிரமாவுக்கும் ப்ரமாண்ட நிலய ப்ரமாவுக்கும் ப்ரகிருதிக்குமேல் சிருஷ்டி கிருத்தியம் நடவாதிருந்தாலும் ப்ரகிருதிக்குட் டேசசரீர போக்கியப் பொருட்சிருஷ்டி கிர்த்தியம் ப்ரதானம்; ஆதலால், ஒரோ வொன்றென்று தெளிவதிக.

சத்தி மூன்றுமில்ல, பஞ்சகிர்த்திய மெப்படி பண்ணுவர்? எப்படிப் பண்ணுவிக்கும்? சத்தியுந்தானே! ஜநகிக்குச் சிருஷ்டிகிருத்தியமொன்றுமே, ஆரணிக்குச் சங்கார கிருத்தியமும் அநுக்கிரஹக்ருத்தியமும், ரோதயித்திரிக்குத் திதிகிருத்தியமும் திரோபாவ கிருத்தியமும், என்பதனால் விரோதமின்று. ஆரணி ரோதயித்திரி ஜநனி மூன்றும் சத்திசரீர கற்பனையிலேலே சிவனுக்குக் குக்குமதேகம்; ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்த்தியென்னும் பஞ்சசத்தியும் அநுக்கிரகமுதலஞ்சு கிர்த்தியத்தையும் அடை

லிற் பண்ணுகின்ற சத்திசரீர கற்பனையினாலே சிவனுக்குத் தூலசரீரம் எனப்படுக.

இருதயாதி யாறுமந்திரமும் சரீரகற்பனைக் குள்ளதன்று, சரீரமும் சரீரியும் சம்பந்தமான விடத்துப் பிரபாவ ஸ்வரூபமா யிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் 'மன்னவிருத்தகடாதி' என்பது முதல் 'மந்திரமதனில்' என்பது ஈறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற் செய்யுளின் 'ஈறுமாகி மருவிடுமநாதி முத்த சித்துரு மன்னிநின்றே' என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி; இனி 'தானமுதல்' என்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயனுருவ அரியுருவ முதலியவற்றையும், அரனுருவோடொத்த உருவாக வைத்து, வேதாகமங்களிற் றந்தமெல்லையளவும் அத்துவவியாசம் மந்திரவியாசம் முதலாயின விதித்தலின்; சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவர் செல்வர்போலுமென மலைவற்க. படைப்பாதித்தொழில் செய்யுஞ் சனனிமுதலிய சிவசத்திகள் ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப் பதிந்து நின்று செலுத்துதலான், அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப்பட்டன வென்பதாம்.

அற்றேல் ஒருகொடியிற் றிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினார்க்கு அரசனையின்றியமையாமைபோல, அயனரிமுதலாயினார்க்கு அரனருளையின்றியமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமுதல முயன்றவரி

வரேயாயின் முன்னவனென்னே, என்றும். அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினாற்போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினாரும் வேண்டப்படுவரென்பது ஏதுமுகத்தான் விளக்குவார், முற்றுந் தந்திடு மவனியர்க்கு மன்னவனொருவனேயொன்றுமே யென்றுங் கூறினார்.

உவமை வருஞ்செய்யுளிற் பொருப்பும்.

ஐ அழகு. அஃதாகுபெயரான் அழகுடையுருவத்தின் மேனின்றது. இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ்சொல்லொடு இயைபின்மை நோக்கிலர்.

ஆகாரஸ்வரூபமென்பது முவமைத்தொகை; பையரவல்குல் போனின்றது.

ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல்.

படைப்பு முதலம் படைப்பாதியென்க.

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிகளைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரோடென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உரைத்தவித் தொழில்களென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபின்மை மாத்திர நீக்கி 'ஈறுமாகி மருவிடும்' என்றதனை வலியுறுத்தியது.

இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கி 'தான்முதல்' என்றதனை வலியுறுத்தியது.

இவை யிரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல் அநேகேசுரவாதிகம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமானொருவனாதல் செல்லாமையின், இது சேனுக்கஞ்சிப் பா

க்தன்வாயின் விழுந்தா லொப்ப, மறித்தும் அநேகேசுரவாதமா ய் முடியும்போலுமெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்சொன்ன ஐந்து மந்திரமுமே பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனியென்று சொல்லில்? பிரம்மா முதலாகிய பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனி யென்றது எப்படி யென்றவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

அயன்றனையாதியாக வரனுருவென்பதென்னை - பிரம்மா முதலாகப் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனியென்று சொல்லுகிறது எப்படியென்னில்?— பயந்திடுஞ்சத்தியாதி பதிதலால் - விசுவத்தையெல்லா முண்டாக்குகிற கிரியாசத்தி முதலான சத்திகள் பொருந்துகையாலே,—படைப்புமுதல் முயன்றனரியவரே - சிருஷ்டி முதலாகிய கிருத்தியங்களை இவர்களே நடத்துவர்கள்,—ஆயின் முன்னவனென்னை - இவர்களே நடத்துவார்களாயின் உம்முடைய கர்த்தா வேறுண்டென்று நீ சொல்லில்,—முற்றுப் பயந்திடுமவனிவர்க்கு நண்ணுவதொரோவொன்றுமே - சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலும் பரமேஸ்வரனே யுடையவன். இவைகளிற்றிலே ஒவ்வொருதொழில்களையிந்தப் பரமேஸ்வரன் கொடுக்க, அந்த அதிகாரத்தினாலே பிரம்ம விட்டுணுக்கள் சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் செய்யாநிற்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, பிரம்மாவை சிவனுடைய திருமேனியாக முந்தச் சொல்லவேண்டினது, சிவன் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமிடத்துச் சிருஷ்டி முந்துகையினாலே அவன் சிருஷ்டிகர்

த்தா வாகையினாலென்றும், பிரம்மாவுக்கும் விட்டுணுவுக்குஞ் சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் சிவனுடைய சத்தி கொடுக்கச் செய்வார்களென்றும், சிவன் எல்லாக் கிருத்தியங்களையுந் தானே செய்வனென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

'முந்தத் தோன்று' மென்ற திருவிருத்தத்தில் 'இறுதியி லிளைத் தேவரை யிம்மல னருளினாலே' யென்ற பதத்தாலிரு வியாக்யானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

முதிய்யதொலென்ற திருவிருத்த முதல் அயன்றனை யென்ற திருவிருத்த முடிவாக பதினொரு திருவிருத்தமும் பாசுரமாகிய திதி சங்கார மூன்றையுஞ் செய்கிறவன் சங்காரகர்த்தாவல்ல, திதி கர்த்தாவே யென்று அவன் சொன்னதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம் அவன் மதம். "உந்தியிலயனை யீன்று மலரைக்கொண்டெலுண்டாக்கி, பங்கயத்துதித்தவனையுமாக்கிவித்தத், தத்துவிஞ்சகத்தினுக்குந் திதிகர்த்தாதனையாகி, வந்திரித்தோர்ந்தமிழ் கிலை யும்பண்ணுமாயன்", என்றும், மற்றும். "அயன்றனைப் பயந்தானென்று மரியயன்றிருந்தேதப்படி, பயந்திடானவனே உமை படைத்திடான்றிருந்தேதிப்பி, சங்கருமாலைத்தந்தா னயனென்னைதப்பேயதைக்கின்றதும், இயம்பிடானாலெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றதந்தேதும்" என்றும், "அழிப்பளியேவலென்று மரிதனையழித்ததுமன்றும், அழிப்பதவிரமட்டா னக்குமாறித்தேதுண்டா, னழிப்பளியேவலென்றக் கனறத்தடையதித்தவனே, வழித்திடமேனயாக்க வோக்குமாசுரமாவே." என்பதாய் கவ்விதகுள்க.

திச் - யா - மது - உ, ம. ந - (ரு) - அ.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இங்ஙனம் 'மன்னனின் கடாதி' என்பது முதல் 'மந்திரம தனில்' என்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும் முதற்செய்யுளின் 'ஈறுமாதிமருவிடு மறுநிமுத்த மித்தரு மன்னிநின்றே' என்ற இரண்டாங் கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி; இனி 'தான முதல்' என்ற மூன்றாங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயன்றனையாதி - அயனுருவ மரியுருவ முதலியவற்றையும், — ஆக அரனுருவென்ட செவ்வினை - அரனுருவோ டொத்த வுருவாக வைத்து வேதாகமங்களிற் கூறிய மெய்ம்மைகளையும் அந்தவியாச, மந்திரியாக முதலியன விதித்தனவிற் சங்காரக்கடவுளோடொப்ப, அவரு முதல்வனுவான் செல்வர்போலுமென மலையற்க, — பயந்திடுஞ் சத்தியாதி - படைப்பாதித் தொழில் செய்யும் சனனிமுதலிய சிவசத்திகள், — பதிதலால் - ஓரோவொன்று அவர்மாட்டுப் பதிந்துநின்று செலுத்துதலான் அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களி னவ்வாறு உபசரித் தோதப்பட்டன. — படைப்புமுதலியவோ மூவன்றனராயின் - அற்றேல், படைப்பாதித்தொழில்களை அயனரிமுதலாயினோர் முதல்வனருளின் றியுந் தாங்காநினைந்தவாறே செய்வரெனின், — முதல்வனை யினை - முதல்வனெற்றிற்கு? — முந்துநயந்திடுமவன் - ஐந்தொழிலுஞ் செய்யுமுதல்வன், — இவர்க்கு கண்ணுவதொன்றொன்றுமே - இவர்கட்கு ஒவ்வொரு தொழிலியற்றச் செய்தல், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினோற்போல வேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவர்களை யதிட்டிக்குஞ் சத்தி யொன்றோ பலவோ வென்ன, அதற் குத்தரமிட் டுரைக்கின்றார்.

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றானொன்றே யநேகமாக, வைத்திடுங் காரியத்தான் மந்திரி யாதிக்கெல்லா, முய்த்திடு மொருவன்சத்தி போலர னுடைய ளாகிப், புத்திமுத் திகளையெல்லாம் புரிந்தவ னினைந் தவாறாம். (௬௧)

(இ-ள்.) சத்திதான் பலவோவென்னில் — அவர்களிடத்திற் பதிந்த சத்தி யொன்றோ பலவோ வென்னில்?

தானொன்றே — அந்தச்சத்தி சிவனிடத்தில் விட்டு நீங்காமலக்கினிக் குட்டணம்போலச் சமவேதமாயிருக்கிற சத்தி யொன்றுதானே!

அநேகமாக வைத்திடுங் காரியத்தான் — இச்சத்தி யொன்றாயிருக்கவும் காரியபேதத்தா லவனது கிருபையினாலே கிரியாசத்தி யொன்றுதானே மூன்றாகிய வாமை சேட்டை ரவுத்திரியெனப் பிரிந்து பெயரைப் பெறும்.

ஒன்றுதானே பலவாகக் காரியப்படுவ தெங்ஙனமெனில்?

மந்திரியாதிக்கெல்லா முய்த்திடு மொருவன்சத்தி போல் — இராசாவினதாக்கினாசத்தி யொன்றாயிருந்து மந்திரி முதலாயினாரிடத்துப் பலவாகச் சகத்திற் காரியப்படுமதுபோல.

அா னுடைய வாமைமுதலிய மூன்றுசத்தியும் பிரமா
தாகிப் புத்தி மு முதலாயினுளா யதிட்டிப்பித் ததன்வழித்
த்திக்கே யெல் தாய் நின் முன்மாச்கட்குப் போகமோட்ச
லாம் புரிந்தவ ங்களை யெல்லா மவரவர்செய்த விருவினையி
வினைந்தவாறும். ன் பலத்தைக் கூடாகக் கொடாநிற்பன். எ-து
வகாரத் தேற்றம்.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்து மிருகேந்திரத்துங் காண்க. (௬௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—०—

சத்திதான் பலவோவென்னில் - ப்ரம்ஹாதி காரணேஸ்வர
ரிடத்திலே யிருந்து க்ருத்தியங்களைப் பண்ணும் சத்தியென்கை
யால் சத்தி யநேகமாகவேணும்; சத்தி யநேகமாகில், சத்திமா
னுமநேகமாய் அநேகேஸ்வரத்வம் வரும். அல்லது சத்தனொருவ
னே! சத்தியநேகையென்னில்? அந்யோந்ய விருத்தாத் திரயாச
த்திகள் ஒருவனுக்கு சமவேதமாகிறபொழுது விகாரித்வம் வரு
ம என்னில்? அப்படி வாராதென்றும் உத்தரம்.—மந்திரியாதிக்
கெல்லா முய்த்திடுமொருவன் சத்திபோ லானுடையதாகி சத்
திதானொன்றே காரியத்தா லநேகமாய் வைத்திடும் - ராஜாவி
னுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியானது மந்த்ரி சேநாபதி க்ராமபாலகன்
முதலான பேர்களிடத்திலே யிருந்து தனித்தனி தொழில்க
ளைப் பண்ணிவைக்கிறாப்போல, ஈசானுடையதாகிய சத்தி யொ
ன்றே க்ருத்ய பேதங்களைச் செய்யுமென்று சொல்லப்படும்.
அப்படிச் சொல்லப்படுவதும்,—புத்திமுத்திகளையெல்லாம் பு
ரிந் தவனினைந்த வாறும் - போகமோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப்பட்
ட ஈசானுடைய சத்தியானது அந்த ஈசானினைவின் பேதத்தி

னாலே க்ருத்ய பேதத்தால் பேதமாகத் தோன்றும் என்றிதன்
பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—०—

இப்படிச் சத்தி யநேகமாகிற் சத்திமானு மநேகமாமெ
ன்னுஞ் சங்கைக் குத்தர முரைக்கின்றார்.

(ஞானக் கிரியே சாசத்தி மூன்றினுட் கிரியாசத்தி ஈசா
னியாதி யஞ்சு, ஆரணியாதி மூன்று, ஆகச்சத்தி யெட்டாயிரு
க்குமென்றதனால்) சத்திதான் பலவோ வென்னில் தானொன்
றே - ஒருசத்திதானே,—காரியத்தால்-வ்யாபார பேதத்தினா
ல்,—அநேகமாக வைத்திடும் - அநேகமாகச் சொல்லப்படும்,—
மந்திரி யாதிக்கெல்லாம் - மந்திரி சேநாபதி ஊர்க்காவலன் மு
தலோரிடத்தில்,—உய்த்திடு மொருவன் சத்திபோல் - ஒன்று
யிருந்து செலுத்து மிராசாவினது ஆஞ்ஞாசத்தி யொப்ப,—அ
ரனுடையதாகி - சிவசம்பந்தியாகி,—அவனினைந்தவாறு - அந்த
ச் சிவன் செலுத்தினபடி,—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்
தவ நினைந்தவாறும் - போகமோட்சங்களைக் கொடுத்திருப்ப
தாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—०—

அரசன் சத்தியொன்றே யமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடி
காவலர் முதலாயினார் மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபா
ட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே

அவ்வவர் மாட்டு நின்றுசெய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் சனனி முதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்படும், சிவசத்தி யொன்றே யென்பதூஉம், அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்பதூஉம்; அமைச்சர் முதலாயினோர் எவைசெயினும் அரசனினைந்தவாறன்றி யாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரனினைந்தவாறன்றி யாகாமையும் அறியப்படுமென்பதாம்.

தானொன்றே யானும் ஆகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடு மெனவிடைப்பாம்.

அரனினைந்த வாறன்றி யாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டிவாழ்நாள் ஆலாலர் தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக் கூறாராயினார்.

அற்றேல் ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் சனனிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென்றாயவழிச் சொரூபமென்னையோவெனின்? அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்சொன்ன சத்தி ஒன்றாயிருக்குமோ பலவாயிருக்குமோ என்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

சத்திதான் பலவோவென்னில் - சிவனுடைய சத்தியானது இப்படிப் பலபேதமாயிருக்குமோவென்று நீ சொல்லில்,— தானொன்றேயநேகமாக வைத்திடுங் காரியத்தால் - பராசத்தியொன்றுமே எப்பொழுது முள்ளது. இப்படித் தானொன்றாயிருந்தும் பெருந்தொழிலும் பலவானது பிரபஞ்ச காரியங்களுக்கிடாக. அதென்போலவென்னில்?—மந்திரியாதிக்கெல்லாமாய்த்திடு மொருவன் சத்திபோல - காரியப்பொழுதாலாகிய இராச்சியத்திலுள்ள வதிகாரங்களுக்கு மற்றுண்டானவர்களுக்கும் இராசாவினுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியானது நின்று முறைமைகளிலே நடத்துகிறாப்போல;—அரனுடையதாகி - அந்தப் பராசத்தியும் பரமசிவனுக்குள்ளதாகி,—புத்திமுத்திகளையெல்லாம் புரிந்து - சருவான்மாக்களுக்கும் போக மோட்சங்களையும் கொடுத்து,—அயனினைத்தவாறும் - அந்தப் பரமசிவன் திருவுள்ளத்துடைந்ததயாதொன்று, தானுமதுவாய் நின்று பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யும்.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுடைய சத்திதானே பெருந்தொழிலும் பலவாய்த் தானொன்றாயிருக்குமென்றும், அவனுடைய திருவுள்ளப்படியே ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கு மென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சத்திதான் பலவோவென்னில் - சத்திக ளநேகமோவென்றிடின்,—ஒருவன்சத்தி - அரன் சத்தியொன்றே,—மந்திரயாதிக்கெல்லாம் உயத்திடும்போல - அமைச்சர்படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினோர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல,—தானொன்றே - சிவசத்தியொன்றே,—அரனுடையதாகிக் காரியத்தாலநேகமாக வைத்திடும் - அவரவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டால் சனனிமுதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்பட்டும் சிவசத்தியொன்றேயென்பது மதுவே கடவுளர் மாட்டுநின்று நடாத்து.

மென்பதும்,—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்தவனினைந்தவாறும் - அமைச்சர் முதலாயினார் எவை எவைசெய்யினும் அரசனினைந்த வாறன்றி யாகாமைபோல போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரனினைந்த வாறன்றி யாகாமைபற்றி அறியப்படுமன்

அரனினைந்தவாறன்றி யாகாமை தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டி வாழ்நாள் அலாலர் தோற்றரவு முதலியவற்றானினிதுவிளங்கக்கிடத்தலின் விரித்துக்கூறாராயினார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சத்திரூப முணர்த்துகின்றார்.

சத்திதன் வடிவேதென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும், முயத்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் துளவோவென்னின், வெத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி, யவத்திடு மறைபின்ஞானன் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம். (௬௨)

(இ-ள்.) சத்திதன் வடிவேதென்னின்,	அந்தச் சத்தியினுடைய வடிவேதென்று கேட்கிறாயாகில்?
தடையிலா ஞானமாகும்.	மலத்தினுன் மறைப்புண்டு பின்விளங்கினது போலன்றிப் பூரணமான ஞானமாயிருக்கும்.
உய்த்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் துளவோ வென்னில்	இப்படி யுண்டாய விச்சையுங் கிரியையு மந்த ஞானசத்தியின்கணுண்டோவென்று கேட்கிறாயாகில்?

எத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி	யாதோரிடத்திலே ஞானமுண்டவ்விடத்தி விச்சையுங் கிரியையும் தோன்றிக் காரியப்படுங்காண்;
வைத்திடும்	
மறைபின் ஞானன் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம்.	மறைப்பில்லாத ஞானசத்தியினாலே சாமார்த்தியத்தாலே இச்சையுங் கிரியையும் பொருந்தி காரியப்படுங்காண். எ-று.

ஒகாரம் வினா.

இதற்குச் சித்தியாகமம். (௬௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலந்தச் சத்திஸ்வரூப மேதென்பதற்கு உத்தரம்.

சத்திதன் வடிவேதென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும்,—சத்தியினுடைய ஸ்வரூப மேதென்னில்? ஜீவான்மஞானம்போலத் தடுக்கப்படாமல் எக்காலத்தும் எத்தேசத்தும் [illegible]ாயிருக்கும்,—உய்த்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் துளவோவென்னில்-பொருந்தப்பட்ட விச்சையானது குணம், கிரியையானது வ்யாபாரம், இவைகள் ஞானத்திற்குண்டோ வென்னில்?—எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சைசெய்தி வைத்தலால் - ஞானமெவ்வளவுண்டு அதன் குணமான இச்சையுங் கிரியையு மவ்வள வுண்டென்று சாஸ்த்ரசித்த மாகையினாலே,—மறைப்பில்ஞானன் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம் - சத்தியானது அநிவாரித ஸ்வரூபை யாகையினாலே சர்வ கர்த்ருத்வ சாமர்த்யத்தையும், தத்குணமான விச்சையையும் அடையாததாமாகில்; ஞானேச்சாக்ரியாப்ரயக்தா என்னும் பிரம ஞாயத்தினு

லே அறிந்ததை யிச்சிக்கவேணும், இச்சித்ததைப் பண்ணவேணும்: ஆகையால் ஞானேச்சாக்கிரியை யென்றும் கிரமஞ் சொல்ல வேணும். இதன்றியும்,

ஜ்ஞாநேச்சாக்ரியா ஸர்வ விஷயகம் ஸர்வ ஸ்ரீ யஸ்ய நித்ய ந்யாயாஸ்.

மூன்று மின்னஸ்வரூபமுமாய் ஏகாச்ரயமுமா யிருக்கவேணும். ஆகையால் நிச்சயமாகிய மூன்று மொன்றே யென்று சொல்லுகிறது விரோதமென்னில்? சத்யம். [சத்யமென்றது அர்த்தாங்கீகாரம்.] ஒன்றை யறிந்து அதையிச்சித்து அதிலே ப்ரவர்த்திக்கிறது ஜீவான்மாக்களுக்கே! சிவனுக் கப்படியல்லவென்பது மேற்கூறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு:

—o—

ஞானக்கிரியேச்சா ரூபி சத்தியென்றீர்! அதுவிருந்தும் தடத்தமு முச்சொரூபமாயிராது. இருக்குமென்னில்? சத்தியென்பதெடுபட்டுப் போமென்று மனசிலெண்ணிச் சங்கைபண்ணி, உத்தர முரைக்கின்றார்.

சத்திதன் வடிவேதென்னில்- சத்தியினது ரூபமேதென்று கேட்கிறாயானால்?—தடையிலா ஞானமாகும் - மறைப்பில்லாத வறிதற்றொழிலைப் பண்ணுமறிவாகும்.— உய்த்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத்தனவோவென்னில் - பண்ணுதற்றொழிலாகும் சங்கற்ப முத்தியோக மிவைகள் வேற்றுத் தொழிலாதலால் ஞானசத்தியி னுண்டோவென்று நீ கேட்கில்?— எத்திறஞானமுள்ளது - இது காரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசன

மென் றறிதற்றொழிலால் யாதொரு பிரகாரம் ஞானசத்தித் தொழிலாகிய ஞானமிருந்தது,—அத்திறம்-அந்தப்பிரகாரம்,— இச்சை - இஃதின்னதாகக் கடவதென்ற மிச்சாசத்தித் தொழிலாகியுத்தியோகத்திற் பின்றாகி வருஞ் சங்கற்ப ஞான விசேஷமாகவும்,—செய்தி - கிரியை,—இதைப்பண்ணு கிற்பேனென்னுங் கிரியாசத்தித் தொழிலாகிய சங்கற்பத்தின்முன்னாக வரும் உத்தியோக ஞானவிசேஷமாகவும்,—வைத்தலால்-சிவாகமம் சொல்லி நிச்சயித்ததனால்,—மறைப்பின்றாதல் - தடையற்ற ஞான விசேஷசத்தி சங்கற்பத்தால்,— எல்லாம்-காரிய சடபதார்த்த முற்றும்,—கிரியை மருவிடும்-உற்பத்தி திதி நாச சலனத் தொழிலோடு பொருந்தும்.

சலனத்தொழிலுக் கேதுவாயிருக்கும் ஞான விசேஷ நிச்சல நித்திய சத்திய சங்கற்பங் கிரியை யென்றுச் சொல்லப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிர்கட்கு அநுக்கிரகமாத்திரங் குறித்தப் பொதுவகையா னறிந்தும் அறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின் சொரூபம். அதுவே பராசத்தி யெனப்படும். அந்தஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று, இச்சா ஞானக் கிரியையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்கும். ஆகலான் இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய சனனிமுதலிய வியாபாரசத்திக ளெல்லாம்

முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றுமே உளவாவனவேயாமென்பதாம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது.

தடுத்தற்குச்செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க.

தடையிலாஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதானசத்தி யெனப்படும்.

இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொள்க.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க.

உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று.

ஏனையபோலத் தோன்றினவல்லவென்பார், எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தியென்றார். ஞானத்தின் வியாபார விசேடங்களே அவையென்பதாம். "நீடுபரா சத்திநிகழ்ச் சாஞான நிறைகிரியை தர" என்றதூஉம் "கிரியையறி விச்சைகிளர்ந் தசத்தியே தா-பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" என்றதூஉ மிக்கருத்தே நோக்கியென்க.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுநின்றது. ஞானமென நின்றது அம்முக் கெடுதல் "பெற்றொன் றுயர்த்த பெருமான்" "கோனுக்கனையான்" என்றார் போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கதென்னினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இதனிற்போந்தபொருளென்னை யெனின்? அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சத்திக்கு வடிவேதென்றவினை நோக்கி மேலருளிச் செய்கின்றார்.

சத்திதன்வடிவேதென்னிற் றடையிலாஞானமாகும் - அந்தப் பராசத்தியினுடைய திருமேனி யேதென்று சொல்லிற் பரிபூரணமான ஞானமேயாயிருக்கும்.—உய்த்திடு மிச்சைசெய்தியிவைஞானத் துளவோவென்னில் - முன்னே பிரபஞ்சத்தை நடத்துமென்று சொல்லப்பட்ட இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் இவ்விரண்டும் ஞானசத்திக் குள்ளேயோ வென்னில்?—எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சைசெய்திவைத்தலால்-எவ்வளவு ஞானசத்தியினது நிறையுண்டானது அவ்வளவும் இச்சாசத்தியினது நிறைவுங் கிரியாசத்தியினது நிறைவும் உண்டென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையால்,—மறைப்பில்ஞானம் மருவிடுங் கிரியையெல்லாம் - ஆன்மாவி னறிவுபோல ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்படாத ஞானசத்தியினாலே கிரியாசத்திக்குள்ள தொழிலெல்லாம் பொருந்திக் காரியப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது பராசத்திக்கு வடிவு ஞானமென்றும், அந்த ஞானத்தினாலே இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் காரியப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்திதன்வடிவேதென்னில் - சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதென்னில்,—தடையிலா ஞானமாகும்,—உயிர்கட் கறுக்கிர

க்ஷமாத்திரங்குறித்துப் பொதுவகையானறிந்து மறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானமொன்றேயாம். அதுவே பராசத்தியெனப்படும். திடையிலாஞானம்,—உய்த்திடும்- அந்தஞான முயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக்குறித்துச்சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கா லொருகூற்றானே திரோதானசத்தியெனநின்று இச்சாஞானக்கிரியையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்கு மாகலான்,—இச்சைசெய்தி யிவைஞானத்துளவோ வென்னில்-இச்சைகிரியையென்கிற இவைகள் ஞானத்தினின்று தோன்றுவன வுளவோவெனின்?—ஞானமெத்திற முள்ளது-ஞானமெவ்வா றுள்ளதோ,—அத்திறமிச்சை செய்திவைத்தலான்-அவ்வாறே யிச்சைகிரியைகளு நடத்தலின், அவ்விரண்டு ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களேயன்றி வேறன்மையான்,—கிரியையெல்லாம் - காரியத்தா லநேகமாகிய சனனமுதலிய வியாபாரசத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பின் ஞானமருவிடும்,—முற்கூறப்பட்ட பராசத்திரூபமாகிய ஞானமொன்றனுளவாவனவேயா மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அம்மூன்றினது கிருத்திய முணர்த்துகின்றது.

ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன்
றாகி, நின்றிடுஞ் சத்தியிச்சை யுயிர்க்கரு ணைசமாகு,
நன்றலா ஞானசத்தி யானையந் தறிவா னாக, வன்றரு
ட் கிரியைதன்னா லாக்குவ னகிலமெல்லாம். (௬௩)

(இ - ள்.) ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி நின்றிடுஞ் சத்தி	சிவனிடத்தி லவிநாபாவமாயிருக்கிற சமவேதசத்தி முதற்கட் பராசத்தி யொன்றாய், அதுதானே யிச்சாஞானக் கிரியையென்று மூவிதப்பட்டு நிற்கும். இவை யிற்றுக்குந் தொழிலியாதென்னில்?
இச்சை யுயிர்க்கருணைசமாகும்	அவற்று ளிச்சையாவது சிவன் சர்வான்மாக்களையு மோட்சத்தை யடைவிக்கவேணுமென் றவர்களிடத்து வைத்த கிருபையாகும்.
நன்றலாஞானசத்தி யானையந் தறிவானதன்	ஞானசத்தியாவது சிவனான்மாக்கள் செய்[illegible] இருவினைப் பலங்க ளெல்லாத்தையு மவர்கள் புசித்துத் தொலைக்கையின்பொருட்டு விருப்பி யறியாநிற்பன்.
அன்றருட் கிரியைதன்னா லாக்குவ னகிலமெல்லாம்.	கிரியாசத்தியாவது அப்பொழுது கர்த்தா தனது காருண்ணியமாகிய கிரியாசத்தியாலே சகச்சிருட்டி முதலிய காரியங்களெல்லாத்தையு நடத்திடுவன். எ-று.

இதற்குச் சுவாயம்புவத்து மிருத்தினத் திரயத்துங் காண். (௬௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஒன்றதாயிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி நின்றிடும் - பரமசிவனுடைய ஸ்வரூபமாய் ஸ்வப்ரப் பிரகாசையான பராசத்தியொன்றே யாயிருந்து அதனுடைய விருத்தி பேதத்தாலே யிச்சாஞானக் கிரியையென்று மூன்றாகத்தோன்றும்,—சத்தியிச்சை யுயிர்க்கருணையமாகும் - இச்சாசத்தி யான்மாக்களை யநுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்று இச்சித்த வசமாம்,—நன்றலா ஞானசத்தியால் நயந்தறிவன் - ஆன்மாக்

கள்பண்ணின புண்ணியங்களையெல்லா மென்றதனாற் பாவங்களையு மடங்கப் புண்ணியபாவமாகு குணமான தநுகரண புவனபோகங்களை யும் இயற்றிதுவென்று கர்த்தாவானவன் பகுத்தறிவது ஞான சத்தியால்.—அன்றருட் கிரியைதன்னா லாக்குவனிலமெல்லா ம்-அநாதியே கருமையினாலே முன்சொன்ன தநுகரணாதி பிரப ஞ்சங்களை யுண்டாக்குவது கிரியாசத்தியாலே. கிரியாசத்தியெ ன்றது தன்னுடைய ஸ்பரிசமாத்திரத்திலே பிந்துவிலே கிரியையு ண்டாக்குகையினாலே கூறப்பட்டதன்றி சத்திஸ்வயம்கிரியாவ தியென்று சொன்னதல்ல. ஆகையால் சத்தி யொன்றேயென் று இதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சத்தி ஒன்றுதானே அறிதல் பண்ணுதல் இச்சித்தலென் னும் வியாபார பேதத்தால் மூன்றென்றும், அவாந்தர வியா பார பேதத்தால் அநந்தமென்றும் சொன்னீர்; தன்மபேதத் தாற் றன்மி பேதிக்கும், காரிய பேதத்தாற் காரணம் பேதிக்கு ம் என்னும் நியமத்தால் சத்தி பேதிக்கும். அநந்தமாயிருக்கின் ற ஞானக்கிரியைகள் சத்திக்குச் சகசதன்மமாய் சகசகாரியமா ய் தீபசத்திக்குத் தாகப்பிரகாசம் போலிருத்தலால், ஞானாந் தியங் கிரியாநந்தியமுமில்லை, ஞானமென்றுங் கிரியையென்று ம் இரண்டு தொழிலில்லை; ஆதலால் சத்தியொன்றென்னில் ஞா னக்கிரியா நந்திய [illegible]காங்கரியம் பிரமாதிகளாலுந் தடுக்கப்படா ததாய் வந்தது [illegible]மென்று சொல்லச் சாற்றுகின்றார்.

ஒன்றதா[illegible]சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி நின் றிடுஞ் சத்தி ஞானங் கிரியை யிச்சையென்னுஞ் சத்தித்தொ

ழில்கள் பிரிப்பாய்ப் பேதமா யிருக்குமென்று நாம் பேசவில்லை, அவை மத்தியத்திற்கு மநந்தஞானமநந்தகிரியை யநந்தவிச்சை யெனுமாநந்தியமும் பிரிந்துபின்னமாயிருக்கு மென்றுநாம்பே சவில்லை, தாகப்பிரகாசங்கள் போலப் பிரிப்பின்றிப் பேதமா யிருக்கும் பிரிப்பைக்குறித் தபேதமாயிருக்கும், ஆகையால் அந்த த்தொழில்களுக்குக் காரணமாகுஞ் சத்தியேகமாய் இச்சாசத் தியென்றும், ஞானசத்தியென்றும், கிரியாசத்தியென்றும், அந ந்தசத்தியென்றும் பிரிப்பின்றி மூன்றனந்த பேதமாயிரா நிற்கு ம். சத்திமானாகிய சிவனும், ஏகனாய் இச்சிதாவென்றும், ஞா தாவென்றுங், கர்த்தாவென்றும், அநந்தனென்றும் பிரிப்பின்றி மூன்றனந்த பேதமாயிருப்பன். அந்தச்சத்தி சத்திமான்கள் பண்ணுந் தொழில்களுக்குள்,—

இச்சை - நியாமிகை என்னுமிச்சாசத்தி பண்ணுந்தொழி ல் நாம்பேசவில்லை,—

[illegible]உயிர்க்கருணைசமாகும்-இதிப்படியாம், இதிப்படியா கா வ, என்பதுமுதல் நியமித்தற் சிதசித்கிருபையாம்,—

[illegible]நாதன்-சிவன்,—

நன்றெலாம்- கிருத்தியத்தக் கிணங்கும் பொருளெலாம் இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரியம் இது பிரயோசனமென் று,—

ஞானசத்தியால் - ஞானத்தொழிலைப்பண்ணும் ஞானச த்தியால்,—

நயந்தறிவன் - விரும்பிப்பார்ப்பன்.

கிரியாசத்தித் தொழில் கிரியையாதலால், இதை நான்ப ண்ணுகிறேனென்று தியோகிப்பன்,—

அன்று அருட்கிரியை தன்னால் - கிரியாசத்தியினாத்தா

கோடியாயிருக்குஞ் சங்கற்பவித்திரியென்று மிச்சாசத்தி இதி ப்படியாகக் கடவதென்னுஞ் சங்கற்பத்தால்;—

அகிலமெல்லாம் - சகத்தனைத்தும்,—

ஆக்குவன் - சிருட்டிப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு:

—o—

பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமை யானொன்றாய், இச்சாஞானக் கிரியையென வியாபாரபேதத் தான் மூன்றாய், அவையே மற்று மவ்வக்காரியபேதத்தாற் பல திறப்படும். அம்மூன்றும் முறையே உயிர்கட்கு மலத்தைநீக்கிச் சிவத்தையளித்தற்கண் ணுளதாகிய கருணையும், அதற்குச் செய்யக் கடவதான உபாயங்களை யெல்லாம் அறியுமறிவும், அவற்றை யவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமுமா மென்பதாம்.

"உள்ளிடமெல்லாம்" என்றாற்போல நன்றெலாமென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

நன்மை உபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதே யென்க.

இவைநான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வாறுருவென்றல் பற்றியுஞ், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே முதற்கடவு ளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை யாசங்கித்துப் பரிகரித்து; 'தானெ முதல்' என்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பராசத்தி யொன்று இச்சாஞானக் கிரியை யொன்றும் தன்னிற் பின்னமாயிருக்குமோ என்றவனை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஒன்றதாய் - பராசத்தி யொன்றுமே யெப்பொழுது முள்ளதாய்த் தான் சுவீகரிக்குமிடத்து,—இச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி நின்றிடுஞ்சத்தி - இந்தப் பராசத்திதான் ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாக இச்சாசத்தி யொன்றும் ஞானசத்தியொன்றும் கிரியாசத்தியொன்றும் மூன்று ரூபத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். அதெங்ஙனே யென்னில்,—இச்சையுயிர்க் கருணைமாகும்-இச்சாசத்தியானது ஆன்மாக்களை அநுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்கிற சினேகமேயாயிருக்கும்,—நன்றெலா ஞானசத்தியால் நயக்கறிய நாதன் - அந்தப் பரமேஸ்வரனானவன் ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களையெல்லாத்தையு முறையிறவாமல் நன்றாக ஞானசத்தியினாலே விரும்பியறியாநிற்பன்.—அன்றருட்கிரியைதன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம் - அநாதியே தன்காருண்ணியமான கிரியாசத்தியாலே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்துக் கிடாகத் தேகாதிபிரபஞ்சத்தை யெல்லா முண்டாக்கா நிற்பன்.

இதனாற் சொல்லியது பராசத்தி தானே இச்சாஞானக் கிரியையென்று மூன்றாய், இச்சாசத்தியாலே சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அநுக்கிரகத்தைச் செய்தும், ஞானசத்தியாலே ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களை யறிந்தும், கிரியாசத்தியாலே ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கிடாகத் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்கியும்; இப்படி இந்த மூன்று சத்தியும் சிவனுக்குக் கருவியாய் நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தியொன்றதாய்-பராசத்தியாவது தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமையா னொன்றாய்,—இச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி நின்றிடும் - இச்சாஞானக் கிரியையென வியாபாரபேதத்தான் மூன்றுகூறு படையையே மற்றுமவ்வக் காரியபேதத்தான் பலதிறப்படும்,—இச்சை யுயிர்க் கருளைசமாகும்-அம்மூன்றனு ளிச்சாசத்தியாவது உயிர்கட்கு மலத்தைநீக்கிச் சிவத்துவத்தைப் பளிக்கற்க ணாதாகிய கருணையும்,—நன்றெலாஞானசத்தியால் நயந்தறிவன்-ஞான சத்தியாவது அதற்குச் செய்யக்கடவதான வுபாயங்களையெல்லா நயப்பா னறியுமறிவும்,—அருட்கிரியை தன்னாலன் றகிலமெல்லா நாதனாக்குவன் - அருளின் வேறல்லாத சத்தியாவது அறிந்தபோதே யவற்றை யவ்வாறே முதல்வன் சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமுமாம்.

இவைநான்கு செய்யுளாலும் அயன்றனையாதியாக அரனுருவென்றல்பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தாமொருவனே முதற்கடவுள் என்றல்செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தையாசங்கித்துப் பரிகரித்து; 'தான் முதல்' என்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

———

மேற் சிவசமவாதி, உமது சிவனுக் கிச்சாஞானக் கிரியைமூன்று முண்டென்றீ ராயின், அம்மூன்று மான்மாவுக்கு முண்டாகையால், அவ்விருவருமொக்குமென்று சொல்ல; அவனை மறுத் துணர்த்துகிறார்.

சிவனு மிச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனையொப்ப,
னுவனென் றிடிலநாதி மலமிவற் றினைமறைக்குங், காவ
லனிவன்செய்கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக்காண்ப
னாவியாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற்
றுகும். (௬௪)

(இ-ள்.) சிவனுமிச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்பனுவ னென்றிடின் — ஆன்மாவுக்கும் இச்சாசத்தியுளவாதலாற் சிவனோடு நிகர்வனென்று நீ சொல்லில்?

அநாதிமலமிவற்றினை மறைக்கும் — இந்த வான்மாவினுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளை அநாதியாகிய மலமறைக்கப்படுகையால்,

காவலனிவன் செய்கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன் — கர்த்தா வான்மாக்கள் செய்த கன்மபலத்துக்கீடாக விருவிதமான போகங்களை யேறுமற் குறையாம லதனைப் புசிப்பியாநிற்பன். அதற்கேதுவாதெனில்?

ஆவியாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற்றுகும் — இவன் றனக்கென வொரு சுதந்தரமில்லாதவனாகையாற் றனைப் போகமோட்சங்களை யறிந்து [illegible] முறைமையில்லையாகையாற் சிவனுக் கிவனொவ்வா[illegible]னென்றபடி. எ-று.

இற்றாகும் எ-து. வலித்தல் மெலிக்கும் வழியாகிய முறைமையால் இன்றாகுமென்றதாம்.

இதற்குப் பார்ச்சிபை பெலவறிக. (௬௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பரமேஸ்வரனை மான்மாவும் ‡ ஸ்வாமி பூஜ்யபரிவி னென்ப துணர்த்துதல்.

‡ ஸ்வாமி பூஜ்யபாவம் - ஆண்டானடிமைத்திறம்.

சிவனுமிச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனையொப்ப னுவனென்றிடில்-ஆன்மாவுமிச்சாஞானக் கிரியாவானாகையாலே சிவனுக்குச் சரியாகையால் ஸ்வதந்த்ரனுவனென்று சொல்லில்!—அநாதிமல மிவற்றினை மறைக்கும் - அநாதியே அஞ்ஞானமாவது ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைத் தகைக்குகை[illegible] ருக்கும்,—காவலனிவன் செய்கன்மத் தளவினிற்கொடுப்பக்காண்பன் - ரக்ஷிதாவானு சிவன், இந்த ஆன்மாபண்ணின கர்மாநுகுணமாக ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிக்க அந்தப் பிரகாசிகமான ஞானத்தினுலே விஷயஞாதாவாவன்,—பாவியாம் புத்திமுத்தி பயன்கொளும்பண்பிற்றுகும் - உண்டாவதான போகமோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தைச் சிவன் கொடுக்க அநுபவிக்கு முறைமையாவனு, சிவன் ஸ்வதந்த்ரனுன ஸ்வாமியும், ஆன்மா ஈஸ்வரார்த்த வ்யாபாரனுகிய பூஜ்யனுமாம் என்றிதன் பொருள்.

[illegible]னபதற்குமொருவர் வேலைசெய்து கூலி பெறுவதாகையால், இவ்விடத்து ஆன்மாச் செய்கிற கன்மமே வேலையும், அந்த கன்மாநுகுணமாகச் சிவன் கொடுக்கும் பலமே கூலியுமெனவறிக.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முந்தபட்சம் ஞானக்கிரியேச்சாவான் சகத்கர்த்தா வென்று சொன்னீர், புருடனும் ஞானக்கிரியேச்சாவானுதலால், அவனே கர்த்தாவாகட்டும்; அப்பிரத்தியட்சமாயிருக்கு மீசுரன் வேண்டுவ தில்லையென்று மீமாஞ்சகன் சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகிறார்.

சிவனும் இச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனையொப்பனுவனென்றிடில் - விசுவகர்த்தா வாவனென்னில்? விஞ்ஞானகர்ப் பிரளயாகலாவத்தைகளிலே அநாதிமலம்,—இவற்றினை - இச்சாஞானக் கிரியைகளை,—மறைக்கும் - தன்வசமாகப் பண்ணும்,—ஆகையால் அவர் இருவருங் கர்த்தாக்களன்று, சகலன் கர்த்தாவென்னில்?—காவலன் - சிவன்,—அவன்செய் கன்மத்தளவினில் - அந்தச் சகலான்மா பண்ணின கன்மத்துக்கிடாய்ப் பரிபக்குவமாயிச்சாஞானக் கிரியைகளை,—கொடுப்பக்காண்பன் - ஏகதேசத்திற் கலைகொண்டு விளக்க, அந்தப் பராக்காயிருக்குஞ் சிற்சத்தி விசித்திருப் விச்சாஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டு பதார்த்தங்களையும்; பிரத்தியக்காய்த் தானிருக்குஞ் சிற்சத்தி விசித்திருப இச்சாஞானக் கிரியைகளைக்கொண்டந்த இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் பார்ப்பன்.— பாவி[illegible] புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற்றுகும் - வருவதாம் போகமோக்ஷ பலமடையு முறைமையனுவன்.

சத்தியம்! இஃதிருக்க முத்தான்மா சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்துவ சியக்தவாபி வியத்தியினுலே, சிவனேடே ஒப்பமளுதலால், அவன்போல விசுவகர்த்தா வாகட்டுமென்று சிவசமவாதி ஐக்கியவாதி முதலோர் செப்புவார்கள்; அஃதறிவி

ன்மை. சிவனதுகிருபா சங்கிதத பஞ்சகிருத்தியத்தோடியின்று வீர்ச்சரிய சஞ்சித்த பஞ்சகிருத்தியாதிகாரண முத்தனென்று நேமுத்தரிக்கையால் விசுவகர்த்தாவன்று; சிவனே விசுவகர்த்தா.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையேபற்றி, உயிர்களும் முதல்வனோடொக்கும் பொலுமெனல் மலையற்க. இவை அவைபோலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபட்டுருகிய தன்மையும், சகலத்திற் கன்மந்தளவின் ஏகதேசப்பட்டு நிகழ்தற்குரிய தன்மையும், அக்கன்மத்தால் வரக்கடவதாகிய போகப் பயன்போலச் சுதந்திரன் அதனின் வேறாகிய முத்திப் பயனும், முதல்வன் கொடுப்பவே கொள்ளு முரிமைத்தன்மையும் உடைமையான்; இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின் என்பதாம்.

பண்பு தன்மை.

... யடைசொல்.

புத்திபோலென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.

இங்ஙனமுறையாதார் கன்மத்தளவின்றி கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப் பயன்கோடலென்ப துணர்ந்திலர்.

இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசிங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின்; தான்முதலென்று ஒரு பொருண்மேல் வைத்தோதுதல் அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுட்களெழுந்தனவென்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படிச் சிவனுக்குண்டான இச்சாஞானக் கிரியை மூன்றும் ஆன்மாவுக் குண்டாகையால் ஆன்மாவுஞ் சிவனுக் கொப்பனென்று சமவாதி சொல்ல; அவனைமறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

சிவனுமிச்சாஞானக் கிரியையாற் சிவனையொப்ப னுயனென்றிடில் - ஆன்மாவுக்கு இச்சையு மறியுந்தொழிலும் உடையனுதலாலே இவனும் சிவனுக் கொப்பாவானென்று நீ சொல்லில்? ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகள், சிவனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைப்போலல்ல. அதெப்படி யென்னில்:— அநாதிமல மிவற்றினைமறைக்கும் - ஆன்மா வுள்ளவன்றே அநாதியாயுள்ள ஆணவமலம் இவனுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளை அக்கினியைக் காட்ட மறைத்தாற்போல மறைத்துக்கொண்டு நிற்கும். இதுவன்றியும்,—காவலனிவன்செய் கன்மத்தளவினிற் கொடுப்பக்காண்பன் பாவியாம்புத்தி - காத்தானவன் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கேடாகத் தன்னுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளைக்கொண்டே ஆணவமலத்தைப் போக்கி இவனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளை எழுப்ப எல்லாத்தையும் அறிந்து பொருந்தி, தனக்கு முறைமையான பேர்களைப்புசிப்பன்,—முத்திப்பயன்கொளும்பண்பிற்றுகும்-மோ

ட்சத்திலுள்ள பிரையோசனங் கொள்ளு முறைமையு மித் தன்மை.

காவலனிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக்கா ணபன்' என்றது, ஆன்மா சிற்றறிவனாகையால் இவனுடையிச் சா ஞானக் கிரியைக்குப் பேரறிவுண்டாகாதென்பது கருத்து.

இங்ஙனம் சமவாயியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங் கற்ப நிராகரணம், "அவனிவனாகி யிவனவன் செய் திடுமென்று செய்வானொருவனியமமுத்தா, னெல்லாமறிதல்செல்லாதுயிர்கள், சிற்றறிவெனுமிச்சொற்றவறுறும்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாவுக்கு இச்சாஞானக் கிரி யைக ளநாதியே மலத்தினால் மறைக்கப்படுகையினால் இ வனுடைய இச்சாஞானக் கிரியைகளுக்குச் சிற்றறிவொழிந்து சிவனுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளுக்குள்ள பேரறிவுண்டா காதென்றுமாகையால்; சிவனும் ஆன்மாவும் தன்னிற் சமமல்ல வென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

இச்சாஞானக்கிரியையால் - இச்சாஞானக்கிரியை மூன்று ம்,—சிவனையொப்பனவன் சிவனுமென்றிடல்-முதல்வனுமிட்டா ப்ப வுயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையேபற்றி யுயிர்களு முத ல்வனேடொக்கும்போலுமெனமலைபற்க,—அநாதிமல மிவற்றி னை மறைக்கும்-இவையவைபோலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமல த்தான் மறைபடுதற்குரிய தன்மையும்,—காவலனிவன்செய் கன் மத்தளவினிற் கொடுப்பக்காண்பன்-சகலத்தின் முதல்வனிவன் செய்கன்மத்தளவிற்கேற்ற பயனளித்தவி னைகதேசப்பட்டு

நுகர்தற்குரிய தன்மையும்,—பாவியாம்புத்தி-அக்கன்மத்தான் வாக்கடவதாகிய போகப் பயன்போல,—முத்திப் பயன்கொ ளும் பண்பிற்றுகும் - சுத்தத்தி னதலின்வேறுகிய முத்திப்பய னை முதல்வன்கொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத்தன்மையுமுடை யான், இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞா னக்கிரியைகளோ டிவற்றின்வேற்றுமை பெரிதாகலின் எ-ம்.

இதனானே சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரி த்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ விச்சாஞானக் கிரியா சொரூபனென்பதனை யுணர்த்தி மேற் சித்தமாயா காரிய முணர்த்துகிறார்,

ஞானமே யானபோது சிவன்றன் ஞானமொ
க்கிடினமில் சதாசிவன்பே ரீசனுந் தொழிலதேவி,
ஞானமேற் கிரியைவித்தை யொளிர்சிவ னிலயபோக,
மானபே ரதிகாரத்தோ டதிகா ரணத்தினுமே. (௬௫)

(இ-ள்) ஞானமே யானபோது - கர்த்தாக் கேவலஞான ரூபமாகவே யிரு க்கிறு மப்பொழுது சிவதத்துவமெனப் பெ றும்.

இந்த ஞானசத்தியான தவனுடைய திரண்டற வக்கினிக் கு வெம்மைபோலப் பிரிவற்று நிற்றலாற் பிரிந்துச் சத்தி தத்துவமெனக் கூறிற்றிலர். அஃது இருபான்மை பெரும்பா ன்மையாகவே ஞானமென்னவே யொழிநிகும் கிரியையாகி போது சத்திதத்துவ மென்பாருமுளர்.

தொழின் ஞானமொக்கி லீனமில்—சதாசிவன் பேர்	ஞானசத்தியுங் கிரியாசத்தியுமா யிரண்டு மொத்த வவதாரஞ் சாதாக்கிய தத்துவமெனப் பெறும்.
ஈசனுந் தொழிலதேறின்	ஞானங்குறைந்து கிரியையேறிய வவதாரம் ஈசுரதத்துவமெனப் பெறும்.
ஞானமேற்கிரியை வித்தை	கிரியைகுறைந்து ஞானமேறின வவதாரஞ் சுத்தவித்தை யெனப் பெயர்பெறும்.

பெயரென்பது முற்றுங் கூட்டுக.

ஒளிர்சிவ விலயபோக மானபேரதிகாரத் தோடதிகரணத்தினுமே.	ஞானப் பிரகாசமே திருமேனியாகவுடை [illegible] இலயியெனவும் போகியெனவும் மதிகாரியெனவும், சிவன் சதாசிவன் மகேசுரராக விம்மூவருங் கிருத்தியங்களுக் கேற்ப பெயர்களைப்பெற்று; அந்தந்தக் கிருத்தியங்களை நடத்துவர்கள். எ-று.

அதிகரண மென்பது - வடமொழி. அஃதாவது ஒருவரைப் பரமசிவ னதிட்டித்தல்.

இலயியென்பதனாற் சிவதத்துவமுஞ் சத்தி தத்துவமுமாக விரண்டு மடங்கும்.

போகியென்பதனாற் சதாசிவ தத்துவ மடங்கும். [illegible]

அதிகாரி யென்பதனாற் சுத்தவித்தையு மீசுரமு மடங்கும்.

ஆக வைந்து மூன்றிலடங்குமென வறிக.

இவனைச் சித்தனெனவும் உக்யுக்தனெனவும் [illegible]வர்தகனெனவும், ஈசர் சதாசிவன் சாந்தனெனவும், ஆகமங்களிற் கூறும்; ஆண்டாண்டு வந்துழிக் காண்க.

உருத்திர விலயபோகமெனப் பாடமோதிற் பரமவிட்பெ

யர்க் கர்த்தமன்றென வறிக. சிவனுக்கே யிலயமுதலிய கிருத்தியங்க ளுரித்தெனவறிக. ஆதலா லுருத்திரனென்பதுகூடாது.

அணுசதாசிவனுக்கு மலமுண்டாதலா லீனமில் சதாசிவனெனச் சிறப்பித்தார்.

இந்தச் சிவதத்துவத்தைப் பரமகாரணமென்றும் நித்தியமென்றும் மாமாயையென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

இதற்குப் பௌட்கரத்தும் சிந்திய விசுவசாதாக்கிய மென்னு மாகமத்துங் காண்க. (௫௫)

சிவாக்ரயோகியருளி வருமாறு.

மேல் கர்த்தாவுக்குச் சத்திபேதத்தால் மூர்த்திபேத முணர்த்துதல்.

ஞானமேலானபோது சிவன்—ஞானஸ்வரூபமேயாய்நின்றபோது சிவனென்னு நாமம்,—தொழில்ஞானமொக்கி லீனமில்சதாசிவன்பேர் - ஞானக்கிரியை சமமாய் நின்றபோது சதாசிவனென்னும் பெயராம்,—ஈசனுந்தொழிலதேறின் - கிரியையதிகமாகில் ஈஸ்வரனென்னும் பெயராம்,—ஞானமேற் கிரியைவித்தை யுருத்திரன் - கிரியைகுறையில் சுத்தவித்யாதிபதியான ருத்ரனென்னும் பெயராம்,— இலயபோகமான பேரதிகாரத்தோடதிகரணத்தனுமே- லயபோகாதிகாரஸ்தானமான பரநாதம் சாதாக்யம் மஹேஸ்வரமென்னும் ஸ்தானங்களை [illegible]திஷ்டித்துக்கொண்டு க்ருத்யங்களைப் பண்ணுவர் என்றதன்பொருள்.

இவ்விடத் திச்சாசத்தியைச் சொல்லாதிருந்தது ஞானக்கிரியை யுள்ளவிடத்தில் இச்சாசக்தி சித்தம். மூன்றிடத்திலு மிச்சாசக்தி யுண்டாயிருக்குமென வறிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவசத்திக்கு லயதத்வம், போகதத்வம், அதிகாரதத்வ முதலியபேர்வருமா றுரைக்கின்றார்.

ஞானமே யானபோது - சிவனது கிரியாசத்தி மகாமாயையிலே ஸம்ஹாரப்பிரளயத்திலே மகாமாயா காரியமெல்லா மொடுக்கி யொழிந்ததாய், ஞானத்தொழில் மாத்திரத்தைப் பண்ணி ஞானசத்தி ரூபியாயிருந்துள்ளளவில்,—சிவன் - சிவதத்துவமென்றும் லயதத்துவமென்றும் சுத்த தத்துவமென்றும் நிஷ்கள தத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்கும்,—தொழின்ஞானமொக்கில் - திரும்ப மகாமாயாகாரியப் பிரசவாபிமுகமாகிய சிருஷ்டியத்திலே புத்தியுத்தையா யிஃதிப்படியா யிஃதிப்படியாகாது இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்னுமிச்சாஞானத்தைப் பண்ணு மிச்சாசத்தி சகிதமாய ஞானசத்தியிற் பின்னிடை நாள்பலனுறு நிற்பனென்று ஞானக்கிரியாத்தொழிலொத்த கிரியாசத்தித் தொழிலைப்பண்ணிக் கிரியாசத்தி ரூபியாயிருந்துள்ளளவில்,— ஈனமிச்சதாசிவன்பேர் - ஒத்த சதாசிவதத்துவமென்றும், போகதத்துவமென்றும், உத்தியுக்ததத்துவமென்றும், சகள நிஷ்களதத்துவமென்றும் பேர்பெற்று நிற்பன்,—தொழிலதேறில் - திரும்ப மகாமாயாகார்யோற்பத்தியிலே பிரவிர்த்தியாய், இப்படியாகக்கடவதென்று கிரியாத்தொழிலேறி ஞானத்தொழில்குறைந்த சங்கற்ப விச்சாதொழிலைப்பண்ணி யிச்சாசத்திரூபியாயிருந்துள்ளளவில்,— ஈசனும் - ஈசுரதத்துவமென்றும், அதிகாரதத்துவமென்றும், பிரவிர்த்திதத்துவமென்றும், சகளதத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்பன்,—ஞானமேற்கிரியை - அந்தவிச்சைக்குத்தானே ஞானமேறிக்கிரியை குறைந்தகாலையில் அந்தவிச்சாசத்திரூபியா யி

ருந்துள்ளளவில்,—வித்தை - வித்தியாதத்துவமென்றும், அவீசுரதத்துவம் அனதிகாரதத்துவம் அப்பிரவிர்த்திதத்துவம் அசகள தத்துவ மென்றும் பேர்பெற்று நிற்பன,— உருத்திரன்,—சிவன் - இப்படிச் சமவேதசத்தியிற் பிரிப்பின்றிப் பேதமாய்த் தோற்றும்,— இலயபோகமான போதிகாரத் தோடுகூடி அதிகரணத்தனுமே - சமவேத சத்தியுடனு மிருப்புடையனாய்க்கொண் டந்தச்சத்தி யிருப்புத்துவாரத்தினாலே மகாமாயாபரிக்கிரகசத்தியென்று மிருப்புடையனுமே!

ஆதலால், சிவனுஞ் சிவனென்றும், இலயனென்றும், சுத்தனென்றும், நிஷ்களனென்றும், சதாசிவனென்றும், போகனென்றும், உத்தியுக்தனென்றும், சகளநிஷ்களனென்றும், ஈசுரனென்றும், அதிகாரனென்றும், பிரவிர்த்தனென்றும், சகளனென்றும் பன்னிரண்டுபேரும் முறைமையிற்பெற்று நிற்பன். சத்தித் தன்மையாகிய மகாமாயையும் சிவதத்துவமென்பதுமுதல் சகளதத்துவமென்பதீறுகச் சத்திபோலப் பன்னிரண்டுபேரு முறைமையிற்பெற்று நிற்குமென்பதறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டுமொருபெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையையொழித் தொழிந்த ஞானக்கிரியைகளிரண்டும் தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரித்தலானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானும்; சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மகேசுரஞ் சுத்தவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போக மதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவ்வத்தைகளையும், அவத்தைக்கேதுவாய் அங்ஙனம் வேறுபட்ட

5408

ஆகாரங்களையுமுடைப்பருய்: உருத்திரனொருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பனென்பதாம்.

உருத்திரனுமென விடையும்.

ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, ஏனையோர்க்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின்.

அவ்வீறுயம்போகமெனக் கூட்டு வருவித்துரைக்க.

அனையோ தென்பதனையும் பிரிநிலையேகாரத்தையுந் தொழிலென்பதனோடுங் கூட்டுக.

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்குமென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

பேரீசன் மகேசனென்னும் பொருட்டு

ஆகாரங்களதிகாரமென்பன ஒருபொருட் கிளவியென்பவும் மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதிகரணங்களியாவை, அவற்றியல்பென்னையோவெனின்? அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த இச்சாஞானக் கிரியைகளை சிவதத்துவம் ஐந்தையும் பொருந்தி, இலயபோகத்தி லதிகாரமாக அதிட்டித்துக்கொண்டு, சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்குமென்ற மாறுக்களை நோக்கி; மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஞானமேயானபோதுசிவம் - ஞானசத்தியொன்றுமேயாய் நிற்கிறவவதாரம் சிவதத்துவமாம். என்னவே கிரியையேயா

னவவதாரம் சத்திதத்துவமாம்.—தொழிற்... ஒக்கி லீனமில் சதாசிவம் - இந்த ஞானக்கிரியைக ளிரண்டுந் தன்னி லொத்த வவதாரம் குற்றமில்லாத சாதாக்கிய தத்துவமாம்.— பேரீசனுக்குத் தொழிலதேறில் - ஞானங் குறைந்து கிரியையேறின வவதார மகேஸ்வரனும்.—ஞானமேற் கிரியைவித்தை - கிரியை குறைந்து ஞானமேறின வவதாரம் சுத்தவித்தை... இந்தச் சிவதத்துவங்களைந்தும் சிவனுக்குத் திருமேனியாய் நிற்கு முறைமையருளிச்செய்கிறார்.— உருத்திரநிலயபோக மானபோதிகாரத்தோடதிகாணத்தனுமே - சிவனுக்குச் சிவமுஞ் சத்தியும் நிட்களமாயுள்ள திருமேனி, சதாசிவம் சகள நிட்களமாயுள்ள திருமேனி, ஈஸ்வரனு முருத்திரனுமான விரண்டு மிக்கவதிகாரத்துடனே கூடியிருக்கிற கரசரணங்களோடே கூடியுள்ள சகளமான திருமேனியாம்.

பேரீசனுந் தொழிலதேறி னென்றது தத்துவங்களுக்குந் தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லையென்றதெனக் கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சுத்தமாயையிற் றோன்றின தத்துவங்களுக்கும் தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லையென்றும். இந்தத் தத்துவங்கள் இச்சாஞானக் கிரியா சொரூபமாயிருக்கிற சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்குமென்னு முறைமையும் அறிவித்தது. இதற்குப் பிரமாணம், தத்துவவிளக்கம். "போதம்பரத்திற் பொலிகின்றஞானங்கிரியையொத் தத்,தோற்றுஞ்சதாசிவ முன்னதஞானங் கிரியைகுன்றிற், றோற்றிபவித்தையவத்தினறிவு பகேசன்மையால், மாற்றுஞ்சிரபுரத் தெய்வமெறியில் வருத்தனரே." என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ர[illegible]யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(மேற்கூறிப்போக்க சிவசத்தி மூன்றாவன் யாண்டு மொரு பெற்றித்தாப் வியாபரிக்கு மிச்சையொழிந்தானொழிந்த இரண்டு ஞான்) ஞான[illegible]யானபோழ் சிவனும் - ஞானமேயாய் வியா பரிக்கிற் [illegible]வும்,—தொழிஞ்ஞானமாம் - கிரியையாய் வி யாபரிக்கிற் சத்தியெனவும்,—ஒக்கிலீனமில் சதாசிவனும் - ஞா னங்கிரியையிரண்டு மொத்துவியாபீகரிப்பிற் சதாசிவமெனவு ம்,—தொழிலதேரிற் பேரீசரும் - ஞானங்குறைந்து கிரியையே றின்மகேசுரமெனவும்,—கிரியையூனமேல் வித்தையரும்-கிரியை குறைந்து ஞானமேறிற் சுத்தவித்தையெனவும் ஐவகைப்ப ட்டு,—இலயபோகமான பேரதிகாரத்தோடு - அவ்விலயபோ கம் பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றுபடங்கு மவத்தைக்க ண்,—அதிகாணத்துருத்திரனும் - அவத்தைக்கேறவா[illegible] ம் வேறுபட்ட[illegible]ங்களாயு முடையனும் உருத்திரனொருவ னே அவ்வப்பெயர்பெற்று நிற்பனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—o—

இந்தச் சுத்ததத்துவங்க ளொன்றுஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியென றுணர்த்துகிறார்.

வித்தையோ டீசர்சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்களொ ன்றுஞ், சுத்ததத் துவஞ்சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகு நித்தமென் றுரைப்பர்கால நியதிய தில்லைமையாலே,வை த்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே.(சுசு)

(இ-ள்.) வித்தை சுத்தவித்தையீசுரஞ் சாதாக்கியஞ் ச யோ டீசர் [illegible]சிவமென்னு மிவ்வைந்துஞ் சுத்தமான

சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களொன்றுஞ் சுத்ததத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகும் — யிற் றோற்றிய தாதலாற் சிவனுக்குச் சுதந்தர விக்கிரகமதாகும்.

நித்தமென்றுரைப்பர் காலநியதியதில்லைமையாலே — அந்தச் சிவதத்துவமானது காலமின்றி மாயையைப்போல நிற்றலா லறிவாளுயர்ந் தோரதனை நித்தியமென்று சொல்லுவார்கள்.

வைத்திலர் முற்பிற்பாடு — இவை சத்தியினது கிரியா பேதத்தாற் றோற்றிய தாதலா லிவற்றினுக் கடையுபற் றித் தோற்றஞ் சொல்லப்பட்ட தில்லை.

அஃதாற் சொல்லுவா னேனென்னில் ?

வருவித்தார் [illegible]ரியப் பாட்டிருவே முறையிராமத் கருமத்தாலே. — கூறியதென வறிக.

சிவதத்துவத்தை முதற்கட் கூறாது சுத்தவித்தையைக் கூறிய தென்னெனின் ? தலைநடமாற்ற முறைமை தந்திர உத் தியாற் கூறியதெனவறிக.

சுதந்தரமென்பது-வடமொழி.

அஃதாவது.—சுவம், தான், தந்தரமென்பது-தொழில்; அ தலாற் சுதந்தமாயாகிருத்தியமெல்லாஞ் சிவனிருட்டியெனவறிக.

இதற்கு மகங்காகமம். (சுசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் சூத்திரலக்ஷணை முணர்த்துதல்.

வித்தையோடீசர் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவங்களொக்கும் சுத்ததத்துவம் - சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்யம் சத்தி சிவம் என்று சொல்லப்பட்ட வைந்தும் சுத்தமாயையிற் றோற்றப்பட்ட தத்வங்கள்.—சிவன்றன் சுதந்தரவடிவதாகும் - சிவனதானே சுத்தமாயையிலே யுதிப்பித்து அதிலே அதிஷ்டிதவிஷ்டமாம் விக்கிரஹம்,—நித்தமெஞ் ஞானப்பார் காலநீங்கிய நிலைமையாலே - காலாதீதனானசிவனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தான மானதுகொண்டும் அசுத்தமாயா காலத்தினுல் அபரிச்சேத மிலைகயாலும் நித்தமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்,—வைத்திலர் முத்திற்பால் வருவித்தவர் கருமத்தாலே - இந்தபஞ்சதத்துவங்களுக்கும் ஸிருஷ்டிகர்த்தா முத்திற்பாலி அல்லது, வஸ்துவு முத்திற்பாலல்ல.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவதத்துவம் சத்தித்தத்துவ மிரண்டும் சிவனுக்கும் சத்திக்கும் அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், சாதாக்கிய தத்துவம் சதாசிவதத்வத்திற்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், ஈஸ்வரதத்வ மீசுவரனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தானமாயிருக்கும், சுத்தவித்தை ருத்ரதேவருக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும் என்றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

இப்படிச் சத்திதத்துவத்தைச் சிவதத்துவத்தோடொக்கவிருத்தலாற் காரணசிவதத்துவ மூலைத்தான் காணியித்துக் காரிய சிவதத்துவ மூலைத்துங் காண்பிக்கின்றார். சுருக்கிக்குமிடத்துக் காரிய சிவதத்துவ மூலைத்துஞ் சிருஷ்டமென்றுஞ் சிருச்சியமென்று மிருவிதமாம்.

சிருஷ்டமாவது சிருச்சிய சிவதத்துவ மாக்கையுஞ் சத்திப் பரிணதி செயற்படப் பண்ணியதாலும், தன்னிடத்தின் விரித்த பரிணதி விவர்த்தமன்றி யதனுற் பிரிப்பில்லா மையின் பேதமான குன்றாத வியாபார பேதத்தினாலும் அப்படிப் பிரிப்பில்லாமையின் ஸ்ருஷ்டபதியினையாகிய சிவசத்தி பேதமுஞ் சிவபேதமாகும்.

சிருச்சிய சிவபேதத்துவமாவது 'வித்தைகள் வித்தையீசர்' என்ற விருத்தத்தாற் கூறிய மகாமாயா பரிணதிபேதப்பிரிவுள்ள வைந்து பேதமின்ன சிவதத்துவமாகும்.

அந்தச் சிருட்டஞ் சிருச்சிய மிரண்டனுள், சிருச்சியம் 'வித்தைகள்' என்ற விருத்தத்தால் முன் சொல்லப்பட்டபடியால், சிருட்ட சிவதத்துவமாத்திரஞ் செய்யிற் காண்பிக்கின்றார்.

வித்தையோடீசர் சாதாக்கியஞ், சத்தி சிவங்களொக்குஞ் சுத்ததத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகும் - இந்தச் சிருஷ்ட சிவதத்துவமைந்துஞ் சமவேத சத்தி ரூபமாதலால், சிவனுக்குச் சிறந்தசரீரமாக வுபசரிக்கப்பட்டது,—முன் சொன்ன சிருச்சிய சிவதத்துவம் பரிக்ரக சத்தி ஸ்வரூபமாதலாற் பொதுச்சரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது. இந்தச்சிருஷ்ட சிவதத்துவமைந்தும்,—காலநீங்கிய நிலைமையாலே - வித்தி பரிணதி விசர்.

த்த ரூபமில்லாதவியாற் காலவரையறையைக் கடந்திருத்தலால் பெரியோர்,—நித்தமென் றுரைப்பர் - நித்தியமென்று சொல்லுவர்கள். ஆனால்,—முற்பிற்பாடு வைத்திலர் - முன்பின்னென்கின்றது சொல்லார். ஆகிற் சொல்லுவானேன் ?—வருவித்தார்கருமத்தாலே - சிருட்டிய சிவதத்துவத்தைப் பற்றிய சிவசத்தி வியாபாரக் கிரமத்தால் சொன்னார்கள்.

இங்ஙனஞ் சிருட்டிய சிவதத்துவ மகாமாயா காரிய நிருபமாய்ச் சுத்தகாலவரையறைக் குள்ளாதலால், அநித்தியமென்றும் முன்பின்னென்றும் சொல்லப்பட்டது.

பிருஷ்டமே சிருட்டிய பிரமாணிக்கும் பொதுவாகுஞ் சிவதத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமுஞ்; சிவதத்துவமென்றும், லயதத்துவமென்றும், சுத்ததத்துவமென்றும், நிஷ்களதத்துவமென்றும், காரண சிவதத்துவ சத்திதத்துவப் பேர்பெற்றுக் காரணவிலய போகாதிகாரங்கள் மூன்றினுள் விலயத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட் டிலயத்தடங்கும்.

சதாசிவதத்துவம் - சதாசிவதத்துவமென்றும், போகத்துவமென்றும், உத்தியுக்தத்துவமென்றும், சகளநிஷ்களத்துவமென்றும், காரணசதாசிவ தத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெற்றுப் போகத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுப் போகத்தடங்கும்.

ஈசுரதத்துவஞ் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தோடே ஈசுரதத்துவமென்றும், அதிகாரதத்துவமென்றும், பிரவிர்த்ததத்துவமென்றும், சகளதத்துவமென்றும், காரணவீசுர தத்துவத்துக்குரைத்த பேர்பெற்று அதிகாரத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட் டதிகாரத்தடங்கும்.

ஸ்ரீ மந்த்ராதிகளிற் சுத்தித்துவம் போகத்தினும், சதாசிவதத்துவ மதிகாரத்தினுமடங்குமென்று சொல்லியது மறிக.

காரியசிவனு மித்தோ[illegible] பொருந்திச் சிவனென்பதாகியாய்ச் சகளனென்பதுமாய்க் காரண சிவனுக்குரைத்த பேர்பெற்றுக் கிரமத்திற் காரணவிலய போகாதிகாரங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுக் காரணவிலயபோகாதி காரங்கட் குள்ளடங்குவன்.

இம்மூன்று மென்பதா யிருக்கின்ற காரிய இலயபோகாதிகாரங்களை காரணாதி காரத்துட் கற்பிக்கப்பட்ட தறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு:

—0—

அவ்வவ் வியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராக வுடையனவாஞ் சுத்தத்துவங்களைந்தும், அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய வதிட்டானமாம். முன்பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபாரபேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்படுமாம், இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாய காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின், காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாது ; காலவரையறையைக் கடந்து நிற்றலால் அதுபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்திய வதிட்டானமென் றுரைக்கப்படுமென்பதாம்.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானே யதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன.

அதிட்டானத்தை வடிவமென் றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுக ளுடையனவாய் தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திரவடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை

யாசங்கித்து நித்தமென் றனாதி யென்றும், நித்தமாகத்தே னக் கூறுவார் காலநியதி யில்லையாமென்றும், அற்றேற் காலநியதிவழி இவற்றின் றோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம்பற்றி யன்றென்பார் வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலென்றுங் கூறினார்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வியாபாரபேதங்களை.

அந்த வியாபாரங்கட்குக் காரணங் கலையிற்பிறவுமாம் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பாடின்மைக்கு இழுக்கின்மையு மறிக.

அற்றேல் இலயசிவன்முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறின்றி ஒருசுத்தசிவனொருவனே இவ்வதிகாரங்களைப் பற்றிய வியாபாரபேதத்தால் அவ்வனம் மூன்றவத்தை யெய்தலென்னின், விகாரியாவனின் போலுமெனின்? அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை சுத்த தத்துவமென்ற தெப்படி யென்றவனை நோக்கி, மேலுமருளிச் செய்கிறார்.

வித்தைபோமீசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களென்றுஞ் சுத்ததத்துவம் - சுத்தவித்தையு மீசுரதத்துவமுஞ் சாதா

க்கிய தத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமுஞ் சிவதத்துவமு மென்கிற தத்துவங்கள் ஐந்திலும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞானக் கிரியைகள் அதிட்டிக்கையினாலே வினையிற்றுக்குச் சுத்ததத்துவ மென்று பேராம்,—சிவன்றன்சுதந்தர வடிவமாகும் - இவைதான் சிவனுடைய விக்கிரகங்களுக்குச் சுதந்தரமான திருமேனியாயிருக்கும்,—நித்தமென் றுரைப்பர் காலநியதியில்லைமையாலே - இந்தத் தத்துவங்கள் [illegible] கையாலே வினையிற்றை நித்தியமென்றே ஞாதாக்கள் சொல்லாநிற்பார்கள். நித்தியமாயிருக்கிற தத்துவங்களுக்கு முற்பிற்பாடு வருவானேனென்னில்,—வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - [illegible]கையாலே முன்னே தோன்றினது முந்தினதென்றும், பின்னே தோன்றினது பிந்தினதென்றும் சொல்லுவாரில்லை; இப்படிச் சொல்லப்பட்டது கிருத்தியங்களுக் கிடாக.

இதனாற் சொல்லியது சிவதத்துவங்களை சுத்ததத்துவமென்றது சிவனுடைய ஞானக்கிரியைகள் அதிட்டிக்கையினாலென்றும், காலாதீதமா யிருக்கையினாலே நித்தியமென்றும், இந்தத் தத்துவங்களுக்கு முற்பிறப்பாடில்லையென்றும், கிருத்தியங்களுக் கிடாக முற்பிற்பாடானதென்றுஞ் சொல்லுவார்கொண்டு முறையையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வித்தையோமீசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களொன்றுஞ் சுத்ததத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்திர வடிவமாகும்-அவ்வியாபாரங் கட்கிடமா யைவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரா பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்ததத்துவமைந்து மவ்விறைவனுக்

ருக் சுதந்திரமாகிய அதிட்டாதுருமன்றாம்.— கருமத்தாலே வருவித்தார் - முன்பின்றாகிய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபார பேதம்பற்றி யிவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்படினும்,—கால நியதி நிலைமையாலே-இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாகிய காலதத்துவமிவற்றது தோற்றத்திற் கேதுவாகாமையின்,— முற்பிற்பாடு வைத்திலர் - காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் [illegible] பர் - காலவரையறையைக் கடந்து நிற்றலா லதுபற்றி யினை சிவனுக்கு நித்திய அதிட்டானமென் றுரைக்கப்படும்.

...ஞானதேசிகர் உரை.

மேலிந்தச் சுத்ததத்துவங்களை யதிட்டித்திருந்தா மதற்கு வேறுபட்டு நிற்குமந்தக் குதாரவைய... யுணர்த்துகிறார்.

ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றாற்போலத்,
தருவலியி னுருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானாகும்,
மருவடி வெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்
பு, மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து
நிற்கும். (௬௭)

(இ - ள்.) ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றாற்போல — கூத்தாடி யொருவனாயிருந் திராவணன் முதலிய பலகோலங்களையுங் கட்டி நடித்தானேயாயினு மவன் றன்னுடைய தன்மை குன்றாம லதுவனாவாய் நடித்தாற்போல,

தருவலியி னுருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானாகும் — கர்த்தாவுஞ் சுத்த தத்துவங்களோடு மிருந்தானேயாயினுந் தனது தன்மை குன்றாம லதுவனாவாயினு மதற்கு வேறுபட்டிருப்பன்.

மருவடி வெல்லாஞ் சத்தி — அவனியாதொரு வடிவு கொள்ளுகிறானவை யெல்லாஞ் சத்தியினது சொரூபமே!

அவ்விருவருங் கலந்துநிற்கு முறைமையாதெனில்?

சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்புமிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும் — எப்படி மரமும் வயிரமு மபின்னபாவமா யிருக்குமப்படியே யிந்தச் சத்தியுஞ் சிவனுடன் பிரிக்கப்படாம னிலைபெற்று நிற்கும் எ - று.

...க் கேற்றம்.

... எதிர்மறை.

... இதற்கு மதங்காகமம். (௬௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கர்த்தா அநேக மூர்த்திகளைத் தரித்தும் ஏகஸ்வரூபமான தன்மை பிறழானென்ப துணர்த்துதல்.

ஒருவனேயிராவணாதி பாவகமுற்றாற்போலத், தருவலியி னுருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானாகும் - கூத்தாடியொருவனே இராவணாதிகளைப்போல ரூபத்தையும் அபிநயத்தையும் பிறர்க்குக் காட்டித் தான் றன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கெடாது

நின்றதுபோல, கர்த்தாவும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சகிருத்தியத்திற்காக விப்படி யநேக விக்ரஹங்களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருந்து க்ருத்தியங்களைப் பண்ணியும், அகண்டாகார சச்சிதானந்த ஸ்வரூப மாறுபாடடைகான். அஃதெவ்வாறெனில்?—வடிவமெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்பு மிருமையும்போலமன்னி சிவத்தோடுடனாய்க் கூடிநிற்கும் - இங்ஙனம் வரப்பட்ட திருமேனியெல்லாம் சிற்சத்தியே! அந்தச் சத்தியானது மரமும் வயிரமும்போலப் பிரிக்கப்படாததாய்ச் சிவனுடனே பொருந்தி நிற்குமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படிச் சுபக்ஷார்த்தங்களையெல்லாங் கண்டுரைத்தவராத்திருமெ சரீரம்போலப் பண்ணிக்கொண்டு செலுத்தியதைத் த வேற்றுமைப்படுத்திக் காரியப்படுத்தினார், சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்கு மசைவு வேற்றுமையில்லையென் றுரைக்கின்றார்.

காழ்ப்பு - வயிரம்.

மரமுங் காழ்ப்பும் என்றதில் காழ்ப்பு பிரத்தியக்ஷரூபம், மரம் பரக்ஷரூபம், அப்படிச் சிவமுஞ் சத்தியுமென் றிதன்பொருள்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஒருவன் கூத்திற்குரிய பலவேடங்கட்டி நடித்தானாயினுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல, முதல்வன் ஐந்தொழிற்குரியனவாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வடிவெல்லாம் மெய்தி[illegible] பாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அதுபற்றித் தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவா னல்லனென்பதாம்.

ஆதாரக் கேற்றம்.

தன்மையுமொன் றும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையுமொன்றாக வெண்ணின்மேனின்றது.

சத்தி[illegible]வற்றைச் சத்தியென் றுபசரித்தார்.

[illegible]ல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு [illegible]னமையானின்? அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

கர்த்தா வொருவனாயிருக்க விப்படி திருமேனி பலவானதெப்படியென்றவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றாற்போலத் தருவனின்னுருவமெல்லாம் - கூத்தாடி யொருவனாயிருக்க இராவணன் முதலான பல் கோலங்களையுங் கட்டி நடித்தாற்போல, இந்த ரூபமெல்லாங் கர்த்தாதானே கொள்ளாநிற்பன். இந்தத்திருமே

விகள் தோறும் கர்த்தாவும் பலவேறுபட்டு நிற்பரோவெனின்?—தன்மையும் திரியானாகும் - இப்படிப் பலதிருமேனிகொண்டு பிரபஞ்சத்தை நடத்துகச் செய்கையும் தன்னுண்மையுங் குன்றாமல் ஒருதன்மையாய் நிற்பன். அதெங்ஙனேயெனில்? வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி - ஆகையால் சிவன் கொள்ளப்பட்ட வடிவுகளெல்லா மிவனுடைய சத்தியே சத்தியென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டா யிருக்குமோவெனில்? சத்திதான் மாமுங்காழ்ப்பு மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினோடிசைந்துநிற்கும் - அந்தச் சத்திதான் மாமும் வயிரமு மென்று மிரண்டும்போல் நிலைபெற்றுடையதாய் சிவனுக்குத் திருமேனியாகவே ஒருகாலத்திலும் விட்டுநீங்காமல் நிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார் "பொன்னிறங் கட்டியினும் பூணினு நின்றாற்போல், னிறவண்ணனுரம்பிகையுந்—தென்னிறத்த, வெள்ளிறத்த னாயிருந்த வெங்கள் சிவபதியு, மன்னிறத்த னாயிருப்ப னாங்கு" என்பதனாலுங் கண்டுகொள்க. * திருக்களிற்றுப்படியார்—௭௬ - செ.

இதனாற்சொல்லியது சிவன் கொள்ளப்பட்ட வடிவுகளெல்லாம் தனது சத்தியாகிய வடிவென்றும் சத்திசிவ மிரண்டும் பின்னமில்லையென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒருவனே யிராவணாதி பாவகமுற்றற்போல - ஒருவன் றானே யிராவணாதி பலவேடங் கட்டி நடித்தானாயினுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல,—தருவலிவ் வு

வமெல்லாம் - முதல்வ னொருவனாயிற் றிரியனாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதமெல்லா மெய்தியும்,—வரும்வடிவெல்லாம் - அவ்வடிவு வேறுபாடெல்லாம்,—சத்திதான் மாமுங்காழ்ப்பும் - சத்தியுந் தானு மாமும் வயிரமுமாகி,—இருமையும் போலமன்னி - இரண்டும்போல நிலைபெற்று,—சிவத்தினோடு - சிவத்தைமனத்துநிற்குஞ் சத்தி - குணகுணி பாவமாயுடனிருக்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—தன்மையுந் திரியானாகும் - அதுபற்றித் தன் றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவானில்லன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சிவன் றனது தன்மை திரியாமற் சத்தி
காரணமாய் நின்று தானுங் காரண
னென் றுணர்த்துகின்றார்.

பொன்மைநீலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்
கிலங்கின், றன்மையாய் நிற்குமாபோற் சத்திதன் பே
தமெல்லா, நின்மலன் றானுத்தோன்றி நிலைமையொ
ன் றாயேநிற்பன், முன்னருட் சத்திதன்பால் முகிழ்க்
குந்தான் முளையானன்றே. (௬௮)

(இ-ள்.) பொன் — படிகமானது பொன்மை நீலமுதலிய வன்மைநீலாதி ஞ்சவன்னங்களையும் பொருந்தின விடத்து

வன்னம் பொருந்தி — ப் பளிங்கி வற்றின் றன்மையாய் நிற்குமா போல் — த் தன்னிறத்தைக் காண்பியாம லந்தவன்னத்தி னிறமாய் நின்றாற்போல,

சத்திதன் பேதமெல்லாந் நின்மலன் றானாய்த் தோன்றி நின்மைமேயான் றேயே நின்றன் — கண்டாக்கப்பட்ட ரூபங்களெல்லாந் தனது சொரூபத்தைக் காட்டாம லந்தச் சத்தியினுடைய ரூபங்களை யதுவது வாகவே பொருந்தி நின்றானேயாயினுந் தனது சொரூபத்தைப் பிறழாது நிற்பன்.

முன்னருட் சத்திதன்பால் முகிழ்க்குந் தான்முன்னையானன்றே. — சிருட்டிகாலத்திற் றன்னிடத்திலே சத்தியைத் தோற்றுவிக்குவதன்றித் தனக்கொருகாரணமில்லாதபடியாலே தானன்றித் தோன்றானன்றோ. எ - று.

சிவன் சத்தி யாதாரமாய் நில்லான், சத்தி சிவனை யாதாரமாகக்கொண்டு நிற்குமென்பதெனவறிக.

இதற்குச் சப்பிரபேதமு மதங்கமுமெனவறிக. (௬௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது வென் றுணர்த்துதல்.

பொன்மை நீலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கின்வற்றின் றன்மையாய் நிற்குமாபோல்- பொன்மையாதிவன்னங்களை

யுடைய பொருவஸ்து சுத்தஸ்படிகத்திலே சம்பந்தித்தபொழுது, சுத்தஸ்படிகமும் அந்தநிறமாகவே பார்ப்பார்க்கு தோன்றினாற்போல, — சத்திதன்பேதமெல்லா நின்மலன் றானாய்த் தோன்றி நிலைமை தானன்றேயே நிற்பன் - சத்திகள்பேதமாகிய விக்கிரகங்களெல்லாம் தானேயாய்க் காண்பித்தும் பேதமன்றித் தானொருதன்மையாயேநிற்பன். அந்த சத்தி யாவளெனின்? — முன்னருட் சத்திதன்பான் முகிழ்க்குந் தான்முன்னையானன்றே - அந்தக்கர்த்தாவினிடத்திலே முதலே கிரியையாகிய பராசத்தி உதித்து அநேகபேத சத்திகளாம்; தானொன்றிலுந் தோன்றியாதவனாகி அநாதியே சர்வகாரணத்திற்கும் பரமகாரணனாகி நின்றான் என்றிதன்பொருள்.

[illegible]

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

பொன்மை நீலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கிவற்றின் றன்மையாய் நிற்குமாபோற் சத்திதன் பேதமெல்லாம் - இவ்வேகதேசதிட்டாந்தம். சிருச்சிய சிவதத்துவங்களெல்லாமான ஞேயகாரியங்கள் சிவசத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தாற் சிவ

சத்தியுஞ் சடமாய்ப் போமாதலாற் விம்பப் பிரதிவிம்பத்துவ லக்ஷணமாகிய இது சடங்களுக்கல்லாமற் சித்துக்களுக்கில்லை யென்றும் பவுஷ்கரத்திற் சொல்லப்பட்டது. அதனால், ஞானசத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்குஞ் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலான ஞேயபதார்த்தங் களுக்கும் ஞாப்யஞாபக பாவ சம்பந்த மாத்திரம், கிரியாசத்தி ஸ்வரூபமா யிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு மந்தச் சிருச்சிய சிவதத்துவ முதலான காரிய பதார்த்தங்களுக் குஞ் சங்கற்ப சமுத்திரேக விஷய விஷயீபாவ சம்பந்தமாத் திரம். பிரதிவிம்ப சம்யோக சமவாயாதிகள் சித்துக்குச் சடத் தன்மை வருமாதலாற் சொல்லப்படாது. நாஞ்சொல்லிய விர ண்டு சம்பந்தமாத்திரத்தினாலே சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லா வ ந்தரங்கவாசந்தியம் இயற்கையாய், நிராபாதமாயும் பிரிப்புள் ள பகிரங்கவாசந்தியஞ் செற்கையாயுபசரிதமாயு மிருக்கு மெ ன்றப்படியே சிவசத்திக் காசந்தியமெனச் சொல்லப்பட்டவு ணர்ந்தபேரறிக,—

நின்மலன் தானாய்த்தோன்றி நிலைமையொன்றாயே நிற்ப ன் - அநந்த சத்தி பேதபேதனா யிருந் தந்தரங்க பேதஞ் சொரூபமாயும், பகிரங்கபேதத் தடஸ்தமாயு மிருத்தலால்; ஏகஸ்வ ரூபவானாகத் தானாயிருப்பன்.—

முன்னருட்சத்திதன்பால் முகிழ்க்கும் தான்முளையானன் றே - மகாப்பிரளயமாய்ப் பின்சுலயாவகாலத்திலே தூலபஞ்ச கிருத்தியத்திலே உதாசீனையாய், நிருவிகற்ப ஞானரூபியாய், இ லய சிவவிடத்திலே யிருந்த கிரியாசத்தி, திரும்பிச் சூக்கும பு ராசத்தி வியத்தி யோக்கியதை முதலாகிய சூக்குமபஞ்ச கிரு த்தியத்தைப் பண்ணுகின்று, மகாசிருஷ்டி வருமிடத்து ஸ்தூல பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணும்படி,—

[தன்பால் - சிவன்பால்,— முன்னருட்சத்தி - முந்திவந்த ஸ்தூல பரா சத்திரூபியாய்,—முகிழ்க்கும் - சிவன்செலுத்த இ ச்சாசத்தி விகற்பஞானசத்தி கிரியாசத்தியாகிய போகரூபியா ய்க்கொண்டு உத்தியுத்தையாம்,— தான்முளையானன்றே - சிவன் சத்தியால் ஏவப்பட் டுத்தியுக்தனுகான், சத்தியின் பேயவியந்த சத்தித் துவாரத்தினாலே யுத்தியுத்தனாயிருப்பன்.]

[பின்னுமிதன்பொருள்].—தன்பால் - தற்பரநாதவாகிய சு த்தசிவனிடத்தில்,—முன்னருட்சத்தி - லயபோகாதிகாரங் களைக் கடந்த புறப்பொருளறிவாகிய முந்திய சுத்த சிவசத்தி யானது,—முகிழ்க்கும் - திருச்சயமின்றித் திருக்கு ரூபியாய் ஸ் புரித்துத் தோற்றுவிக்கப்படும் புறப்பொருளறிவாகிய அந்தச் சிவசத்தியிலே, சிவன்,—முளையானன்றே - தான் ஸ் புரித்துத்தோற்றான்; தானப்படி ஸ்புரித்துத்தோற்றுவிக்கப் பொருளின் புறப்பொருளாய்ப்போவனென்றுமாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பொன்மை நீலாதிகளைத் தன்னிடமே பற்றத் தானும் அத்தன்மைக ளனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படிகம்போல, முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லாந் தானாகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றி யே நிற்பன்; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியிடமாகவே தோன்று வானன்றித் தானாக வேறு தோன்றுவானல்லனென்பதாம்.

வன்னிம் படிகநிறம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்னெனறது இடைச்சொல்; கிரியைதன்னு லாக்குவ ன்[illegible]ற்போல.

[illegible]வென வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதி[illegible] கூறுங் [illegible]ளையை யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்[illegible]ட்டது.

இம்[illegible]த்திறத் தொன்பது செய்யுளும் 'தான்முதல்' என்ற தனை வலி[illegible]த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பரமேஸ்வரன் [illegible]த்தியாலே கொ[illegible] திருமேனிக ளெல்லாம் தான் பல பிரகாரமாய்நின்று நடத்துகச் செய்தே [illegible]ன்மை குலையாமல் ஒன்றாய்நின்று கெப்படியென்றவதை நோக்கி ஒருதிட்டாந்தமிட் டருளிச்செய்கிறார்.

பொன்மை நிலாதிவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கியற்றி ன் றன்மையாய் நிற்குமாபோல்-பொன்மையுங் கறுப்புமுதலா [illegible] பஞ்சவன்னங்களும் படிகத்திலே சென்று பிரதி விம்பஞ் செய்ய, அந்தப் படிகமா[illegible]து அந்தவன்னங்களைத் தன்னிடத்தி லே வசித்துக்கொண்டு அதுவதுவாய் நிற்குமுறைமைபோல்,— சத்தி[illegible] பேதமெல்லா[illegible] நின்மலன் றானாய்த்தோன்றி - அந்த ச் சத்தியினுடைய வேறுபாடுகளெல்லாம் நின்மலனாகிய சிவ ன் தானாகவே தோன்[illegible];—நிலைமை யொன்றாயேநிற்பன் - இப் படிக் கூடிநிற்கைச் செய்தேயும், தன்னுண்மை குலையாமல் ஒன் றாயே நிற்பன்,—முன்னருட் சத்திதன்பால் முகிழ்க்குந் தான் முளையானென்றே - முற்பட்ட பராசத்தி அந்த பரமேஸ்வரனி

த்திலே தோன்றுநிற்கும்; தானந்த பராசத்தியி னிடத்திலே தோன்றுவது.

இதனு[illegible]சொல்லியது படிகமானது பஞ்சவன்னங்களோ டே கூடி யது[illegible]வதுவாய் நிற்கச் [illegible]ய்தேயும் தன்னுண்மை கு லையாமல் நின்ற தன்மைபோல், சிவனும் தனது [illegible]த்திகளுடனே கூடி அது[illegible]துவாய் நிற்கச்செய்தேயும் தன்னுண்மை[illegible] ஒன்றாய் நிற்பனென்றும்; பராசத்தி தன்னிடத்தி[illegible] தோன் றுமென்றும், தானதில் தோன்றுமென்னு முறைமை[illegible] றிவித் தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பொன்மை [illegible]லாதிவன்னம் பொருந்திட - பொன்மைநிலா திகளைத் தன்னிடமே ப[illegible]—அவற்றின் றன்மை[illegible] நிற்கும் ளிங்குபோல - தானுமத்தன்மைக ளின்த்[illegible]த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படிகம்போல,—நின்மல[illegible]த்தி ன் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் க[illegible] பேதமெல்லாம்,—தானா[illegible]க் தோன்றி நிலைமை யொன்று யேநிற்பன்-தானாகத்தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்,— முன்னருட் சத்திதன்பால் முகிழ்க்கும் - அவன் யாண்டுஞ் சத் தியி னிடமாகவே தோன்றுவானன்றி,—[illegible]ான் முளையா[illegible] றே - தானாக வேறு தோன்றுகல[illegible]

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் [illegible]வைத்[illegible]வாதிகள் கூறுங்க ளைவை யாசங்கித்துப் பரிகரி[illegible]து [illegible]லது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத்து ஒன்பது[illegible]யுளுந் தான்முத லென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி ஐக்கியமாயிருக்கிற சிவசத்திகள் விசுவத்தின்கண்ணே பேதமாய் நிற்குமுறைமையுணர்த்துகிறார்.

சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையி னுலகமெல்லா, மொத்தொவ்வா வாணும்பெண்ணு முணர்குண குணியுமாக வைத்தன னவனால்வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கையெல்லா, மித்தையு மறியார்பீட லிங்கத்தி னியல்புமோரார். (சுஅ)

(இ-ள்.) சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையி னுலகமெல்லாம் — இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சிவமுமாகிய முறைமையை யுடையது,

ஒத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முணர்குண குணியாக வைத்தனன் — சிவனு மாணென்றும் பெண்ணென்றும் வடிவெடுத்தாற் சத்தியாகிய கோசமும் பெண்குறியாகி யுமியோனியு மெவ்வாதென் றறியப்பட்ட ஞானமாங் குணியுமாகிய பதார்த்தங்களாக வைத்தனன்;

அவனால் வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கையெல்லாம் — சிவனா லிந்தப் பிரபஞ்சமாகிய சராசரங்களாமெல்லாஞ் சிவனாகவும், பெண்ணெல்லாஞ் சத்தியாகவும் வியாபித்திருக்கு முறைமையெல்லாம், இந்தச் சத்தியினுடைய சா

இத்தையு மறியார் — மர்த்தியத்தா லுண்டாயதென் றறியார்கள்.

பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார் — இலிங்கத்தினுடைய பீடம் மனோன்மனி சொரூபமாகவும், சிவலிங்கஞ் சதாசிவமூர்த்தியினுடைய சொரூபமாகவு நிற்கிற முறைமையினையுந் தெரியார்கள். எ-று.

ஞான சத்திமயஞ் சிவலிங்கமெனவுங் கிரியாசத்திமயம் பீடமெனவு முணர்பட்டது.

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் வாயவ்ய சம்கிதையு மென்— றிக. (சுஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு:

மேல் சத்திசிவமே பிரபஞ்சத்திற்குப் பூமகாரணமென் றுணர்த்துதல்.

சத்தியுஞ் சிவமுமாயதன்மை யிவ்வுலகமெல்லாம் — சத்தியும் சிவமும் பொருந்தி நின்றமையாலேயே இந்த லோகங்களெல்லா முண்டானது. பொருந்திநின்ற முறைமை யெவ்வாறெனில்? — ஒத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணும் — தன்ய ஸ்வரூபமான ஒத்திருக்கு விக்ரஹங்கள் ஈஸ்வரனென்றும் ஈஸ்வரியென்றும், புருஷரூபமும் ஸ்திரீரூபமுமாக பேதமாம். அங்ஙன் பேதமேதெனில்? — உணர்குணகுணியுமாக வைத்தனன் — விக்ரஹங்களன்றிச் சத்தாய்நின்ற பொழுது சத்திகுணமும் சத்தன் குணியுமாய் நின்று அவ்வாறே வஸ்துக்களெல்லாங் குணகுணிகளாகவே யுண்டாக்கி நிறுத்தினான், — அவனால்வந்த வாக்

கூறிவ் வாழ்க்கையெல்லாம் — ஆன்மாக்களுக்குத் தநுகரணபுவனபோக மிவைகளெல்லாம் அந்தச் சத்தியாலே யுண்டாக்கப்பட்டதே! — இத்தையுமறியார் — நிரீஸ்வரவாதிகளாயிருக்கிற பெயர்கள் அத்தை யறியாமல் அந்யதாவாகச் சொல்லுவார்கள் அப்படிச்சத்தி சிவங்களுண்டாகக் கண்டதில்லை, இவ்விடத்து ஸ்த்ரீபுருஷ சம்யோகத்தினாலேதானே ப்ரஜோத்பத்தி யுண்டாகக் கண்டோமென்று ப்ரத்தியக்ஷவாதிகள் சொல்லில், — அப்படி ஸ்த்ரீபுருஷ சம்யோகத்தினாலே யுண்டாகிறதும் அந்தசத்திசிவங்களின்ற முறைமையினாலே. அஃதெவ்வாறெனின்? — பீடலிங்கத்தி னியல்புமோரார் — சிவனாதருபலிங்கமாகவும் சத்தியின்றருபமான பீடமாகவும், யோனியும் லிங்கமுமாக எப்பொழுதுங் கூடியிருந்து இப்படியே யோனிலிங்க சம்பந்தத்தினாலே, சகல ப்ரஜோத்பத்திகளை யுண்டாக்குகிறது மறியார்கள் என்பதின் பொருள்.

உக்தம் வாதூலே — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

உலகினிற் பதார்த்தங்கள் பல்வகையவங்களொன்றனுக்கு சிலவுவயவங்களொவ்வாமலிருக்கின்றவாண் பெண் பீடலிங்கம் முதலிய குணி குணம் லிங்கம் பீடம் என்கின்ற உடபதார்த்தங்களிலேயும், சற்பொருளறிவு புறப்பொருளறிவு என்கின்ற சித்குணி குணங்களிலேயும், சிவனுக்குஞ் சத்திக்கும் முறைமையின் ஒட்டானவு குறித்திருக்கையால்; எல்லாஞ் சிவசத்தி மயமென்று செப்புகின்றார்.

வெளிப் பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இறைவனிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகளையுடைத்தாலானன்றே, பல வேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களனைத்துங் குறியானுங் குணத்தானும் ஆண்பெண்ணென அவ்வியோனிக்குள் இருவேறு வகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவாகலான், இப்படியே யிவ்விரண்டுங் கூடிப் பூத்த வாழ்வுகளெல்லாஞ் சிவசத்தி மணர்ந்ததுலவாய் [illegible]மென்ப தறியப்படும். அச்சொலாம் இலிங்சாங்க பகாங்காரம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனமிருவேறு வகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக வறியச்செய்தல் சான்றென்பதாம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கிலையுறு வடி-

வங்களெல்லா மொத்துங் குறிக்குணங்களொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல்.

ஆண்பெண்ணென்பன திரியுணர நின்றன.

உணர்குலக்குணியுமாகி யென்பது, அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படுமிருவேறு வகைக் குறிக்களை யுடைய குணியுமாகி யென்பதாம்.

இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைக்குணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக் குணமு முடையனவாதல்.

குணிக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது. சுரிகர ற்றொளிபணம் என்றாற்போல.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன? உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத்தாவையுடையன வாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றுந் தோன்றுவன வாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையன வாதலும் என்னுமிவை.

இதனானே, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

திரம்பூவழுதியருளா வருமாறு

—o—

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சத்தி பலவடிவான அவத்தரதோன்றும் சிவனும் அந்தச்சத்தி தானாகவே தோன்றிநிற்ப

னென்றும் எங்கே காணப்பட்டது என்றவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

சத்தியுஞ் சிவமுமான தன்மை யிவ்வுலகமெல்லாம் - இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியினது வடிவும் சிவனது வடிவுமாயிருக்கிற முறைமையை யுடைத்தாயிருக்கும். அதெங்ஙனே யெனில்:—ஒத்தொவ்வா வாணும்பெண்ணு முயர்-வடிவொத்து முத்தினை யொவ்வாத வாணும் பெண்ணுமாயிருக்கிற முறைமையையுடைய வுயிர்களாக. இப்படி பெண்ணு மாணுமென இரண்டாயிருக்கிற தன்மைபோல் சத்தியுஞ் சிவமு மிரண்டா யிருக்குமோவென்னில்:—குண குணியுமாக வைத்தனன் - குணமும் குணியும் பிரிபடாத தன்மைபோலச் சத்தியுஞ் சிவமும் பிரிபடாதென்று பரமேஸ்வரன் வேதாகமங்களிலே அருளிச்செய்துவைத்தான்; ஆகையால் சத்தியுஞ் சிவமு மிரண்டாயிரா. பிரபஞ்சத்தை நடத்துகைக்கு சிவமே யமையாதோ, சத்தியென்னில்:—அவனால்வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கையெல்லாம் - அந்தச் சத்தியாலே யுண்டான ஆக்கமாயிருக்கும் இந்தப்பிரபஞ்ச வியாபாரமெல்லாம்,— விந்தையு முணரார் - இந்தச்சத்தி ஆன்மாக்களை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கிற வுபகாரத்தையு மறியார்கள். இப்படி யுபகரித்து நிற்கிற சத்தியே யமையாதோ, சிவமேதெனனில்:—சிவமுஞ் சத்தி வியல்பு மோரார் - சிவத்தைவிட்டு சத்தியுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று காரியப்படாது, சத்தியைவிட்டுச் சிவமுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று காரியப்படாது. அதென்போல வென்னி லாவுடையாளுஞ் சிவமுமாக மொன்றைவிட் டொன்று நீங்காமற் றன்னிற் கூடியிருந்து ஆன்மாக்களை ரட்சிக்கிற முறைமை யறியார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசத்தியினுடைய வடிவாயிருக்குமென்றும், இந்தச் சிவமுஞ் சத்தியுஞ்

குணமுங் குணியும்போற் பிரிப்படாமல் கூடிநின்று பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்துமென்று மிறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

சத்தியுஞ் சிவமுமாயதன்மை - இறைவனிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னாலே யிருவேறுவகைப்பட்ட தன்மைகளை வைத்ததலாலன்றே,— இவ்வுலகமெல்லாம் - பல்வேறுவகைப்பட்ட சரீரவடிவங்களைத் தும்,— ஒத்தொவ்வா ஆணும்பெண்ணும் - அவ்வப்பிறப்புச் சரீரவடிவங்களெல்லா மொத்துங் குணங்களொவ்வாது இருவேறுவகைப்பட்ட ஆணும்பெண்ணு மாகிய,— உயிர்குணங் குணியுமாக வைத்தனன்,— அவ்வகைப் பிரிக்கு ரிவ்வுக்குதிகட்கேற்பவுணரப்படு மிருவேறுவகைக் குணங்களையுடைய தம்முட்கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவாகலான்,— இவ்வாழ்க்கையெல்லாம் - இப்படியே ஆண்பெண்கூடிப்போகந் துய்க்கும் வாழ்வுகளெல்லாம்,— அவனருளிலே வந்தயாக்கும் - சிவசத்திமனைத்த திருவருளாகிய வாழ்வென்பதறியப்படும்,— இத்தகையறியார் - அச்செல்வம் [illegible] பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய முறைமையறியார்,— பீடலிங்கத்தி னியல்பு மோரார்,— பீடலிங்கவடிவம் [illegible] வேறுவகைப்படவைத் ததனுக்கண்கூடாகத் துதிசெய்தல் சான்றாகவும் அதனையுமுணரார் என்பதாம்.

இதனுள் ஆன்முதலாதல் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பினைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பதியின திலக்கண முணர்த்தி, மேலெய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

சிவனுரு வருவுமல்லன் சித்தினோ டசித்துமல்லன், பவமுதற் றொழில்களொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன், தவமுதல் யோகபோகந் தரிப்பவ னல்லனன்றே, யிவைபெற வியைந்துமொன்று மியைந்திடா வியல்பினானே. (௭௦)

(இ - ள்.) சிவனுரு வருவுமல்லன்	பரமபதியாகிய சிவன் முற்கூறிய வுருவமு மருவுமுமன்று,
சித்தினோ டசித்துமல்லன்	சித்தாகிய ஆன்மவர்க்கமு மசித்தாகிய பிரபஞ்சமு மல்லன்.
பவமுதற் றொழில்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன்	சிருட்டி முதலிய பஞ்ச கிருத்தியங்களி லொன்றுஞ் செய்கிறவனு மன்று.
தவமுதல்யோக போகந் தரிப்பவனல்லன்	மகமேரு பாரிசத்தி லிருந்து தவமுதலாக வுடைய யோகநிலையி லிருந்தவனும், சப்பிரமணிய [illegible] பொருட்டு நெடுங்காலம் போக [illegible] புரிந்தவனுமன்று;
தானே யிவை பெற வியைந்து ம்	அவனிவை யெல்லாவற்று மதுவதுவாக வாண்டாண்டுப் பொருந்தி யிருந்தானேயாயினும்.

ஒன்றுமினைப் முற்கூறியவைக ளொன்றுடன் கூடியாதிடாவியல்பினு ளுகினந்தக் கர்த்தாவுஞ் சாதிகாரியாவனுனே. நிலாற் கூடாவியல்பை யுடையனும் திரதிகாரியா யிருப்பன். எ-று.

தானேயென்னு மேகாரந் தேற்றம்.

இதற்கு மதங்கத்தி லறிக.

உ-ம். "பெண்ணுரு வொருதிற னாகவல்லாப் பிரமபுரந் தாமேய வண்ணல்செய் யாதன வெல்லாமறிந்து வகைவகையாக் கண்ணிய ஞான சம்பந்தன்" எனவறிக.

இச்சூத்திரமுணர்த்தியது, பிரபஞ்ச மியல்பித்தேறுவறிந்ன் னெறிக்குமென்று முலோகாயதன் முதலாயினார் விண்டுடைய் முணர்த்தி பரமபதியின திலக்கண முணர்த்தியதெனவறிக. (சு-ம)

முதற்சூத்திர முடிந்தது.

சிவாக்ரயோ[illegible]மாறு.

—0—

முதல்விருத்தத்திலே சித்தருவென்று உபக்கிரமித்து, மத்திய அறுபத்தொரு விருத்தத்திலும் [illegible] சம்பன்னனாி, மேலந்த பராமர்சத்திலேவந்த ரூப அரூப ரூபாரூபம் குணம் கிரியை இவைகளெல்லாம் ஆதாரமல்ல இயல்புமில்ல, கேவல சுத்த சைதன்யமாத்திரமே ஸ்வரூபம்; தத்ஸன்னிதிமாத்திரத்திலே பஞ்சக்ருத்தியமுண்டாவதென்று உபசம்ஹாரம் பண்ணுகின்றது.

சிவனுருவல்லன் - அநந்தேஸ்வர ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர காலருத்திர விஷ்ணு பிரம்மாதிமூர்த்திகளைத் தனது சமயா

ய சத்தித்துவாரா அதிஷ்டித்து நின்றுகொண்டு சிவனுருவுமல்லன்,— அருவுமல்லன் - சத்தாவஸ்தையிலே அகரியாகிய சித்சத்தி மூர்த்திமானாக நின்றுகொண்டு சிவன் அருவியுமல்லன்,—சித்திரோடசித்துமல்லன் - சித்தாகிய ஈஸ்வரசமவாய சத்தியானது, தத்வரூபம் அசித்தாகிய பிந்துமூர்த்தியுமாகிக் கூடினவிடத்திலே; ப்ரபாவரூபமான பஞ்சமந்த்ர தனுவென்றுகொண்டு, சிதசித்தாத்மகமான ரூபாரூபியுமல்லன்,—பதமுதற் றொழில்க ளொன்றும் பண்ணுகிறவனுமல்லன் - ப்ரம்ஹாவிஷ்ணு ருத்ர மஹேஸ்வர சதாசிவர்கள்களிலே வேறாக அபிவியக்தியாகநின்றும் அவர்கள்பண்ணும் ச்ருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹார திரோபாவ அநுக்கிரஹமாகிய கிரியைகளைப் பண்ணினவனுமல்லன்,—தவமுதல் யோகந் தரிப்பவனல்லன் - தவமாகிய அணிமா த்யஷ்டாங்கயோக சாதனையை முனிகள்பொருட்டுத் தாஞ்செய்துகாட்டிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனின் வேறாகநின்றும் அந்த ஸாத்விக குணத்தை யுடையவனுமல்லன்,—போகந்தரிப்பவனல்லன் - உமாமஹேஸ்வரனின் வேறாகநின்றும் அந்த ராஜஸ குணத்தையுடையவனுமல்லன், ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணுங் காலருத்ரனே வேறாக நின்றும் அந்த தாமஸகுணத்தை யுடையவனுமல்லன். "அகிலகரோதீதி கர்த்தா" என்னும் வ்யுத்பத்தியால் கர்த்தா வென்பது சிவனுக்கேயிட்டுக் கூடுமென்னிலும் [illegible] தானே யிவைபெறவிசைந்து மொன்று [illegible] யியல்பினனே - தனது சன்னிதிமாத்திரத்திலே தானே ஆன்மாக்களுடைய போகமோக்ஷார்த்தமான ச்ருஷ்டியாதி பஞ்ச க்ருத்தியங்களும் பொருந்தும், தொழில் குண மிச்சை வெறுப்பு விகார மொன்றுமல்லாத சுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமே ஸ்வபாவமாக வுடையவன் என்றிதன்பொருள்.

[illegible]

இன்னுக்கு ஆதார தேவகர்ளுதிக செல்லாம் தனது சமவாய சக்தி யென்பதற்குச் சம்பந்தி.

[illegible]

இந்த முதற்சூத்திரம் எழுபதுவிருத்தத்தினால் ப்ரபஞ்சம் [illegible] அவிடாதி காரியரூபமாகையினாலே, இந்தக்காரிய ரூபா [illegible] த்தினாலே இந்தக்காரியத்திற்குக் கர்த்தா வொருவனுண்டென்றும்; தாமரை [illegible] கண்டபொழுது புகையைக் கண்டபொழுது விதற்குக் காரணமா யிருக்கிற ஈஸ்வரனோடொகூடின வக்நியுண்டென்று அறிந்ததுபோல; இதற்குக் காரணமாயிருக்கிற ஆத்ரேந்த நஸ்ம்யுக்தாஸ்தியுண்டென்று அறிந்ததுபோல, [illegible] த்ருபமாயிருக்கிற ப்ரபஞ்சத்தைக் கொண்டு இதற்குக் காரணமாக ஆன்மா ஆச்ரயமாயிருக்கிற மாயையிலே

ஈஸ்வர சக்திசம்பந்த முண்டென்றும்; இப்படிப்பட்ட ச[illegible] தர்மத்திற்கு தர்மியாக ஈஸ்வர னுண்டென்று [illegible] கள் பண்ணுகிற புண்ணியபாபங்களாகிய [illegible] மேல்சுகதுக்கங்களாகிய கார்யமுண்டாம்; [illegible] த சுக்துக்கானுபவ ஸ்தானமாகிய [illegible] வர்க்க நரகமுண்டென் [illegible] அறிவித்தது.

[illegible]

[illegible] விஸ்வமானது மாயையாகிற வுபாதானத்தி [illegible] ஒருகர்த்தாவினாலே யுண்டாக்கப்பட்ட [illegible] மானது கடாதிகளாகிறதற்குக் குலாலனை அபேக்ஷித்தாற்போல.

[illegible]

புண்ணியன் சிவாக்ரயோகி புகழ்சிவ ஞானசித்தி
நன்னூமுதற்சூத்ர நலந்தருமே ருவியாய்ந்து
திண்ணிய வுலகிற்கேது திட்டாந்த பூர்வமாக
வண்ணலா மரன்கர்த்தாவென் றறிந்திட வுரைசெய்தனே.

பெருவாழ்வுமிக்க கிராமீதிருக்கை பெறுவார்தமக் கருளதாய்
பரவாதசிக் கிரகமேருநிந்த பலசாஸ்கர்க் குருவியார்
கருவேர்பறித்த பெரியோர்கள்முத்தி கைலாயமலக்க கியதாம்
திருவிழியுத்த சிவயோகிசெப்பு சிவஞானசித்தி [illegible]றையே.

ஸ்ரீமத் தபிவர்ணமாசார்யவர்ய [illegible] வயரியாலக சிவாக்ரயோகியர் பண்ணின சிவஞானசித்தியார் முதற்சூத்திர வ்யாக்யானம் சமாப்தி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனொருபொருளோடுமுவமிக்கப்படா னென்று செப்புகின்றார்.

சிவனரூபவுருவு மல்லன் - ஞான சத்தியுருவ னென்று முதலிற்சாதித்தலால், மாயாசரீரவுருவனன்று, சத்தியருவனென்று முதற்சாதித்தலால், மாயாவருவனன்று,—சித்தினுடையனாய் - சிவன்சத்தி யுருவனென்று சாதித்தலால், ஆன்மவுருவுடைவருவனன்று,—பலமுதற்றொழில்களொன்றும் பண்ணுகிறானுமல்லன் - சங்கற்பலக்ஷணசத்திமாத்திரத்தால், விகாரமின்றி விரவாமல் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்திய கர்த்தாவென்று சாதித்தலால், குலாலாதிபோற் சரீர கரணாத்தினாலே சிருட்டி முதற் கிருத்தியங்களைப் பண்ணுகிறவ னன்று,—தவமுதல் யோக போகந் தரிப்பவனல்லன் - ஸ்ரீகண்ட தேக தேகியாய் சனகாதிகளுக்குத் தபோநியம் யோகநியம் சுவர்க்கயாதிபோக முதலியவைகளைப் பண்ணுமவனென்று சாதித்தலால் தவம் யோகம்போகங்கள் தானுப்புண்ணுகிறவனன்று,—தானே-சிவன்றானே,— இவைபெறவின்றத மொன்று மியைந்திடாவியல்பினனே - முன்சொன்ன முறைமையிலேலே சிருஷ்டி முதற்கிருத்தியங்கள் பண்ணப்பொருந்தியும் பொருந்திடா வியற்கையனன்றோ.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

என்பெக் கூறிப் போந்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் டடத்தலக்கணமாதலின், சொ[illegible]பலக்கண மெனப்படுந் [illegible] மை இவற்றின் வேறும். அஃது உண்மையதிகாரத்தி[illegible] பெறப்படுமெனபதாம்.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படி சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரன் இக்கிருத்தியங்களைச் செய்யுமிடத்து உருவமாயிருந்து செய்கிறான், அருவமாயிருந்து செய்கிறான், என்ற மாணுக்கனை நோக்கி; மேலருளிச் செய்கிறார்.

சிவனரூ வுருவமல்லன் - சிவன் மாயத்தோற்றப்போலக் காணப்படாத வருவமுமல்லன், பிரபஞ்சத்திலுண்டான வடிவுகள்போல் அதுவிதுவென்று சுட்டி யறியப்பட்ட உருவமுமல்லன்,—சித்தினோடசித்துமல்லன் - சேதனமும் அசேதனமுமான பிரபஞ்சமுமல்லன்;—பலமுதல் தொழில்களொன்றும் பண்ணு[illegible]வானுமல்லன - சிருட்டிமுதலாக வுண்டான கிருத்தியங்களொ[illegible]ம் [illegible] செய்வானுமல்லன்,— தவமுதலியோகபோகந் தரிப்பவ னல்லன் - தவமுதலாக வுண்டாகப்பட்ட யோகங்களையுங் கன்மத்துக் [illegible] வுண்டாகப்பட்ட போகங்களையு மிவை யிரண்டையுந் [illegible] செய்து அதுப

விசித்திரமானவனல்லன். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா ந் தானல்லவாய் நின்றும், இவை காரியப்படுவ தெப்படியெனி ல்:—தானே யிவைபெற விசைந்தொன்று மிசைந்திடா வியற்கையினாலே – முன்சொல்லப்பட்டவை யொன்று மல்லாத சங்காரகர்த்தாத் தானே சிருஷ்டிமுதலானவை யெல்லாத்து மாகவும் நின்று செய்கைச் செய்தொழிலையொன்று மின்றியே தோய்வற நிற்றலுண்மையை யுடையவன்.

தானே யிவைபெற விசைந்தொன்று மிசைந்திடா வி யற்கையினாலே என்றதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானபோதம் "ஒன் றலா வொன்றி அசத்தாவி [illegible], ஒன்றலா வொன்றில வையிருந்த வொன்றலா, வீடு [illegible] வோணையுமே தொழும் [illegible]" என்பதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம்-௧௨—ரு, ௫-வது, வெண்பா.

இதனாற் சொல்லியது உருவும் அருவும் சித்தும் அசித்து ஞ் சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களும் போக மோட்சங்களும் ஆன்மாக்களுக் கீந்து நனதில்லாத சங்காரகர்த்தா இவை யெல்லாந் தானாகி நின்று காரியப்படுத்துதச் செய்தேயும், இ வையொன்றிலுந் தாக்கற நிற்பனென்று முறைமை அறிவி த்தது.

ஆகையால் பிரபஞ்சம் சங்காரகர்த்தாவின் வசமாய் நிற் றலினாலே பிரபஞ்சத்துக்குச் சங்காரகர்த்தாவே முதலென் பதுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் தேவாரம் "வேதமுதல்வன் முத லாய்விளங்கும் [illegible] செய்யுலகத் தவரேத்த ச்செய்யப், பூதமுதல்வன் முதலேமுதலாய்ப் பொலிந்தசுடன்

[illegible] மாலேயென்றே [illegible] லிக்கோளை சொல[illegible]மை" திரு வாசகம் "கொள்ளே[illegible] புரந்தரன் மாலயன் [illegible] குடிகெ டினும், உள்ளெனின [illegible]ம்பு [illegible], மெய்யே ன்றிருவரு ளாலேயிருக்கப் [illegible] [illegible] [illegible] முன்னையல்லாவெங்க [illegible] மனே" என்றும், திரு [illegible] அப்பமூர்த்தியார் 'இன்றி [illegible] [illegible] [illegible] ஒன்றுசொல்லிமன் றத்து [illegible] வின்றவா—தின்றிலே, யங்கு யிர்பெறவே படுமடியவர்க, [illegible] கண்டாயிதே' எ ன்றுமதுங் கண்டுகொள்க'.

திருக்களிற்றுப்படியார் [illegible].

'[illegible] யானபோதா' என்ற திருவிருத்தமுதல் 'சிவ னரு வுருவுமல்லன்' என்ற திருவிருத்த [illegible] [illegible].

'ஒருவனே டொருத்தி' என்ற திரு[illegible]ருத்தத் [illegible] வியாக்கியானம் [illegible] [illegible].

[illegible]

சுப்பிரமணியதேசிகர் [illegible] வருமாறு.

—o—

சிவனுரு வருவுமல்லன் – கிப்பிரானுருவு மருவுமல்லாதவ ன்—சித்தோடு சித்துமல்லன்-சித்[illegible] [illegible]சித்துமல்லாதவன், பலவாகத் தொழில்களொன்றும் [illegible] [illegible]னல்லன் - சிருட் டிமுதலிய வைந்தொழில்கள் செய் [illegible] — சிவனாக ல் போக யோகத் திரிபில் [illegible] - [illegible] யாகவுஞ்சி வ்கொள்வானு மல்லாதவன்,—[illegible] [illegible] பற வினைக்கும்

ஈண்டுக்கூறிய பிராந்தவை யனைத்து முதல்வனுக்குத் தடத்தல க்கணமாகலின், ஒன்றுமியைந்திடா வியல்பினனே - சொரூப லக்கண மெனப்படுந் தன்னுண்மையிலக்கணம் வேறும். அஃதன் மை இதனாற் பெறப்படும்.

இதனானே முதல்வனுக்குச் சொரூபவியல்பு தொகுத்துக் கூறப் பட்டது.

கூ-ஆம் சூ, ௩ - அ, முடிந்தது.

———o———

௨-ஆம் சூத்திரம் முற்றிற்று.

[illegible] சுதிகளிலெழுபது"

[illegible] முதற் சூத்திரம்

எழுதும் [illegible]

முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட சூத்திரம் - ௯௦.

54-08

———o———